

(ค้นฉบับ)

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๕/๒๔๔๘ (วิสามัญ)

ชุดที่ ๑

วันเสาร์ ที่ ๑๕ เดือน มกราคม

พุทธศักราช ๒๔๔๘

หน้า	ชื่อผู้แก้	ข้อความที่แก้	หมายเหตุ

ที่ประชุมรับรองในคราวประชุม ครั้งที่ ๗/๒๔๔๘ (สามัญ) ชุดที่ ๑

วันพฤหัสบดี ที่ ๑๕ เดือน กรกฎาคม

พุทธศักราช ๒๔๔๘

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๕/๒๕๕๘ (วิสามัญ) ชุดที่ ๑
วันเสาร์ที่ ๑๕ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๕๘
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๙.๕๐ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : วันนี้มีสมาชิกมาประชุม ๑๕๕ ท่าน ครบองค์
ประชุมแล้ว การประชุมตามระเบียบวาระ

หมายเลข ๑. เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม สำหรับวันนี้ไม่มี

หมายเลข ๒. พิจารณาร่างพร ราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด

พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาวาระที่ ๒

ใบแก้คำผิด

ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔๖๖

หน้า ๒๖. มาตรา ๖ อนุ ๑ วรรคแรก ขอแก้ไขเป็นดังนี้ -

" (๑) ประเภทที่ ๑ โคนผู้ที่ราษฎรเลือกตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด มีจำนวนอย่างน้อยสิบสองคน ซึ่งราษฎรในอำเภอเลือกตั้งขึ้นอำเภอละหนึ่งคน ถ้าอำเภอใดมีราษฎรเกินกว่าสามหมื่นคน ให้อำเภอนั้นมีสมาชิกเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคนทุกสามหมื่น เช่นของสามหมื่นถึงครึ่งให้นับเป็นสามหมื่น "

หน้า ๓. มาตรา ๘ ขอแก้ไขเป็นดังนี้ -

มาตรา ๘ ในการยุบและการรวมเขตการปกครองทั้งของจังหวัดตามกฎหมาย ว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ถ้าเป็นการยุบและรวมเขตการปกครองทั้งอำเภอ ให้บรรดาสมาชิกสภาจังหวัดซึ่งได้รับเลือกตั้งจากอำเภอที่รวมเข้าไว้ในการปกครองของจังหวัดใดเป็นสมาชิกสภาจังหวัดแห่งจังหวัดนั้น จนกว่าสมาชิกภาพจะสิ้นสุดลงตามความในมาตรา ๑๑ "

หน้า ๕. มาตรา ๒๕ ขอแก้ไขเป็นดังนี้ -

มาตรา ๒๕ ผู้ว่าราชการจังหวัดและหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด ซึ่งกระทรวงทบวงกรมส่งมาประจำจังหวัดตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน มีหน้าที่ไปประชุมสภาจังหวัด และมีสิทธิแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการงานในหน้าที่ที่ตนรับผิดชอบในสภาได้ แต่ไม่มีสิทธิออกเสียงลงคะแนน "

(สำเนา)

ที่ ๑๐๘/๒๔๕๕

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๑๒ มกราคม ๒๔๕๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔...

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔...
พร้อมด้วยบันทึกการประชุมกรรมาธิการ ๑ ชุด

ตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราช
บัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)
ไว้พิจารณาและได้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ประกอบด้วย

๑. นายชัยวัฒน์ อินทะพันธ์	๒. นายชาย สุ่มังคะ
๓. นายชิน วิจารณ์	๔. นายไชยณรงค์ ณ เชียงใหม่
๕. นายพลตำรวจโทโชติ โชติธนาภิชาติ	๖. นายทวี แรงขำ
๗. นายพลตำรวจเอกเผ่า ศรียานนท์	๘. นายเทิ้ม ณ สงขลา
๙. นางแรม พรหมไพบูลย์ บุนนาค	๑๐. นายสัญญา ชรรณศักดิ์
๑๑. นายสุรพงษ์ ศิริรัตน์	๑๒. นายหยุด แสงอุทัย
๑๓. นายเทือกม พันธ์ฤกษ์	๑๔. หวางอรรดโกวิท
๑๕. นายพลตำรวจตรีอรรดสิทธิ์ สิทธิสุนทร	

ที่ประชุมกรรมาธิการได้เลือกข้าพเจ้าเป็นประธาน นายทวี แรงขำ เป็นเลขานุการ
และนายชัยวัฒน์ อินทะพันธ์ เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้เสร็จแล้ว
จึงเรียนมาเพื่อท่านจักได้นำเสนอที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเพื่อพิจารณาในวาระที่ ๒
และที่ ๓ ต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) นายพลตำรวจเอก ณ. ศรียานนท์

(เผ่า ศรียานนท์)

ประธานกรรมาธิการวิสามัญ.

สำเนาอันถูกต้อง

[Handwritten signature]

หงต ไซม์

[Handwritten signature] ทาน

(สำเนา)

บันทึกการประชุมกรรมการวิสามัญ

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด

พ.ศ. ๒๔๖๖

ตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔๖๖ (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และได้ตั้งกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณานั้น บัดนี้ได้ดำเนินการแล้ว จึงขอเสนอผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

๑. คณะกรรมการได้เลือก นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ เป็นประธานกรรมการ นายทวี แรงขำ เป็นเลขานุการ และนายชัยวัชร อินทะพันธ์ เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

๒. ผู้ที่คณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้แจ้งแทน คือ นายทวี แรงขำ

๓. ร่างพระราชบัญญัตินี้มีผู้แปรญัตติ ๗ คน คือ ๑. นายเสวตร เปี่ยมพงศ์จารักษ์ ๒. นายแก้ว สิงหะคเชนทร์ ๓. นายจิตตะเสน ไชยาคำ ๔. นายอุชาติ ไหวดี ๕. นายอารีย์ พันธุเวชกุล ๖. นายเทียม ไชยนิรมน ๗. ร้อยโท พันธ์ ๗ ถกลาง

๔. ปรัชญาผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
คำปรารภ	มีผู้แปรญัตติ	"
มาตรา ๑	ไม่มีผู้แปรญัตติ	"
มาตรา ๒	"	มีการแก้ไข
มาตรา ๓	มีผู้แปรญัตติ	๒๕๓๓/๖ ๖/๓๓๓/๖
มาตรา ๔	"	"
มาตรา ๕ ทวิ	กรรมการเพิ่มขึ้นใหม่	"
หมวด ๑	"	"
หัวข้อหมวด ๑	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๕	"	"
มาตรา ๖	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
มาตรา ๗	"	"
มาตรา ๘	"	"
มาตรา ๙	"	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๐	ไม่มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข

มาตรา ๑๑	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๒	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๓	"	"
มาตรา ๑๔	"	"
มาตรา ๑๕	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๖	"	"
มาตรา ๑๗	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๘	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๙	"	มีการแก้ไข
มาตรา ๒๐	"	มีการแก้ไข
มาตรา ๒๑	ไม่มีผู้แปรญัตติ	"
มาตรา ๒๒	มีผู้แปรญัตติ	"
มาตรา ๒๓	"	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๔	"	มีการแก้ไข
มาตรา ๒๕	"	มีการแก้ไข
หมวด ๒	กรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่	
หัวข้อหมวด ๒	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๖	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
มาตรา ๒๗	ไม่มีผู้แปรญัตติ	"
หมวด ๓	กรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่	
หัวข้อหมวด ๓	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๘	มีผู้แปรญัตติ	"
มาตรา ๒๙	"	มีการแก้ไข
หมวด ๔	กรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่	
หัวข้อหมวด ๔	ไม่มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
มาตรา ๓๐	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
มาตรา ๓๑	"	"
มาตรา ๓๒	ไม่มีผู้แปรญัตติ	"
มาตรา ๓๒ ตรี	กรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่	
มาตรา ๓๓	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
มาตรา ๓๔	"	"
มาตรา ๓๕	"	"

<u>หมวด ๕</u>	กรรมวิธีการเพิ่มขึ้นใหม่	
<u>หัวข้อหมวด ๕</u>	ไม่มีผู้แปรวัติ	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๖</u>	มีผู้แปรวัติ	"
<u>มาตรา ๓๗</u>	ไม่มีผู้แปรวัติ	"
<u>มาตรา ๓๘</u>	มีผู้แปรวัติ	"
<u>มาตรา ๓๙</u>	ไม่มีผู้แปรวัติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๐</u>	มีผู้แปรวัติ	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๑</u>	ไม่มีผู้แปรวัติ	"
<u>หมวด ๖</u>	กรรมวิธีการเพิ่มขึ้นใหม่	
<u>หัวข้อหมวด ๖</u>	ไม่มีผู้แปรวัติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๒</u>	มีผู้แปรวัติ	"
<u>มาตรา ๔๓</u>	"	มีการแก้ไข
<u>บทเฉพาะกาล</u>	ไม่มีผู้แปรวัติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๔</u>	"	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๔ ทวิ</u>	กรรมวิธีการเพิ่มขึ้นใหม่	
<u>มาตรา ๔๕</u>	ไม่มีผู้แปรวัติ	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๖</u>	มีผู้แปรวัติ	"

๕. สรุปผลการพิจารณาแก้ รุ้คดีตามลำดับมาตรา

- คำปรารภ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรวัติไว้
กรรมวิธีการใดแก้ไขแล้ว ผู้แปรวัติพอใจ
- มาตรา ๓ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรวัติไว้
กรรมวิธีการใดแก้ไขให้แล้ว
- มาตรา ๔ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรวัติไว้
กรรมวิธีการใดแก้ไขแล้ว ผู้แปรวัติพอใจ
- มาตรา ๕ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรวัติไว้
กรรมวิธีการใดแก้ไขให้แล้ว

นายอารีย์ ทัศนวิเศษกุล นายจิตตะเสน ไชยาคำ
นายแก้ว สิงหะคเชนทร์ และนายเพ็ญ ไชยนันท์
ขอแปรวัติไว้ กรรมวิธีการใดชี้แจงแล้วผู้แปรวัติ
พอใจ

มาตรา ๕๔ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้
กรรมาธิการได้แก้ไขให้แล้ว

มาตรา ๕๕ นายอารีย์ ต้นดีเวชกุล ขอแปรญัตติไว้
กรรมาธิการได้แก้ไขให้แล้ว

มาตรา ๕๖ นายญาติ ไหวคี่และนายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปร
ญัตติไว้กรรมาธิการได้แก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๕๗-๕๘ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้
กรรมาธิการได้แก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๕๙ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ และนายอารีย์
ต้นดีเวชกุล ขอแปรญัตติไว้
กรรมาธิการได้แก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๖๐ นายอารีย์ ต้นดีเวชกุล ขอแปรญัตติไว้
กรรมาธิการได้แก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๖๑ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้
กรรมาธิการได้แก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๖๒-๖๓ นายญาติ ไหวคี่ ขอแปรญัตติไว้
กรรมาธิการได้แก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๖๔ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้
กรรมาธิการได้แก้ไขให้แล้ว

นายเทียม ไชยนิพนธ์ ขอแปรญัตติให้เพิ่มคำ
ต่อไปนี้เป็นวรรค ๓ คือ "สมาชิกยอมมีสิทธิที่จะเสนอ
มติไม่ไว้วางใจข้าราชการเป็นรายตัวได้ เมื่อองคมนตรี
เป็นประการใดให้เสนอมติขึ้นต่อกระรวงทบวงกรม
ที่ข้าราชการผู้นั้น เกี่ยวข้องอยู่"
กรรมาธิการไม่เห็นควยและได้แก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติ
ขอสงวน

มาตรา ๖๕ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้
กรรมาธิการได้แก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๖๖ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ และนายอารีย์
ต้นดีเวชกุล ขอแปรญัตติไว้
กรรมาธิการได้แก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๒๘ - ๓๐ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปร
ผู้คดีไว้
กรรมการไต่แกไขให้แล้ว

มาตรา ๓๑, ๓๓ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปร
ผู้คดีไว้
กรรมการไต่ชี้แจงแล้ว ผู้แปรผู้คดีพอใจ

มาตรา ๓๔ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปร
ผู้คดีไว้
กรรมการไต่ชี้แจงแล้ว ผู้แปรผู้คดีพอใจ
ร้อยโท พัดน์ ๗ ถดาง ขอแปรผู้คดีไว้
กรรมการไต่แกไขให้แล้ว

มาตรา ๓๕ - ๓๖ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรผู้คดี
ไว้ กรรมการไต่ชี้แจงแล้ว ผู้แปรผู้คดีพอใจ

มาตรา ๓๘ นายจิกตะเสน ไชยาคำ ขอแปรผู้คดีไว้
กรรมการไต่ชี้แจงแล้ว ผู้แปรผู้คดีพอใจ

มาตรา ๔๐, ๔๓ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรผู้คดีไว้
กรรมการไต่ชี้แจงแล้ว ผู้แปรผู้คดีพอใจ

มาตรา ๔๓ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรผู้คดีไว้
กรรมการไต่แกไขให้แล้ว

มาตรา ๔๖ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรผู้คดีไว้
กรรมการไต่แกไขให้แล้ว

นายเทียม ไชยนิพนธ์ ขอแปรผู้คดีไว้
กรรมการไต่ชี้แจงแล้ว ผู้แปรผู้คดีพอใจ

๖. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติที่มีกรรมการแก้ไขเพิ่มเติม เติมมาพ รวมกับบันทึกนี้
ควยแล้ว.

(ลงชื่อ) ทวี แรงขำ
(นายทวี แรงขำ)
เลขาธิการ

สำเนาอันถูกต้อง

หวด พิม
ทวน

ร่าง

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด

พ.ศ. ๒๔..

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดว่า ระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔.."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติสภาจังหวัด พุทธศักราช ๒๔๕๑ พระราชบัญญัติสภาจังหวัด (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๕๔ พระราชบัญญัติสภาจังหวัด (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๕๗ และบรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ๆ ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งแย้งหรือขัดกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"จังหวัด" หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด

"กิจการส่วนจังหวัด" หมายความว่า กิจการที่แยกเป็นส่วนต่างหากจากราชการแผ่นดิน ซึ่งมีบทบังคับในพระราชบัญญัตินี้

"ข้าราชการส่วนจังหวัด" หมายความว่า ข้าราชการที่ปฏิบัติกิจการส่วนจังหวัดและได้รับเงินเดือนโดยมีอัตราเงินเดือนและตำแหน่งในงบประมาณที่ตั้งทางจังหวัด

"ทรัพย์สินส่วนจังหวัด" หมายความว่า ทรัพย์สินที่ทางจังหวัดหารมาได้โดยตรงและไม่ต้องส่งเป็นรายได้ของแผ่นดิน และให้รวมตลอดถึงทรัพย์สินซึ่งจะได้มีกฎหมายระบุไว้ว่าเป็นทรัพย์สินส่วนจังหวัด

ถ้าตำแหน่งสมาชิกสภาจังหวัดว่างลงก่อนถึงกำหนดออกตามวาระไม่เกิน ๕ ปีที่ ๒๒
หนึ่งร้อยแปดสิบวัน จะไม่ได้ออกตั้งหรือแต่งตั้งสมาชิกสภาจังหวัดขึ้นแทนตำแหน่งที่ว่างนั้นก็ได้

มาตรา ๘ ใน การยุบและการรวมเขตการปกครองบางจังหวัด ถ้าเป็นการยุบ
และรวมเขตการปกครองทั้งอำเภอ ให้บรรดาสมาชิกสภาจังหวัดซึ่งได้รับเลือกตั้งจากอำเภอ
ที่รวมเข้าไว้ใน การปกครองของจังหวัดใด เป็นสมาชิกสภาจังหวัดแห่งจังหวัดนั้น จนกว่าสมาชิก
ภาพจะสิ้นสุดลงตามความใน มาตรา ๑๑

มาตรา ๙ ก่อนเข้ารับหน้าที่ สมาชิกสภาจังหวัดต้องปฏิญาณตนในที่ประชุมสภา
จังหวัดว่า จะรักษาไว้และปฏิบัติตามซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ทั้งจะซื่อสัตย์สุจริต
และปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ของจังหวัด

มาตรา ๑๐ สมาชิกสภาจังหวัดย่อมเป็นคุณแทนของปวงชนในเขตจังหวัดนั้น และ
ต้องปฏิบัติหน้าที่ตามความเห็นของตนโดยบริสุทธิ์ใจ ไม่อยู่ในความผูกพันใดแห่งอันตีความหมาย
ใด ๆ

มาตรา ๑๑ สมาชิกภาพแห่งสภาจังหวัดย่อมสิ้นสุดลงเมื่อ

(๑) ถึงคราวออกตามวาระ หรือยุบสภาจังหวัด

(๒) ตาย

(๓) ลาออก ทั้งนี้ให้ถือว่า การลาออกจะสมบูรณ์ก็ต่อเมื่อผู้ว่าราชการจังหวัด
ได้ตอบรับเป็นหลักฐาน หากไม่ตอบรับภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับใบลา ก็
ให้ถือว่า การลาออกมีผลสมบูรณ์นับแต่วันที่พ้นกำหนดสามสิบวัน

(๔) ผู้ว่าราชการจังหวัดได้สอบสวนแล้วสั่งให้ออกโดยปรากฏว่า ค่อมมาเป็น
ผู้ขาดคุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้ง หรือต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิก
สภาจังหวัด

(๕) สมาชิกจังหวัดมิอาจนับให้ออกจากตำแหน่ง โดยเห็นว่าเป็นการประพฤติในทาง
จะนำความซึ่งความเสื่อมเสียแก่จังหวัด หรือความไม่สงบเรียบร้อยแก่สภา หรือกระทำการอันอาจ
เสื่อมเสียประโยชน์ของจังหวัด มติในข้อนี้ต้องมีเสียงไม่ต่ำกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิก
ที่อยู่ในตำแหน่ง

(๖) **กรณีสิ้นสุดสมาชิกภาพของสมาชิกประเภทที่ ๒๒** ๒ นอกจากที่ระบุไว้แล้ว
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีอำนาจสั่งให้ออก โดยเห็นว่าเป็นการประพฤติในทางจะนำ
มาซึ่งความเสื่อมเสียแก่จังหวัด หรือแก่จังหวัด หรือแก่ราชการ หรือฝ่าฝืนความสงบ
เรียบร้อยหรือสวัสดิภาพของประชาชน

มาตรา ๑๒ ให้สภาจังหวัด เลือกตั้งสมาชิกสภาเป็นประธานสภาหนึ่งคน และ
เป็นรองประธานหนึ่งคน

มาตรา ๑๓ ประธานสภาให้นำที่ดำเนินกิจการของสภาให้เป็นไป ตามระเบียบ
ข้อบังคับการประชุมสภาจังหวัด รองประธานให้นำที่กระทำการแทนประธานในเมื่อ
ประธานไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

มาตรา ๑๔ ในเมื่อประธานและรองประธานไม่อยู่ในที่ประชุม ให้สมาชิกเลือก
ตั้งกันเองขึ้นเป็นประธานการประชุมในคราวประชุมนั้น

มาตรา ๑๕ ในหนึ่งปีให้มีสมัยประชุมสามัญสมัยหนึ่งซึ่งแล้วแต่สภาจังหวัดจะ
กำหนด วันเริ่มสมัยประชุมสามัญประจำปีให้สภาจังหวัดกำหนด

การประชุมสภาจังหวัดครั้งแรก ต้องกำหนดให้สมาชิกโดยการประชุมภายใน
๕๖ วันนับแต่วัน นับแต่การเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัดเสร็จแล้ว

มาตรา ๑๖ ภายใต้งบประมาณมาตรา ๑๕ สมัยประชุมสามัญที่มีกำหนด ๕๕ สัปดาห์
แต่ผู้ว่าราชการจังหวัดจะอนุญาตให้ขยายเวลาออกไปก็ได้

มาตรา ๑๗ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้เรียกประชุมสภาจังหวัดตามสมัยประชุม
และเป็นผู้เปิดและปิดการประชุม

จะเรียกรวมกัน
มาตรา ๑๘ เมื่อเป็นการจำเป็น เพื่อประโยชน์แห่งจังหวัด ผู้ว่าราชการจังหวัด
จะเรียกประชุมวิสามัญแห่งสภาจังหวัดก็ได้ ทั้งนี้ให้สภาจังหวัดที่สภาจังหวัดที่
ที่ในสภาจังหวัดที่สภาจังหวัดที่ในสภาจังหวัดที่สภาจังหวัดที่สภาจังหวัดที่สภาจังหวัดที่
ที่สภาจังหวัดที่สภาจังหวัดที่สภาจังหวัดที่สภาจังหวัดที่สภาจังหวัดที่สภาจังหวัดที่สภาจังหวัดที่
ที่สภาจังหวัดที่สภาจังหวัดที่สภาจังหวัดที่สภาจังหวัดที่สภาจังหวัดที่สภาจังหวัดที่สภาจังหวัดที่

เมื่อสมาชิกสภาจังหวัดมีจำนวนไม่ต่ำกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกที่อยู่ในตำแหน่ง
เป็นเป็นการจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งจังหวัดแล้ว ย่อมมีมติร่วมกันทำคำร้องขอขึ้นต่อประธาน
แห่งสภาให้เสนอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเรียกประชุมวิสามัญได้ ในกรณีเช่นว่านี้ ให้ผู้ว่าราชการ
จังหวัดเรียกประชุมภายในกำหนดสิบห้าวัน

สมัยประชุมวิสามัญที่มีกำหนดไม่เกิน ๕๕ สัปดาห์ แต่ผู้ว่าราชการจังหวัดจะ
อนุญาตให้ขยายเวลาออกไปอีกก็ได้เฉพาะเพื่อประโยชน์แก่ราชการของจังหวัดโดยตรง

มาตรา ๑๘ ให้กระทรวงมหาดไทยวางระเบียบข้อบังคับการประชุมสภา
จังหวัดไว้

มาตรา ๒๐ การประชุมทุกคราวต้องมีสมาชิกมาประชุมไม่ต่ำกว่าครึ่งที่ประชุม
ถึงหนึ่งของจำนวนสมาชิกที่อยู่ในตำแหน่ง จึงจะเป็นองค์ประชุมได้

มาตรา ๒๑ การลงมติวินิจฉัยข้อปรึกษาอันใดถือเอาเสียงข้างมากเป็นบรรทัด
ฐานไว้แต่เรื่องซึ่งมีบัญญัติไว้เป็นพิเศษในพระราชบัญญัตินี้

สมาชิกสภาจังหวัดคนหนึ่งย่อมมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้ามีจำนวนเสียง
ลงคะแนนเท่ากัน ให้ประธานสภาในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียง
ชี้ขาด

มาตรา ๒๒ การปรึกษาหารือในสภาจังหวัด ต้องเป็นกิจการเกี่ยวกับอำนาจ
หน้าที่ของสภาขึ้นโดยเฉพาะ ห้ามปรึกษาหารือในเรื่องนอกเหนืออำนาจหน้าที่หรือ เรื่องที่
ฝ่าฝืนกฎหมาย

มาตรา ๒๓ การประชุมของสภาจังหวัดย่อมเป็นการเปิดเผยตามลักษณะที่จะ
ได้กำหนดไว้ในระเบียบข้อบังคับการประชุมสภาจังหวัด แต่การประชุมลับก็ย่อมมีได้เมื่อ
ผู้ว่าราชการจังหวัดร้องขอ หรือสมาชิกรวมกันไม่ต่ำกว่าหนึ่งในสามของจำนวนสมาชิกที่
มาประชุมร้องขอ

มาตรา ๒๔ สมาชิกย่อมมีสิทธิตั้งกระทู้ถามผู้ว่าราชการจังหวัดในข้อความใด ๆ
อันเกี่ยวกับกรงานในหน้าที่ได้ แต่ผู้ว่าราชการจังหวัดย่อมทรงไว้ซึ่งสิทธิที่จะไม่ตอบเมื่อ
เห็นว่าข้อความนั้น ๆ ยังไม่ควรเปิดเผย เพราะเกี่ยวกับความมลลคภัยหรือประโยชน์
สำคัญของจังหวัด หรือเกี่ยวกับนโยบายราชการบริหารส่วนกลาง

นอกจากตั้งกระทู้ถามในสภาแล้ว สมาชิกสภาจังหวัดย่อมมีสิทธิสอบถาม
ขอเท็จจริงต่อผู้ว่าราชการจังหวัดเกี่ยวกับงานในอำนาจหน้าที่ของราชการบริหารส่วน
ภูมิภาค คำสอบถามและารตอบให้บันทึกหรือทำ เป็นหนังสือเพื่อเสนอกระทรวงทบวงกรม
ที่เกี่ยวข้องกับงานนั้น โดยผ่านทางผู้ว่าราชการภาค

มาตรา ๒๕ ผู้ว่าราชการจังหวัดและหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด ซึ่ง
กระทรวงทบวงกรมส่งมาประจำจังหวัด มีหน้าที่ไปประชุมสภาจังหวัด และมีสิทธิแสดง
ความเห็นเกี่ยวกับกรงานในหน้าที่ที่ตนรับผิดชอบในสภาได้ แต่ไม่มีสิทธิออกเสียงลงคะแนน

หมวด ๒

คณะกรรมการสภาจังหวัด

มาตรา ๒๖ สภาจังหวัดมีอำนาจเลือกสมาชิกเป็นคณะกรรมการสามปีประจำ
สภาจังหวัด และมีอำนาจเลือกบุคคลที่เป็นสมาชิกสภา หรือมิได้เป็นสมาชิกก็ตาม เป็นคณะ

กรรมการวิสามัญเพื่อกระทำกิจการ หรือพิจารณาสอบสวนขอความใด ๆ อันอยู่ในงานของสภา แล้วรายงานต่อสภา

ในการประชุมสภาจังหวัดครั้งแรก ให้สภาจังหวัดเลือกสมาชิกเป็นคณะกรรมการสามัญประจำสภา เพื่อพิจารณาการให้ความเห็นชอบในการออกข้อบัญญัติชั่วคราวตามความในมาตรา ๓๕

มาตรา ๒๗ การประชุมของคณะกรรมการตามมาตรา ๒๖ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่ต่ำกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุมได้

ระเบียบการประชุมคณะกรรมการสภาจังหวัดให้ใช้ระเบียบข้อบังคับการประชุมสภาจังหวัดโดยอนุโลม

หมวด ๓

ผู้ว่าราชการจังหวัด

มาตรา ๒๘ ภายใต้บังคับแห่งมาตรา ๔๓ ผู้ว่าราชการจังหวัดมีหน้าที่ปฏิบัติราชการตามมติของสภาจังหวัด

มาตรา ๒๙ ให้จังหวัดมีข้าราชการส่วนจังหวัด และจัดแบ่งการบริหารออกเป็นส่วนต่าง ๆ ตามปริมาณและคุณภาพของงาน โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นหัวหน้าปกครองบังคับบัญชา

ข้าราชการส่วนจังหวัดมีฐานะเป็นข้าราชการพลเรือน การกำหนดชั้นและตำแหน่งใดเป็นข้าราชการส่วนจังหวัด ให้รัฐมนตรีทำความตกลงกับกระทรวงเจ้าสังกัด และ ก.พ.

ให้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนและกฎ ก.พ. ในส่วนที่เกี่ยวกับการบรรจุ การแต่งตั้ง อัตราเงินเดือน การเลื่อนชั้น การเลื่อนอันดับเงินเดือน การเลื่อนชั้นเงินเดือน การโอน การใหญ่กลับเข้ารับราชการ การสอบแข่งขัน การสอบคัดเลือก การคัดเลือก การสอบสวน การรักษาวินัย และการออกจากราชการมาซึ่งบังคับแก่ข้าราชการส่วนจังหวัด ซึ่งใช้รับเงิน เพื่อชำระค่างบประมาณจังหวัด โดยอนุโลม โดยให้คณะกรรมการจังหวัดทำหน้าที่ อ.ก.พ. กรม และ อ.ก.พ. กระทรวง และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับอธิบดี และผู้ว่าราชการภาคมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับเจ้ากระทรวง ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

เมื่อเป็นการสมควร จะตราพระราชกฤษฎีกาให้ข้าราชการส่วนจังหวัดมีสิทธิอย่างอื่นบรรดาที่กฎหมายให้ไว้แก่ข้าราชการพลเรือนก็ได้

การโอนข้าราชการส่วนจังหวัดมา เป็นข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนให้กระทำโดยอนุมัติ ก.พ.

หมวด ๔

อำนาจหน้าที่ของส่วนจังหวัด

มาตรา ๓๐ ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยเทศบาล และกฎหมายว่าด้วย
สุขาภิบาล ให้จังหวัดมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการของส่วนจังหวัด ดังต่อไปนี้

- (๑) การรักษาความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน
- (๒) การประถมศึกษา การอาชีวศึกษา การทำนุบำรุงศาสนา และการส่งเสริมวัฒนธรรม
- (๓) การสังคมสงเคราะห์ อันรวมทั้งการสาธารณูปการ และการประกันสังคมด้วย
- (๔) การป้องกันโรค การบำบัดโรค และการจัดตั้งและบำรุงสถานพยาบาล
- (๕) การจัดให้มีและบำรุงทางน้ำ ทางบก และการชลประทานราษฎร
- (๖) การรักษาความสะอาดของถนน ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
- (๗) การจัดให้มีน้ำสะอาดและการประปา
- (๘) การจัดให้มีตลาด และท่าเทียบเรือ
- (๙) การจัดให้มีและบำรุงการไฟฟ้า หรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
- (๑๐) การจัดให้มียานสาธารณะ
- (๑๑) การจัดให้มีและบำรุงสถานที่สำหรับการกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจ สวนสาธารณะ สวนสัตว์ ตลอดจนสถานที่ประชุมอบรมราษฎร
- (๑๒) การบำรุงและส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎร
- (๑๓) แบ่งสรรเงินซึ่งตามกฎหมายจะต้องแบ่งให้เทศบาลและสุขาภิบาล
- (๑๔) การจัดการคุ้มครอง ดูแล และหาผลผลประโยชน์จากทรัพย์สินของส่วนจังหวัด
- (๑๕) การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยต่าง ๆ
- (๑๖) กิจกรรมอื่น ๆ ซึ่งจำเป็นเพื่อประโยชน์ของราษฎร และท้องถิ่น หรือหน้าที่อื่นซึ่งกฎหมายบัญญัติให้เป็นหน้าที่ของกิจการส่วนจังหวัด

ทั้งนี้ ให้ดำเนินการภายในวงเงินงบประมาณที่ตั้งทางจังหวัด ซึ่งได้รับอนุมัติจากสภาจังหวัดแล้ว

มาตรา ๓๑ จังหวัดมีอำนาจขอรับงบประมาณจังหวัด โดยไม่ขึ้นบัญชีหรือบัญชีต่อกฎหมาย ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เกือบทุกกิจการให้ เป็นไปตามหน้าที่ของจังหวัดที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

(๒) ในกรณีที่มีกฎหมายบัญญัติไว้ให้จังหวัดตราข้อบัญญัติจังหวัด หรือใหม่อำนาจตราข้อบัญญัติจังหวัด

ในกรณีที่มีกฎหมายบัญญัติไว้ให้เทศบาลนครเทศบาลเมือง หรือใหม่อำนาจตราเทศบัญญัติ จะมีพระราชกฤษฎีกาให้จังหวัดตราข้อบัญญัติก็ได้

ในข้อบัญญัติจังหวัดนั้น จะกำหนดโทษปรับผู้ละเมิดข้อบัญญัติไว้ด้วยก็ได้ บทกำหนดโทษมิให้กำหนดเกินกว่าหนึ่งร้อยบาท และให้ถือว่าเป็นความผิดสุหุโทษ

ผู้กระทำความผิดข้อบัญญัติจังหวัดไม่ชำระค่าปรับภายในสามสิบวันนับแต่วันคำพิพากษาถึงที่สุด ให้ยึดทรัพย์สินของผู้นั้นไว้แทนค่าปรับ หรือมีเงินนั้นบังคับให้ผู้กระทำความผิดทำงานโยธาแทน ตามกำหนดซึ่งคำนวณโดยอัตราค่าแรงงานรายวันในท้องที่นั้นจังหวัดใดกำหนดไว้ โดยจังหวัดใดตราไว้ เป็นข้อบัญญัติจังหวัด แต่ห้ามมิให้บังคับทำงานโยธาเกินกำหนดสิบวัน

มาตรา ๓๒ การดำเนินกิจการของส่วนจังหวัด ซึ่งมีลักษณะเป็นการพาณิชย์ จะทำได้โดยการตราเป็นข้อบัญญัติจังหวัด

มาตรา ๓๒ ทวิ ร่างข้อบัญญัติจังหวัดจะเสนอได้ก็แต่โดยผู้ว่าราชการจังหวัด หรือสมาชิกสภาจังหวัด

มาตรา ๓๓ เมื่อสภาจังหวัดได้ร่างข้อบัญญัติจังหวัดขึ้นสำเร็จแล้ว ให้นำเสนอผู้ว่าราชการจังหวัด

ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาร่างข้อบัญญัติจังหวัดนั้น ถ้าเห็นชอบก็ให้ลงชื่อลงนามในสัปดาห์นับแต่วันที่ได้กับร่างนั้น ถ้าภายในกำหนดเวลาดังกล่าวนี้ ผู้ว่าราชการจังหวัดไม่เห็นชอบด้วย ก็ให้ส่งร่างข้อบัญญัติจังหวัดนั้นไปให้รัฐมนตรีพิจารณา ถ้ารัฐมนตรีเห็นชอบด้วยร่างข้อบัญญัติจังหวัดนั้น ก็ให้ส่งไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดลงชื่อไว้บังคับ ถ้ารัฐมนตรีไม่เห็นชอบด้วย ก็ให้ร่างข้อบัญญัติจังหวัดนั้นเป็นอันระงับไป

มาตรา ๓๔ นอกจากที่ได้มีกฎหมายบังคับไว้เป็นอย่างอื่น ข้อบัญญัติจังหวัดนั้นให้ใช้บังคับได้เมื่อประกาศไว้โดยเปิดเผยที่ศาลากลางจังหวัดแล้ว ๘ สัปดาห์วัน เว้นแต่ในกรณีฉุกเฉิน ถ้ามีความระบุไว้ในข้อบัญญัติจังหวัดนั้นว่า ให้ใช้บังคับได้ทันที ก็ให้ใช้บังคับในวันที่ที่ถัดจากวันประกาศนั้น

ข้อ ๖๕ บัญญัติดังกล่าวในวรรคแรกให้ใช้บังคับได้ในเขตท้องที่ของจังหวัด
นอกเขตเทศบาล และสุขาภิบาล

มาตรา ๓๕ ในกรณีฉุกเฉินซึ่งจะเรียกประชุมสภาจังหวัดให้ทัน่วงที่ไม่ได้
ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจออกข้อบัญญัติจังหวัดชั่วคราวได้ เมื่อได้รับความเห็นชอบจาก
คณะกรรมการสามัญประจำสภาจังหวัด และเมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผยที่ศาลากลางจังหวัด
แล้วก็ให้ใช้บังคับได้

ในการประชุมสภาจังหวัดคราวต่อไป ผู้สภารัฐมนตรีเห็นสมควรฯฯ ให้ฯฯ ข้อบัญญัติ
จังหวัดชั่วคราวฯฯ เสนอต่อสภาพิจารณาใหม่โดยด่วนได้ ถ้าสภาจังหวัดมีมติอนุมัติให้
ข้อบัญญัติจังหวัดชั่วคราวนั้นเป็นอันใช้ต่อไป ถ้าสภาจังหวัดมีมติไม่อนุมัติให้
จังหวัดชั่วคราวนั้นที่เป็นอย่างอื่น แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนถึงกิจการที่ได้เป็นไปในระหว่าง
ที่ข้อบัญญัติจังหวัดชั่วคราวนั้น

ในกรณีที่สภาฯฯ รัฐมนตรีเห็นสมควรฯฯ ให้ฯฯ ข้อบัญญัติจังหวัดชั่วคราวฯฯ เสนอต่อสภาพิจารณา
ใหม่โดยด่วนได้ ถ้าสภาจังหวัดมีมติอนุมัติให้
จังหวัดชั่วคราวนั้นที่เป็นอย่างอื่น แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนถึงกิจการที่ได้เป็นไปในระหว่าง
ที่ข้อบัญญัติจังหวัดชั่วคราวนั้น

หมวด ๕

การตั้งและทรัพย์สินของส่วนจังหวัดและการคลัง

มาตรา ๓๖ งบประมาณประจำปีของจังหวัดกองตราเป็นข้อบัญญัติจังหวัด
ถ้าข้อบัญญัติงบประมาณออกไม่ทันปีใหม่ ให้ใช้ข้อบัญญัติงบประมาณปีก่อนนั้นไปพลาง
งบประมาณรายจ่ายจะมีได้เฉพาะในเรื่องต่อไปนี้

๑. กิจการที่ระบุในมาตรา ๓๐
๒. ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับกิจการของศาลแขวงที่จัดตั้งขึ้นในจังหวัด
๓. กิจการที่ผู้พิทักษ์ที่จะได้มีกฎหมายมอบไว้เป็นหน้าที่

มาตรา ๓๗ ถ้าในปีใดจำนวนเงินซึ่งได้อนุญาตไว้ตามงบประมาณปรากฏว่า
ไม่พอสำหรับการใช้จ่ายประจำปีก็ หรือมีความจำเป็นที่จะต้องตั้งรายรับ หรือรายจ่ายขึ้น
ใหม่ในระหว่างปีก็ ให้ตราขึ้นเป็นข้อบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติม

มาตรา ๓๘ ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย จังหวัดอาจมีรายได้ดังต่อไปนี้

- (๑) ภาษีอากรตามแต่จะมีกฎหมายกำหนดไว้

- (๒) ค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต และค่าปรับ ตามแต่จะมีกฎหมายกำหนดไว้
- (๓) รายได้จากทรัพย์สินส่วนจังหวัด
- (๔) รายได้จาก การสาธารณูปโภค และการพาณิชย์ของจังหวัด
- (๕) พันธบัตร หรือเงินกู้ตามแต่จะมีกฎหมายกำหนดไว้
- (๖) เงินกู้จากกระทรวงทบวงกรมหรือองค์การต่าง ๆ ทั้งนี้จังหวัดต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี ว่าด้วย การ รับ เงิน กู้ จาก ต่างประเทศ โดย รัฐบาล ไทย
- (๗) เงินอุดหนุนจากรัฐบาล
- (๘) เงินที่มีผู้ยืมให้ เพื่อเป็นการกุศลสาธารณประโยชน์
- (๙) เงินรายได้อื่นใดก็ตามแต่จะมีกฎหมายกำหนดไว้

ภานี้ใดแบ่งให้เทศบาลหรือให้เทศบาลจัดเก็บเพิ่มเติมตามกฎหมายว่าด้วย รายได้เทศบาลนั้น จะตราพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนให้จังหวัด หรือให้จังหวัดจัดเก็บ เฉพาะท้องถิ่นนอกเขตเทศบาลและสุขาภิบาลเพื่อกิจการ ว่าด้วย การ รับ เงิน กู้ จาก ต่างประเทศ โดย รัฐบาล ไทย ในกรณี เช่นว่านี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเช่นเดียวกับเจ้าหน้าที่ของเทศบาลตามกฎหมาย ดังกล่าว

มาตรา ๓๘ รายจ่ายของจังหวัดแบ่งออกเป็น ๗ ประเภท

- (๑) เงินเดือน
- (๒) ค่าใช้จ่าย
- (๓) การจร
- (๔) รายจ่ายในการลงทุน
- (๕) การชำระหนี้เงินกู้
- (๖) การจ่ายตามข้อผูกพัน
- (๗) รายจ่ายในกิจการอื่นใดก็ตามแต่จะมีกฎหมายกำหนดไว้

มาตรา ๔๐ ว่าด้วย การ รับ เงิน ค่า บ่วย การ ให้ แก่ ที่ สภา จังหวัด และ กรมการ ของ ที่ สภา จังหวัด แห่ง ต่าง ที่ ให้ เป็น ไป ตาม ข้อ บังคับ ซึ่ง กระทรวง มหาดไทย กำหนด

มาตรา ๔๑ ให้กระทรวงมหาดไทยตราระเบียบว่าด้วยการคลัง รวม ตลอดจนวิธีการงบประมาณ การรักษาทรัพย์สินส่วนจังหวัด การจัดการ การ รับ เงิน จาก ที่ สภา จังหวัด และ กรมการ ของ ที่ สภา จังหวัด แห่ง ต่าง ที่ ให้ เป็น ไป ตาม ข้อ บังคับ ซึ่ง กระทรวง มหาดไทย กำหนด

หมวด ๒
การควบคุม

มาตรา ๔๒ รัฐมนตรีมีอำนาจที่จะยุบสภาจังหวัดเพื่อให้ราษฎรเลือกตั้งใหม่
ในคำสั่งยุบเช่นนี้ ต้องแสดงเหตุผลและมีกำหนดให้เลือกตั้งสมาชิกใหม่ภายในเก้าสิบวัน
ในกรณีดังกล่าวในวาระแรก ให้แต่งตั้งสมาชิกประเภทที่สองขึ้นใหม่

มาตรา ๔๓ ผู้ว่าราชการภาคอาจสั่งยกเลิกมติที่ซึ่งมีไชยชัยภูติจังหวัดเมื่อเห็นว่า
มติไม่มีลักษณะเป็นการเมืองแห่งรัฐ หรือผู้กระทำราชการซึ่งกระทำในตำแหน่งที่ซึ่งสภาจังหวัดดำเนินการ
กฎหมาย กฎหรือข้อบังคับของทางราชการ หรือเป็นหน้าที่นอกเหนือกิจการส่วนจังหวัด ๑๙๙๕
ในคำสั่งผู้กระทำราชการให้เลิกมติที่ซึ่งมีไชยชัยภูติจังหวัดได้

คำสั่งที่ใช้วิธี ๑๙๙๕ เลิกมติผู้กระทำราชการซึ่งกระทำใน ๑๙๙๕ นั้นแก้ไขให้ใช้ได้
ในสภาจังหวัด

ในสภาจังหวัดที่ผู้กระทำราชการที่กระทำซึ่งผิดมติที่ ซึ่ง ในกรณีผู้ว่าราชการ
จังหวัดเห็นความผิดของสภาจังหวัดเขาถึงขณะดังกล่าวในวาระแรก ผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งผู้กระทำ
จะยับยั้งการปฏิบัติตามมติไว้อีกต่อไป แต่อย่างไรก็ดีผู้ว่าราชการภาคซึ่งผู้กระทำซึ่งผู้
ผิดมติที่ซึ่งมีไชยชัยภูติเกิดตอนภายในกำหนด ๑๙๙๕ นั้นแก้ไขให้ใช้ได้
ผู้ว่าราชการจังหวัดของปฏิบัติตามมตินั้นทันที

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๔ ให้สมาชิกสภาจังหวัดที่ดำรงตำแหน่งอยู่แล้วในวันขึ้นพระราชบัญญัติ
นี้พ้นจากตำแหน่ง และให้ดำเนินการเลือกตั้งและแต่งตั้งสมาชิกสภาจังหวัดใหม่ภายในกำหนด
หกเดือนนับแต่วันขึ้นพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในระหว่างเวลาที่ซึ่งไม่มีสภาจังหวัดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้อำนาจหน้าที่ของสภา
จังหวัดเดิมตกเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการจังหวัด

มาตรา ๔๕ ทวิ ในระหว่างเวลาที่ซึ่งไม่มีกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิก
สภาจังหวัดตามพระราชบัญญัตินี้ ในหน้าบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้เลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด
พุทธศักราช ๒๔๘๒ พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช
๒๔๘๕ และพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๔... มาใช้บังคับ

ผู้ว่าราชการภาค

มาตรา ๔๕ ถ้ายังมีใจกำหนัดขึ้นและตำแหน่งใดเป็นข้าราชการส่วนจังหวัด

ในข้าราชการส่วนภูมิภาคในจังหวัดที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการนั้น จำเนียรกิจการไปพลางก่อน
และถ้าไม่มีเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ผู้ว่าราชการจังหวัดที่จะให้หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด
นั้นเป็นผู้รับผิดชอบก็ได้

มาตรา ๔๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้.

Handwritten signature

และเสวี วัฒน
๒๓ มค ๒๕๓๖

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่

คณะกรรมการได้เข้าประจำที่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : สำหรับในร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัดได้มีการแก้ไขภายหลังที่ได้แจกระเบียบวาระไปแล้ว ตามที่ได้พิมพ์แจกให้ท่านสมาชิกไปแล้ว

ไม่มีสมาชิกมีความเห็นประการใด

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีผู้ใดคัดค้านประการใดก็ถือว่าอนุมัติ
เชิญกรรมการชี้แจง

นายชัยวัชร อินทะพันธ์ กรรมการ : ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ยังมีข้อบกพร่องมีคำผิดอยู่บางประการ นอกจากที่ใส่ลงไปแก้คำผิดไปแล้วนั้น ยังมีผิดอีกบางประการ จึงขอความกรุณาที่ประชุมได้โปรดแก้ไขถูกต้องตามความเป็นจริงด้วย มาตรา ๖ อนุ ๑ ตกคำว่า "สมาชิก" หน้าคำว่า "ประเภทที่ ๑" ไปคำหนึ่ง ขอได้โปรดเติมด้วย เมื่อเติมแล้วอ่านได้ความว่า สมาชิกประเภทที่ ๑ มาตรา ๖ อนุ ๒ ขอชี้คำตัวหนังสือคำว่า "สอง" ออกเอาตัวเลขแทนลงไปเป็นประเภทที่ ๒ ตัวเลข ไม่ใช่ประเภทที่สองตัวหนังสือ และในมาตรา ๖ อนุ ๒ นั้นเองในบรรทัดที่ ๒ คำว่า "รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย" ขอตัดคำว่า "ว่าการกระทรวงมหาดไทย" ออก เหลือแต่เพียงคำว่า "รัฐมนตรี" คำเดียว เมื่อชี้คำแล้วอ่านได้ความว่า ผู้ที่รัฐมนตรีแต่งตั้ง ไม่มีคำว่า "ว่าการกระทรวงมหาดไทย" และในใบแก้คำผิดที่แจกไปก็ยังมีอยู่คำที่ไขว้กันอยู่บางคำไขว้กันนิดเดียว คือในใบแก้คำผิดว่า ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบราชการบริหารแผ่นดินนั้น ไขว้กันไป ความจริงเป็น ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน เอาคำว่า ราชการ เอามาไว้หลังคำว่า "บริหาร" คือพิมพ์ผิดไป ใบแก้คำผิดที่แจกไปเมื่ออยู่หน้าในมาตรา ๘ และในมาตรา ๒๕ มีคำไขว้กัน

มีคำระหว่างคำ ราชการ กับคำ บริหาร ขอให้โปรดเกล้าฯ ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบ
บริหารราชการแผ่นดิน ทั้ง ๒ มาตรา ทั้งมาตรา ๘ และมาตรา ๒๕ มีเท่านั้นท่านประธาน
ประธานสภาผู้แทนราษฎร : สำหรับที่ถรรมาริการไ้ขอแก่มานี้ จะมีผู้ใดมีความ
เห็นเป็นอย่างอื่น

ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ถิ่นว่าที่ประจุม
อนุมัติให้แก้ไขไ้ตามที่คณะกรรมการเสนอ คอไปเลขาธิการ ฯ อ่าน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วน
จังหวัด พ.ศ. ๒๕...

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ คำปรารภ มาตรา ๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒ มีการแก้ไข
มาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔ มีการแก้ไข มาตรา ๕ ทวิ กรรมการเพิ่มขึ้นให้มี

นายสวัสดิ์ พึ่งคน (ขอนแก่น) : สำหรับมาตรา ๕ ทวินี้ กรรมการเขียน
เพิ่มเติมไปใหม่ว่า มาตรา ๕ ทวิ ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นนิติบุคคล กระแสมเห็นว่า
โดยที่มาตรา ๕ เราได้ให้วิเคราะห์ศัพท์คำว่า " จังหวัด " ไว้แล้ว มาตรา ๕ วิเคราะห์
ศัพท์ของคำว่า " จังหวัด " หมายความว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัด เพราะฉะนั้นมาตรา ๕ ทวิ
จึงไม่น่าจำเป็นจะต้องให้มีคำว่า " องค์การบริหารส่วนจังหวัด " ใช้คำว่า " จังหวัด " ก็พอ
โดยให้เป็นดังนี้ มาตรา ๕ ให้จังหวัดเป็นนิติบุคคล เพราะที่คำว่า " จังหวัด " ก็คือองค์การ
บริหารส่วนจังหวัดตามนัยแห่งวิเคราะห์ศัพท์ที่ให้ไว้ในมาตรา ๕ นั้นเอง

นายหยุด แสงอุทัย กรรมการ : กรรมการขอประธานเรียนชี้แจงดังนี้
คือมาตรา ๕ นั้นเป็นแต่เพียงบทวิเคราะห์ศัพท์ เรามีบทวิเคราะห์ศัพท์เพื่อจะย่อเท่านั้นเอง
แต่ว่าในส่วนข้อความนั้นจะต้องบัญญัติไว้ในมาตราใดมาตราหนึ่ง และโดยเหตุนี้จึงต้องเขียน
มาตรา ๕ ทวิลงไว้เพื่อแสดงว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นเป็นอย่างไร นอกจากนั้นแล้ว

ก็จะได้รับกับข้อความต่าง ๆ ที่ใช้ในมาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๑ คือจังหวัดเฉพาะในพระราชบัญญัติก็จะมีคามหมายถึงองค์การบริหารส่วนจังหวัด นอกจากนั้นแล้วโดยเหตุที่เป็นองค์การบริหารส่วนจังหวัด ก็จำเป็นต้องเป็นนิติบุคคล เพราะฉะนั้นเป็นแบบในการร่างกฎหมาย ก็ว่าบทวิเคราะห์ที่พิมพ์นั้นเป็นคำย่อ อย่างรัฐมนตรีเราก็หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ แล้ว เราก็มีมาตราหนึ่งบอกว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย คือมาตรา ๕๖ เช่นเดียวกัน จังหวัดเราก็บอกว่าจังหวัดคือองค์การบริหารส่วนจังหวัด แต่เราต้องมีคำอธิบายว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นอะไร ก็ต้องเขียนเข้าไปในมาตรา ๔ ทวิ เป็นแบบของการร่าง

นายสวัสดิ์ พึ่งคน (ขอนแก่น) : กระผมยังสงสัยอยู่อย่างคำว่า "รัฐมนตรี" เรามีวิเคราะห์ศัพท์แล้ว เพราะฉะนั้นในการเขียน รัฐมนตรี คือ ๆ ไปเราก็ไม่จำเป็นต้องเขียนคำว่า "ว่าการ" อันนี้เราถือเป็นหลักอยู่แล้ว ที่นี้ในทำนองเดียวกันคำว่า "จังหวัด" เราก็มีความหมายไว้อยู่แล้ว และความหมายนี้เราไม่ได้มีเงื่อนไขและข้อยกเว้นแต่ประการใด เราหมายความว่าในพระธรรมนูญนี้ไม่ได้เลือกมาตราใดทั้งหมด คำว่า "จังหวัด" ให้หมายความดังนี้ ก็เป็นอันเข้าใจอยู่แล้ว ที่นี้ดีกว่าที่เราไม่เขียนว่า ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นนิติบุคคลจะเขียนแต่เพียงว่าให้จังหวัดเป็นนิติบุคคลอย่างนี้ จะเหมือนกับรัฐมนตรี รัฐมนตรีเราก็ตั้งคำว่า "ว่าการ" ออก ก็ให้หมายความ ว่า รัฐมนตรีว่าการ อันนี้ก็ในทำนองเดียวกัน เราใช้เพียงคำว่า "จังหวัด" เพราะเราไม่จำเป็นต้องว่ามาตราใด ยกเว้นนี้ เราบอกในมาตรานี้ก็หมายถึงว่าทุก ๆ มาตราคำว่า "จังหวัด" ให้หมายความอย่างนี้ ช่างเขาเห็นว่าไม่จำเป็นเลย แม้จะอยู่ในมาตราเดียวกัน

นายชัยวัฒน์ อินทะพันธ์ กรรมการธิการ : ถูกอย่างที่ท่านว่า คือท่านหักท้วงมาก็มีเหตุผล แต่ที่ท่านจะดูวิเคราะห์ศัพท์ของคำว่า "จังหวัด" หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด ที่นี้องค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นอะไรประกอด้วยอะไรบ้างไม่มีใน

กฎหมาย คณะกรรมการจึงได้คิดลงไปเพื่อชี้ชัดว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งเป็นคำ
 วิเคราะห์ศัพท์ของคำว่า "จังหวัด" นั้นได้แก่ใครบ้าง และเป็นอะไร เราจึงเขียนไว้ใน
 มาตรา ๔ ทวิเพื่อชี้ให้เห็นว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดอันเป็นคำวิเคราะห์ศัพท์ของคำว่า
 "จังหวัด" นั้น ได้แก่ ๑. สภาจังหวัด ๒. ผู้ว่าราชการจังหวัดเช่นเดียวกับเทศบาล ในกฎหมาย
 เทศบาลเราก็ทำอย่างนี้ องค์การบริหารเทศบาลได้แก่สภาเทศบาลและนายกคณะเทศมนตรี
 เราต้องการเขียนอย่างนั้นและชี้ชัดให้เห็นว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดอันเป็นคำวิเคราะห์
 ศัพท์ของคำว่า "จังหวัด" นั้นเป็นนิติบุคคล เรามาย้ำลงในมาตรา ๔ ทวิให้แน่และให้แน่น
 ยิ่งขึ้น

นายสวัสดิ์ พึ่งคน (ขอนแก่น) : ถ้าอย่างนั้นผมไม่เข้าใจเลยในการให้คำ
 วิเคราะห์ศัพท์ ในกรณีเขียนกฎหมายที่เราให้วิเคราะห์ศัพท์นั้นคืออะไร แล้วเมื่อให้วิเคราะห์
 ศัพท์ไว้ชัดแจ่มแล้วจำเป็นอันใดที่ต้องมาเขียนซ้ำอีก สมมติว่าให้จังหวัดเป็นนิติบุคคลแล้วมี
 สภาจังหวัดและมีผู้ว่าราชการจังหวัดอย่างนี้เสียหายอะไร ดันเข้าไปอีก

นายพลตำรวจเอกสุ เฒ่า ศรียานนท์ ประธานกรรมการ : คือตามพระราช
 บัญญัตินี้เนื่องจากว่าเรายังไม่ให้ราษฎรนั้นเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดตามนโยบายของรัฐบาล
 ที่ตั้งนั้นในกิจการของจังหวัดนั้นจะมีอยู่ ๒ ส่วน คือส่วนหนึ่ง ส่วนที่รัฐบาลบริหารไปในส่วน
 -ภูมิภาค อีกส่วนหนึ่งก็ส่วนซึ่งประชาชนดำเนินการ ก็เลยจำเป็นที่จะต้องแบ่งแยกออกไปเป็น
 ๒ ส่วน คือส่วนหนึ่งเป็นส่วนของจังหวัด อันนี้รัฐบาลต้องสั่งการไปยังผู้ว่าราชการจังหวัด
 จังหวัดในส่วนนั้นเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายแล้ว ดังนั้นอีกส่วนหนึ่งซึ่งประกอบด้วยกิจการของ
 จังหวัด อันมีสภาจังหวัดเป็นที่ปรึกษาและความคืบหน้า จำเป็นที่จะต้องกำหนดให้แน่ชัดให้เป็น
 นิติบุคคล ตามที่สุท่านสมาชิกได้เคยทักท้วงในวันก่อนนี้ ทางคณะกรรมการก็เห็นด้วย จึงได้
 กำหนดคำว่า "องค์การจังหวัด" ขึ้นต่างหาก เพื่อจะมีให้ก้าวด้วยกันในขณะที่เกิดคดีหรือมีหน้าที่

267
266

ที่จะฟ้องร้อง

นายสวัสดิ์ พึ่งคน (ขอนแก่น) : ผมได้ฟังท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการชี้แจงแล้ว ก็เลยทำให้สงสัยไปในการให้วิเคราะห์ศัพท์ เพราะว่าท่านแยกออกเป็น ๒ ส่วน ส่วนที่เป็น นิติบุคคล และส่วนที่ไม่เป็นนิติบุคคลในท่านเองนั้น เพราะฉะนั้นในการให้วิเคราะห์ศัพท์คำว่า "จังหวัด" ในมาตรา ๔ แรกนั้นก็เป็นการตีให้วิเคราะห์ศัพท์ที่ผิด เพราะว่าคำว่า "จังหวัด" หมายถึงองค์การบริหารส่วนจังหวัด แล้วองค์การบริหารส่วนจังหวัดนี้เป็นนิติบุคคล แล้วถ้า ให้วิเคราะห์ศัพท์คำว่า "จังหวัด" ในมาตรา ๔ นี้ผิดไว้ คือ ๆ ไม่มีจังหวัดตั้งแยะ ประเด็นจะพลอยผิดไปด้วย

นายเทียม ฅสงขลา กรรมการ : ความจริงนั้นท่านก็เป็นนักกฎหมาย ก็ไม่น่า จะเข้าใจผิด กระผมใคร่ขอกราบเรียนชี้แจงเพิ่มเติมต่อไปนี้ สำหรับจังหวัดนั้นถ้าดูเป็น ๆ แล้ว ละก็สามัญชนหรือวิญญูชนทั้งหลายต้องเข้าใจว่า เป็นเขตปกครองตามพระราชบัญญัติบริหาร ส่วนภูมิภาค แต่สำหรับกฎหมายนี้นั้น เป็นพระราชบัญญัติระเบียบบริหารส่วนจังหวัด คำว่าจังหวัด "จังหวัด" ตามบทวิเคราะห์ศัพท์ในมาตรา ๔ นั้นเราจึงต้องเขียนให้ชัดคำว่า "จังหวัด" ซึ่ง อยู่ในคำวิเคราะห์ศัพท์นี้หมายความว่าคำว่า "จังหวัด" ในพระราชบัญญัตินี้เท่านั้น เราจึงต้อง เขียนบอกว่า จังหวัดตามพระราชบัญญัตินี้หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดและองค์ การบริหารส่วนจังหวัดนั้นประกอบด้วยอะไร เป็นนิติบุคคลหรือไม่นั้น เรายกเพิ่มเป็นมาตรา ๔ ทวิ ลงไว้ ท่านสมาชิกได้โปรดกรุณาพลิกดูว่า มาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๑ และถ้าสมมติว่าเราไม่มีคำวิเคราะห์ศัพท์ว่า จังหวัด ผลจะเป็นประการใด ในมาตรา ๓๐ นั้นใช้คำว่า "ภายใต้" ที่บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยเทศบาลและกฎหมายว่าด้วยสุขาภิบาลให้จังหวัดมีอำนาจ" คำว่า "จังหวัด" นี้ถ้าเราไม่มีคำวิเคราะห์ศัพท์แล้วก็หมายความว่าจังหวัดตามพระราชบัญญัติบริหาร ส่วนภูมิภาคซึ่งหมายถึงผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานเป็นประมุข เป็นหัวหน้าของส่วนราชการ จังหวัดในจังหวัดนั้น มาตรา ๓๑ ก็เช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นจึงเขียนคำวิเคราะห์ศัพท์ไว้เช่นนี้

ในที่นี้เพื่อแบ่งแยกให้เห็นชัดว่าจังหวัดตามพระราชบัญญัตินี้และจังหวัดตามมาตรา ๓๐
 มาตรา ๓๑ นั้น ประกอบด้วยอะไรบ้างที่จะได้ปฏิบัติการตามมาตรา ๓๐ - ๓๑ และที่ท่านข้อง
 ใจในเรื่องการเขียนนั้นสำหรับคำว่า "จังหวัด" ในกฎหมายนี้ต่อไปซึ่งมีความหมายตามพระราช
 บัญญัตินี้ว่า ^{เขียน} เป็นองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นเราไม่ได้มีคำว่าอย่างอื่นเลย ใช้คำว่า "จังหวัด ๆ ๆ" อย่างเดียวเท่านั้น ขอได้โปรดเข้าใจตามนี้เสียด้วย

นายसानนท์ สายสว่าง (นครปฐม) : ที่บัญญัติไว้ดีแล้ว กระทบขอเสนอลงมติ

ถ้าหากไม่คิดใจตอน ก็ไม่ต้องลงมติ ขอเสนอลงมติ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คิดใจไหม

นายสวัสดิ์ พึ่งตน (ขอนแก่น) : ไม่ถอน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจะขอให้ประชุมวินิจฉัย
 สำหรับมาตรา ๔ ทวิ ที่วิเคราะห์พิพทไว้ในบรรทัดแรก คือว่าจังหวัดหมายความว่า องค์
 การบริหารส่วนจังหวัด คุณสวัสดิ์ต้องการให้ ชัด เพียง จังหวัด เท่านั้น เหมือน จังหวัด

นายสวัสดิ์ พึ่งตน (ขอนแก่น) : มาตรา ๔ ทวิต้องการให้มีคำว่า

จังหวัดเท่านั้น ไม่ให้มีคำว่า "องค์การบริหารส่วน" ให้มีคำว่า "จังหวัด" เท่านั้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : หมายความว่าจังหวัดที่กรมการเคมีมีผู้เสนอ

-ขอให้แก้ คือตัดคำว่า "องค์การบริหารส่วน" ออก ท่านผู้ใดเห็นสมควรจะได้แก้ตามผู้

แปรญัตติคือคุณสวัสดิ์ ๆ โปรดยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ เป็นส่วนมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าคงไว้ตาม ญัตติ กรมการ เคมี มี ผู้ เสนอ

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : หมวด ๑ กรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ หัวข้อหมวด ๑
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖ มาตรา ๗ มีการแก้ไข

นายทิม ไชยงยศ (ศรีษะเกษ) : ในมาตรา ๖ นี้กระผมอยากเรียนถาม
กรรมการเพียงนิดหน่อย คือแรก ๆ ว่าให้ราษฎร ๒๐,๐๐๐ เลือกสมาชิกได้ ๑ คน
มันมีมาแก้เป็น /๑/หัว ๓๐,๐๐๐ นี้ไม่ทราบว่ากรรมการมีความเห็นอย่างไร

นายทวี แรงขำ กรรมการ : กระผมขอประท้วงชี้แจงที่มีการแก้ไขจาก
จำนวน ๒๐,๐๐๐ เป็น ๓๐,๐๐๐ นี้โดยที่คณะกรรมการและมีผู้แปรญัตติทางท่านได้
พิจารณาเห็นว่าถ้าใช้จำนวน ๒๐,๐๐๐ แล้วจำนวนสมาชิกสภาจังหวัดจะมีจำนวนมาด ใน
บางจังหวัดอาจจะมีถึง ๑๐๐ คน ซึ่งจะต้องมีการใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าเบี้ยประชุมในระยะนี้
เป็นจำนวนมากอยู่ จึงได้พิจารณาแก้เป็นจำนวน ๓๐,๐๐๐ เพื่อให้จำนวนสมาชิกในสภานี้มี
จำนวนพอสมควร และนอกจากนั้นแล้วการที่มีจำนวนสมาชิกมากตามที่คณะกรรมการได้
พิจารณาเห็นว่าบางครั้งบางโอกาสการประชุมอาจจะไม่ครบองค์ประชุมได้ จึงได้แก้จำนวน
ดังกล่าวให้เป็น ๓๐,๐๐๐ เพื่อให้ได้จำนวนพอสมควรที่การประชุมของจังหวัดจะดำเนินไปได้
ด้วยดี

นายพันตำรวจเอก พัน นิลสวัสดิ์นันทน์ (สุราษฎร์ธานี) : กระผมอยากจะ
ขอความกรุณาท่านประธาน เมื่อกี้ผมยกมือแล้วแต่ท่านประธานไม่ได้ดูมา คือมาตรา ๔ ทวิ
นี้เป็นปัญหาใหญ่ เพราะว่าผมยกมือ ท่านใหญ่ประธานให้ไปอ่านหมวด ๑ กระผมขอความ
กรุณาย้อนไปพูดนิกได้ใหม่เพื่อประโยชน์ของความสมบูรณ์ของกฎหมาย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาว่าไป

นายพันตำรวจเอก พัน นิลสวัสดิ์นันทน์ (สุราษฎร์ธานี) : ในมาตรา ๔ ทวิ
บอกว่าให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นนิติบุคคล มีสภาจังหวัดและผู้บริหารจังหวัดใหญ่
ดำเนินกิจการส่วนจังหวัดตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ แต่ว่ามาถึงมาตรา ๕ ในจังหวัดหนึ่ง

ให้สภาจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่นใด ซึ่งกำหนด
ไว้เป็นหน้าที่ของสภาจังหวัด คำว่า "สภาจังหวัด" นี้แล้วก็หมายความว่า
ต้องเป็นนิติบุคคลถึงจะมีอำนาจหน้าที่ แต่ความจริงมาตรา ๔ ทวิ นั้นนิติบุคคลประกอบ
ด้วยสภาจังหวัดกับผู้ว่าราชการจังหวัด เพราะฉะนั้นมาตรา ๕ ให้ที่ให้สภาจังหวัดมีอำนาจ
จะมีไต่อย่างใดเป็นแต่เพียงกิ่งหนึ่งของนิติบุคคลเท่านั้นยังไม่เป็นบุคคล จะไปมีอำนาจหน้าที่
นั้นคงไปไม่รอด แล้วก็ให้ไปแก้อย่างคำว่า "ว่าด้วยระเบียบบริหารแผ่นดิน" คำว่า
"ราชการ" ฆ่าออก แต่ว่าส่วนชื่อพระราชบัญญัตินี้กลับมีว่า ระเบียบบริหารราชการส่วน
จังหวัด

นาย... อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

นาย... รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ใช่ เพราะว่าในมาตรา ๔ ทวิ ให้เป็นด้วย เพราะ
จะขึ้นเพื่อความเป็นระเบียบราชการส่วนเราไปเลย ก็ควรจะพิจารณาดูด้วย เพราะว่า
มาตรา ๔ ทวิ ให้กรมการเดิม-เราจะทำอะไร ๆ อาจจะไม่เห็นก็ได้ เพื่อความเป็นระเบียบ
ราชการส่วนเรา

นาย... รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : ความจริงกรมการเดิมให้แจ้งใจระเบียบ
ระเบียบราชการส่วนเราแล้ว แล้วจะไปแล้ว เพราะฉะนั้นกรมการเดิมที่มี ไม่อะไร
รับแจ้งแล้ว

นาย... รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : เสนอในร่างกฎหมาย
ของนายสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ว่า... ความเป็นระเบียบราชการส่วน
ราชการเห็นสมควรได้ เพราะฉะนั้น... ยังไม่เข้าใจอย่างนี้เห็นว่า... ระเบียบราชการ
รับแจ้ง เพราะว่าขอให้ระเบียบราชการส่วนเราดีกว่า เพราะฉะนั้นระเบียบราชการส่วนเรา... ๔

ถ้าคำว่า "ราชการ" หน้าคำว่า "ส่วนจังหวัด" ออก ผมว่ามันจะได้อีกข้อ อย่างนี้
เมื่อจะแก้แล้วผมขอพูดมาตรา ๔ ก็ขอยิงถึงข้อด้วย อยากจะขอกรรมาธิการ นี่เป็นการถูกแล้ว
ผมไม่สามารถจะพูดได้ แต่ว่าเพื่อความสมบูรณ์ของกฎหมายนี้อยากขอให้ท่านกรรมาธิการโปรด
พิจารณาว่าชื่อพระราชบัญญัตินั้นนะ ระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด จะบอกว่าระเบียบ-
บริหารส่วนจังหวัด พอแล้ว เพราะคำว่า "จังหวัด" เป็นนิติบุคคลอยู่แล้วตามพระราชบัญญัติ
ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ไม่จำเป็นต้องมาใส่ไว้ตรงนี้อีก คือว่าชื่อมันจะได้คล้องจอง
เป็นกฎหมายแนวเดียวกัน นี่ผมขอฝากข้อสังเกต แล้วแต่ท่านกรรมาธิการ แต่เฉพาะมาตรา
๔ ทวิเมื่อมาอ่านคู่กับมาตรา ๕ แล้วรู้สึกว่สภาจังหวัดจะเป็นนิติบุคคลไปไม่ได้ สเพราะฉะนั้น
ผมอยากจะฟังกรรมาธิการชี้แจงในตอนนี้ก่อน

นายชาย สุธังคะ กรรมาธิการ : กระผมคิดว่าไม่มีอะไรจะชี้แจงแล้ว แล้วก็
สถานที่ก็ได้ลงมติผ่านมารานี้ไปแล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ใช่ นี่คือว่าในมาตรา ๔ ทวินี้เดิมด้วย เพราะ
ฉะนั้นเพื่อความเรียบร้อยผมคิดว่าอย่าข้ามเขาไปเลย ก็ควรจะพิจารณากันเสีย เพราะเหตุว่า
มาตรา ๔ ทวินี้กรรมาธิการเดิม-เขาอาจจะจริง ๆ อาจจะไม่เห็นก็ได้ เพื่อความเรียบร้อย
ขอความกรุณาเถอะ

นายเทียม ณ สงขลา กรรมาธิการ : ความจริงกรรมาธิการได้ชี้แจงโดยละเอียด
เรียบร้อยแล้วก็ชี้แจงแล้ว แล้วลงมติไปแล้ว เพราะฉะนั้นกรรมาธิการนี้ขอยืนยัน ไม่มีอะไรจะ
ชี้แจงอีกแล้ว

นายพันตำรวจเอก พัน นิลวัฒนานนท์ (สุราษฎร์ธานี) : ผมไม่มาคัดค้าน
ผมพยายามรักษาเวลาของสภาที่ท่านว่าชี้แจงเรียบร้อยแล้ว ถ้าเรียบร้อยผมก็มีหัวพอจะฟัง
ความเรียบร้อยได้ เพราะฉะนั้นผมยังไม่เข้าใจอย่างนี้ท่านว่าเรียบร้อย เรียบร้อยของผู้
ชี้แจง ผมว่าขอให้เรียบร้อยของสภาจะถูกกว่า เพราะฉะนั้นผมเรียนถามว่าก็ในมาตรา ๔ ทวิ

บอกว่า ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นนิติบุคคล คำว่า "องค์การ" ผมเองก็ไม่ชอบ เพราะว่า
ว่าองค์การความจริงเรามีแล้วพระราชบัญญัติ-องค์การ อัยการของเรามันจะเพียงการบริหาร
ส่วนจังหวัดอะไรเท่านั้น แต่เมื่อแล้วไปแล้ว ผมไม่พูดซ้ำ เพราะไม่ใช่สำคัญ ชื่อไม่สำคัญ แต่
เป็นหลักกฎหมาย ให้องค์การบริหารราชการส่วนจังหวัดเป็นนิติบุคคล มีสภาจังหวัด และผู้ว่า-
ราชการจังหวัดดำเนินการส่วนจังหวัด นี่ก็หมายความว่าถ้าหากว่าองค์การส่วนจังหวัดนั้นเป็น
นิติบุคคล แต่สภาจังหวัดนั้นมันไม่เป็นนิติบุคคล เพราะเป็นแค่เพียงส่วนหนึ่งประกอบด้วยสภา-
จังหวัดและผู้ว่าราชการจังหวัดรวม-กันเข้ากันถึงเป็นนิติบุคคล ขอให้ท่านประธานสภา ฯ ไล่ไปรศ
พิจารณาตามมาตรา ๔ ทวิ กับมาตรา ๕ ที่ท่านกรรมาธิการบอกว่าเรียบร้อยแล้วนั้นนะ ถ้าเรียบ-
ร้อยที่นี่ไม่สำคัญ แต่จะเรียบร้อยในการปฏิบัติงานนั้นสำคัญ ถ้ากฎหมายนี้เกิดเป็นปัญหาขึ้นมาแล้ว
ก็อย่าลืมน่าไม่ใช่เราเป็นผู้คัดค้าน ศาลเป็นผู้คัดค้าน เจ้าหน้าที่ทั้งหลายเหล่านี้จะมีอำนาจได้แค่ไหน
หรือไม่นั้น ต้องหมายความว่าไม่ใช่สภาเป็นผู้ใช้กฎหมาย สภาเป็นผู้บัญญัติกฎหมาย ผมเองไม่ได้
อวดว่าเป็นนักกฎหมายหรือผู้รู้กฎหมาย แต่ขอถามกรรมาธิการว่าอย่างนี้จะถูกหรือไม่ ถ้าถูกแล้ว
ผมก็ไม่ว่าอะไร แต่อย่าลืมน่าเมื่อเราท้วงกันแล้ว ถ้าบอกว่าแล้วแต่กรรมาธิการ ก็หมายความว่า
สภาที่นั่งฟังเท่านั้นเอง

นายหยุด แสงอุทัย กรรมาธิการ : กรรมาธิการขอตอบข้อข้องใจของท่านสมาชิก
ดังนี้-คือองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นนิติบุคคลนั้นก็เปรียบเหมือนบริษัท คือเมื่อเป็นนิติบุคคลแล้ว
ก็มีผู้ทำการแทน ที่นี้ใครจะทำการในบริษัทนั้น เรามีที่ประชุมผู้ถือหุ้นใหญ่แล้วมีคณะกรรมการ ถ้า
เปรียบถึงเรื่องนี้ก็หมายความว่า สภาจังหวัดนั้นก็เป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ คือถือหุ้นทั่วจังหวัด แล้วก็มีผู้ว่า-
ราชการจังหวัดนี้เป็นคณะกรรมการของจังหวัด เพราะว่าเมื่อเป็นนิติบุคคลขึ้นแล้วก็ทราบว่า นิติ-
บุคคลนั้นก็ไม่ใช่ของจริง คือเป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย ก็ต้องมององค์การใดองค์การหนึ่งทำเพื่อนิติ-
บุคคลในองค์การ สำหรับองค์การส่วนจังหวัดนี้ก็มี ๒ คือในเรื่องใหญ่ก็เป็น เรื่องของสภาจังหวัด
ในเรื่องที่จะไปบริหารก็เป็นเรื่องของผู้ว่าราชการจังหวัด เพราะฉะนั้นที่บอกว่าจะต้องเป็นนิติ-

บุคคลจึงจะมีอำนาจหน้าที่ไต่ถามก็ไม่จริงเสมอไป คือว่ามันแล้วแต่กฎหมาย อย่างในเรื่อง
 บริษัทอย่างนี้เราบอกว่าเป็นบริษัททำกิจการนั้นทำกิจการนี้ แต่บริษัททำเองเมื่อไหร่ เรื่องใดที่
 เป็นเรื่องของที่ประชุมใหญ่ก็ประชุมผู้ถือหุ้นทำ เรื่องใดเป็นเรื่องของกรรมการบริษัท
 กรรมการบริษัทก็ทำ เพราะฉะนั้นมาถึงองค์การบริหารส่วนจังหวัดก็เป็นนิติบุคคล เมื่อเป็น
 นิติบุคคลแล้วก็ต้องมีคนทำให้แก่นิติบุคคลนี้ ก็มี ๒ ฝ่ายคือในบางเรื่องก็ให้สภาจังหวัดทำ
 ในบางเรื่องก็ต้องผู้ว่าราชการจังหวัดทำ เพราะฉะนั้นกฎหมายก็ยอมเขียนให้ได้ว่าคนที่จะมา
 ทำแทนองค์การบริหารส่วนจังหวัด ที่เราเรียกว่าสภาจังหวัดนี้จะควรมีอำนาจหน้าที่อะไร ไม่ใช่ว่า
 อำนาจหน้าที่นั้นมีได้เฉพาะนิติบุคคล หากมีได้ ก็มีคณะกรรมการหลายคณะ เช่นประมวลกฎหมาย
 ที่ดิน เรามีคณะกรรมการที่ดินแห่งชาติ คณะกรรมการนี้ไม่ใช่นิติบุคคลเลย กรมที่ดินต่างหาก
 เป็นนิติบุคคล แต่ว่าคณะกรรมการนี้ก็ได้ออกกฎหมายไปว่าให้มีหน้าที่ทำการอย่างนั้นอย่างนี้
 ฉะนั้นก็ดี ในเรื่ององค์การบริหารส่วนจังหวัดก็เช่นเดียวกัน เราบอกว่างค์การบริหารส่วนจังหวัดมีหน้าที่
 หลายอย่างตามมาตรา ๓๐ แล้วเราก็ต้องมีคนทำการแทน เพราะว่าเป็นนิติบุคคล เราก็ให้
 สภาจังหวัดทำบ้าง เช่นในการออกข้อบังคับหรือวางโครงการต่าง ๆ แล้วเราก็ให้ผู้ว่าราชการ
 จังหวัดทำบ้าง แต่ทั้งสภาจังหวัดก็ดี ผู้ว่าราชการจังหวัดก็ดีทำในนามขององค์การบริหารส่วน
 จังหวัดซึ่งเป็นนิติบุคคลซึ่งไม่สามารถทำอะไรเองได้ ต้องมีนครรมคาทำ ในส่วนที่เกี่ยวข้อง
 ชื่อนั้นทางกรมการก็เห็นว่าชื่อนี้ดีแล้ว เพราะเหตุว่าราชการบริหารส่วนจังหวัดนั้น ก็ความ
 จริงถ้าจะนับกันก็ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น คือมีเทศบาล มีสุขาภิบาล แล้วนอกเขตเทศบาล
 +เป็น
 สุขาภิบาลแล้วก็ทั้งในเขตจังหวัดนั้นถ้ามีเรื่องประสานงาน เราก็ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นทำ
 เพราะฉะนั้นก็มีลักษณะเป็นราชการบริหารส่วนจังหวัด กรมการก็เห็นว่าถูกต้องแล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณพัฒน์ ๆ คือว่ากรมการก็เห็นว่าชื่อนี้ดีแล้ว
 ก็เห็นจะพอแล้ว เรื่องมันเลยมาแล้วด้วย เป็นเรื่องลำบาก เอาต่อไปเอามาตรา ๖
 หลวงสรรดพรพิศาล (ตราด) : ผมก็สงสัยว่าถ้าท่านมีบัญญัติอย่างนี้แล้ว

ใครลงนามเวลาเกิดคดีฟ้องร้องขึ้นเป็นนิติบุคคล เพราะเหตุว่าไม่มีบอกกับผู้ว่าราชการจังหวัด

เป็นประธานในองค์การบริหารส่วนจังหวัด ไม่มีข้อโต้แย้ง นั่นมันคนละพระราชบัญญัติครับ มันไม่
เกี่ยวกับ ที่นี้องค์การบริหาร ~~พนี้~~ เป็นนามใหม่ เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดไม่ได้เป็นประธานแล้ว
ใครจะลงนาม มันต้องมีบัญญัติไว้ว่าให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานองค์การบริหารส่วนจังหวัด
ไม่อย่างนั้นลงนามไม่ได้ครับ

นายหยุด แสงอุทัย กรรมาธิการ : คือในการฟ้อง-ร้องนั้น นิติบุคคลก็ฟ้องร้องได้
หรือในการทำสัญญาก็นิติบุคคลก็ทำสัญญาได้ ส่วนผู้ที่ลงนามผมก็เข้าใจว่าคนที่ทำการแทนนิติ-
บุคคลนะ คือเรื่องใดเป็นเรื่องของผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้ว่าราชการจังหวัดก็ลงนามไป ถ้าเรื่อง
ใดเป็นเรื่องของสภาโดยแท้ประธานสภา ก็ลงนามไป เพราะว่าเป็นการลงนามในนามของนิติ-
บุคคลเท่านั้นเอง เมื่อมีนิติบุคคลขึ้นแล้ว นิติบุคคลนะฟ้อง แต่ว่าใครจะมาทำแทนนั้นก็กันไปตาม
บทแห่งพระราชบัญญัตินี้ เขียนไว้แล้วในมาตรา ๔ ทวิ ก็แล้วแต่เป็นเรื่องของใคร เพราะฉะนั้น
โดยปกติกรณี ~~ผม~~ เข้าใจว่าผู้ว่าราชการจังหวัดนั้นคงจะลงนามเกือบทั้งหมด เพราะเขาออกแล้ว
ว่ามีสภาจังหวัดและผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ดำเนินการให้เป็นไปตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้
เพราะฉะนั้นผู้ว่าราชการจังหวัดในฐานะที่เป็นองค์การขององค์การบริหารส่วนจังหวัดก็ทำแทนไป
เหมือนอย่างว่ากรรมการผู้จัดการทำแทนบริษัทซึ่งก็ไม่ได้เขียนไว้ว่าจะต้อง ~~ส่ง~~ ~~ผู้~~ ~~คน~~ ~~นั้น~~ ~~ลง~~ ~~ชื่อ~~ ~~คน~~ ~~นี้~~
ลงชื่อในกฎหมาย

เป็นอย่างไรก็ตาม...
กลางสภาผู้แทนราษฎร (วิสามัญ) : ...
บริหาร ให้เท่ากับสภาจังหวัด ...
นายหยุด แสงอุทัย กรรมาธิการ : ...
ในกรณี (มาตรา) ๒๕ คือในกรณีที่ ...
สภาผู้ว่าราชการจังหวัด ...
สภาจังหวัดกับผู้ว่าราชการจังหวัด ...
ก็ควรจะเป็นอย่างที่ ...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : สำหรับมาตรา ๔ เห็นจะหมกกันแค่นั้นจะครบ
ต่อไปเอามาตรา ๖

นายसानนท์ สายสว่าง (นครปฐม) : ประธานก็โทษครับ คือว่าผมก็ไม่มี
อะไรจะพูด ที่นี้การอภิปราย เจตนาของสภานี้ผู้ปฏิบัติจะเข้าใจผิด เพราะฉะนั้นเอา
เสียให้มันชัดเพื่อให้มันเป็นหลักฐานในการแปลกฎหมายเพื่อไปปฏิบัติ ที่นี้ทางกรรมวิธีการว่า
เมื่อที่เพียงแต่เข้าใจว่าผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้มีอำนาจทำการแทนนิติบุคคล คือ
องค์การของจังหวัด แต่ผมเข้าใจว่าเวลานี้จะไปเข้าใจอย่างอื่นไม่ได้ เพราะว่าตามมาตรา
๓๑ ว่า จังหวัดมีอำนาจตราข้อบัญญัติจังหวัดโดยไม่แย้งหรือขัดต่อกฎหมาย ในกรณีต่อไปนี้
เขาอาจจะไปออกบัญญัติภายในสภาจังหวัดให้อำนาจ ใครทำการแทนนิติบุคคลตามมาตรา ๔
ทวิก็ได้ ไม่ได้หมายความว่าจะต้องเข้าใจว่าผู้ว่าราชการจังหวัด ๕ คนเดียว แยกอาจไม่เอา
มือเข้าไปซุกที่ก็ได้ อาจจะแล้วแต่สภาจังหวัดกำหนดว่าใครสองคนหรือหนึ่งคน เป็นผู้ทำการ
แทนนิติบุคคลนั้นตามมาตรา ๓๑ เพราะฉะนั้นในการที่จะอภิปรายนี้เป็นผลในการที่จะปฏิบัติ
ต่อไปในวันข้างหน้า ผมเข้าใจว่าผู้ที่ทำการแทนนิติบุคคลตามมาตรา ๔ ทวินี้ แล้วแต่
องค์การบริหารส่วนจังหวัดจะกำหนดอำนาจและหน้าที่ของใครในที่ประชุม นั้น ผมเข้าใจว่า
เป็นอย่างนั้นมากกว่า ไม่ใช่เข้าใจว่าเป็นของใคร

หลวงอรรถพรพิศาล (ตราด) : ที่คุณसानนท์ ว่าว่านั้นไม่ถูก เพราะองค์การ
บริหารใหญ่กว่าสภาจังหวัด ๆ จะมาออกข้อบังคับให้ใช้ในองค์การบริหารไม่ได้

นายหยุด แสงอุทัย กรรมวิธีการ : คือเรื่องนี้ขอให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
โปรดกรุณาตามมาตรา ๒๕ คือได้บอกว่าภายใต้บังคับแห่งมาตรา ๔๓ ผู้ว่าราชการจังหวัดมี
หน้าที่ปฏิบัติการตามมติของสภาจังหวัด แล้วเราก็รับกันมีเรื่องนี้ที่ว่าองค์การส่วนจังหวัดนั้น
มีสภาจังหวัดกับผู้ว่าราชการจังหวัดดำเนินการแทน เพราะฉะนั้นเมื่ออ่านประกอบด้วยกันแล้ว
ก็คงจะเป็นอย่างที่คุณसानนท์ ว่า ว่า คือว่าสภาจังหวัดมีมติว่าเรื่องนี้ทำอย่างไร ผู้ว่าราชการ

จังหวัดก็ทำอย่างนั้น แล้วเมื่อทำภายในกรอบแห่งอำนาจแล้วก็ เป็นกิจการ ขององค์การ ส่วน จังหวัดนั้นเอง

นายชาดูบุตร ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) : กระผมขออภิปรายในมาตรา ๒ (๒)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาจมาตรา ๔ ทวิเสียให้เสร็จก่อนเถอะ หรือ

หมดแล้ว

นายชาดูบุตร ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) : มาตรา ๔ ทวิหมดแล้วนี่ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็เป็นอันหมดกัน ค่อยไปมาตรา ๒

นายชาดูบุตร ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) : มาตรา ๒ ข้อ ๒ นี้ ผมสงสัยว่ากรรมการคนใดไปเติมคำว่า "นายกเทศมนตรีและประธานกรรมการสุขาภิบาล" เข้าไป โดยให้เป็นผู้.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เคยก่อน สำหรับมาตรา ๒ อนุ ๑ นะไม่ข้องใจ นะครับ เพราะฉะนั้นต่อไปได้

นายชาดูบุตร ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) : กรรมการคนใดไปเติมจากที่เขียนไว้ แต่เติมว่า "ให้นายกเทศมนตรีประธานกรรมการสุขาภิบาล ซึ่งมีคุณสมบัติครบถูกต้องตามกฎหมาย เลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาจังหวัดประเภท ๒ ได้โดยกฎหมาย" ในเรื่องนี้ผมเข้าใจว่า ท่าน กรรมการบางคนอาจจะมีหัดฉากอะไร เกี่ยวแก่นายกเทศมนตรีที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในปัจจุบัน นี้ก็ได้ ความจริงแล้วสมาชิกประเภท ๒ นี้ควรจะให้ผู้ว่าราชการจังหวัดกับกระทรวงมหาดไทย เป็นคนเลือก ไม่ควรที่จะเขียนไว้ให้ตำแหน่งแก่ผู้หนึ่งผู้ใด นอกจากนั้นถ้าหากว่าท่านเขียนไว้ อย่างนี้มันอาจจะขัดกัน ก็คือว่าในกฎหมาย เลือกตั้งสมาชิกเทศบาลบางจังหวัด เขากำหนดเพียง ประถมปีที่ ๔ แต่กฎหมายที่เราจะเลือกตั้งใหม่นี้ อาจจะเป็นมัธยมปีที่ ๓ นายกเทศมนตรีมีความรู้ เพียงประถมปีที่ ๔ จะมาเป็นประเภท ๒ ไม่ได้ มันจะขัดกันทันที ในการที่เราจะเขียน กฎหมายไว้ให้สิทธิแก่ผู้หนึ่งผู้ใด เข้าไปใช้สิทธิในสถานนั้น เป็นการ ไม่ชอบ ควรจะได้รับการคัด

เลือกอย่างดีถ้วน เพราะว่ามันเป็นการผูกขาดอย่างหนึ่ง สำหรับนายกเทศมนตรีนั้นเมื่อมีคุณสมบัติ เขาก็สมัครเป็นสมาชิกประเภท ๒ ไป และเมื่อเป็นคนดีจริง ๆ ทางจังหวัดก็เลือกมาไม่ควรจะเขียนกฎหมายไว้ให้สิทธิแก่ผู้หนึ่งผู้ใดอันเป็นการไม่ถูกต้องและไม่สมควรอย่างยิ่ง กรรมการไม่ควรจะ ~~เขียนกฎหมายไว้~~ เติมหรือมีผลประโยชน์ตอบแทนในขณะนี้ก็ไม่ทราบ ถ้าหากว่าไม่มีผลประโยชน์ ~~ตอบแทน~~ ก็ให้ชี้แจงออกมา เพราะว่า ~~ไม่ชอบ~~

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี้คุณชาอุยสุทธิ์ ๆ อย่าไปว่าเขา ความจริงนะของเก่าเปลี่ยนแปลงความใหม่เท่านั้นละคุณ เพราะว่า ~~ถ้าหากว่า~~ เรื่องนี้ถ้าจะไหวศกันก็เอาอย่างใหม่หรือเอาตามกรรมการแก้ หรืออย่างเก่าเท่านั้น เปลี่ยนเรียงความกันเท่านั้นละคุณ อย่าไปว่าเขาเลย

นายชาอุยสุทธิ์ ไชยคำมิ่ง (ภาพสินธุ์) : ขอโทษด้วยครับ ผมอาจจะ ~~ว่าเกิน~~ ไป คือความประสงค์ไม่มีอะไรหรอกครับ ผมอยากจะให้นายกเทศมนตรีได้ทดลองดูว่า นอกจากในเขตเทศบาลแล้วก็มีทางจังหวัด เขาจะเลือกอีกหรือไม่ ~~จะให้~~ ^{อยาก} ให้เลือกโดยทางจังหวัด ไม่ให้สิทธิโดยทางกฎหมาย คือ ~~ทุก~~ ^{ทุก} ๆ คน ~~ไม่ให้~~ ^{ไม่} อยากจะให้ ~~มีอภิสิทธิ์~~ ^{มีอภิสิทธิ์} ในเรื่องหนึ่งเรื่องใดเป็นอันขาด ควรจะได้รับการเลือกตั้ง คือว่าเมื่อการเลือกตั้งสมาชิกประเภท ๑ ไม่ได้ ประเภท ๒ ก็ไม่ควรจะ ~~ได้รับ~~ ^{ได้รับ} อย่างสมาชิกเทศบาลของเราทุกวันนี้ ขอโทษด้วย บางคน ~~ไปเลือกเป็น~~ ^{ไปเลือกเป็น} สมาชิกประเภท ๑ ไม่ได้ยังดันตั้งมาเป็นสมาชิกประเภท ๒ เข้ามานั่งในสภาอีก บุคคลที่ราษฎรไม่ต้องการยังมีหน้าจะเข้ามา ~~นั่งในสภา~~ ^{นั่งในสภา} อย่างนี้ มันก็ไม่ถูกต้อง เมื่อเป็นเช่นนี้ผมก็คิดในใจว่านายกเทศมนตรีนี้เป็นตำแหน่งในทางเทศบาล แล้วก็ทาง ~~บริหาร~~ ^{บริหาร} การสุขาภิบาลนี้เป็นตำแหน่งในทางสุขาภิบาล จริงอยู่มีหน้าที่จะต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการบำรุงท้องถิ่น แต่ว่าในการที่จะให้สิทธิแก่บุคคลทั้งสองประเภทนี้เป็น ~~การ~~ ^{การ} ~~ไม่ชอบ~~ ^{ไม่ชอบ} และไม่ชอบด้วยระบอบประชาธิปไตยอย่างยิ่ง จึงควรจะได้ทำอย่างใหม่เสีย

นายชัชวรินทร์ อินทะพันธ์ กรรมการธิการ : กรรมการธิการนี้ใจกว้างเสมอ ขออภัย

ให้ท่าน ถึงแม้ท่านจะพูดผิดพลาดไปบ้าง แล้วก็รู้สึกเห็นใจท่าน ที่ท่านทักท้วงนั้นก็เพื่อความ
สมบูรณ์แห่งกฎหมาย กรรมการมีความคิดเห็นอย่างท่านเหมือนกัน ครั้งแรกคำว่า "นายกเทศ
มนตรีและประธานกรรมการสุขาภิบาล" นั้นเป็นกฎหมายที่เขาร่างมาแต่เดิม ซึ่งสภานี้รับหลักการ
กรรมการคิดอย่างท่านคิด คือว่าถ้าหากว่าให้นายกเทศมนตรีและประธานกรรมการสุขาภิบาล
เป็นไปโดยตำแหน่ง คือเขียนไว้ข้างหน้านั้นเท่ากัน เป็นไปโดยตำแหน่ง ถ้าเป็นไปโดยตำแหน่ง
แล้วนายกเทศมนตรีที่มีคุณสมบัติความรู้เพียงประถม ๔ หรือมัธยมปีที่ ๓ ก็จะมาเป็นได้โดย

ตำแหน่ง เราจึงเอามาไว้ค่อนข้างเสียให้ เป็นอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
ในอันที่จะพิจารณาเลือก ในการเลือกประเภทที่ ๒ นั้น กฎหมายที่เราย้ายมาไว้ข้างหลังนั้น
เพื่อจะให้ เป็นคุณนิมิตของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยที่จะพิจารณาว่า ควรจะเอานายก
เทศมนตรีคนไหน ควรจะเอาประธานกรรมการสุขาภิบาลที่ไหนมาเป็นสมาชิกประเภท ๒ ท่าน
อาจจะไม่เอาทั้งหมดก็ได้ ท่านอาจจะเอาคนที่มีความรู้เพียงมัธยมปีที่ ๕ ไม่เอาคนที่มีความรู้
ต่ำกว่านั้นก็ได้ กรรมการทำเพื่อให้เป็นการเหมาะสมยิ่งขึ้น

นายประสาธ ไซยะโท (ยะลา) : กระผมสงสัยในมาตรา ๖ อนุ ๒ ที่มีบัญญัติไว้
ว่า "สมาชิกประเภทที่ ๒ มีจำนวนเท่ากับ....."

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี่ยวก่อน เอาคณบดีชาดูยุทธ์ ๓ เลียก่อนเถอะ
เดี๋ยวจะไขว้กันใหญ่ คุณชาดูยุทธ์ ๓ หมกข้อข้องใจแล้วหรือยัง

นายชาดูยุทธ์ ไซค์คามิ่ง (กาฬสินธุ์) : ตอนเดี๋ยวก่อนครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือว่านายกเทศมนตรีกับประธานกรรมการสุขาภิบาล
เลียก่อนเถอะ

นายประสาธ ไซยะโท (ยะลา) : คือกระผมสงสัยว่าในข้อนี้ข้อย่อยเล็กน้อยที่ได้บัญญัติ
ไว้ว่า สมาชิกประเภทที่ ๒ มีจำนวนเท่ากับสมาชิกประเภทที่ ๑ ประกอบด้วยผู้ที่รัฐมนตรีแต่งตั้ง
จากนายกเทศมนตรี ประธานกรรมการสุขาภิบาลและผู้ที่มีคุณสมบัติของผู้มีสิทธิรับเลือกตั้ง และ

ไม่เป็นผู้ต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด คือกระผมใครจะขอ
 เรียนถามคณะกรรมการว่า ในอนุ ๒ แห่งมาตรา ๖ นี้ ถ้าหากว่าเมื่อรัฐมนตรีได้แต่งตั้ง
 สมาชิกสภาจังหวัดจากนายกเทศมนตรีหรือประธานกรรมการสุขาภิบาลแล้ว ถ้าหากว่านายก
 เทศมนตรีหรือประธานกรรมการสุขาภิบาลลาออกจากตำแหน่ง หรือว่าสภาเทศบาลไม่รับงบประมาณ
 ของเทศบาลเช่นนี้ นายกเทศมนตรีก็ต้องออกไปตามกฎหมาย—พระราชบัญญัติเทศบาล
 แต่ที่นี้กระผมใครจะขอเรียนถามว่า เมื่อออกไปเช่นนี้แล้ว นายกเทศมนตรีนี้จะอยู่ในตำแหน่ง
 ของสมาชิกสภาจังหวัดอีกหรือไม่ เพราะว่าตำแหน่งนายกเทศมนตรีนั้น ส่วนมากไม่เป็นที่แน่นอน
 บางทีก็ลาออก บางทีก็สมาชิกไม่รับหลักการแห่งร่างเทศบัญญัติงบประมาณ ก็ต้องออกจาก
 ตำแหน่ง แล้วนี้ขอทราบว่าจะเมื่อเขาออกจากตำแหน่งไปแล้วเช่นนี้ จะดำรงตำแหน่งสมาชิก
 สภาจังหวัดต่อไปอีกหรือไม่ ขอทราบ

นายทวี แรงขำ กรรมการ : ในปัญหาที่ท่านสมาชิกของที่นี่ใจนั้น ขอทราบ
 เรียนว่าโดยความที่บัญญัติไว้เช่นนี้ ถ้าหากว่ารัฐมนตรีได้แต่งตั้งนายกเทศมนตรีก็ดี หรือประธาน
 กรรมการสุขาภิบาลก็ดี ในกรณีนี้เป็นกรณีแต่งตั้ง ผิดกับในกรณีที่ได้รับเลือกตั้ง ถ้าหากว่าเป็น
 นายกเทศมนตรีหรือว่าเป็นข้าราชการ ได้รับเลือกตั้งนั้น เป็นอีกกรณีหนึ่ง ซึ่งจะต้องลาออกจาก
 ตำแหน่ง แต่กรณีนี้เป็นกรณีที่กฎหมายได้บัญญัติให้เป็นพิเศษ คือนอกเหนือไปจากที่มีคุณสมบัติหรือ
 นอกเหนือไปจากข้อห้ามใด ๆ ก็ไม่ต้องลาออกจากตำแหน่ง

ร้อยโท จารุมุตร เรื่องสุวรรณ (ขอนแก่น) : คือมีอีกประเด็นหนึ่งเกี่ยวกับ
 มาตรา ๖ อนุ ๒ ตามที่คณะกรรมการได้เคิมคำว่า "ผู้ที่รัฐมนตรีมหาดไทยแต่งตั้งจากนายก
 เทศมนตรีประธานกรรมการสุขาภิบาล และผู้มีคุณสมบัติของผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง และไม่
 เป็นผู้ต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัดนั้น" เท่าที่กรรมการท่าน
 หนึ่ง คือคุณชัชวรินทร์ ๆ ได้อภิปรายต่อสภาให้เป็นที่เข้าใจว่า ในการที่บัญญัติเช่นนี้ก็เนื่องจาก
 ว่ากลัวว่าบางที่พวกนายกเทศมนตรี พวกประธานกรรมการสุขาภิบาลเหล่านี้จะมีความรู้มัธยม

279

๓ - ๔ เท่านั้น ซึ่งเกี่ยวกับคุณสมบัติ ไม่เป็นผู้ต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิก
จังหวัดนั้น อาจจะไม่เข้าเกณฑ์ เพราะฉะนั้นก็จึงเป็นการให้อำนาจรัฐมนตรีมหาดไทยแต่งตั้ง
ตั้งนายกเทศมนตรี ประธานกรรมการสุขาภิบาลพวกนี้โดยที่ว่ามีเกี่ยวข้องเป็น ๒ พรรคนั้น
แต่ถ้าหากจะพิจารณาตามตัวอักษรแล้วจะเห็นว่านายกเทศมนตรีก็คือ ประธานกรรมการสุขาภิบาล
นี่ก็คือ อาจจะมีความรู้เพียงมัธยม ๓ มัธยม ๔ เท่านั้น แล้วก็ทางกระทรวงมหาดไทยจำเป็นต้อง
จะต้องแต่งตั้งอย่างนั้นก็ได้อีก เพราะว่ามันใช้คำว่า "และ" คือจาก นายกเทศมนตรี ประธาน
กรรมการสุขาภิบาล "และ" หมายความว่าจากนายกเทศมนตรี ประธานกรรมการสุขาภิบาล
พวกหนึ่ง ที่นี้ และผู้ที่มีคุณสมบัติอะไรอื่นอีกพวกหนึ่ง เรื่องมันเป็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้นถ้าหาก
ว่าจะให้ใครความชัดแล้วก็อยากจะขอความกรุณาอย่างนี้ ถ้าหากว่าจะให้เป็นไปตามเจตนารมณ์
ที่ผู้ชัชวรินทร์ ๆ ได้อภิปรายแล้ว คือให้ตัดคำว่า ที่กรรมการเพิ่มเติมขึ้นมา นี้ตัดคำว่า "นายก-
เทศมนตรี ประธานกรรมการสุขาภิบาล" นั้นออก ตัดออก ให้ใครความเป็นผู้ "ผู้รัฐมนตรีว่า
การกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้งจากผู้ที่มีคุณสมบัติของผู้สมัคร" ว่าไปที่เดียวให้มันจบ คือว่า
ในทางปฏิบัติที่เราอาจจะได้เองได้ เพราะว่าอาจจะวางระเบียบในกระทรวงมหาดไทย แต่ง
ตั้งบุคคลที่เป็นนายกเทศมนตรี และเป็นประธานกรรมการสุขาภิบาลนี้เป็นกรรมการ โดยตำแหน่ง
ก็ได้ แต่ว่าให้พิจารณาว่ายังมีบุคคลบางคนที่เป็นนายกเทศมนตรีหรือเป็นประธานกรรมการสุขา-
ภิบาล-พวกนี้คุณสมบัติไม่ถึง คือสปริต( ) ในการแต่งตั้งสมาชิกประเภท ๒ นี้ในสภา
ของเราที่นี้หรือในสภาไหนก็ดี ตามเหตุผลความจำเป็นในการตั้งสมาชิกประเภทที่ ๒ เป็นที่
ทราบกันอยู่ทั่วไปแล้วว่า จะให้สมาชิกประเภทที่ ๒ นั้นเป็นที่ได้ของสมาชิกประเภทที่ ๑ และ
ต้องมีความรู้อย่างน้อยไคร่ระดับเดียวกับกับประเภทที่ ๑ หรือควรจะมีความรู้ดีกว่าสูงกว่าประเภท
ที่ ๑ แต่ถ้ามองว่ากฎหมายพระราชบัญญัติฉบับนี้เขียนไว้อย่างนั้น อาจจะเป็นช่องว่างทำให้
บุคคลที่มีความรู้ต่ำกว่าสมาชิกประเภทที่ ๑ เพราะสมาชิกประเภทที่ ๑ ตามกฎหมายนั้นนั้น

280

เอาความรู้ชั้นมัธยม ๒ แต่ถ้าหากว่าตามเทศบาลแล้ว มัธยม ๓ ก็เป็นได้ มัธยม ๔ ก็เป็นได้
 อะไรพวกนี้ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเจตนารมณ์ของคณะกรรมการมีเช่นนี้แล้ว ขอความกรุณา
 ระบุให้ชัดโดยตัดคำว่า "นายกเทศมนตรีกับประธานกรรมการสุขาภิบาล" นี้ออก เพื่อให้อำนาจ
 แก่กระทรวงมหาดไทยในการที่พิจารณาแต่งตั้งบุคคลใด แต่ทว่าระเบียบการภายในว่าการ
 แต่งตั้งจากนายกเทศมนตรีหรือประธานกรรมการสุขาภิบาลก็ได้ ถ้าหากว่านายกเทศมนตรี
 และประธานกรรมการสุขาภิบาลนั้น เข้าเกณฑ์ในลักษณะที่จะเป็นสมาชิกประเภทที่ ๒ ได้

นายชัยวัชร อินทพันธ์ กรรมการ : ความเข้าใจของท่านนั้นถูกต้องแล้ว

และอยากจะขอกราบเรียนชี้แจงต่อไปว่า คำว่า "นายกเทศมนตรีและประธานกรรมการสุขา-
 ภิบาล" นั้น คณะกรรมการนี้ไม่ได้เคยมอง หากเป็นข้อความที่มีอยู่ในร่างเดิม ซึ่งท่านก็มี
 โอกาสที่อภิปรายในวาระรับหลักการแล้ว กรรมการก็มีความพิจารณาคิดเห็นอย่างท่านเหมือน
 กันจึงได้ย้ายมา ถ้าขึ้นเอาไวข้างหน้าก็หมายความว่า นายกเทศมนตรีที่มีความรู้ชั้นประถมศึกษา
 ก็จะมาเป็นได้ ทั้งนี้ในการที่ทางกระทรวงมหาดไทยร่างมาโดยให้มีนายกเทศมนตรี และ
 ประธานกรรมการสุขาภิบาล ให้มาเป็นสมาชิกประเภทที่ ๒ ด้วยนั้นเป็นเจตนารมณ์ของ
 กระทรวงมหาดไทยผู้ร่างกฎหมายที่ต้องการให้มีการประสานงานร่วมมือระหว่างผู้บริหารงาน
 ในส่วนท้องถิ่น ในส่วนจังหวัดให้มาประสานงานกัน

281

แต่ทว่ากรรมาธิการนี้เป็นห่วงเหมือนกันว่าถ้าเมื่อใดนายกเทศมนตรีที่ไม่มีความรู้ประม ๔ แล้วมัน
 จะเป็นการลำบาก จึงได้มาเขียนไว้ค่อนข้างให้ เป็นจุดพิจารณาของรัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทยในอัน
 ที่จะพิจารณาว่าจะสมควรเอาหรือไม่เอา หากว่าไม่มีจริง ๆ ไม่มีนายกเทศมนตรีที่มีความรู้ถึง
 มัชฌิม ๒ ก็จำเป็นต้องเอาไว้สัก ๑ คน ๆ ที่ที่สุดอาจจะมีคุณวุฒิทางอื่นมาเป็นสมาชิกประเภทที่ ๒
 ก็ได้ นี่คือเจตนารมณ์เดิมของกระทรวงมหาดไทยที่ร่างมาและเข้าใจว่าในขณะนั้นทั่วทุกจังหวัดเทศ
 บาลเมืองทุกเทศบาลเมืองในราชอาณาจักรมีผู้มีความรู้ถึงมัธยมปีที่ ๒ แล้วแทบทั้งนั้น

ร้อยโท จารุบุตร เรื่องสุวรรณ (ขอนแก่น) : ขอประทานโทษอีกนิด คือความมุ่ง
 หมายตรงกัน แต่ที่เจตนาดีในการที่เขียนกฎหมายนั้นคือถ้าเขียนอย่างนั้นมันอาจจะแปลไปว่าแต่ง
 ตั้งจากบุคคลที่ ม. ๓ ม. ๔ ก็ได้จริง ๆ ถ้าดูตามวรรคนั้นถ้าเขียนตามไว้หมายความว่าเอาออกเสียดีกว่า
 เพราะว่าถ้าเอาออกแล้วให้อำนาจรัฐมนตรีมหาดไทยแต่งตั้งจะแต่งตั้งอย่างไรก็ตามไหนเขา
 เกณฑ์อย่างนั้น ผมคิดว่ามันไม่เสียหายอะไร คือเอาออกเสียดีกว่าดีกว่า ถ้าเขียนไปอย่างนั้นมันมี
 คำว่า "และ" คำว่า "และ" สองคำมันอาจจะควบกันคุณสมบัติถูกต้องทั้งคู่นั้นเป็นอย่างนี้ ที่นี้ที่
 ผมเสนอให้ตัดก็เนื่องจากว่าคณะกรรมการเดิมขึ้นมาโดยขีด ~~ได้~~ ^{ได้} การที่ขีดเส้นใต้เช่นนั้นเป็น
 การเพิ่มเติมใหม่ซึ่งตามระเบียบข้อบังคับนั้นมีสิทธิเสนอให้ตัดออกได้

นายชื่น รวีวรรณ กรรมาธิการ : กรรมาธิการขอชี้แจงว่าในเรื่องนายกเทศมนตรี
 และประธานสภาภิบาลนั้นที่ ~~ที่~~ ^{ที่} นั้นกรรมาธิการก็มีความห่วงใยอยู่มาก ได้พิจารณากันโดยถองแท้แล้ว
 คือว่าในร่างเดิมนั้นมีการผูกมัดที่จะต้องเลือกนายกเทศมนตรีและประธานสภาภิบาลเป็นสมาชิก
 ประเภทที่ ๒ โดยตำแหน่ง แต่ว่ามันมีปัญหายุ่งยากแห่งนั้นมีเทศบาลหลายเทศบาล บางจังหวัด
 มีเทศบาลหลายเทศบาล มีสภาภิบาลหลายสภาภิบาล แล้วก็จำนวนสมาชิกประเภทที่ ๒ นั้นอาจจะ
 เพิ่มขึ้นโดยสภาภิบาลและเทศบาลนั้นเพิ่มขึ้นก็ได้ และมีความห่วงใยในเรื่องการแต่งตั้งนายกเทศ
 การแต่งตั้งประธานสภาภิบาลก็อาจจะต้องเพิ่มขึ้นและไม่ได้นคนที่เหมาะสมตามความประสงค์ของ
 ทางราชการและในวาระเริ่มต้นแห่งการใช้พระราชบัญญัตินั้นเราต้องการที่จะให้นายกและประ
 ธานสภาภิบาลมาประสานงานและร่วมงานกันกับสภาจังหวัดนั้นจึงได้เปลี่ยนโดยว่าแทนที่เราจะตัด
 ออก แต่เราให้มันเพลาลงมา คือได้ย้ายมาไว้ค่อนข้างให้รัฐมนตรีแต่งตั้งจากนายก ประธาน

ควรจะเว้นแต่นายกเทศมนตรีและประธานกรรมการสุขาภิบาลนั้นอยู่ได้ ๕ ปี ส่วนนายกเทศมนตรี
ก็ประธานกรรมการสุขาภิบาลนั้นอยู่ไปจนกว่าเขาพ้นจากตำแหน่ง แต่ไม่มีการพ้นคนหนึ่ง—ออกคน
หนึ่งก็เข้า มีแต่ว่ายับ ๆ สุขาภิบาลหรือยุบเทศบาลเท่านั้น มันถึงจะไม่มีตำแหน่ง เพราะฉะนั้นใน
ปัญหาอันนี้ผมเห็นว่าวิธีเขียน ขอร้องคำว่าตอนนั้นผมไม่ใช่คำนั้นจะเป็นการนำเรื่อง แต่ขอให้กรรม
วิธีการกล่าวว่าการเขียนกฎหมายนั้น ไม่ใช่กรรมการหรือสภานี้เป็นผู้อ่าน ประชาชนทั่วไปอ่านแล้ว
สำหรับมาตราที่กระผมเอง ผมได้ดูด้วยอาศัยได้ศึกษากฎหมายมาแล้วเล็กน้อยและก็ได้เขียนกฎหมายขาย
หน่อยขายได้ดวยอย่างนี้แล้ว ในอนุมาตรา ๒ ผมไม่เข้าใจเลย ถ้าเขียนมาอย่างนี้แล้วจะตีความ
ไขคลุมพิงใจอย่างกรมการธิการชี้แจงมา

นายทวี แรงขำ กรรมการ : คณะกรรมการขอประธานชี้แจงข้อข้องใจของ
ท่านผู้แทนผู้เกิดคดี คือในความที่ขัดข้องไว้ในลักษณะนี้ว่ารัฐมนตรีแต่งตั้ง "จาก" ^x ในที่นี้จาก
บุคคล ๒ ๓ ประเภท ประเภทหนึ่ง ได้แก่นายกเทศมนตรี ประเภทที่สอง ได้แก่ประธานกรรมการ
สุขาภิบาลและประเภทที่สาม ได้แก่ผู้ที่มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง มิได้หมายความว่าบังคับจะต้องแต่งตั้ง
เสมอไป ถ้าเป็นกรณีบังคับแล้ว ท่านประธานที่เคารพผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งนั้นมีจำนวนเท่าไรใน
จังหวัดนั้น ๆ ไม่ได้บังคับเสมอไป เป็นบุคคล ๓ ประเภท เพราะฉะนั้นที่อยู่ในจำนวนที่รัฐมนตรีจะ
พึงแต่งตั้งใหม่จำนวนเท่ากับสมาชิกประเภทที่ ๑ นั่นคืออาจจะ มี ๑๒ คนหรือ ๑๓ คนแล้วแต่กรณี
จำนวนที่จะแต่งตั้งมันกำหนดอยู่ การแต่งตั้งนั้นก็ตั้งจากบุคคล ๓ ประเภทดังที่กราบเรียน

นายแพทย์ โชตินุชิต (ชลบุรี) : กระผมได้พิจารณามาตรา ๒ อนุข้อ ๒ นี้ประ
กอบทั้งคำชี้แจงของกรมการธิการแล้ว ยังรู้สึกว่ามันจะต้องมีเรื่องยุ่งยากและไขว่เขวในเรื่องของ
ความเข้าใจกันอยู่มาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งแล้วที่ท่านกรรมการซึ่งได้ลุกขึ้นมาอธิบายถึงให้
ความเข้าใจแก่สมาชิก แต่ก็ยังไม่เข้าใจอยู่นั้นแหละ คือท่านบอกว่าสมาชิกประเภทที่ ๒ นั้น รัฐ/
มนตรีอาจจะแต่งตั้งจากนายกเทศมนตรีหรือจากประธานกรรมการสุขาภิบาลหรือจากผู้ที่มีคุณสมบัติ
ตามกฎหมายเลือกตั้งนั้นก็ได้อีก คือหมายความว่ารัฐมนตรีอาจจะแต่งตั้งก็ได้ ไม่แต่งตั้งก็ได้ ถ้าอย่าง
นี้แล้วผมเห็นว่าไม่มีอะไรและไม่มีเหตุผลเลยที่จะเขียนกฎหมายอย่างนี้ขึ้นมา ถ้าหากว่าจะอ่านกัน
ตามความในกฎหมายฉบับนี้มาตรา ๒ อนุข้อ ๒ นี้แล้วหมายความว่าท่านรัฐมนตรีนั้นจะต้องแต่งตั้ง

284

ประเภท ๒ จากนายกเทศมนตรีและประธานกรรมการสุขาภิบาลทุกคนที่มีอยู่ในจังหวัดนั้น มันจะต้อง
 เข้าใจอย่างนั้น ให้ใครอ่านก็ต้องเข้าใจอย่างนั้น ก็ถ้าหากท่านบอกว่าจะแต่งตั้งจากนายกเทศมนตรี
 ก็ได้ จากประธานกรรมการสุขาภิบาลก็ได้ ไม่แต่งตั้งก็ได้ ท่านจะไปเขียนไว้ทำไม ถ้าอย่างนั้นก็
 เขียนไว้ทั้งหมดเลยสิ รัฐมนตรีแต่งตั้งจากนายกเทศมนตรี ประธานกรรมการสุขาภิบาล ผู้แทนราษฎร
 คนใดในท้องถิ่น ผู้เสียภาษีมากก็ได้ ไร่ไร่ไหมจซี ถ้าอย่างนั้นมีประโยชน์อะไร ท่านจะแต่งตั้งก็ได้ไม่
 แต่งตั้งก็ได้ ที่นินดาอ่านตามความในนี้แล้วมันจะต้องแต่งตั้งจากนายกเทศมนตรีและประธานกรรมการ
 สุขาภิบาลทุกคนที่มีอยู่ในจังหวัดนั้น ถ้าหากท่านไม่มีเจตนาจริงอย่างนั้นท่านไปใส่ไว้ทำไม เขียนกฎ
 หมายอย่างนี้ขึ้นมาทำไมกัน เขียนไปแล้วให้คนเขาหัวเราะจริง ๆ นะ เฉพาะข้อ ๒ นี้ผมไม่
 เห็นด้วยจริง ๆ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งแล้วผมอยากจะทราบเจตนาจริงของทางราชการว่าเราจะ
 ไปกำหนดไว้ทำไมทำให้ให้นายกเทศมนตรีและประธานกรรมการสุขาภิบาล ไม่มีในกฎหมายเลือกตั้ง
 ฌบิโคเลยหรือในกฎหมายเกี่ยวกับเทศบาลก็ตาม สภาผู้แทนราษฎรก็ตามซึ่งจะไปกำหนดการแต่งตั้ง
 สมาชิกประเภท ๒ เป็นตัวบุคคลลงไป ไม่มีและโดยเฉพาะอย่างยิ่งกฎหมายสภาจังหวัดหรือว่าองค์
 การบริหารส่วนจังหวัดนั้นกำหนดไว้ว่าจะต้องแต่งตั้งประเภท ๒ จากนายกเทศมนตรีจากประธาน
 กรรมการสุขาภิบาลนั้นมันแปลกกับเขาไปอย่างนี้ผมไม่เห็นด้วย ในสภาเทศบาลก็ไม่มีการแต่งตั้ง
 ประเภท ๒ จากใครเขา ~~รวม~~ไว้เลยจากผู้ที่คุณสมบัติที่สมัครรับเลือกตั้งและโดยเฉพาะอย่าง
 ยิ่งแล้วผมอยากจะทราบเรียนว่าถ้าหากท่านจะมีเจตนาจริงว่าจะแต่งตั้งสมาชิกประเภท ๒ จากนายก
 เทศมนตรีก็ตาม จากประธานกรรมการสุขาภิบาลก็ตาม ซึ่งมีคุณสมบัติโดยมีความรู้ต่ำกว่าผู้ที่คุณสมบัติ
 อื่น ๆ คือหมายความว่าต่ำกว่า ม. ๒ ท่านก็แต่งตั้งได้ อย่างนี้แล้วยิ่งขัดต่อหลักการในการร่าง
 กฎหมายโดยเฉพาะที่เกี่ยวกับสภาจังหวัดก็ตาม สภาเทศบาลก็ตาม สภาใหญ่ก็ตาม คือไม่มีในสภา
 เดียวกันนั้นคุณสมบัติโดยโดยเฉพาะอย่างยิ่งความรู้แล้วมันจะต้องอยู่ในระดับเดียวกัน เหลือมด้ากันไม่ได้
 คุณสมบัติในเรื่องความรู้ นี้จะเอาคน ม. ๓ มาอยู่ร่วมกับ ม. ๒ โดยอาศัยว่าตำแหน่งเป็นนายก
 เทศมนตรีหรือเป็นประธานกรรมการสุขาภิบาลอย่างนั้นท่านไปยกเว้นพิเศษอย่างนั้นอีกหรืออย่างนั้นมันมี
 เยี่ยงอย่างที่ไหนในการร่างกฎหมาย ~~พหุ~~ ~~พหุ~~ ~~พหุ~~ อย่างนี้ไม่มี กฎหมายเทศบาลก็ตาม กฎหมายสภา
 ผู้แทนราษฎรก็ตาม เฉพาะในเรื่องความรู้แล้ว ม. ๓ มาอยู่ในนี้ได้ ม. ๒ ก็มาอยู่ในนี้ด้วยกัน

มันหล่อมล้ำกันในเรื่องความรู้ อย่างนั้นบ้างหรือไม่ ที่เราร่างกฎหมายขึ้นมาไม่มี นอกจากว่าเราจะ
 เที่ยมเท่าอย่างสภาเทศบาลก็ดูที่มาเป็นประเภท ๒ จะต้องมีความรู้ เที่ยมเท่าคือมีคุณสมบัติในเรื่องความ
 รู้เท่ากัน ถึงสภาที่ใหญ่ก็เหมือนกัน ท่านสมาชิกประเภท ๒ ก็จะต้องมีความรู้เท่ากันกับประเภท ๑ หรือว่า
 เที่ยมเท่า ที่สภาจังหวัดเกิดมาพิเศษขึ้นอย่างนี้และโดยเฉพาะอย่างนั้นผมไม่สนใจ สนใจที่ว่ากร่าง
 กฎหมายอย่างนั้นมันอ่านแล้วไม่เข้าใจ ท่านบอกว่าให้รัฐมนตรีแต่งตั้งจากนายกเทศมนตรีและประธาน
 กรรมการสุขาภิบาลและผู้ที่มีคุณสมบัติผู้ที่มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง ท่านบอกว่าจะแต่งตั้งก็ได้ ไม่แต่งตั้งก็ได้
 จากนายกเทศมนตรี จากประธานกรรมการสุขาภิบาล ไม่ใช่อย่างนั้น มันต้องแต่งตั้งเขา ถ้าเขียนกฎ
 หมายอย่างนั้นต้องแต่งตั้งจากนายกเทศมนตรีและประธานกรรมการสุขาภิบาลทุกคน นี่ผมขออย่าที่มีใจจ้ง-
 หนักนั้นถ้าไม่อย่างนั้นท่านจะมาเขียนไว้ทำไม ~~๕๕๕๕~~ ๕๕๕๕ ๕๕๕๕ ๕๕๕๕ ๕๕๕๕ ๕๕๕๕ ๕๕๕๕ ๕๕๕๕ ๕๕๕๕ ๕๕๕๕
 ท่านจะแต่งตั้งก็ได้ ไม่แต่งตั้งก็ได้ มันมีประโยชน์อะไรที่ไปเขียนไว้อย่างนี้ ก็ว่าเอาไว้ว่าแต่งตั้งจากผู้
 ที่มีคุณสมบัติผู้ที่มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งและเป็นนโยบายภายในของกระทรวงมหาดไทยว่าแต่งตั้งนายกเทศ
 มนตรี แต่งตั้งประธานกรรมการสุขาภิบาลเฉพาะที่มีคุณสมบัติอย่างนั้น ไม่ดีกว่าหรือ นี่ความเข้าใจของผม
 มีอยู่อย่างนี้ อยากจะเรียนท่านกรรมาธิการ ท่านกรรมาธิการ ไต่ไปรตชแจ้งให้เข้าใจ

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สาน (ระยอง) : การเขียนกฎหมายนี้ยังรู้สึกว่าจะไปไกลสองทางอย่าง
 ที่สมาชิกสนใจ ผมอยากจะเสนออย่างนี้ คือว่าแต่งตั้งจากผู้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งหรือนายกเทศมนตรี
 หรือประธานสุขาภิบาล อันนี้ตรงตามความประสงค์ของกรรมาธิการ คือเอาผู้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งไว้
 ข้างหน้าหรือผู้สิทธิรับสมัครรับเลือกตั้งหรือนายกเทศมนตรีหรือประธานกรรมการสุขาภิบาลก็หมายความว่าความ
 ากท่านจะแต่งตั้งใครก็ได้ในจำนวน ๓ พวกนี้

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : ข้าพเจ้าเห็นว่าเรื่องนี้ถ้าจะทำเพื่อประโยชน์กับ
 ประเทศชาติแล้วเรื่องเล็ก แล้วเราไม่ต้องเสียเวลาดึกมาก ข้าพเจ้าขอเสนออย่างนั้นถ้าไม่หลักแล้ว
 กรรมาธิการก็ไม่ควรจะต้องคิดเหมือนกัน คือหลักใหญ่ที่กฎหมายก่อนที่จะย้ายเอามานั้นเห็นควรวางให้
 ตั้งจากนายกเทศมนตรี สุขาภิบาลและผู้ที่มีคุณสมบัติเลือกตั้ง เมื่อเป็นเช่นนั้น เมื่อเราห่วงใย

กรรมการมีความหวังดีเหมือนกัน แต่ยังไม่ตลอดก็ยกอนุมาตราตอนท้ายมาว่า "แต่งตั้งจาก
 นายกเทศมนตรีหรือประธานสภาภิบาลที่มีคุณสมบัติถึงก็ได้" เช่นนี้ แต่เวลาเจ้ากระทรวงเขา
 มีความ หากว่ามีการเปลี่ยนแปลงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่งไม่ใช่รัฐมนตรีว่าการ
 หรือรัฐมนตรีช่วยว่าการเดี๋ยวนี้แล้วเขาไม่มาพลิกดูรายงานการประชุมหรือว่ามี การอภิปรายกัน
 อย่างไม่ เรามีความคิดเห็นอย่างไร การเขียนกฎหมายนั้นต้องเขียนสั้น ๆ ให้ได้ความและไม่
 ผิดเจตนารมณ์ของสภานี้ ไม่ต้องระบุว่าต้องแต่งตั้งจากนายกเทศมนตรีกันให้ยุ่งเพื่อ มันก็แต่งตั้ง
 ตั้งนายกเทศมนตรีแต่งตั้งรัฐมนตรีใครเหล่านี้เป็นการเสียเวลาเปล่า ๆ เราระบุชัด ๆ ว่าแต่งตั้ง
 ตั้งจากผู้มีคุณสมบัติครบถ้วนเท่านั้นก็พอแล้ว ข้าพเจ้าขอประทานเสนออย่างนี้ เมื่อใครมีคุณสมบัติ
 ครบถ้วน นายกเทศมนตรีหรือประธานสภาภิบาลหรือผู้แทนราษฎรมีคุณสมบัติครบถ้วน ใคร ๆ ก็
 ไล่จ่าย ๆ เท่านั้นเองมันก็ไม่แพง แล้วก็เป็นอย่างนี้จะตัดไม่ได้แก้ไขไม่ได้ แล้วมาเถียงให้เสียเวลา
 เปล่า ๆ

ขุนวิเทศกรรมการ (กรรมการ) : คืออย่างนี้ ถ้ามีผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง ละ
 ก็ นายกเทศมนตรีบางคนมีคุณสมบัติไม่ถึง แต่เขาต้องการจะเอานายกเทศมนตรีคนนั้นเข้ามาเป็น
 สมาชิกสภาจังหวัดด้วยเท่านั้นแหละ เพราะฉะนั้นจึงเขียนไว้ว่านายกเทศมนตรีก็เป็นแคนดิเดต
 ประธานกรรมการสภาภิบาลก็เป็นแคนดิเดต ผู้แทนที่มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งก็เป็นแคนดิเดต ๗๗
 ๗๗เอา ๓ พวกนี้มารวมกันเข้าแล้วรัฐมนตรีก็แต่งตั้ง จะแต่งตั้งใครก็ตามเถิด แล้วเวลาแต่งตั้ง
 ตั้งเขาไม่ได้บอกว่าแต่งตั้งนายกเทศมนตรี เขาแต่งตั้งนายกคนนั้น ๆ ๆ อยู่นี่จนกระทั่ง ๕ ปี
 ก็แล้วกัน มันอย่างนี้ต่างหากเล่า นี่ความประสงค์เขาอย่างนี้ จะเขียนอย่างไรก็ตามใจ

นายเทพ โชคินุชิต (ศรีสะเกษ) : ความจริงนั้นเราจะไปคัดนายกเทศมนตรีและ
 ประธานกรรมการสภาภิบาลออกนั้นมันตัดไม่ได้อยู่แล้ว เพราะเหตุว่ามันมีมาตั้งแต่ร่างเดิมแล้ว
 เขาก็มาแก้มาเปลี่ยนยกเอาไว้ที่นี่ เพื่อประสงค์จะให้มันเป็นอย่างนั้นจริง และโดยเฉพาะถ้าจะ
 ให้เป็นอย่างที่สมาชิกอภิปรายอย่างนี้ควยแล้วกระผมว่ามีทางทำได้ คือทางกระทรวงมหาดไทย
 ต้องแปลนโยบายของตัวออกเสียว่า นายกเทศมนตรีและประธานสภาภิบาลนี้ต้องมีคุณสมบัติ ไม่
 หมด

อย่างนั้นก็จะเป็นอย่างสมาชิกเขาว่า แต่อย่างนี้ละก็ทำได้โดยเรา ยก คือว่า "และจากนายก
เทศมนตรี ประธานกรรมการสุขาภิบาลซึ่งเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติ" เหนือก็หมกบังเหา คือคุณสมบัตินี้
ไม่เอาไม่ได้ เพราะเหตุว่ามันสภาเดียวกันจะมีคุณสมบัติต่างกัน มันเป็นที่เขยหยันกันอยู่ในตัว
แม้ถึงประเภท ๑ เองก็สมัครไม่ได้ จะมาเป็นสมาชิกประเภท ๒ ได้อย่างไร กระผมคิดว่าถ้า
หากทางกระทรวงมหาดไทยต้องการ อย่างนั้นละก็ทำอย่างกระผมว่านั่นได้ผลเหมือนกัน คือ
หมายความว่าแต่งตั้งจากนายกเทศมนตรีและประธานสุขาภิบาลในเมื่อมีคุณสมบัติอย่างนั้นละก็
เป็นที่พอใจของทุกฝ่าย กระผมว่าทำอย่างนั้นดีกว่า

นายอารีย์ ต้นดีเวชกุล (นครราชสีมา) คือฟังแล้วก็ไม่มีการขมกัันเสียสัก
ข้างหนึ่ง กระผมว่ากลาง ๆ อย่างนี้ถือว่าถ้าหากว่าฝ่ายค้านที่ค้านอยู่นี้ไม่เห็นด้วย ก็ไปเสนอ
พระราชบัญญัติแก้ไข เพราะกรรมวิธีการก็ไม่ยอม จึงขอเสนอให้ลงมติ

ร้อยโท จารุบุตร เรืองสุวรรณ (ขอนแก่น) ความประสงค์ที่เราตรงกันอยู่
แล้ว แต่ว่าไม่ใช่เหมือนอย่างท่านผู้แทนผู้มีเกียรติ ท่านขุนวิเศษ ๆ ว่า กรรมวิธีการกับพวกเรา
นะไม่อยากจะให้มีพวกที่ความรู้ตึกว่า ม.๕ นั้นนะเข้าไปในสภา แต่ที่วิธีการที่คณะกรรมการ
ชี้แจงนั้นคือว่าอยากจะให้นายกเทศมนตรีก็ได้ ประธานสุขาภิบาลก็ได้ หรือผู้มีคุณสมบัติอื่นก็ได้
แต่ที่กระผมเสนอนั้น เสนออย่างนี้คือให้อำนาจกระทรวงมหาดไทยไปที่เดียว ให้รัฐมนตรีแต่งตั้ง
ไปเลยที่เดียว จะวางระเบียบภายในว่าต้องตั้งจากนายกเทศมนตรี ตั้งจากประธานสุขาภิบาล
ตั้งจากใครก็ได้แล้วแต่ จะให้มีผู้มีคุณสมบัติถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งพวกนี้ อย่า
ให้มีเหนือมล้ำค่าสูงเกิน นี้กระผมเสนอเช่นนี้ แล้วอีกประการหนึ่งกระผมขอค้านคำที่ท่านผู้แทน
ศรีสะเกษกล่าว คือว่ากระผมมีสิทธิจะเสนอได้ เพราะว่าตามระเบียบข้อบังคับการประชุมสภา
นี้....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: เปลา คุณอภิปรายได้ แต่ว่าเรื่องนี้ อันนี้ไม่มีใครแปร
ผู้คดีไว้ กรรมวิธีการแก้ไขมาเอง เพราะฉะนั้นก็ขอประนีประนอมกับกรรมวิธีการเท่านั้น หรือ

ไม่อย่างนั้นถ้าไม่เอาก็ไม่เอาเลย

ร้อยโท จารุบุตร เรื่องสุวรรณ (ขอนแก่น) : กระผมขอคัดค้านครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ได้ กรรมการเขาไม่ยอม เราไม่เคยทำอย่าง

นั้นเลย

ร้อยโท จารุบุตร เรื่องสุวรรณ (ขอนแก่น) : คือทั้งนี้กรรมการเพิ่มเติม กระผม

มีสิทธิคัดค้านตามระเบียบข้อบังคับครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี่ของกรรมการเขา จะขอคัดของเขาไม่ได้ถ้าเขา

ไม่ยอม

นายसानนท์ สายสว่าง (นครปฐม) : ผมจะขอทำความเข้าใจ มันชักจะเลอะเลือน

กันไป แล้วก็ขอให้สงบอารมณ์กันสักพักว่ากฎหมายนี้ไม่ใช่ของใคร มันออกไปเพื่อให้ประชาธิปไตย

แก่ประชาชนเขา เพราะฉะนั้นเราก็ค่อย ๆ คิด ค่อย ๆ เขียนกันเพื่อให้มันเป็นผลดี ไม่ใช่เอา

แพ้อาชนะกันทั้งนั้น ขอให้จริงจังเท่าที่นั่งฟังอยู่ก็คือว่าทั้งกรรมการและทั้งสภาที่มีความเห็น

ตรงกัน ที่ว่าไม่ได้ผูกมัดว่าจะต้องแต่งทั้งนายกเทศมนตรีหรือประธานกรรมการสุขาภิบาลทุกคน

ไป นี่ตรงกันละ ที่นี้ก็เถียงว่าเมื่อไม่มีเจตจำนงเช่นนั้นจะเขียนไว้เช่นนั้นทำไม การเขียนไว้

อย่างนี้หมายความว่าเมื่ออ่านแล้วต้องเข้าใจว่าจำต้องปฏิบัติตามกฎหมายนี้ ที่นี้ก็ประเด็นอยู่ว่า

เราอนุมัติกันอย่างไรก็จึงจะให้สมมติเจตนารมณ์ของทั้งกรรมการและของสภา มีประเด็น

ว่าอย่างนี้ คือไม่ได้ผูกมัดว่ากระทรวงมหาดไทยหรือรัฐมนตรีต้องสั่งจากนายกเทศมนตรีหรือ

ประธานกรรมการสุขาภิบาล แล้วแต่พิจารณา เมื่อเห็นว่าไม่สมควรจะสั่งก็ไม่สั่งก็ได้ นี่ในสภา

นี้รับกันอย่างไร เพราะฉะนั้นผมก็อยากจะใคร่ขอเสนอขอความเห็น เพราะเจตนารมณ์ตรงกันแล้ว

คือไม่อยากจะให้เหลือมรดกค่าสูงกันในสภาจังหวัด ที่นี้ก็อยู่ที่วิธีเขียน ทางนี้เขียนไว้แบบนี้

เป็นการบังคับต้องสั่ง ทางโน้นก็บอกว่าเขียนอย่างนี้ไม่เป็นการบังคับ คือแปลคำว่า "จาก" ไม่

ใช่เป็นการบังคับ ถ้าฟังไว้ตามต้นแล้วเป็นการบังคับ ตามร่างใหม่ไม่บังคับ ทางนี้ก็เถียงว่า

เขียนไว้แบบนี้เป็นการบังคับ ที่นี้ผมจะขอขอความเห็นอย่างนี้เป็นอย่างไรครับ ไม่ให้เสียกัน

คือเดิมทีจาก "รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย" ว่า "พิจารณาแต่งตั้ง" คือ ผู้ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยพิจารณาแต่งตั้งจากนายกเทศมนตรี " คือพิจารณาเสียบคน ถ้าเห็นสมควร ไม่มีคุณสมบัติไม่เอา อย่างนี้ก็ได้ความตรงกันทั้งสองฝ่าย ทั้งนี้ผมมีเหตุ^{๘๐}ว่าเราก็อยากจะให้สภาใหญ่นี้เป็นแม่บทของสภาเล็ก ความเห็นของคณะเป็นเช่นนั้น แต่บังเอิญผมไม่มีโอกาสจะแปรญัตติได้ คือในเรื่องอะไร ไม่อยากจะให้แปลกไปจากสภาใหญ่และไม่อยากจะให้มีในสภาเล็ก เพราะฉะนั้นอย่างเราไม่มีมอบอำนาจให้องค์พระมหากษัตริย์แต่งตั้งท่านสมาชิกผู้เกียรติประเภท ๒ โดยไม่ได้กำหนดว่าจะเป็นผู้หรือบุคคลใด รัฐธรรมนูญเราไม่ได้บัญญัติ เพราะฉะนั้นสภาเล็กเราจะไปยึดถือสอนประชาธิปไตยให้แตกออกไปจากสภาใหญ่มันก็ไม่ควร แต่ว่าผมไม่มีโอกาสแปรญัตติ ถ้าท่านจะยอมขอมโดยตัดออกหมดตามที่ ขาชอร้อง เป็นเรื่องของกรรมาธิการ สภาไม่มีหน้าที่อำนาจที่จะไปทำอะไรได้นอกจากขอร้อง แต่ส่วนจะเลือกใครก็เป็นอำนาจภายในของรัฐมนตรีอย่างนั้นประการหนึ่ง อีกประการหนึ่ง เดิมคำว่าพิจารณาลงไปหน้า แต่งตั้ง คือคำว่า พิจารณา นี้ไม่เอาก็ได้เมื่อพิจารณาไม่เห็นควร ผมขอขำยอมขอมอย่างนี้ก็ได้แล้วแต่ท่านกรรมาธิการจะพิจารณาเห็นประการใดครับ

นางแรม พรหมมณฑล บุญประสพ (กรรมาธิการ) คณะกรรมาธิการก็ขอขอบพระคุณท่านสมาชิกผู้เกียรติที่ได้กรุณาให้ความคิดความเห็นต่อคณะกรรมาธิการ แต่ในเรื่องนี้ คณะกรรมาธิการใครจะชี้แจงให้ใสสะอาดอีกสักครั้งหนึ่ง ก็ว่าตามที่ได้พูดชี้แจงไว้เมื่อครั้งว่า คือแต่งตั้งจากบุคคล ๓ ชนิด คือนายกเทศมนตรี ประธานกรรมการสุขาภิบาล และผู้ที่มีคุณสมบัติอันนี้สมาชิกบางท่านพูดว่าทำไมจึงจะต้องใช้คำว่า "เทศมนตรีหรือประธานกรรมการสุขาภิบาล" ไปไว้ในนี้ด้วย คือถ้าหากว่าอย่างนั้นก็ไม่ต้องใส่มันดีกว่าหรือ ความจริงนั้นทางท่านประธานก็ได้ชี้แจงแล้วว่าอันนี้อยู่ในร่างเดิม แต่ถึงอย่างนั้นก็คณะกรรมาธิการใครจะชี้แจงให้ท่านสมาชิกผู้เกียรติเข้าใจไว้อีกด้วยว่า การที่จำเป็นต้องใส่นี้อย่างนี้เพราะเจตนารมณ์ของกระทรวงมหาดไทยซึ่งเป็นเจ้าของร่างต้องการให้มีการประสานงานกันระหว่างเทศมนตรี ประธานกรรมการ

สุขาภิบาลกับฝ่ายสภาจังหวัด แต่แล้วก็การที่ต้องเขียนไว้อย่างนี้ก็ เพราะเหตุว่าเมื่อได้มีการแต่งตั้งตามกฎหมายนี้แล้วก็ไม่ต้อง ออกจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีหรือประธานกรรมการสุขาภิบาลตามกฎหมายที่ได้เลือกตั้ง อันนี้จึงจำเป็นต้องเขียนเอาไว้ แล้วมีท่านสมาชิกผู้มีเกียรติแห่งจังหวัดนครปฐมได้ให้ใช้คำว่า "พิจารณาแต่งตั้ง" นั้น คณะกรรมการมีความชอบคุณและเห็นด้วย แต่ขอเติมว่า "รัฐมนตรีพิจารณาและแต่งตั้ง"

นายฉันท จันทุม (ร้อยเอ็ด) : กระผมได้นั่งฟัง ในการพิจารณาปัญหาอันนี้ ในกรณีที่ท่านผู้แทนจังหวัดนครปฐมได้เสนอขึ้นว่า ให้เติมคำว่า "พิจารณา" ลงไปต่อท้าย "รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย" ซึ่งดูเหมือนว่าคณะกรรมการก็เห็นชอบด้วย ในความรู้สึกของกระผม นั้นถ้าหากว่าเราจะคงตามร่างเดิมของคณะกรรมการ โดยที่เราเติมอย่างขงประธานโทษคุณสาณนท์ ๖ ว่า "พิจารณา" มันจะไม่ได้อรรถาธิบายขึ้นแม้แต่ประการใด การแต่งตั้งนั้นจะต้องมีการพิจารณา ไม่ใช่ที่เราแต่งตั้งไปเฉย ๆ ถ้าจะแต่งตั้งหรือจะเติมอย่างนี้แล้วไม่ต้องมีคำว่า "พิจารณา" ที่นี้เราทราบกันอยู่แล้วว่าสภาที่ท่านกรรมการมีความเห็นตรงกันในข้อที่ว่าเราอยากจะให้ประสานงานกันระหว่างนายกเทศมนตรีกับประธานกรรมการสุขาภิบาล เพราะฉะนั้นในการที่กรรมการได้มาแก้จากร่างเดิมนั้นก็มีปัญหาอยู่เพียงว่า เราจะเอาตามร่างเดิมหรือจะเอาตามกรรมการ สิทธิของสภาผู้แทนนี้ แต่เพื่อการอรรถาธิบายกันนั้นเราย่อมจะทำได้ โดยขอรองท่านกรรมการว่าในการที่เราจะแต่งตั้งบุคคลที่เราเขียนว่า "ให้รัฐมนตรีแต่งตั้ง" รัฐมนตรีจะแต่งตั้งใครผู้ใดนั้น จากนายกเทศมนตรีหรือจากประธานกรรมการสุขาภิบาลนี้เราจะทำให้เป็นการภายใน โดยวางระเบียบการ โดยไปออกกฎหมายว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้งผู้ใดนั้นให้แต่งตั้ง จากนายกเทศมนตรีหรือประธานกรรมการสุขาภิบาลตามมาตรา ๒ อนุ ๒ นี้ อย่างนั้นพอจะไปกันได้อาตมากรรมการจะยินยอม แต่ว่าถ้าหากว่ากรรมการจะไม่ยินยอมแล้วก็มีเพียงว่าเราจะเอาตามร่างเดิมหรือจะเติมอย่างที่เราแก้ไขใหม่นี้ กระผมมีความเห็นอย่างนี้

นายบุญช่วย อัครากร (มหาสารคาม) : กระผมมีความเห็นเหมือนอย่างท่าน

สมาชิกหลายท่านที่ได้อภิปรายมาแล้วเกี่ยวกับเรื่องที่ว่าอยากจะให้เพิ่มคำว่า "พิจารณา"

เข้าไปอีก แต่อย่างไรก็ดีในความ/ที่/คิดเห็นของกระผมโดยเฉพาะแล้ว เกี่ยวกับตำแหน่ง

นายกเทศมนตรีนั้น กระผมมีความเห็นว่าควรจะต้องออก ที่เห็นว่าควรจะต้องออกนี้กระผมขอให้

ความเห็นว่าคุณตำแหน่งนายกเทศมนตรีนั้น เป็นตำแหน่งไม่แน่นอน จริงอยู่ในการที่คณะกรรมการ

การมีความคิดเห็นว่าอยากจะให้ฝ่ายบริหารซึ่งเป็นนายกและประธานสภาซึ่ง เป็นนายอำเภอ

ของแต่ละท้องที่มีส่วนเป็นสมาชิกของสภาจังหวัดด้วยนั้น เป็นการสมควร และเป็นความเห็นที่

ถูกต้อง แต่ทว่านายกเทศมนตรีบางคนขอประธานเสนอความเห็น สมควรจะตำแหน่งนายก

เทศมนตรีว่างลงแล้วก็มีบุคคลหนึ่งซึ่งเป็นสมาชิกสภาจังหวัดประเภท ๑ หรือประเภท ๒ อยู่

ก่อน แล้วเมื่อต่อมาได้รับเลือกตั้งให้เป็นนายกเทศมนตรีขึ้น ตำแหน่งนายกเทศมนตรีคนนั้นกับ

ตำแหน่งสมาชิกประเภท ๑ หรือประเภท ๒ นั้นก็จะเป็นคน ๆ เดียวกัน ถ้าหากว่าไม่มีการมา

ประชุมหรือจะด้วยประการใดก็ตามย่อมจะทำให้จำนวนสมาชิกของสภาจังหวัดนั้นลดจำนวนลงไป

ซึ่งจะทำให้เสื่อมประโยชน์ของราษฎรหรือเสื่อมประโยชน์ของประชาชนได้ส่วนหนึ่ง

และบรรดาสมาชิกได้เข้ามาแล้ว ข้าพเจ้ายังเลื่อมใสความดีใจของคณะสภา ฯ ส.ส.

จังหวัดระยอง ขอฝากกราบเรียนไว้โปรด ฯ ด้วย ถึงผู้แทนสภา ฯ ระยองว่า ผู้รัฐมนตรี

ว่าการกระทรวงมหาดไทยและจังหวัด ฯ จากผู้ที่มีคุณสมบัติของผู้สภา ฯ มิควรให้เลือกตั้งหรือนายก

เทศมนตรีและประธานกรรมการสภาจังหวัด ซึ่งอย่างนี้ถือความดีแล้ว แต่ก็ไม่สมควร

แห่งรัฐธรรมนูญมาตรา ๘๕ เอาจลความในนี้ไปหาผู้บังคับบัญชาไปคิดแปลงขึ้นมา โปรดสภา

หรือสภากรรมการว่า คือคำว่า "หรือ" นี้หมายความว่าผู้มนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ซึ่งเป็นผู้ปกครองแผ่นดิน แล้วแต่จังหวัดนั้นก็ได้ คือให้พิจารณาคำตั้ง สภาที่เราไม่เลือกโดย

นี้จะให้บังคับแบบอนว่าให้รัฐมนตรีไม่ให้ออกตั้งคณะมนตรี จากเจ้าผู้สภาความดีใจซึ่งก็ได้

ถ้าหากกรรมการเป็นลักษณะเป็นสภาจะรับหรือรับไป

นายเทศมนตรี โชคดี (อนุทิน) : คือว่าเดิมทีสภาเลือกและแต่งตั้งท่านนี้

กระผมจึงมีความคิดเห็นไปในทางที่ว่า ตำแหน่งนายกเทศมนตรีนั้นควรจะต้องออก แต่อย่างไรก็ดี ถ้าหากว่าทางกรรมการท่านมีความประสงค์ที่อยากจะให้มีตำแหน่งนายกเทศมนตรีไว้คงอยู่ ก็ควรจะเขียนว่านายกเทศมนตรีนั้นให้ท่านรัฐมนตรีมหาดไทยพิจารณาแต่งตั้ง แต่ส่วนตำแหน่ง ประธานสภาภิบาลนั้นกระผมคิดว่าควรจะให้มีบัญญัติบังคับไว้ว่าจำต้องแต่งตั้งจากประธานสภาภิบาล ทั้งนี้ก็เพราะว่าประธานสภาภิบาลนั้นเป็นตำแหน่งข้าราชการประจำหรือเป็นที่เรียกกันโดยทั่วไป ก็ต้องเป็นนายอำเภอแต่ละอำเภอ ถ้าหากว่าเราให้นายอำเภอแต่ละอำเภอหรือประธานสภาภิบาลมาร่วมเป็นสมาชิกสภาจังหวัดด้วยแล้ว ก็ย่อมจะประสานงานในระหว่างฝ่ายสภาภิบาลฝ่ายบริหารหรือกิจการของท้องถิ่นหรือของจังหวัดให้มีผลดียิ่งขึ้น กระผมจึงคิดว่าตำแหน่งประธานสภาภิบาลนั้นควรจะเป็นโดยตำแหน่ง แต่ส่วนตำแหน่งนายกเทศมนตรีนั้นควรจะเป็นตำแหน่งที่ได้รับความพิจารณาจากท่านรัฐมนตรีควรจะเป็นอย่างนั้น หรือมิฉะนั้นก็ควรจะหักออกเสีย กระผมขอเสนอความเห็นอย่างนี้

นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : ข้าพเจ้าได้ฟังคำชี้แจงของกรรมการ

และบรรดาสมาชิกด้วยกันมานานแล้ว ข้าพเจ้ายังเลื่อมใสความคิดเห็นของคุณเสวต ๆ ส.ส. จังหวัดระยอง ขอท่านกรรมการได้โปรดดู ๆ ด้วย คือคุณเสวต ๆ เสนอว่า ผู้ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้ง ๆ จากผู้ที่มีคุณสมบัติของผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งหรือนายกเทศมนตรีและประธานกรรมการสภาภิบาล ซึ่งอย่างนี้ก็ได้ความดีแล้ว แล้วก็ไม่ได้เปลี่ยนแปลงของกรรมการเลย เอาข้อความในนี้ไปเท่านั้นแล้วก็ไปคัดแปลงขึ้นมา ใครอยากจะขอร้องกรรมการว่า คือคำว่า "หรือ" นี้หมายความว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่งเป็นผู้ปกครองอยู่แล้ว แล้วแต่งตั้งขึ้นมาได้ คือให้พิจารณาแต่งตั้ง สภาที่เราไม่ได้มีนโยบายที่จะให้บังคับแน่นอนว่าให้รัฐมนตรีไม่ให้แต่งตั้งคนนั้นคนนี้ ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณคิดเห็นอันนี้ดี ถ้าหากกรรมการเห็นด้วยก็เป็นอันว่าคงจะเรียบร้อยกันไป

นายแพทย โชตินุชิต (ธนบุรี) : คือว่าเดิมพิจารณาเลือกและแต่งตั้งเท่านั้นละ

SS

พิจารณา ไม่เอา แห่งที่ไทย เลือกจากนายกเทศมนตรีและประธานกรรมการสุขาภิบาล
หมดเรื่องเลย พิจารณาเลือกและแต่งตั้ง
ดูไม่จบ...

นายชัยวัฒน์ อินทรทิพย์ กรรมการ : เมื่อมีสมาชิกผู้เกี่ยวข้องใจอยากจะ
ออมขอมอย่างปัญหาที่คุณแสวง ายกขึ้นมา กรรมการนี้ยอมไม่ได้ เหตุที่ยอมไม่ได้มันขอให้
นักถึงเจตนาบรรณของกระทรวงมหาดไทยซึ่งกรรมการนี้ได้เข้าเวียนชี้แจงให้ประจักษ์ทราบแล้ว
ถ้าเขียนอย่างคุณแสวง หรืออย่างคุณเสรี ว่าว่า นายกเทศมนตรีหรือประธานสุขาภิบาลจะมา
เป็นสมาชิกประเภทที่ ๒ ไม่ได้ การที่เราขยับอำนาจนายกเทศมนตรีและประธานกรรมการสุขา-
ภิบาลอย่างนี้เราขยับไป ถ้าเราไม่ขยับอย่างนี้กระทรวงมหาดไทยไปแต่งตั้งนายกเทศมนตรี
นายกเทศมนตรีจะต้องลาออกจากตำแหน่งนายก ฯ เราต้องการนายก มาอยู่ในสภาจังหวัด
เราต้องการประธานกรรมการสุขาภิบาลอยู่ในนั้น ในขณะที่ทั้งผู้ตั้งเป็นนายก ขอบุคคล ทั้งตัว
เป็นประธานกรรมการสุขาภิบาลอยู่ด้วย โดยตำแหน่ง เราต้องการอย่างนั้นจึงยอมไม่ได้ แต่
กรรมการนี้พร้อมที่จะยอมอย่างที่คุณสานนท์ ฯ เสนอเพียงแต่ขอเติมคำว่า "และ" พิจารณา
และแต่งตั้ง คือให้อำนาจกระทรวงมหาดไทยในการที่พิจารณาอย่างนี้ยอมได้

นายสานนท์ สายสว่าง (นครปฐม) : มีได้ เดิมว่าเลือก อีกตัวหนึ่งก็ไปด้วยกัน
แล้วครับ เข้าใจกันแล้วครับ พิจารณาเลือกและแต่งตั้งไปด้วยกันได้สวยดีเสียครับ

นายสวน พรหมประกาย (อุตรธานี) : เท่าที่กระผมได้ฟังคำอภิปรายทั้งสองฝ่าย
แล้ว...
แล้ว กระผมเห็นว่าเป็นการถูกต้องแล้ว เพราะประธานกรรมการสุขาภิบาลจะไม่เป็น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นคุณสวน นิ่งเกินไป กรรมการเขาจะพูดตัด
ปัญหาผูกขาด

นายเทียม ณสงขลา กรรมการ : คณะกรรมการได้ปรึกษากันอีกครั้งหนึ่ง
เพื่อความออมขอมกับสมาชิกขอเสนอครั้งนี้ สำหรับอนุมาตรา ๒ สมาชิกประเภทที่ ๒ มีจำนวน
เท่ากับประเภทที่ ๑ นั้น คำพิจารณาที่ท่านสมาชิกเสนอมีพิจารณาจากและ พิจารณาจากและนั้น
เป็นอันว่าไม่เอา ขอเติมอย่างนี้ แต่งตั้งโดยเลือกจากใช้คำว่า โดยเลือกเพิ่มไปเสีย

พิจารณา ไม่เอา แต่งตั้งโดย เลื่อนจากนายกเทศมนตรีและประธานกรรมการสุขาภิบาล
ผู้ไปเลย...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมการขอ เพื่อเป็นการประนีประนอมกัน
กรรมการก็เลยขอ เติมไปคำหลังแต่งตั้งว่า โดยเลือกเสีย เติมว่าโดยเลือกลงไป เมื่อก็คว่า
เห็นพอจะเรียบร้อยไปได้

เคี้ยวขังก่อน นั่งก่อน อย่าเพิ่งยืนขึ้น คุณพิณ าก่อน

นายพันตำรวจเอก พิศม นิลวัฒนานนท์ (สุราษฎร์ธานี) : กระผมลุกขึ้นเมื่อกี้
ไม่ได้เสียมารยาทหรือครับ ลุกขึ้นขออนุญาตครับ คืออย่างนี้กระผมไม่ได้ลุกขึ้นมาคือกัน เรา
มุ่งหมายในประโยชน์ร่วมกัน กระผมได้ฟังจาก ขอโทษ คุณชัยวัชร ากกรรมการบอกว่า
เราขอมไม่ได้ เพราะเป็นนโยบายประสาน เมื่อนโยบายประสานระหว่างนาอกเทศมนตรีกับ
ประธานกรรมการสุขาภิบาลเพื่อให้มาประสานกับงานสภาจังหวัดแล้ว อย่างนี้แล้วจะมีการเลือก
มีการพิจารณาอะไรเป็นการผูกพันอยู่ในตัว กระผมขออย่างเดียวกันคือกระผมเองพยายามจะพูด
แต่น้อยที่สุด อยากจะถามกรรมการว่าจะเอาอะไรกันแน่ จะเอาการประสานหรือจะเอา
การเลือก ถ้าเอาการประสานต้องทุกนายกเทศมนตรีและทุกประธานกรรมการสุขาภิบาล
ถ้าไม่เอาประสานแล้วถึงจะเลือก เพราะฉะนั้นเราจะเอาอะไรกันแน่ ฟังแล้วขอภัย กระผม
ขอใช้คำนี้ คือโคลงเคลง เมื่อเป็นอย่างนั้นอยากจะขอกราบเรียนว่าตามเจตนารมณ์ที่ร่างมา
แล้ว กระผมเห็นว่าเป็นการผูกพันว่าต้องเอา เพราะประธานกรรมการสุขาภิบาลจะไม่มีเสีย
ที่เป็นข้าราชการต่ำกว่าชั้นตรี เพราะประธานกรรมการสุขาภิบาลนั้น โดยมากเป็นตำแหน่ง
นายอำเภอ เมื่อเป็นอย่างนี้ทำไมจะต้องมีคุณสมบัติอะไรอีกเล่า ข้าราชการชั้นตรีก็เป็นสมาชิก
สภาจังหวัดได้ อันนี้เห็นเจตนารมณ์ชัด ๆ ว่า กรรมการมุ่งที่จะเอาบุคคล ๒ ประเภทนี้ คือ
นายกเทศมนตรีและประธานกรรมการสุขาภิบาล แต่ว่าพอมาทั้งนี้ ท่านก็มาเปลี่ยนสภาพไปเสีย
เพราะฉะนั้นเมื่อเป็นอย่างนี้พวกผมก็ต้องยกมือให้ การยกมือให้ไม่เสียขายมือแต่

~~35~~

เสียค่ายเกียรติ อันใดที่หาไปไม่เป็นที่มันใจแล้ว ไม่อยากจะยก เพราะฉะนั้นขอท่าน
ประธานผู้เคารพ-ทราบว่าสถาบันนี้สถาบันของการที่จะให้ประชาชนเคารพ...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี่ ๆ มันไม่เกี่ยวไปถึงหรอกนะ มันมากไปเสียแล้ว
ละ ว่ากันในเรื่องเดอะ ยกหรือไม่ยกก็เรื่องของคุณ

นายพันตำรวจเอก พันธุ์ นิลวัชชานนท์ (สุราษฎร์ธานี) : เกี่ยวการฝาก
สติเอาไว้ไม่เสียครบท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ต้องฝาก สติมีด้วยกันทุกคน

นายพันตำรวจเอก พันธุ์ นิลวัชชานนท์ (สุราษฎร์ธานี) : คือที่นี่ผมจะไม่พยายาม
พูดถึงใครจะพูดถึงกรรมการ ท่านประธานโปรดดูถ้ากรรมการจะพยายามทำความเข้าใจ
ด้วยกันแล้ว เรื่องนี้ไม่น่าจะเสียเวลายาวขนาดนี้ ผมขอเข้าอย่างเดียวจะเอาประธานหรือ
ว่าจะเอาที่พิจารณาเลือก ถ้าเอาประธานผมขอบอกว่าพิจารณาไม่ได้เพราะประธาน แต่
ถ้าจะเอาเลือกไม่คิดถึงประธาน ผมยกให้เอาอย่างใดอย่างหนึ่งไหนดี ผมก็เป็นผู้ไปอ่าน
กฎหมาย ราษฎรจะต้องมาตามผมอีกว่ากฎหมายเรื่องนี้จะเอาอย่างใดกันแน่ เหมือนกับอย่าง
ท่านสมาชิกบางท่านบอกว่า เราไม่ได้เปิดรายงานการประชุมไปอธิบายกฎหมายกัน เราอ่าน
ตัวหนังสืออธิบายกฎหมายกัน ผู้สอบกฎหมายก็ไม่สามารถมาเปิดรายงานการประชุมได้
เพราะฉะนั้นโปรดท่านประธานอย่าหาว่าผมขอแยกหรือเป็นการพูดก้าวร้าวเลย ผมอายุขนาดนี้
-แล้วก้าวร้าวไม่มี มีแต่อยากจะให้ดีที่สุด

นายพัน ระวีวรณ กรรมการ : กรรมการขอชี้แจงว่าความประสงค์
ของกรรมการนั้นต้องการทั้งประธานและทั้งการทั้งการเลือกผู้ ที่นี้ที่ว่าเลือกนั้นมีปัญหา
เกิดขึ้นอย่างนี้ เช่นตัวอย่างจำนวนสมาชิกสภาจังหวัดนั้นเมื่ออยู่ ๒๔ คนแล้วเมื่อเกิดเทศบาลขึ้นมา
จำนวนมาก ๆ ขึ้นเพิ่มขึ้น หรือว่าเกิดมีสุขาภิบาลเพิ่มขึ้นอีก คิดว่าจะเลือกทุก ๆ สุขาภิบาล

เลือกทุกเทศบาลขึ้นมาจำนวนก็เพิ่มขึ้น แล้วก็เกินตามกฎหมาย เมื่อเป็นเช่นนี้มีการเลือก
ขึ้นมาที่ไหนเหมาะสมเราก็เลือกขึ้นมาตามความเหมาะสมเพื่อความประสานและเพื่อการเลือก
อยู่ในตัว นี่ความประสงค์ของกรมการเป็นเช่นนั้น

นายสวน พรหมประกาย (อุตรธานี) : ไม่น่าจะมีการตกลงกันมากมายถึง
เพียงนี้ ความจริงเท่าที่คุยกันวัน ๆ ยืนยันบอกว่า ~~พูดว่า~~ เท่าที่ร่างมานี้ขอแล้วได้ความ เราจะ
พิจารณา ~~เพื่อ~~ หรือเลือก อะไรต่ออะไรมันอยู่ในเกณฑ์หมด จะมาแต่งตั้งใครลงไปให้หมด
เพราะฉะนั้นเราเขียนกฎหมายย่อ ๆ อย่างนี้คือความได้ผลอย่างที่เรามุ่งหมายทุกอย่าง เพราะ
ฉะนั้นผมขอยืนยันให้ เป็นไปตามนี้ แล้วตามกฎหมายนี้เราก็จะเอาตามร่างเดิมหรือร่างที่
ที่กรมการแก้ไข เพราะฉะนั้นการที่ว่าผู้ที่แต่งตั้งใครแต่งตั้ง รัฐมนตรีแต่งตั้งใคร
แต่งตั้งจากใคร จากนายถ ~~๓~~ และประธานกรรมการสุชาภิบาลนี้ ~~ทำ~~ ไม่ถึงแต่งตั้ง ๒ คนนี้
เพราะ ๒ คนนี้บางคนอาจจะไม่มีคุณสมบัติ ~~หรือ~~ เลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด เราจึง
ต้องเลือกเพิ่มเอาให้เหมาะสมเอาให้พอปริมาณหรือจำนวนพอเหมาะ เพราะฉะนั้นการที่
กฎหมายที่ร่างมานี้ ผมพิจารณาแล้วฟังคำถกเถียงกัน เขาเขียนร่างมาย่อ ๆ ได้ความชัดเจน
หมด บางคนอย่างคุณसानนท์ ~~๓~~ บอกว่าต้องพิจารณาเขียนไป จะเขียนทำไม รัฐมนตรีเขา
ต้องมีคุณสมบัติ ก่อนที่จะแต่งตั้งเขาต้องพิจารณา แล้วเลือกขึ้นมาเขาจึงตั้ง เขาเอาผลของ
การแต่งตั้งเราจะเอาไปพิจารณาเขาไปคัดเลือกเอาอะไรต่ออะไรไป เขาต้องคัดเลือกมา
แล้วเพิ่มมาแล้วพิจารณามาแล้วถึงมาแต่งตั้ง เพราะฉะนั้นคำว่า "แต่งตั้ง" คำเดียวแต่งตั้ง
ผู้ที่เขาพิจารณาครอบคลุมละเอียดมาแล้ว เพราะฉะนั้นต้องให้คุณสมบัติแก่รัฐมนตรี เขามอง
จะไป เขียนลงหมดทุกอย่างทุกสิ่งมันไม่เหมาะสม เขียนกฎหมายย่อ ๆ อย่างนี้เป็นหลักของ
การเขียนกฎหมาย เพราะฉะนั้นกรมการเขียนอย่างนี้ผมขอยืนยัน ผมต้องเอาตาม
ร่างที่กรมการแก้ แล้วกรมการอย่าไปอ่อนแอ มีหลักการพิจารณาแล้วต้องยืนยัน

นายเนิน เกษสุวรรณ (กระบี่) : ผมขอคัดสิน ขอเสนอลงมติ

มีสมาชิกรับรอง

297

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : สำหรับ การลงมติ นั้นคือ เนื่องจากว่ากรรมการ
เพิ่มเติมความคืบความเก่ามา เพราะฉะนั้นมีอยู่ ๒ ทางเท่านั้น จะเอาอย่างเดิมหรือ
กรรมการแก้ที่เท่านั้น อย่างอื่นไม่ได้ เพราะเหตุว่ามาตรานี้ไม่มีใครแปรญัตติ เป็นของ
กรรมการแก้ที่เท่านั้น มีอยู่ ๒ ทาง กรรมการแก้ว่าอย่างไร

นายเทียม ๓สงขลา กรรมการ : ความจริงนั้นน่าจะลงมติ เท่าที่
กรรมการได้ขอเดิมไป ๒ คำเสียก่อนก็คือ เดิมคำว่า "โดยเลือก" อันมีเสียก่อนเป็น
ประเด็นแรก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ได้ ถ้าหากว่าที่ประชุมยอมให้โดยเลือกแล้ว
เสร็จหรือพูดแล้วอีกหน โดยเลือกลงมติไปแล้ว ทำอย่างไรก็ต่างอนุมัติเดียว เพราะฉะนั้นก็
ยอมยอมกันเสีย ยอมยอมไม่ได้ ยอมยอมกันว่าจะเอาอย่างกรรมการโดยเลือกหรือแล้ว
ที่ประชุมนี้ไม่มีการลงมติได้ ถ้าหากว่าที่ประชุมบอกว่ายอมให้เดิมโดยเลือกเสร็จแล้ว
ลงมติเอาหรือไม่เอาโดยเลือก หรือว่าให้เอาหรือไม่ได้ ยอมใหม่ละโดยเลือกมีเพียงเท่านั้น
เท่านั้นไม่ต้องลงมติ

ร้อยโท จารุบุตร เรื่องสุวรรณ (ขอนแก่น) : ผมเป็นคนยกบั้งหน้าขึ้นมา เพราะ
ฉะนั้นผมยอมตามที่กรรมการขอยอมยอมเมื่อกี้

นายอารีย์ คันถิเวชกุล (นครราชสีมา) : คือข้าพเจ้าไม่ยอม เพราะข้าพเจ้า
ขอเสนอให้ลงมติ โดยเห็นแก่กรรมการมาแล้ว เพราะข้าพเจ้าแปรญัตติมาตรานี้ไว้
แล้วคณะกรรมการที่อภิปรายชี้แจงกับข้าพเจ้าในปัญหาอย่างหนึ่ง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อย่าให้ยุ่งเลยคุณอารีย์ ๆ ที่พอจะเรียบร้อยได้ก็ขอให้
เรียบร้อยเถอะ ไม่มีประโยชน์อะไรหรอก เพราะเห็นว่าพอไปกันได้ก็พูดให้ไปเถอะ ไม่เช่นนั้น
ต้องกลับไปแก้ที่เท่านั้นแหละ

นายอารีย์ คันถิเวชกุล (นครราชสีมา) : เมื่อกี้ข้าพเจ้าให้ถามเห็นอย่างนี้

ที่สุดแล้วไม่เอาตนเอง คือเลี้ยงกันไปเลี้ยงกันมา แก่ ๒ นครรรมการเกี่ยวนี้คือหนหนึ่ง
ขอโทษที่เริ่ม ขี่ขึ้นมาหนหนึ่ง แล้วก็คุณเทียม ขี่อีกหนหนึ่ง หนนี้เป็น ๒ หน

นายฉันท ทัฬหีจันทรชุม (ร้อยเอ็ด) : ก็แล้วรับรองถูกต้องแล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คืออย่างนี้ข้าพเจ้าเองก็อยากจะให้มันเรียบร้อย

ฟังเที่ยว อย่างงั้นนัก อยากจะให้เรียบร้อยดี เที่ยวเดอะไม่ฟังกันมัน อยากจะพูดเสียคนเที่ยว

ประธานพูดแล้วไม่ต้องฟังก็ลำบาก อย่างนั้นจะควบคุมประชุมกันได้อย่างไร ฟังเที่ยว คือโดย

โรกรรมคแล้วละก็ต้องพูดที่มีการลงมติมี ๒ อย่าง เอาอย่างเดิมหรืออย่างกรรมาธิการแก่

เท่านั้น มีเท่านั้นแหละ เพราะเหตุว่าจะไปแก้ที่กรรมาธิการไม่ได้ แล้วคราวนี้เพื่อความ

เรียบร้อย กรรมาธิการเขาก็จะให้กฎหมายนี้ไปได้ก็เดิมคำขึ้นมา ๒ คำ คือเดิมคำว่า

"โดยเลือก" เสีย ก็รู้สึกว่าจะไปกันได้ ถ้าหากที่ประชุมนี้ยอมให้เดิมผู้ แล้วลงมติเขาก็ยอมให้

ถ้าไม่อย่างนั้นก็ต้องโหวตกัน

นายเป็น เกษสุวรรณ (กระษัตริย์) : ขอเสนอของนมเป็นหมื่นอันกับอย่างนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถูกแล้ว ข้าพเจ้าอยากจะให้เรียบร้อย คือ

สภาผู้ฟังเพราะฉะนั้นข้าพเจ้าก็ขอเสนอของท่านละ

นายเป็น เกษสุวรรณ (กระษัตริย์) : ท่านปล่อยไว้ก่อนในหมื่นอันปราย นี้โดยกลองกล

เพราะฉะนั้นขอให้ท่านรักษาระเบียบ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ ๆ ก็ว่าอยากจะให้เรียบร้อย ถ้าอย่างนั้น

ท่าน ท่านจะขอให้สภาผู้ฟังด้วยสภาผู้กับในหมื่นอัน ๘ ขณ ๒ ปี

นายเป็น เกษสุวรรณ (กระษัตริย์) : ขอเสนอของนมเป็นหมื่นอันกับอย่างนี้

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : ขอบพระคุณมากครับ ถ้าผมได้พูดคนเดียวก็เรียบร้อย จะชี้ประเด็นให้เห็นครับ เพราะสงสัยจริง ๆ ครับ ค้วยเกียรติของผู้ชาย ก็ว่าที่กรรมการยอมรับแล้วว่า "โดยเลือก" นั้นเห็นด้วย ชอบใจ แต่ทว่าแกอย่างนี้ยังไม่สมเจตนารมณ์ตามที่ข้าพเจ้าได้อภิปรายเมื่อตะกี้ แกอย่างนี้หมายความว่า โดยเลือกจากนายกเทศมนตรีและ ~~ประชาชน~~ ^{พรรคประชาธิปัตย์} ที่ไม่มีคุณสมบัติครบก็ได้ ถ้าหากว่าไม่เป็นเจตนารมณ์ของกระทรวงมหาดไทยว่าจะต้องเอาคนที่ไม่มีคุณสมบัติไม่ครบ มันมาขัดกับมาตราหลังจะต้องว่า โดยเลือกจากผู้ที่มีคุณสมบัติครบค้วยอย่างนี้จึงจะพร้อม ที่สมาชิกกรรมการอภิปรายอย่างนั้นไม่มีเหตุผลที่ได้พูดว่ากันว่านายกเทศมนตรีและ ~~ประชาชน~~ ^{พรรคประชาธิปัตย์} ในจังหวัดหนึ่ง ๆ จะมีมากเกินไป ซึ่งคอมมอนเซนส์ก็ได้ จังหวัดหนึ่งมันมีนายกเทศมนตรีกี่คน มีที่อำเภอ เราเป็นผู้แทนมีสิทธิขาดเท่าไรแล้วจะขยายไปได้อย่างไร งบประมาณเมื่ออย่างไร ถ้ามันไม่ขัดกับของเราเลือกใด-เลือกใดตามคำของกรรมการอภิปรายเองแหละ คือเราเลือกเอาแปลว่ากันคนครหา แล้วกฎหมายนี้ชาวสะอาดใครพลิกอ่านต้องรู้ แปลว่านายกเทศมนตรีและ ~~ประชาชน~~ ^{พรรคประชาธิปัตย์} นั้นมีคุณสมบัติครบถ้วนก็ไม่มี ที่มีคุณสมบัติไม่ครบถ้วนก็มี ที่นี้เราต้องเค็มว่า โดยเลือกเอา ^{ผู้}ที่มีคุณสมบัติครบถ้วนค้วย ไม่อย่างนั้นมันก็ไปขัดกัน ท่านแกอย่างนี้มันก็ไม่ได้ผลอย่างเดิมอีกละ ก็แปลว่าประเภท ๒ อาจจะสูงกว่า เพราะฉะนั้นถ้าจะแก้ไขให้ใครผลเอาอย่างนี้ต้องเค็มอย่างที่ว่าข้าพเจ้าว่าจึงจะเรียบร้อย

นายเนิ่น เกษสุวรรณ (กระบี่) : ข้อเสนอของผมเป็นหมิ่นหรืออย่างนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถูกแล้ว ข้าพเจ้าอยากจะทำให้เรียบร้อย คืออยาก ~~ทำ~~ ^{ทำ} เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าก็เอาข้อเสนอของท่านละ

นายเนิ่น เกษสุวรรณ (กระบี่) : ท่านปล่อยให้คนโน้นอภิปราย นี่ก็ยกมือกันอีก เพราะฉะนั้นขอให้ท่านรักษาระเบียบ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ ๆ คือว่าอยากจะทำให้เรียบร้อย ถ้าอย่างนั้นข้าพเจ้าจะขอให้ประมุขวินิจฉัยสำหรับในมาตรา ๖ अनु ๒ นี้

นายพันตำรวจเอก พัชร์ นิลวัชานนท์ (สุราษฎร์ธานี) : ผมขออภัยเถอะ ไหนๆ

วันนี้ก็วันปิดประชุมแล้ว ที่มาเสนอลงมติ ลงมติไปแล้ว มติอันนี้มันจะเสียผลทางกฎหมาย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็ไม่รู้หรือ

นายพันตำรวจเอก พัฒน์ นิลวัฒนานนท์ (สุราษฎร์ธานี) : เพราะฉะนั้นเอาข้อ

ออมชอมของกรรมการผมว่ายังจะได้ผลดีกว่า อย่าพยายามทำอะไรให้เสีย เคี้ยวว่าผมสอน

อีกละ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ ผมก็จะขอให้โหวต

นายอารีศ ตันติเวชกุล (นครราชสีมา) : ประธานโหวตที่ผมขอขึ้นนี้ ก็ควรรับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่เอาละ

นายอารีศ ตันติเวชกุล (นครราชสีมา) : มติของผมก็มีอยู่ก่อนแล้ว มีผู้รับรองด้วย

ถ้าดีระเบียบกันละก็ผมมีก่อน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตามใจเถอะ ก็เป็นอันว่าให้ที่ประชุมวินิจฉัยว่า

จะเอาตามที่กรรมการแก้ไขสำหรับในมาตรา ๒ अनु ๒ บรรทัด ๒, ๓ นี้จะเอาตามที่

กรรมการแก้ไขหรือจะเอาตามร่างเดิม

ขุนวิเทศกรรณการ (เพชรบุรี) : แก้ไขใหม่ได้ไหม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ที่ประชุมยังไม่ตกลงนี้ ที่ประชุมยังไม่ยอมนี้

นายเทพ โชคินุชิต (ศรีสะเกษ) : ผมจะตั้งประเด็นให้ถือเอาอย่างนี้ คือว่า

ให้ท่านตั้งประเด็นเสียก่อนว่าจะเอาตามร่างเดิมหรือจะเอาตามที่กรรมการแก้ไขนั้นประการ

หนึ่ง เมื่อลงมติเอาตามที่แก้ไขแล้วจึงเอาอย่างที่กรรมการเขาขอแก้ อย่างนั้นจึงหมดปัญหา

คือว่าแก้ไขใหม่ที่เขาขอเดิม "โดยเลือก" นี้ะ เอาอย่างนั้นมันถึงจะหมดปัญหาไม่อลเวง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เรื่องก็จะไม่ยอมกัน ถึงอย่างใหม่ก็ไม่มีคนเห็นด้วย

เห็นด้วยใหม่ ถ้าที่ประชุมตกลงก็เป็นอันว่าจะได้มานะ

นายชศ อินทโรโกมลยสุต (นครราชสีมา) : ขอประธานอภัย ประเด็นที่ท่าน

ประธาน ฯ ขึ้นเถกแล้วครับ ไม่จำเป็นที่จะต้องตั้งประเด็นออกมาว่าตามร่างเดิมหรือร่างที่
กรรมาธิการแก้ไข เพราะแก้ไขใหม่ในที่ประชุมนี้ยังไม่มีใครเห็นชอบด้วย เพราะต้องเป็นร่าง
ที่กรรมาธิการแก้ไขครั้งแรก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ ๆ เข้าใจละ นั่งเถอะ เคี้ยวอดเวงใหญ่แล้ว
นั่งเถอะ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอให้เลือกเอา ๒ อย่างนี้ละ ถ้าไม่อย่างนั้นก็เรื่องไม่จบ
ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะได้แก้ไขตามที่กรรมาธิการแก้ไขมา โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นสมควรตามร่างเดิม โปรดยกมือขึ้น
ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็เช่นตามที่กรรมาธิการแก้ไข ก็เป็นอันว่าไม่มีอะไร
แล้ว

นายพันตำรวจเอก พันธ์ นิลวัฒน์นันท (สุราษฎร์ธานี) : กรรมาธิการเขาขอมอบ
แล้ว ท่านประธาน ฯ อย่ารักษาตัวหนังสือที่ผิด ๆ เอาอย่างที่คุณเทพ ฯ แนะนำมันดีแล้ว ท่าน
ประธานถามอีกครั้งหนึ่งว่าแก้อย่างที่กรรมาธิการแก้แล้วหรือว่าแก้อันเดิม กรุณาหย่อนเถอะ
ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เคี้ยว ๆ ข้าพเจ้าจะประนีประนอมให้ เป็นอันว่า
เอาตามกรรมาธิการ ถ้าหากว่ากรรมาธิการขอเสนอเสียขอเดิมคำว่า "โดยเลือก" ลงไปเสีย
หมดเรื่อง

นายชัชวรินทร์ อินทะพันธ์ กรรมาธิการ : ที่ลงมติไปว่ากรรมาธิการแก้ไขคือขอให้
เดิมคำว่า "โดยเลือก" ลงไปหลังจากคำว่า "แต่งตั้ง"

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เรียบร้อย เอาต่อไป เคี้ยว ๆ

นายยศ อินทรโกมาลย์สุต (นครราชสีมา) : ตามที่กรรมาธิการชี้แจงเมื่อกี้

ที่ประชุมยังไม่ได้รับรองเลยครับ เพราะว่า.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เปล่า ๆ ไม่ใช่ เข้าคราวนี้กรรมการเขาจะขอ
แก้อันนี้ เขาเคิม "โดยเลือก" ลงไป เข้าใจหรือยัง ถ้าหากที่ประชุมไม่ขัดข้องก็ให้เคิมไปได้
เรื่องของกรรมการเขา เขาขอแก้ไขสมอกรรมการ

นายสวน พรหมประกาย (อุครธานี) : ผมไม่เห็นด้วยที่กรรมการจะเคิม
"โดยเลือก" อะไรที่เป็นอย่างนี้ คำว่า "แต่งตั้ง" นั้นมันหมายความว่าถึงเลือกด้วย เขาต้อง
พิจารณาเลือกเพิ่มมาแล้วถึงแต่งตั้งไป เขียนไว้ทำไม "โดยเลือก" นั้นนะ ถ้าอย่างนั้นก็คง
เขียน"พิจารณา"ด้วยครับ เลือกจะต้องพิจารณาเลือกอีกครับ เพราะฉะนั้นผมไม่เห็นด้วย
แต่งตั้งเท่านั้น เพราะฉะนั้นขอป็นหยักไว้ตามเคิม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เพราะฉะนั้นเรื่องนี้.....

นายทิม ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานครับ ลงมติแล้ว แล้วไม่ต้องมี
ข้ออภิปรายอีก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถูกแล้ว ๆ ขาพเจาก็อยากจะให้เรียบร้อยเหมือนกัน
เหมือนท่านเหมือนกันละ เพราะฉะนั้นเมื่อเป็นอย่างนี้แล้วก็เป็นอย่างนี้ว่า "โดยเลือก" ก็ไม่ต้องมี
เพราะเหตุว่ามติเสร็จแล้ว

นายพันตำรวจเอก พัทธ นีลวิฑนานนท์ (สุราษฎร์ธานี) : ไม่ให้มีแล้วท่านประธาน
ก็ไม่เกรงใจกรรมการบ้างหรือครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือนี่ คือลำบากเหลือเกิน คือว่าไม่พร้อมเพรียงกัน
อย่างนี้ลำบาก

นายแก้ว สิงหะศเรนทร (พิจิตร) : มีประเด็นเหลืออีกนิดเดียวเท่านั้น คือว่าทาง
คณะกรรมการได้ขอแก้ไขร่างใหม่ของกรรมการมาอีก ๒ คำ คือเคิมคำว่า "โดยเลือก"
ลงไป แต่ว่ามีสมาชิกบางท่านว่าไม่เห็นด้วย แต่กระผมฟังคุณมากท่านเห็นด้วย เพื่อเป็นความ-

เรียบร้อยกระผมขอประทานเสนอให้ท่านประธานถามความเห็นที่ประชุมว่าจะยอมให้เติม
"โดยเลือก" หรือไม่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เออละ ๆ กรรมการขอเติมคำว่า "โดยเลือก"
เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอมติที่ประชุมว่าควรจะเติมคำว่า "โดยเลือก" หรือไม่ กรรมการขอ
เพิ่มเติมมา ผู้ใดเห็นสมควรเติมโปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้ที่ไม่เห็นด้วยมีเป็นส่วนน้อย เป็นอันว่าให้เป็นไป

ตามกรรมการ

นายอารีย์ ตันติเวชกุล (นครราชสีมา) : ท่านประธาน ฯ .....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นิดเดียวท่าน เออละ ๆ ต่อไป พอแล้วท่าน

หมดเรื่องแล้วท่าน

นายอารีย์ ตันติเวชกุล (นครราชสีมา) : ผมพูดเรื่องอื่น คืออย่างนี้ท่านประธาน
คือกระผมได้เสนอไว้แล้ว ท่านถือนมติดันไหนกันแน่ ผมสงสัยขอให้ท่านสืบดูซิ เป็ดมากูซิว่าผม
เสนอลงมติที่มีผู้รับรองครบแล้วควย ท่านไม่ได้ทำการอย่างนั้น .....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถูกแล้ว ๆ ท่าน ข้าพเจ้าก็โหวตให้แล้ว ก็หมดเรื่อง
กันแล้ว เพราะฉะนั้นไม่มีอะไรอีกแล้ว ขอให้เป็นยุติกันเสียที ไม่อย่างนั้นไม่รู้จักจบ จะมีอะไร
กันอีกเล่า

นายอารีย์ ตันติเวชกุล (นครราชสีมา) : มันมีเหตุผลครับ กระผมไม่ได้แกล้ง
จะพูด มีเหตุผลจริง ๆ คือกระผมแปรญัติไว้ แล้วกระผมสมยอมกับกรรมการ ๆ มาชี้แจง
กับกระผมอย่างหนึ่ง มาชี้แจงที่นี้อีกอย่างหนึ่ง กระผมก็แยะ ผมควรสงวนมาพูด

~~304~~

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมก็ไม่เข้าใจละ เพราะเหตุว่ามันหมดเรื่องของ
ที่ประชุมไปแล้วนี่ เป็นเรื่องของที่ประชุมนี้ คุณแปรญัตติกรรมาธิการสมัยอม คราวนี้ที่ประชุมเขา
เห็นเป็นอย่างนั้นแล้ว คุณคนเคี้ยวแก๊ซที่ประชุมเขาไม่ได้หรอก เอาละพอกันที ต่อไป

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๗ มาตรา ๘ มีการแก้ไข มาตรา ๙
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มีการแก้ไข มาตรา ๑๒ ไม่มีการแก้ไข

นายพันตำรวจเอก พิชัย นีลวิชานานนท์ (สุราษฎร์ธานี) : คำว่า "เรียบร้อยแ
สภา" คำว่า "สภา" คำนี้มีความหมายที่ไหนครับ โปรดใ้ดูในมาตรา ๑๑ อนุมาตรา ๕ ที่เดิม
คำว่า "แกสกา" ลงไปนะครับ สภาอะไรกันแน่ มันคงเดิมว่า "สภาจังหวัด" เพราะ
ที่ "สภา" เจย ๆ ในนี้ไม่มีทวิเคราะห์ศัพท์

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : สำหรับมาตรา ๑๑ อนุมาตรา ๕ ที่กรรมาธิการเดิม
คำว่า "แกสกา" มีต้นเขาทัก

นายชัยวัชร อินทะพันธ์ กรรมาธิการ : กรรมาธิการขอชี้แจงว่า กรรมาธิการ
ไม่ได้เดิมคำว่า "แกสกา" เข้ามาใหม่ เพียงแต่ย้าย "แกสกา" ข้างหน้านั้นมาไว้ข้างหลัง
"เสื่อมเสียแกสกา" แล้ว "แกสกา" ที่ขาออกนั้นย้ายที่ แล้วสภาไหนนั้นหัวหมวดก็บอกว่าหมวด
ว่าควยสภาจังหวัด ขอให้เข้าใจตามนี้ด้วย

นายพันตำรวจเอก พิชัย นีลวิชานานนท์ (สุราษฎร์ธานี) : ท่านประธานที่เคารพ
โปรดดูกรรมาธิการ ผมไม่ไ้ว่าอะไรเลย การเขียนกฎหมายคำว่า "สภา" แล้วไปตีความว่า
สภาจังหวัด นั้นเป็นการตีความ ก็ที่เราเขียนกฎหมายไม่ต้องตีความในเมื่อสิ่งชัด ๆ นะเดิมไม่
ได้ นี่เป็นการสื่อใจหรือไม่ใจครับท่านประธานก็เมื่อตะกี้เพราะคือ ๆ ด้งได้นานมาอย่างนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี่คือการกรรมาธิการเขายกความเท่านั้น ฟัง ๆ
เคี้ยว ท่านละก็คุณผีจะเรื่องหลือเกินนัก ฟังกันบ้างซี เขายกความเท่านั้น เพราะฉะนั้นก็มีว่า

ถ้าเขายังยืนยันอยู่ก็จะเอาอย่างเดิมหรือที่แก้เท่านั้น จะเอาอย่างอื่นไม่ได้ ไม่อย่างนั้นแล้วจะ
ไปกันใหญ่

นายพันตำรวจเอก พิชย์ นิลวัฒนาเมธ (สุราษฎร์ธานี) : ที่กระผมลุกขึ้นมา
หมายความว่าเพราะท่านประธานคงไม่ขาดให้เสียเวลาผมก็เลยนึกว่าให้ตัดปัญหาให้สั้นคือ
คำว่า "แก้สภา" ถูกแล้วความเดิมเขียนอย่างนั้น แต่ว่าตารางมาดีแล้วไม่ต้องตั้งกรรมการ
การตั้งกรรมการเพื่อไปทำให้เรียบร้อย เพราะฉะนั้นเมื่อเปลี่ยนที่คำว่า "แก้สภา" มาไว้
ข้างหลัง ก็เติมคำว่า "จังหวัด" ลงไปมันไม่ถูกต้องกว่าหรือ ในมาตรา ๑๑ (๑) ถึงคราวออก
ตามวาระ หรือยุบสภา ทำไมถึงมีคำว่า "จังหวัด" เล่า มาถึงอันนี้ใส่คำว่า "จังหวัด" เข้าไป
นึกเดี๋ยวเท่านั้นความสับสนคงมากก็กฎหมายมีอย่างนี้จะไปตั้งอยู่ทำไม แล้วเรากดลงกันเสีย
มันก็ได้ ก็เมื่อ (๑) ใส่ว่า "สภาจังหวัด" มา (๕) "สภา" เฉย ๆ การเขียนกฎหมายเขา
ต้องรักษาตัวอักษรด้วย

นายชัชวรินทร์ อินทะพันธ์ กรรมการธิการ : ความจริงกรรมการไม่คือหรือออก พัง
เหตุผลของท่านเหมือนกัน แต่ขอให้ท่านดูหัวของมาตรา ๑๑ นะ สมาชิกแห่งสภาจังหวัด จะแปล
เป็น-สภาอื่นไม่ได้ แล้วอีกอย่างหนึ่งขอให้ท่านดูมาตรา ๒๕ ขอให้ดูมาตรา ๒๕ เฉย
"และมีสิทธิแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการงานในหน้าที่ที่ตนรับผิดชอบในสภาได้" สภาไหนถ้าไม่
ใช่สภาจังหวัด ท่านประธานดูมาตรา ๒๕ ไม่ใช่คำเดิมที่ใหม่นะ เป็นคำในร่างเดิมแท้ ๆ
ที่เดี๋ยว ~~ตัว~~ ก็มีคำว่า "สภา" อันเดี๋ยว แล้วเราเป็นที่เข้าใจกัน ไม่จำเป็นจะต้องไปตีความ

นายพันตำรวจเอก พัทธน์ นิลวัชฌานนท์ (สุราษฎร์ธานี) : ท่านที่เคารพ และขอเคารพท่านกรรมาธิการด้วย เมื่อเรามีคำว่าในมาตรา ๑๑ ~~ซึ่ง~~ ^{ซึ่ง} ผมข้าย้ำให้ท่านอีก ครั้งหนึ่ง ถึงคราวออกตามวาระหรือยุบสภาจังหวัด เมื่อมีคำอย่างนี้แล้ววิธีเขียนกฎหมาย ตามอาจารย์หยุด ๆ เอะว่าด้วยคำที่มันเป็นแบบอย่างนี้ ควรจะรักษามันเอาไว้ "กฎ" เฉย ๆ ก็ใช้ได้ กฎกระทรวงก็ใช้ได้ แต่ว่าเมื่อเราใช้คำไหนแล้วรักษาคำนั้นไว้ ท่านอ้าง มาตรา ๒๕ ผมอยากขอวิงวอนว่า มาตรา ๒๕ หรือมาตราอื่นใดก็ตามที่มีคำว่า "สภา" แล้วขอเติมคำว่า "จังหวัด" ทุกแห่ง อย่างนี้ก็เรียบร้อย ไม่คงไปนึกว่า ไม่คงสงสัย ถูกแล้ว ไม่คงสงสัย เราพูดคำว่า "กิน" ก็ได้ "รับประทาน" ก็ได้ "ฉัน" ก็ได้ แต่ว่าเมื่อ เราต้องการเขียนกฎหมายให้เขาอ่าน แล้วว่าเราครอบคลุม แล้วทำไมเราไป ~~ต้อง~~ ^{ต้อง} ~~หวน~~ ^{หวน} ไปได้

นายทิม ภูริพัทธ์ (อุบลราชธานี) : ความเรื่องนี้ละก็มันจะไปกันใหญ่อีกแล้ว ถ้าหากว่าท่านประธาน ๆ จะปล่อยให้อภิปรายกันไปเช่นนั้น เราต้องรักษาแบบของสภา แบบ ของสภานั่นคือหมายความว่าร่างเติมมีอย่างไร ~~พูด~~ แล้วกรรมาธิการมาแก้ไขอย่างไร ก็ อภิปรายกันในประเด็นที่ว่าแก่นั้น กับความเติมนะจะเอาอันไหนเท่านั้น ไม่ควรจะให้อภิปราย ไปถึงว่าจังหวัดหรือไม่จังหวัดอันนั้นมันเป็นประเด็นที่นอกออกไปจากนี้ เพราะฉะนั้นถ้าท่าน ประธาน ๆ จะรักษาระเบียบ ~~พูด~~ ^{ถาม} ~~ว่า~~ ^{จะ} เอาตามร่างเติมหรือไม่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พี่เขาย่างซี เคี้ยวคุณทิม ๆ ไม่ต้องยอมรับประธาน ๆ มากนัก ประธาน ๆ ~~พูด~~ ^{พูด} ก็ต้องฟังสมาชิกบ้าง ประชุมกัน ไม่ใช่เคี้ยวขาด มันต้องฟังเขาย่าง ประเดี้ยวข้าพเจ้าจะซีละ เพราะเหตุว่าอันนี้กรรมาธิการเขาไม่ยอม เขาพยายามประนี- ประนอมอยู่กับกรรมาธิการ กรรมาธิการก็ยอม ก็เป็นอันว่าตกลงก็ขอให้ประชุมแก้ ถ้า หากว่ากรรมาธิการเขาไม่ยอมก็มีอยู่ ๒ อย่าง ก็พี่เขาย่างซี เขากำดั่งประนีประนอมกันอยู่

นายทิม ภูริพัทธ์ (อุบลราชธานี) : เคี้ยวกรรมาธิการก็ไม่เอาแล้ว ~~พูด~~

307 ~~307~~

เพราะฉะนั้นก็ขอ เสนอให้ลงมติ เอาตามวิธีที่จะย้ายใหม่ หรือจะเอาที่เก่าเท่านั้นละ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณพัฒน ฯ ยังข้องใจไหม

นายพันตำรวจเอก พัฒน์ นีลวัฒนานนท์ (สุราษฎร์ธานี) : เสนอเพื่อเป็นข้อคิด
ว่ากรรมาธิการทำงาน....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ต้องไปว่าเขา

นายพันตำรวจเอก พัฒน์ นีลวัฒนานนท์ (สุราษฎร์ธานี) : ไม่ใช่ ผมบอกว่า
เสนอเป็นข้อคิดเพื่อกรรมาธิการได้ทราบในการทำงาน ไม่ใช่ไปว่าครับ เสนอข้อคิด แต่ว่าเอา
อย่างไรก็เอาเถอะครับ ไม่คิดตามแล้วเหนื่อย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปไม่มีอะไรแล้วท่าน

นายทองสืบ สุระมาร์ค (ประจวบคีรีขันธ์) : ร่างพระราชบัญญัตินี้เราพิจารณา
กันโดยกระทันหัน แล้วก็ยังมีข้อบกพร่องอยู่ เป็นอันมาก เป็นต้นว่าแก้คำผิด แก้แล้วก็แก้อีกอย่างนี้
ไม่สู้จะเรียบร้อย ไหน ๆ เราตั้งเจตนาว่าจะทำให้ดี ข้าพเจ้าก็นึกว่ามีทางให้ทำให้ดีได้ ก็
ควรทำให้ดีเสีย อย่างที่ข้าพเจ้าเพื่อนสมาชิกได้เสนอเกี่ยวกับคำว่า "สภา" นั้นมันมีคำว่า "สภา"
พิเศษ ๆ อยู่ ๒ แห่งเท่านั้น นอกเหนือจากนี้คำว่า "สภาจังหวัด" ทั้งนั้น อยากจะเรียนกรรมา-
ธิการว่า ถ้าเดิมเสียใหม่มันครบถ้วนเหมือน ๆ กันทุก ๆ ภาคราจะดีไหม เพราะมันลดยอยู่
๒ แห่งเท่านั้นแหละ เดิมก็ไม่มีควมเสียหายอะไรเพื่อให้เป็นระเบียบทั่ว ๆ ไปอย่างนี้ ถ้าว่า
จะมีสภาเฉย ๆ ก็ใช้คำว่า "สภา" ให้เหมือนกันหมดทั้งพระราชบัญญัติ อันนี้มี "สภาจังหวัด"
บ้าง "สภา" เฉย ๆ บ้าง อีก ๒ แห่งเท่านั้น อยากจะขอประนีประนอมว่าช่วยกันได้ไหม

นายชาย สุอังคะ กรรมาธิการ : กรรมาธิการขอชี้แจงอีกเล็กน้อย คือว่า

เข้าใจว่าสมาชิกอาจจะเข้าใจผิด คือที่เราแก้ไขนี้ เราแก้ไขตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ ไปเปิด
กฎหมายรัฐธรรมนูญดูเป็นอย่างนี้ เราก็เลยแก้ไขเหมือนกัน แล้วไม่ใช่แก้ไขเพิ่มเพื่อย คัดคำให้

สั่งลงที่ที่ควรจะเป็นได้ เพราะฉะนั้นกรรมาธิการจึงขอเรียนยืนยัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นจะไม่มีอะไรแล้วท่าน หมกเรื่องกันแล้ว
เพราะเหตุที่ท่านเติมคือมันนอกกรรมาธิการต้องประนีประนอม กรรมาธิการเขาเป็นขึ้น
เพราะฉะนั้นก็มีอยู่ที่ท่านนั้น อย่างคุณหมื่น ๆ ว่า หรือจะเอาอย่างเดิม หรือจะเอาอย่างกรรมา
ธิการแก้ไขมีที่นั่น ถ้ากรรมาธิการเขาเป็นขึ้น พอแล้วท่าน ท่านยังยืนยันไหม หรือจะ
ให้ที่ประชุมวินิจฉัย

นายพันตำรวจเอก พันธ์ นีลวัจนานนท์ (สุราษฎร์ธานี) : /~~พพพพพพพพ~~
หมก ท่านประธาน ๆ ผมกราบเดิคนะ จะไม่คืออีกแล้ว ผมพยายามจะไม่พูดที่สุดแล้วในสภานี้
แต่ว่าเมื่อพูดก็คงหมายความว่า เป็นประโยชน์บ้าง ท่านกรรมาธิการลุกขึ้นมาบอกว่า เพื่อประหยัด
มันเพื่อประหยัดหรือนี้ โปรครดูในมาตรา ๑๕ บางแห่งคิด ๆ กันแท้ ๆ คำว่า "สภาจังหวัด"
คิด ๆ กันก็ยังไม่เอา มาตรงนี้มันจะติดกับใคร นี่ก็ไม่เอา อย่างนี้ผมก็ไม่รู้ ผมจะเข้าไปใจอย่าง
ไร เอาละเท่านั้นพอแล้ว

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๘

นายฉันท จันทุม (ร้อยเอ็ด) : มาตรา ๑๘ นี้กรรมาธิการแก้ไข ผมมีข้อ
สงสัยอยู่ คือว่า การแก้ไขของกรรมาธิการนี้ ได้เอาความเดิมจากในวรรคแรกของมาตรา
๑๘ นั้นไปลงไว้ เป็นอีกวรรคหนึ่ง อยากจะทราบความประสงค์ของกรรมาธิการว่า การเขียน
กฎหมายในลักษณะเช่นนี้ เพื่ออย่างนี้มีผลแตกต่างกันอย่างไรกับอันเดิม เป็นผลดีขึ้นหรือไม่
ในการบัญญัติกฎหมายในมาตรา ๑๘ นี้รู้สึกว่าจะขัดแย้งและในการบัญญัติกฎหมายใดถูก
ต้อง แล้วในกรณีที่เราจะเรียกประชุมวิสามัญแห่งสภาจังหวัดนั้นมีอยู่ ๒ ประการ

ประการแรก เมื่อกรณีจำเป็นข้าหลวงหรือผู้ว่าราชการจังหวัดเรียก

ประการที่สอง สมาชิกไม่ต่ำกว่ากึ่งหนึ่ง ที่นี้เมื่ออันันในมาตรา ๑๘ บอก แล้วใน
วรรคแรกบอกว่่า เมื่อเป็นการจำเป็นก็มาแก้ไขใหม่ดีกว่า เมื่อสมาชิกสภาจังหวัดมาทำเป็น
สองวรรคสองตอนอย่างนี้มีความมุ่งหมายอย่างไร

นายสุพงษ์ ตรีรัตน์ กรรมการ : คณะกรรมการขอเรียนชี้แจงว่่า ที่ได้
แก้ไขออกมาเป็นวรรค ๒ นี้ก็ต้องการให้ไ้ความเต็มรูป เพราะว่าที่เขียนไว้แต่เดิมนั้น ไม่มี
กำหนดว่่าจะต้องเรียกประชุมภายในกี่วัน เมื่อสมาชิกพร้อมกันร้องขอให้เรียกประชุมวิสามัญ
เมื่อใดพิจารณาโดยรอบคอบแล้ว ก็เห็นว่า เมื่อจะกระจายอำนาจไปสู่ส่วนจังหวัดแล้วก็ควร
จะบังคับเอาไว้ว่่า เมื่อสมาชิกมีถึงจำนวนกึ่งหนึ่งยื่นคำร้องต่อประธาน ฯ ขอให้เรียกประชุม
แล้ว ก็ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเรียกประชุมภายในกำหนด ๑๕ วัน เราเอากำหนดนี้มายังคับ
ไว้ แล้วการบ่อน้ำออกมาไว้เป็นอีกวรรคหนึ่งนั้น ก็เรียนแบบมาตามกฎหมายรัฐธรรมนูญที่เคย
จึงขอเรียนให้ท่านผู้ช่ອງใจทราบเสียด้วย

นายทิม ภูริทัต (อุบลราชธานี) : ตามที่กรรมการแก้ไขนี้ กระผมรู้สึกเห็น
ด้วยว่่าได้มีกำหนดในการที่จะเรียกประชุมวิสามัญไว้ด้วย แต่ว่ากระผมเห็นว่า การที่กรรมา-
ธิการได้แก้กันไม่ได้ทำให้ความมั่นคงขึ้นกว่าเก่าเท่าไร ถึงแม้ว่่าจะกำหนดไว้ว่่า ภายใน ๑๕ วัน
มันก็เหมือน ๆ เดิมนั่นเอง การที่จะแก้ทั้งนี้ะ ถ้าหากว่่าท่านแก้ไขมันไ้ความชัด โดยไม่เป็น
ปัญหาแล้วข้าพเจ้าก็เห็นด้วย แต่ที่ท่านแก้มาแล้วก็ยังเป็นปัญหาอยู่อีกเช่นเดียวกัน ทำไมเมื่อ
ท่านบอกว่่า ๑๕ วัน แล้วทำไมท่านไม่กำหนดให้มันแน่ชัดลงไปว่่าภายใน ๑๕ วันนับแต่วันไหน
เรียกประชุมนั้น การที่กำหนดให้วันที่ช้าหลวงเรียกแก้ไขใหม่ หรือว่่าภายใน ๑๕ วันนี้ให้เริ่ม
ประชุม ๑๕ วัน มันอย่างนี้ มันเป็นปัญหาอยู่อย่างนี้ หรือว่่าภายใน ๑๕ วันนี้ให้ช้าหลวงเป็น
คนออกหนังสือเรียกภายใน ๑๕ วันมันเป็นอย่างนี้ คือเขียนไว้อย่างนี้ มันอาจจะมีความหมาย
ไ้สองแง่ คือแง่หนึ่งว่่าเมื่อสมาชิกซึ่งมีจำนวนไม่ต่ำกว่ากึ่งหนึ่ง ยื่นหนังสือขึ้นไปแล้วประธาน
สภาเสนอไปยังผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้ว่าราชการจังหวัดออกหนังสือเรียกภายใน ๑๕ วัน

3/0 ~~50~~

แต่ว่าจะประชุมอีกก็เดือนไม่ทราบ—นี่อย่างหนึ่ง และอีกอย่างหนึ่งอาจจะมีความหมายว่า
 ข้าหลวงประจำจังหวัดนั้นต้องเรียกมาประชุมให้เริ่มประชุมภายใน ๑๕ วัน ทำไมท่านไม่เขียน
 ให้มันรัดกุมลงไปอย่างนั้น เมื่อไม่เขียนให้มันรัดกุมลงไปอย่างนั้นแล้วข้าหลวงก็คิดว่าเอา
 ความเดิมเขาไว้เสียดีกว่า ไม่ต้องไปเกิดมีปัญหา ๒ แง่ อาจจะตีความไปอย่าง ~~ที่ข้าพเจ้า~~ ข้าง
 ๑ หรือไปคนละทางสองทาง ข้าหลวงประจำจังหวัดหนึ่งอาจจะตีความอย่างที่ข้าพเจ้า
 อภิปรายข้างต้น ข้าหลวงอีกจังหวัดหนึ่งอาจจะตีความไปอย่างที่สอง คือเรียกประชุมภายใน
 ๑๕ วันจริง หนังสือออกภายใน ๑๕ วัน แต่ว่าเริ่มประชุมอีก ๓ เดือนมันไม่ผิด ข้าหลวงคนนั้น
 ทำก็ไม่ผิด ข้าหลวงอีกคนหนึ่งต้องเข้าใจว่าต้องเรียกประชุมเริ่มภายใน ๑๕ วันมันเป็น
 อย่างนี้ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าท่านจะตอสมยอมโดยวิธีอสมยอมก็ให้แน่นอนเสียจะได้ไหม
 หรือไม่ได้ ข้าพเจ้าก็ตั้งยืนยันตามร่างเดิม

นายสุรพงษ์ ตรีรัตน์ กรรมการ : ความจริงข้อความในนี้ชัดอยู่แล้ว เมื่อ
 เวลาสมาชิกยื่นคำร้องก็ต้องไปยื่นต่อประธานสภา เมื่อประธานสภาได้รับคำร้องแล้วก็ยื่นส่ง
 ไปยังผู้ว่าราชการจังหวัด เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้รับหนังสือวันใดก็ต้องเรียกประชุมภายใน
 ๑๕ วันนี่ก็เป็นที่เข้าใจกันชัดอยู่แล้ว ผมคิดว่าไม่จำเป็นจะต้องแก้ไขอะไรอีก แต่บางที่ท่าน
 อาจจะตีใจเรื่องการตีความ ๆ เรือบมาก็ได้

นายยศ อินทร โทมาลย์สุต (นครราชสีมา) : ข้อความชัดเจนชัดอยู่แล้ว
 กระผมจึงขอเสนอให้ลงมติ

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณทิม ๆ ยังยืนยันอยู่หรือไม่

นายทิม ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : ยังยืนยันตามร่างเดิม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เพราะฉะนั้นจะให้ที่ประชุมวินิจฉัยว่า ในมาตรา

๑๘ ที่กรรมการแก้ไขมา ว่าที่ประชุมเห็นควรจะเอาตามกรรมการแก้ไข หรือจะเอา

ตามร่างเดิม ท่านผู้ใดเห็นสมควรที่จะเอาตามร่างเดิม โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นสมควรเอาตามที่คณะกรรมการแก้ไข
มา โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นเอาตามกรรมการแก้ไขเป็นส่วนมากแล้วท่าน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๑๘ มาตรา ๒๐

หลวงอรรถพรพิศาล (ตราด) : เดิมเขามีว่า การประชุมองค์ประชุมจะไม่
ต่ำกว่าครึ่งจำนวน ที่นี้ในนี้มิว่าไม่ต่ำกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกที่อยู่ในตำแหน่ง ทำไมต้อง
แก้ละครับ ผมอยากจะทราบ

นายชัยวัชร อินทะพันธ์ กรรมการ : ที่ต้องแก้เพราะ ๑. ทั่วความตาม
รัฐธรรมนูญ ๒. ให้ตรงตามมาตรา ๑๘ มาตรา ๑๘ ก็ไขคำว่าถึงจำนวนของ.....เหมือนกัน
กับมาตรา ๑๘

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พอใจไหม

หลวงอรรถพรพิศาล (ตราด) : พอใจ

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๒๐

นายหิม ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : ได้มาตรา ๒๐ กรรมการได้เพิ่มข้อ
ปรึกษาเข้าไปว่า ความเดิมว่า การลงมติวินิจฉัยนั้นให้ถือเสียงข้างมากเป็นประมาท แต่ว่า
ร่างใหม่ที่มาเดิมว่า ข้อปรึกษาเข้าไป การลงมติวินิจฉัยข้อปรึกษานั้น ทำไมต้องเดิม เพราะว่า
การลงมติวินิจฉัยที่มันก็ต้องเป็นข้อปรึกษาอยู่นั่นเอง จะไปลงมติเรื่องอะไรกัน เพราะฉะนั้น
ไม่จำเป็นที่จะต้องเดิม ข้าพเจ้าขอพึ่งคำสั่งนี้แจ้งจากกรรมการ

นายเทียม ฌสงขลา กรรมการ : การที่เราเดิมข้อปรึกษาเข้าไปนั้นก็เพื่อ

3/2 ~~3/2~~

ต้องการให้ชัดเจน คือว่าการลงมติวินิจฉัยนั้นก็ไม่ว่าวินิจัยอะไร และนอกจากนั้นเรา

ต้องการให้เป็นการสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ จึงใช้คำว่า "ปรึกษา"

เดชาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔

นายเทียม ไชยนิรันดร์ (ตาก) : มาตรา ๒๔ นี้ข้าพเจ้าแปรญัติเอาไว้ คือ

เรื่องมีอยู่ว่า ตามพระราชบัญญัตินี้เราก็ให้ราษฎรในเขตจังหวัดนั้นๆ เขามีหน้าที่ที่จะต้อง
ปกครองตนเอง และเราเพิ่มภาระที่จะต้องให้เขาเสียภาษีเพื่อบำรุงจังหวัดของเขา ซึ่งจะ
ต้องมีบัญญัติของจังหวัดในการที่จะให้เขาได้เงินเพื่อเสียภาษีในการเป็นเงินเดือนและค่าใช้จ่าย
จ่ายของข้าราชการส่วนจังหวัดและอื่น ๆ ตามที่พระราชบัญญัตินี้ได้มอบหมายให้ไป

เพราะฉะนั้นเมื่อเรามอบหน้าที่ให้เขาเป็นผู้จะคงเสียภาษี และมอบหน้าที่ให้เขามำรุงจังหวัด
 กอสร้างจังหวัดด้วยแล้ว ตลอดจนเป็นเงินเดือนข้าราชการในส่วนจังหวัดด้วย เพราะฉะนั้นเรา
 ก็ควรจะให้อำนาจเขาไว้ที่จะควบคุมข้าราชการส่วนจังหวัดนั้นโดยบาง แต่ตามพระราชบัญญัติ
 ที่ให้อำนาจการควบคุมไว้สภาพเขาเห็นว่ายังมีน้อยไป ที่คือมีแต่ทางตั้งกระทรวงตามอย่างหนึ่งและมี
 สิทธิสอบตามอย่างหนึ่ง ๒ อย่างเท่านั้นเขาเห็นว่ายังไม่เหมาะสมหรือว่ายังมีน้อยไป ควรจะ
 เพิ่มจึงได้แปรถ้อยคำขอเพิ่มขอความให้เขามีสิทธิลงมติไม่ไว้วางใจเป็นรายตัวได้ด้วย คือเพิ่มความ
 เป็นวรรค ๓/ไว้ว่าสมาชิกย่อมมีสิทธิที่จะเสนอลงมติไม่ไว้วางใจในสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 การเป็นรายตัวได้ เมื่อลงมติเป็นประการใด แต่เมื่อลงมติเป็นประการใดให้เสนอมติขึ้นต่อ
 กระทรวงทบวงกรมที่ข้าราชการผู้นั้นเกี่ยวข้องอยู่นั้นเพิ่มลงไปด้วย คือว่าไม่ใช่ว่าลงมติดังไร
 ก็ไล่ออกเลยหรืออะไรหรอก คือว่ามติว่าประการใดแล้วให้เสนองานกระทรวงเจ้าสังกัดได้ทราบ
 ความเป็นไปของข้าราชการผู้นั้นบ้าง ทั้งนี้ก็เพราะว่าราชการเขาเป็นผู้เสียภาษีกากรให้เป็นเงิน
 เดือนเพื่อปฏิบัติหน้าที่ เมื่อไม่ใช่ว่าอะไรหรือว่าเมื่อเอาเงินของเขาไปเสียหายหรือโกงเงิน
 ของเขาก็ให้เขาได้มีสิทธิที่ลงมติบ้างแล้วก็แจ้งให้ทางกระทรวงนั้นทราบจะได้เปลี่ยนตัวบ้าง
 หรืออะไรบางคำถามที่กระทรวงจะได้พิจารณาเห็นสมควรเพื่อให้ราษฎร เขามีแก่ใจบ้างว่าเมื่อเขา
 มีหน้าที่แล้วก็ให้อำนาจเขาไปหน่อยหนึ่งก็ไม่ใช่อำนาจอะไรมากนัก ที่จริงอำนาจการลงมติไม่
 ไว้วางใจนี้เราผู้รู้เหมือนเกือบจะว่าไม่ค่อยได้ใช้กันเท่าไรหรอก แม้แต่สภาผู้แทนก็ยัง
 ปรากฏว่าไม่ค่อยมีการใช้กันหลายปีมาแล้ว ก็ไม่ปรากฏว่าใช้ เพราะฉะนั้นเราให้มันเป็นเครื่อง
 สั่งไว้เท่านั้นเอง ข้าราชการจึงขอเพิ่มไว้เท่านั้น สำหรับข้าราชการเองเขาเองก็มีความ
 สงสัยอยู่เหมือนกัน เพราะว่าข้าราชการในส่วนจังหวัดนั้นตามพระราชบัญญัติก็ยังไม่ได้ออกไว้
 ชัดว่าข้าราชการของส่วนจังหวัดจะรวมทั้งที่ข้าราชการที่กระทรวงแต่งตั้งไปด้วยหรือไม่ เพราะ
 ตามพระราชบัญญัติมาตรา ๕ ก็มีว่าถ้ายังไม่ได้ออกแต่งตั้งตำแหน่งใดเป็นข้าราชการส่วน
 จังหวัด ก็ให้ข้าราชการที่เกี่ยวข้องในจังหวัดนั้นทำหน้าที่ไปก่อน นี้เขาเองก็ยังสงสัยอยู่

กรรมการไม่เห็นด้วยตามข้อเสนอของท่านสมาชิกผู้เกียรติ เพราะว่าในพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัดนั้นเราใช้ระบบคล้ายข้าราชการประจำ เมื่อเราใช้ระเบียบข้าราชการประจำแล้วเราก็ควรให้ข้าราชการต่าง ๆ มีฐานะเหมือนกับข้าราชการพลเรือนทุกประการ นักบัญญัติไวในกฎหมายมาตราหนึ่ง คือมาตรา ๒๕ ที่นี้จะพิมพ์มติไม่ไว้วางใจแล้ว ในเรื่องไม่ไว้วางใจนี้จะเห็นได้ว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับการเมือง อย่างสมมติว่ารัฐมนตรีถูกไม่ไว้วางใจ ไม่หมายความว่ารัฐมนตรีผิด แต่ไม่พอใจในการบริหาร สิ่งเหล่านี้ถ้าเราไปใส่ข้าราชการประจำแล้วมันก็ไม่เหมาะสม เพราะข้าราชการนั้นเขาไม่ได้รับผิดชอบต่อสภาจังหวัด เขารับผิดชอบต่อผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วที่เป็นการบริหารงานกันตามหน้าที่ แลวนอกจากนั้นแล้วถ้าเราจะต้องให้ข้าราชการมีน้ำใจเราก็ต้องให้เสียสภาพแก่การเป็นข้าราชการ เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วเราก็จะต้องให้กรรมการสอบสวนตามระเบียบวินัยต่าง ๆ ว่าเขาผิดจริงหรือไม่ ที่สมมติว่าจะปล่อยให้สภาจังหวัดลงมติไม่ไว้วางใจ เราจะมีอะไรเป็นหลักประกันว่าการลงมติไม่ไว้วางใจได้วางรากฐานอยู่บนการสอบสวนถูกต้อง ข้าราชการจะไม่ไหวหวั่น เราไม่มีอะไร อยู่ ๆ สภาจังหวัดไม่ชอบหน้าข้าราชการคนใดก็ไม่ไว้วางใจ ที่ผู้พูดกันว่าท่านสมาชิกผู้เกียรติได้ชี้แจงในการแปรญัตติบอกว่าไม่ไว้วางใจเฉย ๆ ถ้าอย่างนั้นแล้วการบัญญัติกฎหมายจะมีประโยชน์อะไร คือการบัญญัติกฎหมายนั้นเราบัญญัติไปแล้วเราต้องรู้ว่าผลของการที่ไม่ไว้วางใจนั้นเป็นอย่างไร อย่างสภาผู้แทนราษฎรก็ลงมติไม่ไว้วางใจรัฐบาล รัฐบาลลาออก แต่ที่ท่านเสนอไม่ท่านเสนอให้กระทรวงทบวงกรมเขาทราบ เขาทราบ เขาทำอะไร เพราะว่าเหตุว่ามีอะไรเป็นหลักประกันว่าที่ลงมติไม่ไว้วางใจนั้นเป็นที่ถูกต้องตามข้อเท็จจริงหรือไม่ เพราะฉะนั้นทางกรรมการก็เห็นว่าทางแก้มีอยู่แล้ว คือทางแก้ที่เราเอาพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือนมาใช้บังคับโดยอนุโลมแล้วก็เป็นหลักประกันข้าราชการเขา คือเขาผิด หย่อนความสามารถหรือผิดวินัยออกไปตามนั้น คณะกรรมการจึงเห็นว่าฐานะของข้าราชการบริหารส่วนจังหวัดนั้นไม่ควรที่จะแตกต่างไปกว่าฐานะของข้าราชการพลเรือน คณะกรรมการนี้จึงไม่เห็นด้วย

นายเทียม ไชยนันท์ (ตตท) : คือข้าราชการส่วนจังหวัดอื่นกินเงินเดือนตั้งทางส่วนจังหวัด ซึ่งเป็นเงินเดือนซึ่งเราเก็บมาจากภาษีอากรของราษฎรในจังหวัดนั้นนั่นเอง เพราะฉะนั้นเรา

ไม่ให้อำนาจเกี่ยวกับราษฎรในจังหวัดนั้นที่เขาจะดูแลบ้างเลย ที่จะให้อำนาจเขาจัดการในเรื่อง
 ที่เห็นว่าบางคนที่เขาไม่เอางานก็มี แต่เมื่อไม่เอางานแล้วเขาไม่มีอำนาจที่จะทำอะไร ก็เมื่อเช่นนั้น
 แล้วก็ต้องปล่อยให้ไปอย่างนั้นเอง ผลที่สุดก็เลยตั้งเงินเดือนก็เลยเสียเงินเดือน ~~ที่~~/ที่ยอม
 ให้เขาเงินเดือนไปอย่างนั้นเอง อำนาจก็ไม่มีอะไร นอกจากตั้งกระทู้อย่างที่เราเห็นกันอยู่
 คือว่ายอมมีทางที่จะตอบชี้แจงกันได้ ไม่ได้ให้ชี้แจงโดยละเอียด ที่นี้การควบคุมข้าราชการนั้นก็
 ยอมมีหลักประกันอยู่แล้ว คือว่ามีประเภท ๒ ควบคุมอยู่ครั้งหนึ่ง เพราะฉะนั้นประเภท ๑ ซึ่งเลือก
 ไปจากราษฎร ก็ยอมที่จะทำอะไรนอกเหนือเกินขอบเขตไปไม่ได้ เพราะประเภท ๒ เขาควบคุมอยู่
 การที่รัฐมนตรีไม่ไว้วางใจข้าราชการนี้ก็เป็นคนเอางานอยู่แล้วประเภท ๒ เขาก็ยอมไม่
 ลงคะแนนให้ เสียก็ยอมไม่เกินกว่าครึ่ง ก็ยอมเป็นการลงมติไม่ไว้วางใจที่ยังไม่สมบูรณ์ ที่นี้
 หากว่าไม่จริงประเภท ๒ เขาก็ร่วมมือด้วย ก็เป็นอันว่าเห็นว่าใช้ไม่ได้แล้วจากกระทรวงการจะ
 ใดรับทราบบ้าง บิดาพเจ้าเห็นว่าอย่างนี้ มีประเภท ๒ คุมอยู่แล้ว เราจะต้องไปเกรงอะไร
 แล้วข้าราชการส่วนจังหวัดนั้นเราก็ตั้งขึ้นมาเพิ่มขึ้นมาโดยเงินเดือนของส่วนจังหวัดจากงบประมาณ
 ปรมาณของส่วนจังหวัด ตั้งขึ้นมาแล้วก็ไม่ได้เขาควบคุม ไม่ให้เขาพอที่จะมีอำนาจใดบ้างที่จะ
 ไว้วางใจได้บ้าง เราจะไปเก็บภาษีเขาแล้วก็เอาเงินมาให้ใช้ เมื่อไม่พอเกิดโกงกันขึ้นบ้าง
 หรือไม่เอางานกันขึ้นบ้างแล้วก็เสียเงินเปล่า เขาก็ขี้ใจ ก็ไม่มีกำลังที่จะเสียภาษี นี่เพราะความ
 เจริญจะก้าวหน้าไปได้อย่างไร ท่านจะมิไปหวังว่าอำนาจเขาไว้ อำนาจอันนี้ไม่ใช่เขาใช้กัน
 ทุ่มเพื่อเมื่อไร ตามประวัติที่เป็นมาไม่ใช่เขาใช้เพื่ออะไรในอำนาจนี้ ไม่ใช่เขาจะใช้ได้
 ง่าย ๆ มันใช้ยาก เพราะฉะนั้นเราไม่ควรไปหวังอำนาจ เราควรจะให้เขามีไว้เพื่อเป็นเครื่อง
 ที่ข้าราชการส่วนจังหวัดที่แต่งตั้งขึ้นใหม่นั้นจะได้สั่งการไว้บ้าง เราอยู่ในอาณัติที่จะต้องทำงาน
 ให้ราษฎรเขา เราเงินเดือนของราษฎรเขา จะต้องทำงานให้ราษฎรเขาด้วยความเข้มแข็ง
 ไม่ใช่มาหาความสบายส่วนตัวหรือไม่ไถมานั่งกินนอนกินของเขา จะได้เป็นเครื่องสั่งการไว้บ้าง
 นี้เป็นอย่างนี้

คือถ้าหากว่า เขาว่าทุจริตอย่างนี้ ก็ถูกฟ้องหมิ่นประมาทหมด ไม่มีใครกล้าอภิปรายแล้วถึงลงมติไม่ได้
ถ้าหากว่าท่านเขียนอย่างนั้น ท่านแปรรูปคดีใหญ่กฎหมายคุ้มครองการอภิปรายในสภาจังหวัด เมื่อไม่มี
กฎหมายคุ้มครองแล้วอภิปรายกันได้อย่างไร เขาฟ้องกันแหละ

นายเทียม ไชยพันธ์ (ตาก) : นั้นอาจจะมีส่วนสำหรับคนตาชวาบางคน แต่ว่าบางคนเขา
อาจจะกล้าไม่กลัวฟ้องก็ได้ในเมื่อมีเหตุผลเพียงพอ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าควรยืนยันเข้าไปใน
กฎหมาย

นายเทียม ณ สงขลา กรรมการธิการ : กรรมการธิการขอชี้แจงเพิ่มเติมเล็กน้อย ความจริง
นั้นท่านกรรมการธิการชี้แจงเมื่อกี้ก็ได้ชี้แจงโดยละเอียดครบถ้วนถูกต้องแล้ว ความจริงนั้นท่านผู้เสนอ
แปรรูปคดีเป็นผู้ที่รักในระบบประชาธิปไตยภายใต้รัฐธรรมนูญเป็นอย่างดี สำหรับในเรื่องนี้ก็เป็น
อย่างที่เราระบายอำนาจในทางระบบประชาธิปไตยนี้ไปสู่ประชาชน ภารกิจก็ เราก็ต้องไม่พึ่ง
หลักการระบบประชาธิปไตยส่วนใหญ่ ซึ่งเรานั่งในสถาบันสูงสุดของชาตินั้นขอให้ท่านผู้เกี่ยวซึ่งแปรรูปคดี
นั้นโปรดพิจารณาด้วย ถ้าหากว่าจะให้กรรมการยอมให้เป็นไปตามที่ท่านเสนอแปรรูปคดีแล้วในสภาใหญ่
สถาบันสูงสุดนั้นทำไมเราไม่ทำให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีสหสิทธิเสนอลงมติไม่ไว้วางใจราชการ
บริหารซึ่งเป็นข้าราชการประจำแทนอธิบดี หัวหน้ากองอย่างนี้มาเลย กรรมการธิการเพื่อนของข้าพเจ้า
ท่านได้ชี้แจงแล้วว่าเราต้องทำงานเพื่อไม่ให้ข้าราชการซึ่งมีส่วนในการปฏิบัติงานตามหน้าที่นั้นต้องมี
ความหวั่นไหว ต้องให้เขาทำงานด้วยความตั้งอกตั้งใจจริงๆจริง ๆ ส่วนในด้านที่เราจะควบคุมการ
บริหารงานส่วนจังหวัดนั้นเราก็ควบคุมในตำแหน่งประมาณอยู่แล้ว เราคุมทางนั้นเท่านี้ ถ้าหากว่าเรา
จะมากไปกว่านั้นประเดี๋ยวจะมีเรื่องอะไรอย่างซึ่งสมาชิกใดกล้าว่าเมื่อกินประเดี๋ยวหนึ่ง และนอกจากนั้น
เรามีการควบคุมทางอื่นหลายประการ ^{๑๘๗} คือเป็นการสอบถามผู้ว่าราชการจังหวัด เรื่องต่าง ๆ ในการ
ตั้งกระทู้ถามผู้ว่าราชการจังหวัดในที่ประชุมสภาจังหวัดอย่างนี้ก็ได้ เพราะฉะนั้นกรรมการขอยืนยัน

นายเทพ โชคินุชิต (ศรีสะเกษ) : ข้าพเจ้าขอใจในข้อความที่ทางกรรมการได้เพิ่ม
เติมในวรรค ๒ ...

ประธานฯ : เดียวก่อน เอาของคุณเทียมเสียบก่อน เรื่องมันยังค้างอยู่
สภาผู้แทนราษฎร

นายเทียม ไชยมันท์ (ตาก) : ไม่คิดใจครับ

นายเทพ โชคินุชิต (ศรีสะเกษ) : คือว่ากรรมการ ได้เติมไปว่าเกี่ยวกับงานในหน้าที่ราชการบริหารส่วนภูมิภาคซึ่ง ในพระราชบัญญัตินี้จะแลเห็นว่างานทั้งหลายที่ใส่มานั้นมีแต่ในส่วนจังหวัดทั้งนั้น และถ้าหากไปใส่ในส่วนราชการส่วนภูมิภาคเช่นนี้แล้วก็หมายความว่าไม่ใช่เฉพาะจังหวัดนั้น คือว่าอาจจะไปจังหวัดอื่น ๆ ได้ด้วย คือว่าภูมิภาคทั้งหมด คือว่าไปทั่วประเทศ ค้วยเหตุนี้ก็ยังสงสัยอยู่ว่าทำไมกรรมการจึงใส่คำว่าภูมิภาคแทนส่วนจังหวัดขอคำอธิบายซึ่งข้าพเจ้าไม่เข้าใจ

นายเทียม อ. สงขลา กรรมการ : เท่าที่ท่านสมาชิกผู้เกียรติได้สนใจในเรื่องการเติมคำว่าตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดินในมาตรา ๕ และมาตรา ๒๔ ในวรรคสุดท้ายของมาตรา ๒๔ เกี่ยวกับงานในอำนาจหน้าที่ของข้าราชการบริหารส่วนภูมิภาคนั้นความจริงนั้นสมาชิกสภาจังหวัดนั้นนอกจากจะมีสิทธิตั้งกระทู้ถามในสภาในหน้าที่แล้วก็ยังมีสิทธิสอบถามข้อเท็จจริงต่อผู้ว่าราชการจังหวัดเกี่ยวกับงานในหน้าที่ของราชการบริหารส่วนภูมิภาค ซึ่งการตั้งกระทู้ถามนั้นก็ตั้งกระทู้ถามภายในวงงานราชการบริหารส่วนจังหวัด แต่ถ้าหากว่าเป็นข้อสอบถามแล้วเราก็ให้มีสิทธิสอบถามในอำนาจหน้าที่ราชการบริหารส่วนภูมิภาคคือถามถึงการปฏิบัติราชการต่าง ๆ ในจังหวัดนั้น ๆ ซึ่งในหน้าที่ราชการบริหารส่วนกลางซึ่งสั่งให้ภูมิภาคปฏิบัติได้ทุกอย่าง เพราะฉะนั้นจึงจำเป็นต้องใส่ไว้ให้ชัดเจน ถ้าไม่ใส่ไว้มันจะเป็นวงแคบเกินไป

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๒๕ หมวด ๒

นายसानนท์ สายสว่าง (นครปฐม) : คือมาตรา ๒๕ นี้กระผมใคร่ขอเรียนถามที่เติมคำว่า "และ" ลงไป คือทำให้เกิดปัญหาถ้าหากว่าชาวหัวหน้ส่วนราชการลงไปแผนกหนึ่งแผนกใดการประชุมของ ~~ประชุม~~ ^{สภา}

นายเนิ่น ณะสุวรรณ (กระบี่) : เฌงกมือจะพูดในมาตรา ~~๒๕~~ ๒๔ ไม่ได้พูด ประเด็นนี้จะเลยไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญ

เมื่อมองดูการกระทำของนายอภิรักษ์กุล และนายประเวศน์ ซึ่งเป็นสมาชิกของสภาผู้แทนราษฎร
 นายเนิน เกษสุวรรณ (กระมี่) : ท่านประธานที่เคารพ ผมขอใจในมาตรา ๒๔
 ที่กระทำความผิดของนายอภิรักษ์กุล และนายประเวศน์ ในฐานะเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และใน
 อยู่นัดหมาย ก็ใครจะเรียกชื่อกฎทางกรรมมาจัดการ คือตามแนวความคิดของกระผมก็คิดว่า
 โลกาสุนัขตัวหนึ่ง ร้องกรีดร้องจะร้องรับด้วยกัน ก็คงจะหาหนทางออกให้
 ตามมาตรา ๒๕ หรือ ๒๖ เอาไว้วางการตั้งกระทู้ถามนั้นให้ตั้งกระทู้ถามต่อท่านผู้ว่าราชการจังหวัด
 ได้หรือไม่ ส่วนในแง่ที่กระผมคิดว่าถ้าไปตั้งกระทู้ถามต่อท่านผู้ว่าราชการจังหวัด
 ถ้าเรามาเห็นของสถานที่แล้วก็เท่ากับว่า

คงมีสิทธิ สรรหาเรอิดี้ โคมี่การตั้งกระทู้ถามโดยเขาจะส่งตัวไปค้นแล้วดี เป็นทางที่ง่าย
 อำนาจประโศกในแง่ประ เภษาศีไม่ชอบ จริ่งขงสามารถระเบียบบริหารส่วนภูมิภาคนี้กับทรงคอง
 ผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้ว่าราชการ จังหวัดคงเป็นบริษัติดังชอบทั้งหมดก็จริงอย แต่อาจจะไม่
 สันักในกรณีแต่ละหน่วยงานนี้ก็ได้ ทุกสิ่งอย่างง่าย ๆ เมื่อครั้งกระทู้ถามไปถึงผู้ว่าราชการ
 จังหวัด ผู้ว่าราชการ จังหวัดก็ส่งไปให้หน่วยงานที่รับผิดชอบ เรียงลำดับกระทู้ถาม
 เข้ามา แต่ในโอกาสเดียวกันนี้เมื่อถ้าหากมีความมีการขอเรียกให้ดูเรื่อง ท่านผู้ว่าราชการจังหวัด
 อาจจะไม่ ได้ความกระจ่างแจ้ง ได้เต็มที่ก็ได้ เพราะจะไม่เรียกดูโดยมีคำสั่ง เพราะระดับในรั
 นีกระผมจึง ใคร่ขอไว้เห็นว่าด้วยเหตุผลประการใดจึง ไม่ไว้ข้อนี้ เพราะถ้ามีข้อนี้แล้วจะทำให้
 สมรรถภาพของหน่วยงานราชการ ความสามารถที่ภาคนี้ เป็นประโยชน์หรือไม่ เพราะฉะนั้นขอเรียนถามว่า
 ในกรณีประการใดจึง ไม่ไว้ข้อนี้

นายทุก. แสงสุทัย สรรหาเรอิดี้ : มาตรา ๒๔ โศกในประกาศนี้ สรรหาเรอิดี้
 ขอร่ามเรียนว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นผู้ว่าราชการจังหวัดคงมีอำนาจที่จะไปตั้งกระทู้ถามต่อ
 ผู้ว่าราชการจังหวัด เพราะฉะนั้นที่สภาผู้แทนราษฎรจังหวัดมีมติว่า สอนที่นายประเวศน์
 รัฐมนตรีรับผิดชอบร่วมกัน เพราะฉะนั้นก็มีการตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีกระทรวงโยธาธิการทั้ง โศ

นายสนั่น สายสว่าง (นครปฐม) : ชื่อว่าผมสงสัยที่เห็นคำว่า "และ" คงไม่
 มีประธานสภาผู้แทนราษฎร. เกี่ยวกับ คุณสนั่น ว่าอย่างไร

นายสนั่น สายสว่าง (นครปฐม) : ชื่อว่าผมสงสัยที่เห็นคำว่า "และ" คงไม่
 เห็นว่าความข้อนี้ของนายเนิน ๆ หนึ่งจะ...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร. : เอาละ หรือแล้ว เพราะว่าเหตุว่าข้อนี้ไม่ได้...

เหมือนต้องตั้ง กระทั่งตามคอท่านนายกรัฐมนตรี แต่ว่าในระเบียบข้อบังคับของสภาเรานั้น ให้มีการตั้ง กระทั่งตามรัฐมนตรีว่าการ ใดทุกกระทรวง ในฐานะเป็นผู้ที่มีส่วนรับผิดชอบในหน่วยงาน และในโอกาสเดียวกันทุก ๆ รัฐมนตรีว่าการ จะต้องรับผิดชอบร่วมกัน ขึ้นตรงต่อท่านนายกรัฐมนตรีฉันใดก็ฉันนี้ สำหรับในแง่นี้กระผมคิดเห็นว่าถ้าหากว่า ใดขยายไปถึงหน่วยราชการ เช่นว่าศึกษาธิการ คลังก็ฉันนี้ สรรพากรก็ฉันนี้ ใดมีการตั้ง กระทั่งตาม โดยเฉพาะตรงตัว ไปด้วยแล้ว ก็เป็นการที่น่าที่จะอำนวยความสะดวกให้แก่ประเทศไทยไม่น้อย จริงอยู่ตามระเบียบบริหารส่วนภูมิภาคนั้นขึ้นตรงต่อผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้ว่าราชการจังหวัดต้องเป็นผู้รับผิดชอบทั้งหมดก็จริงอยู่ แต่ว่าอาจจะไม่สัมพันธ์ในกรณีแต่ละหน่วยงานนั้นก็ใช่ ทุกกันอย่างง่าย ๆ เมื่อตั้ง กระทั่งตามไปถึงผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้ว่าราชการจังหวัดก็ต้องส่ง ไปให้หน่วยราชการนั้นเป็นผู้ รับผิดชอบ คำตอบกระทั่งนั้นเข้ามา แต่ในโอกาสเดียวกันในเมื่อถ้าหากว่ามีการถูกชัก ไขได้เสียง ท่านผู้ว่าราชการจังหวัด อาจจะไม่ได้ความกระจ่างแจ้ง ใดเต็มที่ก็ไม่ได้ เพราะไม่ใช่เป็นผู้ ใดปฏิบัติงาน เพราะฉะนั้นในข้อนี้กระผมจึง ใคร่ขอ ปรึกษาว่าควยเหตุผลประการ ใดจึง ไม่มีข้อนี้ เพราะถ้ามีข้อนี้แล้วจะทำให้สมรรถภาพของหน่วยราชการ ตามส่วนภูมิภาคนั้นเป็นประโยชน์ขึ้น เพราะฉะนั้นขอ ปรึกษาว่าเหตุผลประการ ใดจึง ไม่ เติมลงไปไว้

นายหยุด แสงอุทัย กรรมการ มาตรการ ๒๔ ไม่มีผู้แปรญัตติ แต่กรรมการ ขอราย ปรึกษาว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นผู้ว่าราชการจังหวัดคน ใดเป็นผู้ รับผิดชอบต่อสภาจังหวัด เพราะฉะนั้นที่ตั้ง กระทั่งตามผู้ว่าราชการจังหวัดนั้นถูก แล้ว ส่วนที่สภาผู้แทนราษฎรนี้ รัฐมนตรี รับผิดชอบร่วมกัน เพราะฉะนั้นก็มีการตั้ง กระทั่งตามรัฐมนตรี ใดกระทรวง ใดกระทรวง หนึ่งได้

นายसानนท์ สายสว่าง (นครปฐม) : คือว่าผมสงสัยที่ เติมคำว่า "และ" ลงไป
ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เกี่ยวครับ คุณศัพท์ ๆ ว่าอย่างไร

นายพันตำรวจเอก พันธ์ นิลวัฒนานนท์ (สุราษฎร์ธานี) : กระผมอยากจะกราบ ปรึกษาว่าตาม ข้อคิดของคุณเนิ่น ๆ นั้นปะ...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ พอแล้ว เพราะเหตุว่ามติก็ไม่ได้แปร

320

กรรมการเขาก็ดูไม่ได้แก้ไข

นายพันตำรวจเอก พัทพ์ นิลวัชฌานนท์ (สุราษฎร์ธานี) แก่ครับ
ประธานสภาผู้แทนราษฎร เออเฉพาะที่แกนี่ซิ ที่อื่นไม่ได้ ไม่อย่างนั้นจะไปกัน
ใหญ่ และคงไปช่วยคนเองตามกฎหมายนี้ จะให้ตัวแทนหรือผู้ช่วยไม่ได้ เพราะฉะนั้น

นายพันตำรวจเอก พัทพ์ นิลวัชฌานนท์ (สุราษฎร์ธานี) คือว่ากระผมว่ามอบ
อำนาจให้ผู้อื่นคอยแทน แรงว่า กรรมการ ความจริงกฎหมายแห่งมาทราที่มีกฎหมาย
ประธานสภาผู้แทนราษฎร ไม่ได้ ๆ กรรมการเขายืนยันแล้ว ไม่อย่างนั้น
ไปกันใหญ่

นายसानนท์ สายสว่าง (นครปฐม) คือกระผมเกรงว่าจะมีปัญหาขึ้น อยาก
จะเรียนตามบางประการเพื่อความเข้าใจ คือ เติมคำว่า "และ" ลงไปแล้วละก็ การประชุมนี้
ต้องไปห้ตัวผู้ว่าราชการจังหวัดและหัวหน้าส่วนราชการทุก ๆ ส่วนที่อยู่ในจังหวัดนั้น ซาคเสีย
มิได้ แต่ถ้าไม่เติมคำว่า "และ" ก็เป็นการว่าผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นการกล่าวเฉย ๆ ถ้ามี
ราชการอื่นจำเป็นก็อาจจะไปราชการได้ เช่นเมื่อกรณีจำเป็นผู้กำกับก็ต้องไปจับผู้ร้ายในเหตุ
ฉุกเฉินหรือขึ้นในกรณีกำลังมีการประชุมสภาจังหวัดก็เป็นการขาดประชุมไป นี่ก็เป็นหน้าที่ส่วน
หนึ่งทางราชการซึ่งขาดไม่ได้ แต่ถ้าเติมคำว่า "และ" ต้องทุก ๆ หน่วยงาน แต่ถ้าไม่เติมคำว่า "และ"
ผู้ว่าราชการจังหวัดไปและมีผู้อื่นไปอีก ๒ - ๓ ส่วนก็อาจจะรับผิดชอบหรือผู้ที่จะต้องอะไร
แก่สภาจังหวัดได้ เพราะฉะนั้นกระผมว่าไม่เติมจะดีกว่า กระผมเข้าใจว่าอย่างนั้นนะ

นายหยุด แสงอุทัย กรรมการ คือองค์ประชุมของสภาจังหวัดนั้นนับจากสมาชิก
หาได้นับตัวผู้ว่าราชการจังหวัดและหัวหน้าส่วนราชการ ไม่นับมาตราที่เขียนเพื่อจะให้ผู้ว่าราชการ
จังหวัดและหัวหน้าส่วนราชการจังหวัดมีหน้าที่คือ มีหน้าที่ไปประชุมถ้าติดธุระก็ทำได้เหมือน
อย่างสมาชิกสภาผู้แทนที่มาประชุมสภาฯ ท่านติดธุระก็ทำได้ เพราะฉะนั้นก็ไม่ใช่องค์ประชุม ส่วน
ที่เติมคำว่า "และ" นั้นก็เป็นแบบของสภานี้เอง คือถ้ามีแต่ชื่อสองชื่อติดกันก็ให้เลือกเอาว่า

จะเอา"และ"หรือ"หรือ" คือถ้าจะให้มาด้วยกันก็ "และ" ถ้าจะให้คนใดคนหนึ่งมาก็"หรือ"

นายสาหนะ สายสว่าง (นครปฐม) ขอเรียนถามเสียให้ชัดเพื่อกันขอครหา
อย่างอื่น คือคำว่า"มีหน้าที่" นี้บังคับต้องไป ถ้าไม่ไปผิดหน้าที่ อาจต้องผิดวินัยข้าราชการพล
เรือน และต้องไปด้วยตนเองตามกฎหมายนี้ จะให้ตัวแทนหรือผู้ช่วยไปไม่ได้ เพราะฉะนั้นถ้ามี
กรณีไปราชการอื่นไม่ได้ลาอย่างนี้จะถือว่าผิดหน้าที่ตามกฎหมายนี้หรือไม่

นายทวี แรงขำ กรรมการ: ความจริงความมุ่งหมายแห่งมาตรานี้ก็มีความ
ประสงค์ที่จะให้วุฒาราชการจังหวัดและหัวหน้าส่วนราชการได้เข้าร่วมการประชุม แต่หาไม่ได้
อยู่ในฐานะองค์ประชุมอย่างที่กรรมการอื่นได้ชี้แจง ความจริงหน้าที่วุฒาราชการจังหวัดหรือ
หัวหน้าส่วนราชการจังหวัดนั้นก็ตามก็ยังมีหน้าที่ตามกฎหมายอื่น ๆ อยู่ด้วย ถ้าหากว่ามีความ
จำเป็นที่จะต้องปฏิบัติหน้าที่อื่นตามกฎหมายซึ่งมีหน้าที่อยู่แล้ว การละเว้นไม่ไปร่วมในการประชุม
ในกรณีนี้ก็เป็นการปฏิบัติตามกฎหมายอื่นซึ่งไม่ขัดกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: คือไปได้

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร: หมวด ๒ มาตรา ๒๖ - ๒๗ หมวด ๓ มาตรา ๒๘
๒๙ หมวด ๔ มาตรา ๓๐ - ๓๑ - ๓๒ - ๓๓ ทวิ มาตรา ๓๓ - ๓๔ - ๓๕ หมวด ๕ มาตรา
๓๖ - ๓๗ - ๓๘ - ๓๙ - ๔๐ - ๔๑ หมวด ๖ มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๓ บทเฉพาะกาล มาตรา
๔๔ - ๔๕ ทวิ - ๔๕ มาตรา ๔๖

ผู้พิพากษาประธานสภาผู้แทนราษฎร: เป็นการเสร็จการพิจารณาวาระที่ ๒
แล้ว คือไปเป็นการพิจารณาวาระที่ ๓ ว่าสมควรจะประกาศใช้บังคับเป็นกฎหมายใช้ได้หรือไม่
ท่านผู้ใดเห็นสมควรประกาศใช้บังคับเป็นกฎหมายได้ โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือโดยพร้อมเพรียง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: เห็นฉันว่าที่ประชุมนี้เห็นสมควรให้ประกาศใช้บังคับ

[Handwritten signature]

โดยพร้อมเพรียงกัน

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ข้อไปพิจารณาหมายเลข ๓ ร่างพระราชบัญญัติเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด

(ฉบับที่...) พ.ศ.๒๔... ซึ่งคณะกรรมการการปกครองพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณา

วาระที่ ๒

ร่างพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด (ฉบับที่...) พ.ศ.๒๔...
พร้อมด้วยแบบร่างการปกครองของคณะกรรมการ

ตามที่ได้ประชุมสภาผู้แทนราษฎรโดยลงมติรับหลักการร่างพระราชบัญญัติ
การเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๔... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)
ไว้พิจารณาและส่งให้คณะกรรมการการปกครองพิจารณาแล้ว ประกอบด้วย

- ๑. นายทองคำวรรณ เอก ศรียามนท์ ประธานกรรมการ
- ๒. นายจวน กุศลวณิชย์
- ๓. นายจิตรเสน ไชยาคา
- ๔. นายเอก ธีร์ ศรียามนท์
- ๕. นายเพชร ชัยภักดิ์
- ๖. นายยงบุตร ธีรภักดิ์
- ๗. นายนิมิต ธีรภักดิ์
- ๘. หลวงจรกพรพิศาล
- ๙. นายแก้ว สิงห์คเชนทร์ เลขาธิการ

บัดนี้ คณะกรรมการการปกครองร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จแล้ว จึง
เรียนมาเพื่อท่านจักได้พิจารณาและลงมติประชุมสภาผู้แทนราษฎร เรื่องพิจารณาในวาระ
ที่ ๓ ต่อไป.

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

(ลงชื่อ) นายทองคำวรรณ เอก ศรียามนท์
(เอก ศรียามนท์)

ประธานกรรมการ

สำเนาขึ้นดูที่กอง

สภาผู้แทนราษฎร

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

(สำเนา)

ที่ ๕๕/๒๔๕๕

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๑๒ มกราคม ๒๔๕๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๔...

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๔...
พร้อมด้วยบันทึกการประชุมของคณะกรรมการ ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๔... (คณะกรรมการเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณาและส่งให้คณะกรรมการการปกครองพิจารณา ประกอบด้วย

๑. นายพลคำรจเอก เฒ่า ศรียานนท์ ประธานกรรมการ
๒. นายจวน กุดละวณิชย์
๓. นายจิตตะเสน ไชยาคำ
๔. ร้อยเอก ฉัตร ศรียานนท์
๕. นายเพทหาย ฌาภยกุล
๖. นายขงยุทธ พึ่งภพ
๗. นายยี่น สีนุกการณ์
๘. หลวงอรุณพรพิศาล
๙. นายแก้ว สิงหะคเชนทร์ เลขาธิการกรรมการ

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณา ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จแล้ว จึงเรียนมาเพื่อท่านจักได้นำเสนอที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร เพื่อพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) นายพลคำรจเอก น. ศรียานนท์

(เฒ่า ศรียานนท์)

ประธานกรรมการสามัญ

สำเนาต้นถูกตอง

ว. ๑๕/๑๕

หวัด พิมพ์

๑๕/๑๕ ทาน

บันทึกการประชุมกรรมการสามัญคณะกรรมการการปกครอง
 พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด
 (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๔๖๖

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
 การเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๔๖๖ (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)
 ไว้พิจารณา และส่งให้คณะกรรมการการปกครองพิจารณานั้น บัดนี้ได้ดำเนินการ
 แล้ว จึงขอเสนอผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

๑. คณะกรรมการได้เลือก นายพงศ์คำ รวงเอก นาย ศรียานนท์ เป็น
 ประธาน และนายแก้ว สิงหะเกษนทร์ เป็นเลขานุการ
๒. ผู้ที่คณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแทน คือ นายอรุณ วิสุทธโยชาติภาค
๓. ร่างพระราชบัญญัตินี้มีผู้แปรญัตติ ๔ คน คือ ๑. นายเทิ้ม ณ สงขลา
 ๒. นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ๓. นางแรม พรหมโสมบล บุณยประสพ ๔. นายพิรุณ
 อินทรารุช

๔. ปรากฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
คำปรารภ	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
มาตรา ๑	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒	"	"
มาตรา ๓	"	"
มาตรา ๔	มีผู้แปรญัตติ	"
มาตรา ๕	ไม่มีผู้แปรญัตติ	"
มาตรา ๖	"	"
มาตรา ๗	มีผู้แปรญัตติ	"
มาตรา ๘	"	"
มาตรา ๙	"	"

๕. สรุปผลการพิจารณาคำแปรญัตติตามลำดับมาตรา

คำปรารภ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้
 กรรมการเห็นด้วยและได้แก้ไขให้แล้ว

มาตรา ๔ นายเทิ้ม ณ สงขลา ขอแปรญัตติไว้
 กรรมการได้พิจารณาแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

นายพิรุณ อินทรารุช ขอแปรญัตติมาตรา ๔ ซึ่งแก้ไข
 มาตรา ๑๖ แห่ง พ.ร.บ. การเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด
 พ.ศ. ๒๔๕๒ ในอนุ (๓) โดยขอให้ตัดคำว่า "ถิ่นที่" ออก

และให้เติมคำว่า "ฉบับสำเนา" แทน

กรรมการไต่ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๓

นายเทียม ณ สงขลา ขอแปรญัตติว่า

กรรมการไต่ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

นางแรม พรหมโมกข์ บุญประสพ ขอแปรญัตติว่า

กรรมการไต่ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

นายพิรุณ อินทรารักษ์ ขอแปรญัตติมาตรา ๓ ซึ่งแก้ไข

มาตรา ๑๔ แห่ง พ.ร.บ.การเลือกตั้งสมาชิกสภา

จังหวัด พ.ศ. ๒๔๘๒ ในอนุ (๓) โดยขอให้เติมคำ

ว่า "หรือเคยเป็นสมาชิกสภาจังหวัด" ลงระหว่างคำ

ว่า "หรือมีความรู้ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการรับรองว่า

เทียบได้ไม่ต่ำกว่านั้น" กับคำว่า "หรือเป็นข้าราชการ

ประจำ" เติมแล้วอ่านข้อความดังนี้ "หรือมีความรู้ซึ่ง

กระทรวงศึกษาธิการรับรองว่าเทียบได้ไม่ต่ำกว่านั้น

หรือเคยเป็นสมาชิกสภาจังหวัดหรือเป็นข้าราชการประจำ"

กรรมการไต่ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๔

นายพิรุณ อินทรารักษ์ ขอแปรญัตติมาตรา ๔ ซึ่งแก้ไข

มาตรา ๒๐ แห่ง พ.ร.บ.การเลือกตั้งสมาชิกสภา

จังหวัด พ.ศ. ๒๔๘๒ ในอนุ (๕) โดยขอให้ตัดคำว่า

"ผู้รับโทษหรือเคยรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด"

ออก และให้เติมคำว่า "ผู้เคยครองคำพิพากษาถึงที่สุด

ให้จำคุก" แทน เติมแล้วอ่านข้อความว่า "ผู้เคย

ครองคำพิพากษาให้จำคุก เว้นแต่....."

กรรมการไต่ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๕

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติว่า

กรรมการไต่ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

๒. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติใหม่การแก้ไขเพิ่มเติมที่มาพร้อมกัน
บันทึกนี้ควยแล้ว.

(นายแก้ว สิงหะกเชนทร์)
เลขาธิการ

พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด (ฉบับที่...)

พ.ศ. ๒๔...

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด ให้เป็นการเหมาะสม

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของคณะรัฐมนตรี ดังต่อไปนี้

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๔..."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด พุทธศักราช ๒๔๘๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"เขตเลือกตั้ง" หมายความว่า เขตอำเภอซึ่งกำหนดให้ราษฎรในเขตนั้นเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัดตามจำนวนที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด

"หน่วยลงคะแนน" หมายความว่า ท้องถิ่นซึ่งกำหนดเพื่อการลงคะแนนเลือกตั้ง ณ ที่ลงคะแนนแห่งหนึ่ง

"ผู้มีสิทธิ" หมายความว่า ผู้สมัครรับเลือกตั้ง

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด พุทธศักราช ๒๔๘๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๑๖ คุณสมบัติของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง คือ

(๑) มีสัญชาติไทยตามกฎหมาย แต่ผู้มีสัญชาติไทยคนใด

(ก) ถ้าบิดาเป็นคนต่างด้าว ต้องเป็นผู้ที่ได้เรียนภาษาไทยจนได้รับประกาศนียบัตรไม่ต่ำกว่าชั้นมัธยมปีที่หกตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ หรือได้รับราชการตามกฎหมายว่าด้วยกรมรับราชการทหาร หรือเป็นข้าราชการ ครอบงำบรรพบุรุษพนักงานเทศบาล หรือพนักงานสุขาภิบาล โดยที่เงินเดือนประจำมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

(ข) ถ้าเป็นบุคคลผู้ได้สัญชาติไทยโดยการแปลงชาติ ต้องมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่งอันกำหนดไว้ในข้อ (ค) และให้มีภูมิดำเนาในราชอาณาจักรไทยติดต่อกันนับแต่วันที่ได้แปลงชาติมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปี

(๒) อายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ในวันเลือกตั้ง

(๓) มีถิ่นที่อยู่ในเขตจังหวัดนั้นเป็นเวลาดำเนินการไม่น้อยกว่าหกเดือนก่อนวันเลือกตั้ง"

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด พุทธศักราช ๒๔๘๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๗ ผู้ขาดคุณสมบัติของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง คือ

(๑) บุคคลวิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๒) บุคคลหูหนวก หรือเป็นใบ้ หรือบุคคลซึ่งตาบอดทั้งสองข้าง

(๓) ภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช

(๔) ผู้อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง"

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด พุทธศักราช ๒๔๘๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๘ ผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งต้องมีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๕ ไม่ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๐ และไม่คงห้ามตามมาตรา ๒๑"

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด พุทธศักราช ๒๔๘๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๙ คุณสมบัติของผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง คือ

(๑) มีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๖

(๒) อายุไม่ต่ำกว่าสามสิบปีบริบูรณ์ในวันเลือกตั้ง

(๓) มีความรู้สอบไล่ได้ไม่ต่ำกว่าชั้นมัธยมปีที่หกตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ หรือมีความรู้ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการรับรองว่าเทียบได้ไม่ต่ำกว่านั้น หรือเป็นข้าราชการประจำ หรือพนักงานเทศบาลประจำตั้งแต่ชั้นตรีขึ้นไป หรือวิธีอื่นอย่างอื่นซึ่งคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน หรือคณะกรรมการพนักงานเทศบาล แล้วแต่กรณี รับรองว่าเทียบได้ไม่ต่ำกว่าชั้นตรีขึ้นไป หรือเคยเป็นข้าราชการ หรือพนักงานเทศบาลดังกล่าวมาข้างต้น และมีใ้ถูกไล่ออก หรือปลดออก โดยมิได้รับบำเหน็จบำนาญ

ถ้ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเห็นสมควร จะประกาศกำหนดพื้นความรู้ต่ำลงก็ได้ แต่ต้องไม่ต่ำกว่าประโยคประถมศึกษาตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ หรือซึ่งกระทรวงศึกษาธิการรับรองว่าเทียบได้ไม่ต่ำกว่านั้น

(๔) บิดามีสัญชาติไทย"

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด พุทธศักราช ๒๔๘๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๐ ผู้ขาดคุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้ง คือ

- (๑) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๗
- (๒) ผู้ศึกษาเสพศีกให้ โขษ
- (๓) บุคคลผู้จะดะดายซึ่งศาลยังไม่สั่งให้พ้นคดี
- (๔) บุคคลที่เป็นโรคติดต่อกาที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง หรือเป็นโรคพิษสุรา

เรื่อรัง

(๕) ผู้รับ โขษหรือ เคยรับ โขษจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ความผิดคดี โขษ หรือความผิดที่กำหนด โขษชั้นลหุ โขษ หรือความผิดอันใดกระทำ โดยประมาท"

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด พุทธศักราช ๒๔๘๒ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๑ นอกจากข้าราชการการเมือง ห้ามมิให้ข้าราชการซึ่งรับราชการอยู่ในจังหวัดใดสมัครรับเลือกตั้ง เป็นสมาชิกสภาจังหวัดในจังหวัดนั้น

ห้ามมิให้พนักงานเทศบาล ซึ่งเป็นพนักงานประจำของเทศบาลในจังหวัดใด สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาจังหวัดในจังหวัดนั้น

ห้ามมิให้พนักงานสุขาภิบาล ซึ่งประจำในจังหวัดใด สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาจังหวัดในจังหวัดนั้น

ห้ามมิให้ลูกจ้าง หรือคนงานของรัฐบาล ซึ่งมีเงินเดือน และประจำในจังหวัดใด สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาจังหวัดในจังหวัดนั้น

ในกรณีที่ไม่ต้องห้ามตามมาตรานี้ เมื่อข้าราชการ พนักงานเทศบาล พนักงานสุขาภิบาล หรือลูกจ้างของรัฐบาล ผู้ใดได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาจังหวัดแล้ว ผู้นั้นต้องลาออกจากตำแหน่ง ในสวนราชการนั้น ให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญด้วยเหตุที่ทดแทนความกฏหมกยว่าควยบำเหน็จบำนาญ และถ้าเป็นข้าราชการทหาร ก็อาจได้รับเบี้ยหวัดแทนบำนาญตามระเบียบของทหาร"

.....
.....

ประสงค์ พ.
Sae พ.

323 324

(เนื่องจากประธานสภาผู้แทนราษฎรมีกิจธุระจำเป็น จึงได้มอบให้พระราชธรรม

นิเทศ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่ ๑ ดำเนินการประชุมแทน)

ผู้ทำการแทนประธาน ^{ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่}
+สภาผู้แทนราษฎร

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร คณะกรรมการมีอะไรที่จะแถลง

เพิ่มเติมไหม

หลวงอรุณพรพิศาล กรรมการ คณะกรรมการไม่มีอะไรจะชี้แจง เพราะ

ทำมาถูกต้องแล้ว

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ร่างพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด

(ฉบับที่...) พ.ศ.๒๔... ชื่อร่างพระราชบัญญัติ คำปรารภ มาตรา ๑ - ๒ - ๓ - ๔ ไม่มี

การแก้ไข มาตรา ๕ - ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘

นายसानนท์ สดขสว่าง (นครปฐม) คือว่ากระผมไม่มีสิทธิจะพูดหรือ เพราะ

ดูแล้วไม่มีการแก้ไข แต่อยากจะขอฝากข้อสังเกตไว้แก่ฝ่ายเจ้าหน้าที่ว่า การเทียบความรู้ขอ

ให้ทวคชนสักนิคมมันจะเสีย

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร มาตรา ๕

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร เป็นการที่ได้เสร็จสิ้นการพิจารณา

วาระที่ ๒ แล้ว ขอปรึกษาวาระที่ ๓ ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรประกาศร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นกฎ

หมายไว้บังคับได้ โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือโดยพร้อมเพรียง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร เป็นอันว่าออกประกาศใช้เป็นกฎหมาย

ได้

(คาบ)

ระเบียบวาระต่อไป ร่างพระราชบัญญัติป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ.๒๔๕๐

ซึ่งคณะกรรมการการศึกษา การสาธารณสุข และการสาธารณสุขการ พิจารณาเสร็จแล้ว

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. ๒๔๕๐

เป็นการพิจารณาครั้งที่ ๒

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ด้วยเกล้าด้วย เคารพ ร่างพระราชบัญญัติป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. ๒๔๕๐ พร้อมด้วย

บันทึกการประชุมของคณะกรรมการ ๑ ชุด

ตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติรับหลักการร่างพระราชบัญญัติป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. ๒๔๕๐ (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และส่งให้คณะกรรมการการศึกษา การสาธารณสุข และการสาธารณสุขการพิจารณาประกอบ

๑. นายทองสุข หุตะมาร์ค	ประธานกรรมการ
๒. นายวิวัฒน์ อินทะพันธ์	
๓. นายเทศ สุวงศ์สินธุ์	
๔. นายธวัช เทพรักษ์	
๕. นายประสิทธิ์ ๓ นาย	
๖. นายระพีพร เทพรักษ์	
๗. นายวิเชียร สาคะวิธานนท์	
๘. นายสุรพงษ์ สิริวัฒน์	
๙. นายสุชาติ ไหวดี	เลขาธิการกรรมการ

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จแล้ว จึงเรียนมาเพื่อแจ้งให้ท่านได้ทราบและเพื่อประชุมสภาผู้แทนราษฎรเพื่อพิจารณาในวาระที่ ๒ แห่งที่ ๑ ต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ทองสุข หุตะมาร์ค
(นายทองสุข หุตะมาร์ค)
ประธานกรรมการวิสามัญ

คำเนาส่งทุกห้อง

หวัด

(สำเนา)

ที่ ๑๐๑/๒๔๔๔

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๑๖ มกราคม ๒๔๔๔

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. ๒๔..

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. ๒๔.. พร้อมด้วย
บันทึกการประชุมของคณะกรรมการ ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราช
บัญญัติป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. ๒๔.. (คณะกรรมการเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา
และส่งให้คณะกรรมการการศึกษา การสาธารณสุข และการสาธารณสุขพิจารณา
ประกอบด้วย

๑. นายทองดีบ ศุภะมาร์ค	ประธานกรรมการ
๒. นายรัชวัจน์ อินทะพันธ์	
๓. นายเทพ สุวงศ์สินธุ์	
๔. นายรัช ทานสัมฤทธิ์	
๕. นายประคิษฐ์ ภู นาน	
๖. นางระพีพรรณ พรหมวีระ	
๗. นายวิเชียร สากะริชานนท์	
๘. นายสุรพงษ์ ตรีรัตน์	
๙. นายญาติ ไหวดี	เลขาธิการกรรมการ

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้เรียบร้อยแล้ว
จึงเรียนมาเพื่อท่านจักได้นำเสนอที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเพื่อพิจารณาในวาระที่ ๒
และที่ ๓ ต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

ทองดีบ ศุภะมาร์ค

(นายทองดีบ ศุภะมาร์ค)

ประธานกรรมการสามัญ

สำเนาอันถูกต้อง

หวัด พิมพ์

๒๕/๑/๒๔

บันทึกการปรุ ญกรรมการสามัญณะกร รมการการศึกษา
 การสาธารณสุข และการสาธารณสุขการ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า
 พ.ศ. ๒๔...

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. ๒๔... (คณะกรรมการเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และส่งให้คณะกรรมการการศึกษา การสาธารณสุข และการสาธารณสุขการพิจารณานั้น บัดนี้ได้ดำเนินการแล้ว จึงขอเสนอขอของการพิจารณาดังต่อไปนี้

๑. คณะกรรมการได้เลือก นายทองสีบ สุกะมาร์ค เป็นประธาน และ นายชุกติ ไหวดี เป็นเลขานุการ
๒. ผู้ที่คณะกรรมการได้มอบหมายให้แจ้งแทน คือ นายสวัสดิ์ แดงสว่าง
๓. ร่างพระราชบัญญัติมีผู้แปรญัตติ ๑ คน คือ นายอารีย์ คันทิเวชกุล
๔. ปราบกฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑	"	"
มาตรา ๒	"	มีการแก้ไข
มาตรา ๓	"	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๔	"	มีการแก้ไข
มาตรา ๕	"	"
มาตรา ๖	"	"
มาตรา ๗	มีผู้แปรญัตติ	"
มาตรา ๘	"	"
มาตรา ๙	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๐	"	"
มาตรา ๑๑	"	"

๕. สรุปผลการพิจารณากฎเกณฑ์ตามลำดับมาตรา

- มาตรา ๙ นายอารีย์ คันทิเวชกุล ขอแปรญัตติไว้
 กรรมการได้แก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ
- มาตรา ๘ นายอารีย์ คันทิเวชกุล ขอแปรญัตติไว้
 กรรมการได้แก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

๖. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกันบันทึกนี้ด้วยแล้ว.

(นายชุกติ ไหวดี)
 เลขานุการ

ร่าง
พระราชบัญญัติป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. ๒๔...

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรให้กฎหมายว่าด้วยการป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า"

พ.ศ. ๒๔...

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป และเมื่อจะให้ใช้บังคับในเขตท้องที่พิเศษภาค ที่ท้องที่เขตสุขาภิบาล หรือท้องถิ่นอื่นใด ให้ประกาศโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

"เจ้าพนักงานท้องถิ่น" ในท้องถิ่นที่โดยฐานะเป็นเทศบาลแล้ว หมายความว่า วาคณะเทศมนตรี ในท้องถิ่นที่โดยฐานะเป็นสุขาภิบาลแล้ว หมายความว่า วาคณะกรรมาการสุขาภิบาล ส่วนในท้องถิ่นที่ยังไม่โดยฐานะเป็นเทศบาลหรือสุขาภิบาล หมายความว่า วาราชการจังหวัด หรือนายอำเภอซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดโดยมอบให้ทำหน้าที่แทน

"เจ้าพนักงานสาธารณสุข" หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ผู้ใดเลี้ยงสุนัขไว้ในครอบครอง ให้นำสุนัขนั้นไปฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าจากเจ้าพนักงานสาธารณสุขตามเวลาและสถานที่ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขจะใดกำหนดให้ ในการนี้เจ้าพนักงานสาธารณสุขจะเข้าไปในอาคารหรือสถานที่ใด ๆ เพื่อฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าให้ก็ได้ และให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่อำนวยความสะดวกแก่เจ้าพนักงานตามสมควร

การกำหนดเวลาและสถานที่ให้นำสุนัขไปฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า ตามความในวรรคก่อน ให้กระทำเป็นประกาศของเจ้าพนักงานท้องถิ่นเปิดไว้ ณ ที่ว่าการอำเภอ สำนักงานเทศบาล สำนักงานสาธารณสุข และในที่เปิดเผย ณ ตำบล ที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขจะดำเนินการวางแผนเป็นเวลาไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน

มาตรา ๕ เมื่อสุนัขตัวใดปรากฏอาการของโรคพิษสุนัขบ้า ให้เจ้าของ หรือผู้ครอบครองแจ้งความต่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขแห่งท้องถิ่น หรือผู้ที่ทนาย ภูมิภาคมีอำนาจในเวลายี่สิบสี่ชั่วโมง นับแต่เวลาเริ่มปรากฏอาการของโรคพิษสุนัขบ้า

มาตรา ๖ เมื่อปรากฏว่ามีหรือสงสัยว่ามีสุนัขที่เป็นโรคพิษสุนัขบ้าอยู่ในอาคาร หรือสถานที่ใด ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจเข้าไปในอาคาร หรือสถานที่นั้น เพื่อตรวจสอบสุนัขนั้นได้ในระหว่างระยะเวลาที่ขังและฆ่าให้ตาย

มาตรา ๗ ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจสั่งให้จับเพื่อกักกันหรือทำลาย สุนัขที่เป็นหรือสงสัยว่าเป็นโรคพิษสุนัขบ้า

มาตรา ๘ ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจสั่งให้จับหรือทำลายสุนัขที่ไม่ ปรากฏเจ้าของหรือผู้ครอบครอง หรือที่ไม่มีเครื่องหมาย หรือใบสำคัญแสดงว่าได้รับการ ฉีดวัคซีนตามกำหนดแล้ว

มาตรา ๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔ หรือมาตรา ๕ มีความผิดต้องระวางโทษปรับ ไม่เกินสองร้อยบาท

มาตรา ๑๐ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกเทศบัญญัติหรือข้อบังคับแล้ว แก่กรณี ในเรื่องต่อไปนี้

๑. วางระเบียบการออกใบสำคัญรับรองการฉีดวัคซีน
๒. กำหนดเครื่องหมายประจำตัวสุนัขที่ได้รับการฉีดวัคซีนแล้ว
๓. วางระเบียบกำจัดสุนัขที่ไม่ปรากฏเจ้าของหรือผู้ครอบครอง

มาตรา ๑๑ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราช บัญญัตินี้

Handwritten signature or mark

~~325~~
325

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่
(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร คณะกรรมการมีอะไรจะแถลงเพิ่มเติม
ใหม่

นายทองสืบ ศุภมาร์ค กรรมการ : คณะกรรมการไม่มีอะไรจะแถลงเพิ่มเติม

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ร่างพระราชบัญญัติป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ.

๒๔... ชื่อร่างพระราชบัญญัติ คำปรารภ มาตรา ๑ - ๒ - ๓ มาตรา ๔ - ๕ - ๖ - ๗
๘ - ๙ - ๑๐ - ๑๑

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร สิ้นวาระที่ ๒ แล้ว ขอปรึกษาวาระที่ ๓
ท่านผู้ใดเห็นสมควรนำร่างพระราชบัญญัตินี้ประกาศเป็นกฎหมายได้ โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือโดยพร้อมเพรียง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น
ไม่มีสมาชิกยกมือ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร เห็นอันว่าให้ประกาศออกใช้เป็นกฎหมาย
ได้

ระเบียบวาระต่อไป ร่างพระราชบัญญัติรายได้อุสชาติบาล พ.ศ.๒๔... ซึ่งคณะ
กรรมการการปกครองพิจารณาเสร็จแล้ว

(ลงชื่อ) นายพิจิตร จง

(ตำแหน่ง)

ประธานกรรมการ

(สำเนา)

ที่ ๑๐๐/๒๔๔๔

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๑๒ มกราคม ๒๔๔๔

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติรายได้อุสาหกรรม พ.ศ. ๒๔...

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติรายได้อุสาหกรรม พ.ศ. ๒๔... พร้อมด้วยบันทึกการประชุมของคณะกรรมการ ๑ ชุด

ตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติรายได้อุสาหกรรม พ.ศ. ๒๔... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณาและส่งให้คณะกรรมการการปกครองพิจารณา ประกอบด้วย

๑. นายพลตำรวจเอก เฒ่า ศรียานนท์ ประธานกรรมการ
๒. นายจวน กุดชะวนิชย์
๓. นายจิกตะเสน ไชยาคำ
๔. ร้อยเอก จักร ศรียานนท์
๕. นายเพทาย อมาตย์กุล
๖. นายยงยุทธ พึ่งภพ
๗. นายยี่น สีนุกการดี
๘. หลวงอรรรถพรพิศาล
๙. นายแก้ว สิงหะคเชนทร์ เลขาธิการกรรมการ

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้เสร็จแล้ว จึงเรียนมาเพื่อท่านจักได้นำเสนอที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเพื่อพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) นายพลตำรวจเอก ผ. ศรียานนท์

(เฒ่า ศรียานนท์)

ประธานกรรมการสามัญ

สำเนาอันถูกต้อง

Handwritten signature

หวล พิน

Handwritten signature

บันทึกการประชุมกรรมการสามัญคณะกรรมการการปกครอง
พิจารณาพระราชบัญญัติรายได้อุตสาหกรรม

พ.ศ. ๒๔๖๖

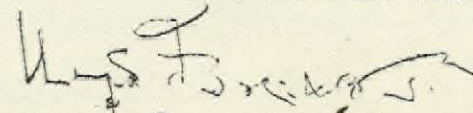
ตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติรายได้อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๔๖๖ (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และส่งให้คณะกรรมการการปกครองพิจารณานั้น บัดนี้ได้ดำเนินการแล้ว จึงขอเสนอผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

๑. คณะกรรมการได้เลือก นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ เป็นประธาน และนายแก้ว สิงหะคเชนทร์ เป็นเลขานุการ
๒. ผู้ที่คณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแทน คือ นายเสถียร ปายะนันท์
๓. ร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่มีผู้แปรญัตติ
๔. ปรัชญาผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	<u>ไม่มีการแก้ไข</u>
<u>คำปรารภ</u>	"
<u>มาตรา ๑</u>	"
<u>มาตรา ๒</u>	"
<u>มาตรา ๓</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕</u>	"
<u>มาตรา ๖</u>	"
<u>มาตรา ๗</u>	"
<u>มาตรา ๘</u>	"
<u>มาตรา ๘ ทวิ</u>	กรรมการเพิ่มขึ้นใหม่
<u>มาตรา ๙</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๐</u>	"
<u>มาตรา ๑๑</u>	"
<u>มาตรา ๑๒</u>	"
<u>มาตรา ๑๓</u>	"

๕. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับบันทึก

นี้ด้วยแล้ว.

(นายแก้ว สิงหะคเชนทร์)
เลขานุการ

ร่างพระราชบัญญัติรายได้สุขาภิบาล

พ.ศ. ๒๔...

โดยที่เป็นการสมควร ให้มีกฎหมายกำหนดรายได้สุขาภิบาล

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติรายได้สุขาภิบาล"

พ.ศ. ๒๔...

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกบรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ๆ ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งต่อบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ภาษีโรงเรือนและที่ดินในเขตสุขาภิบาลใด ให้สุขาภิบาลนั้นจัดเก็บเป็นรายได้ของสุขาภิบาลตามกฎหมายว่าด้วยภาษานั้น

มาตรา ๕ อากรรการฆ่าสัตว์ และผลประโยชน์อื่นเนื่องในการฆ่าสัตว์ในเขตสุขาภิบาลใด ให้สุขาภิบาลนั้นจัดเก็บเป็นรายได้ของสุขาภิบาลตามกฎหมายว่าด้วยภาษานั้น

มาตรา ๖ ภาษีป้ายตามประมวลรัษฎากรสำหรับป้ายซึ่งแสดงไว้ในเขตสุขาภิบาลใด ให้สุขาภิบาลนั้นจัดเก็บเป็นรายได้ของสุขาภิบาลตามประมวลรัษฎากร ตั้งแต่ปีภาษี ๒๔๕๔ เป็นต้นไป

มาตรา ๗ ภาษีบำรุงท้องที่ตามประมวลรัษฎากรในเขตสุขาภิบาลใด ให้สุขาภิบาลนั้นจัดเก็บเป็นรายได้ของสุขาภิบาลตามประมวลรัษฎากร ตั้งแต่ปีภาษี ๒๔๕๔ เป็นต้นไป

มาตรา ๘ กิจการใดที่มีกฎหมายมอบหน้าที่ให้เทศบาลเป็นเจ้าหน้าที่อนุรักษการ ถ้ากิจการนั้นอยู่ในเขตของสุขาภิบาลใด ก็ให้สุขาภิบาลนั้นเป็นเจ้าหน้าที่อนุรักษการตามกฎหมายนั้น และบรรดาค่าใบอนุญาต ค่าธรรมเนียม ค่ารับ เนื่องในกิจการเช่นว่านั้นให้เป็นรายได้ของสุขาภิบาลนั้น

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่
คณะกรรมการได้เข้าประจำที่

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คณะกรรมการมีอะไรจะแถลงบ้าง
หลวงอรุณพรพิศาล กรรมการ : ไม่มีอะไรแถลง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้เสนาธิการ อ่าน

เสนาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ร่างพระราชบัญญัติรายได้สุขาภิบาล พ.ศ. ๒๔..

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ คำปรารภ มาตรา ๑ มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓
มีการแก้ไข มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา
๘ ทวิ กรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๙ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๐ มีการแก้ไข มาตรา
๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกทักท้วง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันเสร็จการพิจารณาในวาระที่ ๒
แล้ว ขอปรึกษาท่านผู้มีเกียรติในวาระที่ ๓ ท่านผู้ใดเห็นควรนำร่างพระราชบัญญัตินี้ออก
ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือโดยพร้อมเพรียงกัน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้นำร่าง
พระราชบัญญัตินี้ขึ้นออกประกาศใช้บังคับเป็นกฎหมายได้โดยพร้อมเพรียงกัน

ระเบียบวาระต่อไป ร่างพระราชบัญญัติวิเทศนาคมนาคม พ.ศ. ๒๔.. ซึ่งคณะ
กรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒

(สำเนา)

ที่ ๑๐๒/๒๔๔๘

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๑๒ มกราคม ๒๔๔๘

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. ๒๔..

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. ๒๔.. พร้อมด้วยบันทึกการประชุม
ของคณะกรรมการ ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
วิทยุคมนาคม พ.ศ. ๒๔.. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และได้ตั้งกรรมการ
วิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อพิจารณา ประกอบด้วย

๑. พันโททอง สิริเวชพันธ์
๒. นายพระสงฆ์ งามสันพันธ์
๓. เว็สโทประสิทธิ์ ยิงปรีดา
๔. นายแพทย์ชาย งามาคยกุล
๕. นายยศ อินทร โคนาญยศุต
๖. ร้อยเอก หม่อมเจ้าสายนุทอง ทองใหญ่
๗. นายศิริ ภักดีวงศ์
๘. นายเสกสรรค์ มุณเฑียรวิจิ
๙. นายเสกสรรค์ กัมไพรัชญ

ที่ประชุมกรรมการได้เลือกข้าพเจ้า เป็นประธาน และนายเสกสรรค์ มุณเฑียรวิจิ เป็น
เลขานุการ

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้เสร็จแล้ว จึง
เรียนมาเพื่อท่านจักได้นำเสนอที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร เพื่อพิจารณาในวาระที่ ๒ และ
ที่ ๓ ต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงพระนาม) ร้อยเอก หม่อมเจ้าสายนุทอง ทองใหญ่
(หม่อมเจ้าสายนุทอง ทองใหญ่)
ประธานกรรมการวิสามัญ

สำเนาถูกต้อง

๑๒/๑๑/๒๔

สิงห์ พ.
๑๒/๑๑/๒๔

(สำเนา)

บันทึกการประชุมกรรมการวิสามัญ

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. ๒๔...

ตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. ๒๔... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และส่งให้คณะกรรมการวิสามัญพิจารณานั้น บัดนี้ได้ดำเนินการแล้ว จึงขอเสนอผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

- ๑. คณะกรรมการได้เลือก ร้อยเอก หม่อมเจ้าชายฉัตรทอง ทองใหญ่ เป็นประธาน และ นายเสกสรรค์ บุณย์ชาติ เป็นเลขานุการ
- ๒. ผู้ที่คณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแทน คือ นายถวัลย์ อุตตลคเชนทร์
- ๓. ร่างพระราชบัญญัตินี้มีผู้แปรญัตติ ๒ คน คือ ๑. นายเสวกร เปี่ยมพงษ์สา
- ๒. นายประสิทธิ์ จุลละเกศ

๔. ปราบกฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑	"	"
มาตรา ๒	"	"
มาตรา ๓	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
มาตรา ๔	"	"
มาตรา ๕	"	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖	ไม่มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
มาตรา ๗ - ๑๑	"	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๒	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๓	"	"
มาตรา ๑๔	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๕ - ๑๘	"	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๙	"	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๐	"	มีการแก้ไข
มาตรา ๒๑	มีผู้แปรญัตติ	"
มาตรา ๒๒	ไม่มีผู้แปรญัตติ	"
มาตรา ๒๓	"	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๔	"	มีการแก้ไข

มาตรา ๒๓	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๔	"	มีการแก้ไข
มาตรา ๒๕	"	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๖	"	มีการแก้ไข
มาตรา ๒๗	"	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๘	"	มีการแก้ไข
มาตรา ๒๙	มีผู้แปรญัตติ	"
อัตราค่าธรรมเนียม	ไม่มีผู้แปรญัตติ	"

๕. สรุปผลการพิจารณาการแปรญัตติตามลำดับมาตรา

- มาตรา ๓ นายเสวตร เปี่ยมพงษ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้
กรรมาธิการได้แก้ไขให้แล้ว
- มาตรา ๔ นายเสวตร เปี่ยมพงษ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้
กรรมาธิการได้แก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ
- มาตรา ๕ นายประสิทธิ์ จุฑะเทศ ขอแปรญัตติคัด
ขอความตอนท้ายของมาตรานี้ว่า "และนิติบุคคล
ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง" ออกทั้งหมด และเก็บ
ข้อความต่อไปนี้แทน "ตามที่รัฐมนตรีจะได้ประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษา"
กรรมาธิการได้แก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติขอสงวน
- มาตรา ๑๑ นายเสวตร เปี่ยมพงษ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้
กรรมาธิการได้แก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ
- มาตรา ๑๒ นายเสวตร เปี่ยมพงษ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้
กรรมาธิการเห็นควยและแก้ไขให้แล้ว
- มาตรา ๑๕ นายเสวตร เปี่ยมพงษ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้
กรรมาธิการได้แก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ
- มาตรา ๒๕ นายเสวตร เปี่ยมพงษ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้
กรรมาธิการเห็นควยและแก้ไขให้แล้ว

๖. ไต่สวนร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกัน
บันทึกนี้ควยแล้ว.

(ลงชื่อ) เสกส มุณเฑียรวิจิ
(นายเสกส มุณเฑียรวิจิ)
เลขาธิการ

สำเนาถูกต้อง

ร่าง

พระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม

พ.ศ. ๒๔...

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควร ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยวิทยุสื่อสาร

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. ๒๔..."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

- (๑) พระราชบัญญัติวิทยุสื่อสาร พุทธศักราช ๒๔๗๘
- (๒) พระราชบัญญัติวิทยุสื่อสาร (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๑
- (๓) พระราชบัญญัติวิทยุสื่อสาร (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๘๓
- (๔) พระราชบัญญัติวิทยุสื่อสาร (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๔๘๕

(๕) พระราชบัญญัติวิทยุสื่อสาร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๘๑

(๖) พระราชบัญญัติวิทยุสื่อสาร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๔๘๓

(๗) บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"คลื่นแฮร์ตเซียน" หมายความว่า คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าที่มีความถี่ระหว่าง

๑๐ กิโลไซเคิลต่อวินาที และ ๓,๐๐๐,๐๐๐ เมกกะไซเคิลต่อวินาที

"วิทยุคมนาคม" หมายความว่า การส่ง หรือการรับ เครื่องหมาย สัญญาณ ตัวหนังสือ ภาพ และเสียงหรือการอื่นใดซึ่งสามารถให้เข้าใจความหมายได้ด้วยคลื่นแฮร์ตเซียน

"เครื่องวิทยุคมนาคม" หมายความว่า เครื่องส่งวิทยุคมนาคม เครื่องรับวิทยุคมนาคม หรือเครื่องรับและส่งวิทยุคมนาคม แต่ไม่รวมตลับเครื่องรับวิทยุกระจายเสียง และเครื่องรับวิทยุโทรทัศน์

"พนักงานวิเทศนิเทศ" หมายความว่า ผู้ใช้เครื่องวิเทศนิเทศ

"สถานวิเทศนิเทศ" หมายความว่า ที่ส่งวิเทศนิเทศ ที่รับวิเทศนิเทศ หรือที่ส่งและรับวิเทศนิเทศ

"ท่า" หมายความว่า รวมตลอดถึงการประกอบขึ้น การแปรสภาพหรือการ ก่อสร้างใหม่

"นำเข้า" หมายความว่า นำเข้าในราชอาณาจักร

"นำออก" หมายความว่า นำออกนอกราชอาณาจักร

"เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต" หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรี แต่งตั้งตามพระราชบัญญัตินี้

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ พระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ ให้ใช้บังคับแก่

- (๑) กรมไปรษณีย์โทรเลข
- (๒) กรมประชาสัมพันธ์
- (๓) กระทรวงกลาโหม
- (๔) กระทรวงทบวงกรมอื่นใด และนิติบุคคลตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๖ ห้ามมิให้ผู้ใดทำ มิใช่ นำเข้า หรือนำออก ซึ่งเครื่องวิเทศนิเทศ หรือส่วนใด ๆ แห่งเครื่องวิเทศนิเทศ หรือตั้งสถานวิเทศนิเทศ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาต จากเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต

มาตรา ๗ ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการที่พนักงานวิเทศนิเทศมี ตำแหน่งที่กำหนด ในกฎกระทรวง เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต

มาตรา ๘ ห้ามมิให้ผู้ใดรับข่าววิเทศนิเทศต่างประเทศเพื่อการโฆษณา เว้น แต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต

มาตรา ๙ ใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้ได้ตามระยะเวลาดังต่อไปนี้

- (๑) ใบอนุญาตให้ทำหรือใบอนุญาตให้นำเข้าให้ใช้ได้หนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันออก
- (๒) ใบอนุญาตให้รับหรือใบอนุญาตให้ใช้ ให้ใช้ได้จนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคมแห่ง

ปีที่ย่อ

- (๓) ใบอนุญาตให้นำออก ให้ใช้ได้สามสิบวันนับแต่วันออก
- (๔) ใบอนุญาตให้ตั้งสถานวิเทศนิเทศ ให้ใช้ได้หนึ่งปีนับแต่วันออก
- (๕) ใบอนุญาตพนักงานวิเทศนิเทศ ให้ใช้ได้สามปีนับแต่วันออก
- (๖) ใบอนุญาตให้รับข่าววิเทศนิเทศต่างประเทศเพื่อการโฆษณา ให้ใช้ได้

หนึ่งปีนับแต่วันออก

มาตรา ๑๐ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกใบอนุญาตพิเศษให้บุคคลตั้งสถานีวิทยุการบิน เพื่อประโยชน์แห่งความปลอดภัยของการบินอากาศพลเรือนโดยเฉพาะได้ ในการออกใบอนุญาตพิเศษนี้ รัฐมนตรีจะกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ก็ได้ ผู้รับอนุญาตจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๑๑ สถานีวิทยุคมนาคมต้องใช้ความถี่คลื่นนี้ ให้อยู่คงตามข้อบังคับว่าด้วยวิทยุคมนาคมตามภาคผนวกต่อท้ายอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยโทรคมนาคม เพื่อให้การเป็นไปตามข้อบังคับดังกล่าวแล้ว ให้อธิบดีกรมไปรษณีย์โทรเลข หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายมีอำนาจควบคุม และกำหนดการใช้ความถี่คลื่นของสถานีวิทยุคมนาคมต่าง ๆ

มาตรา ๑๒ ห้ามมิให้สถานีวิทยุคมนาคมดำเนินการวิทยุคมนาคมเพื่อประโยชน์อื่นใด นอกเหนือจากที่ระบุไว้ในใบอนุญาตหรือนอกเหนือจากราชการของกระทรวงทบวงกรมหรือกิจการของนิติบุคคลที่ ๗ ตามมาตรา ๕

มาตรา ๑๓ ห้ามมิให้ยานพาหนะใด ๆ ใช้เครื่องวิทยุคมนาคม นอกจากจะปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง หรือได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีเป็นพิเศษชั่วคราว

มาตรา ๑๔ เพื่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน หรือเพื่อป้องกันราชอาณาจักร รัฐมนตรีมีอำนาจออกคำสั่งเฉพาะกาลให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจยึดไว้เอาไปใช้ หรือห้ามการใช้ หรือห้ามการขั้วสายซึ่งเครื่องวิทยุคมนาคม หรือส่วนใด ๆ แห่งเครื่องวิทยุคมนาคมในระหว่างเวลาดังกล่าวในเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในคำสั่งนั้น

มาตรา ๑๕ ผู้ใดกระทำให้เกิดการรบกวนหรือขัดขวางต่อการวิทยุคมนาคมโดยมิได้เจตนา เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นระงับการกระทำนั้น หรือให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงเครื่องวิทยุคมนาคมที่ใช้ในการกระทำนั้นเสีย หรือให้ย้ายเครื่องวิทยุคมนาคมดังกล่าวไปให้พ้นเขตรบกวนได้

มาตรา ๑๖ ห้ามมิให้ผู้ใดส่งหรือจลนสิ่งข้อความใด ๆ โดยวิทยุคมนาคม อันตนรู้ว่าเป็นเท็จ หรือข้อความอื่นใดที่มิได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประเทศชาติหรือประชาชน

มาตรา ๑๗ ห้ามมิให้ผู้ใดคัดรับไว้ ไขประโยชน์ หรือเปิดเผยโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งข่าววิทยุคมนาคมที่มิได้มุ่งหมายเพื่อใช้ประโยชน์แก่สาธารณชนหรือที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประเทศชาติหรือประชาชน

มาตรา ๑๘ เพื่อตรวจเครื่องวิทยุคมนาคม ส่วนแห่งเครื่องวิทยุคมนาคม สถานีวิทยุคมนาคม เครื่องมือสิ่งใดทำให้เกิดการรบกวนหรือขัดขวางต่อการวิทยุคมนาคม หรือใบอนุญาตเจ้าพนักงานออกใบอนุญาตหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายมีอำนาจเข้าไปในอาคาร สถานที่ หรือยานพาหนะของบุคคลใด ๆ ใดในเวลาดังกล่าว

มาตรา ๑๙ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตเข้าเป็นคอบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ ใบอนุญาต เจ้าพนักงานออกใบอนุญาตมีอำนาจสั่งเพิกถอนหรือพักใช้ใบอนุญาตของผู้นั้นเสียได้

ผู้รับใบอนุญาตอาจอุทธรณ์ไปยังอธิบดีกรมไปรษณีย์โทรเลขภายในสามสิบวัน นับแต่วันถูกเพิกถอนหรือพักใช้ คำชี้ขาดของอธิบดีกรมไปรษณีย์โทรเลขให้เป็นที่สุด

ยื่นคำขออุทธรณ์เพิกถอนหรือพักใช้ คำชี้ขาดของอธิบดีกรมไปรษณีย์โทรเลข ให้เป็นที่สุด

มาตรา ๒๐ รัฐบาลมีอำนาจรับผิดชอบในค่าทรัพย์สินสูญหาย หรือเสียหายอย่างหนึ่งอย่างใด ซึ่งอาจเกิดขึ้นเพราะเหตุเครื่องวิทยุคมนาคมของรัฐบาลใช้การไม่สะดวกและไม่ต้องรับผิดชอบในการรับ การส่ง หรือการส่งมอบข่าวสารวิทยุคมนาคมใด ๆ แต่สำหรับค่าเสียหายที่เกิดกับทรัพย์สินของบุคคลอื่น ๆ ใด ซึ่งเกิดขึ้นโดยปกติในระหว่างการใช้งาน จะไม่รับผิดชอบ

ในกรณีดังกล่าวนี้ รัฐบาลจะชดเชยค่าเสียหายตามที่ไม่ต้องรับผิดชอบเช่นเดียวกัน เว้นแต่พนักงานเจ้าหน้าที่จะก่อให้เกิดขึ้นโดยจงใจ ฉ้อฉล หรือประมาทเลินเล่อ

มาตรา ๒๑ ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานออกใบอนุญาตมีอำนาจทำการเปรียบเทียบได้

มาตรา ๒๒ เมื่อมีคำพิพากษาว่า ผู้ใดกระทำความผิดดังบัญญัติไว้ในกฎหมายพระราชบัญญัตินี้ ศาลจะสั่งริบสิ่งที่ใช้ในกิจการกระทำผิดนั้น เพิกถอนใบอนุญาต หรือพักใช้ใบอนุญาตก็ได้

มาตรา ๒๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒ หรือมาตรา ๑๖ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือจำคุกไม่เกินห้าปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนมาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๑๓ ผู้ควบคุมสถานีวิทยุคมนาคม หรือผู้ควบคุมเครื่องวิทยุคมนาคม และผู้มีส่วนรวมนในการกระทำผิดนั้น มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท และหรือจำคุกไม่เกินสองปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๒๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๖ มาตรา ๔ หรือมาตรา ๑๗ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือจำคุกไม่เกินสองปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๒๒ ผู้ใดฝ่าฝืนเงื่อนไขที่กระทำให้เกิดการ รบกวนหรือขัดขวางต่อการ
วิทยุคมนาคม มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินห้าปี
หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๒๓ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานออกใบอนุญาต หรือผู้ที่ได้รับ
มอบหมายตามความในมาตรา ๑๕ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือ
จำคุกไม่เกินสองปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๒๔ บรรดาใบอนุญาตและประกาศนียบัตรที่ได้ออกไว้ตามกฎหมายว่า
ด้วยวิทยุสื่อสารก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้ได้จนถึงวันสิ้นกำหนดอายุแห่งใบบ
อนุญาตนั้นหรือประกาศนียบัตรนั้น ๆ

มาตรา ๒๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้
และให้ผู้อำนวยการตั้งเจ้าพนักงานออกใบอนุญาตและออกกฎกระทรวง

- (๑) วางระเบียบการขอและการออกใบอนุญาต
- (๒) กำหนดวิธีการเลิกถอนและพักใช้ใบอนุญาต
- (๓) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมอย่างสูงไม่เกินอัตราท้ายบท พระราชบัญญัตินี้
- (๔) กำหนดคุณลักษณะของ เครื่องวิทยุคมนาคมและคุณวุฒิสำหรับ
พนักงานวิทยุคมนาคม
- (๕) กำหนดกิจการอื่นใด เพื่อปฏิบัติการ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้
กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้.

ประสงค์ พ.

๒๖๖ ท.

อัตราค่าธรรมเนียม

๕๖๕๖๕

๑) ใบอนุญาตให้ทำ นำเข้า หรือมีสิ่งเครื่องวิเทศนาคมน	๕๐ บาท
๒) ใบอนุญาตให้นำออกซึ่งเครื่องวิเทศนาคมน	๒๐ บาท
๓) ใบอนุญาตให้ใช้เครื่องวิเทศนาคมน	๑๐๐ บาท
๔) ใบอนุญาตให้ตั้งสถานีวิเทศนาคมน	๑๐๐๐ บาท
๕) ใบอนุญาตพนักงานวิเทศนาคมน	๕๐ บาท
๖) ใบอนุญาตให้รับข่าววิเทศนาคมนต่างประเทศเพื่อการโฆษณา	๑๐๐ บาท
๗) ใบแทนใบอนุญาต	๒๐ บาท

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่
คณะกรรมการได้เข้าประจำที่

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คณะกรรมการมีอะไรจะแถลงเพิ่มเติม
บ้าง

นายแพทย์ ฆมาศกุล (ทนาย) กรรมการ : สำหรับร่างพระราชบัญญัติ
วิทยุคมนาคมนี้ ตามบันทึกรายงานการประชุมมันก็ไม่มีผู้ใดได้ส่งสัยประการใด แต่ว่าที่เขียน
บันทึกไว้ในมาตรา ๕ ว่าคุณประสิทธิ์ จุลละเกษตรขอแปรญัตติ แล้วขอสงวนไว้ั้นขอแก้ว่า เป็น
ไม่สงวน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เลขาธิการ อ่าน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ร่างพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. ๒๔...

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ คำปรารภ มาตรา ๑ มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓ มาตรา ๔ มีการแก้ไข มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖ มีการแก้ไข มาตรา
๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ ไม่ มาตรา ๑๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มีการแก้ไข
มาตรา ๑๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มีการแก้ไข มาตรา ๑๖ ไม่มีการ
แก้ไข มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มีการแก้ไข มาตรา ๒๑ ไม่มี
การแก้ไข มาตรา ๒๒ มีการแก้ไข มาตรา ๒๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๔ มีการแก้ไข
มาตรา ๒๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๖ มีการแก้ไข มาตรา ๒๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๘
มาตรา ๒๙ อัตราค่าธรรมเนียมนี้มีมีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกทักท้วง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันเสร็จการพิจารณาในวาระที่ ๒
แล้ว ขอปรึกษาในวาระที่ ๓ ท่านผู้ใดเห็นควรนำร่างพระราชบัญญัติออกประกาศใช้เป็นกฎหมายได้
โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือโดยพร้อมเพรียงกัน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น
ไม่มีสมาชิกยกมือ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้นำร่าง
พระราชบัญญัติฉบับนี้ให้บังคับเป็นกฎหมายได้ โดยพร้อมเพรียงกัน

ระเบียบวาระต่อไป ร่างพระราชบัญญัติวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์
พ.ศ. ๒๔... ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาวาระที่ ๒

- ๒. นายประสงค งามนิตนน
- ๓. เวือ ประสิทธิ์ งามนิตนน
- ๔. นายเชษฐา งามนิตนน
- ๕. นายยศ งามนิตนน
- ๖. นายเชษฐา งามนิตนน
- ๗. นายเชษฐา งามนิตนน
- ๘. นายเชษฐา งามนิตนน
- ๙. นายเชษฐา งามนิตนน

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้พิจารณาแล้ว เห็นว่าควร และนายเชษฐา งามนิตนน เป็น
ประธานสภา

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว จึง
เรียนมาเพื่อท่านผู้ใดไม่เห็นด้วยโปรดยกมือขึ้นในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเป็นการวิสามัญในวาระที่ ๒ และ
ที่ ๓ ต่อไป.

(ลงนาม) นายเชษฐา งามนิตนน
ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ที่ ๒๓๓/๒๔๔๔

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๑๒ มกราคม ๒๔๔๔

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน พ.ศ. ๒๔...

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน พ.ศ. ๒๔...
พร้อมด้วยบันทึกการประชุมของคณะกรรมการ ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน พ.ศ. ๒๔... (คณะกรรมการเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และได้ตั้งกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ประกอบด้วย

๑. พันโททอง สิริเวชพันธ
๒. นายประสงค์ ขงสนันท์
๓. เรือโทประสิทธิ์ ช่างปรีดา
๔. นายเพทาย อมาตยกุล
๕. นายยศ อินทรโกมาลย์สุต
๖. ร้อยเอก หม่อมเจ้าฉายฉัตรทอง ทองใหญ่
๗. นายศิริ ภักดิ์วงศ์
๘. นายเสกสรรค์ บุนนาค
๙. นายเสนาอ กัมพาศัญญ

ที่ประชุมกรรมการได้เลือกท้าวเจ้า เป็นประธาน และนายเสกสรรค์ บุนนาค เป็นเลขาธิการ

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จแล้ว จึงเรียนมาเพื่อท่านจักได้นำเสนอที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร เพื่อพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงพระนาม) ร้อยเอก หม่อมเจ้าฉายฉัตรทอง ทองใหญ่
(หม่อมเจ้าฉายฉัตรทอง ทองใหญ่)
ประธานกรรมการวิสามัญ

สำเนาถูกต้อง

[Handwritten signature]

บังอร พ.

[Handwritten signature] พ.

(สำเนา)

บันทึกการประชุมกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์

พ.ศ. ๒๔...

ตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๔... (คณะกรรมการเป็นผู้เสนอ) ไว้วิจารณา และส่งให้คณะกรรมการวิสามัญพิจารณานั้น บัดนี้ได้ดำเนินการแล้ว จึงขอเสนอผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

๑. คณะกรรมการได้เลือก ร้อยเอก หม่อมเจ้าชายฉัตรทอง ทองใหญ่ เป็นประธาน และ นายเสกสกล บุญขันธ์ เป็นเลขานุการ
๒. ผู้ที่คณะกรรมการได้มอบหมายให้ชี้แจงแทน คือ นายถวัลย์ อู่ทักกเขนทร์
๓. ร่างพระราชบัญญัตินี้มีผู้แปรญัตติ ๓ คน คือ ๑. นายเสวตร เปี่ยมพงษ์สานต์ ๒. นายประสิทธิ์ สุทธิกิจ ๓. นายเทียม ไชยพันธ์
๔. ปรากฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

มีร่างพระราชบัญญัติ	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
คำปรารภ	"	"
มาตรา ๑ - ๒	"	"
มาตรา ๓	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
มาตรา ๔	"	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๕ - ๗	ไม่มีผู้แปรญัตติ	"
มาตรา ๘	มีผู้แปรญัตติ	"
มาตรา ๙ - ๑๐	ไม่มีผู้แปรญัตติ	"
มาตรา ๑๑ - ๑๔	"	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๕ - ๑๖	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๗	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๗ ตรี	กรรมการเพิ่มขึ้นใหม่	
มาตรา ๑๘	มีผู้แปรญัตติ	"
มาตรา ๑๙ - ๒๑	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๒ - ๒๓	"	มีการแก้ไข
มาตรา ๒๔	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
อัตราค่าธรรมเนียม	"	"

๕. สรุปผลการพิจารณาคำแปรญัตติตามลำดับมาตรา

- มาตรา ๓ นายเสวตร เปี่ยมพงษ์สานต์และนายเทียม ไชยพันธ์ ขอแปรญัตติไว้
 กรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ
- มาตรา ๔ นายประสิทธิ์ จุฑะเกศ ขอแปรญัตติคัดข้อความ ว่า "และนิกิบุคคลตามที่กำหนดในกฎกระทรวง" ออก และเติมความต่อไปนี้แทน "ตามที่รัฐมนตรีจะได้ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา"
 กรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติขอสงวน นายเทียม ไชยพันธ์ ขอแปรญัตติคัดคำว่า "นิกิบุคคล" ออก
 กรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติขอสงวน
- มาตรา ๕ นายประสิทธิ์ จุฑะเกศ ขอแปรญัตติคัดข้อความ ว่า "กระทรวงทบวงกรมหรือนิกิบุคคลที่กำหนดใน กฎกระทรวง" ออก และเติมข้อความต่อไปนี้แทน "จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต หรือนายทะเบียน แล้วแต่กรณี"
 กรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติขอสงวน นายเทียม ไชยพันธ์ ขอแปรญัตติคัดคำว่า "นิกิบุคคล" ออก
 กรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติขอสงวน
- มาตรา ๑๑ นายเสวตร เปี่ยมพงษ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้
 กรรมการธิการเห็นด้วยและแก้ไขให้แล้ว
- มาตรา ๑๒ นายเทียม ไชยพันธ์ ขอแปรญัตติไว้
 กรรมการธิการได้แก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ
- มาตรา ๑๔ นายเสวตร เปี่ยมพงษ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้
 กรรมการธิการเห็นด้วยและแก้ไขให้แล้ว
- มาตรา ๑๖ นายเสวตร เปี่ยมพงษ์สานต์และนายเทียม ไชยพันธ์ ขอแปรญัตติไว้
 กรรมการธิการแก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

๖. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติพินัยกรรมที่ได้นำการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกัน
บันทึกนี้ด้วยแล้ว.

(ลงชื่อ) เสกส มุณยัษฐิติ
(นายเสกส มุณยัษฐิติ)
เลขาธิการ

สำเนาถูกต้อง.

สงวน

ร่าง

พระราชบัญญัติ

วิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์

พ.ศ. ๒๔...

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรให้กฎหมายว่าด้วยวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๔..."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

"คลื่นแอสทูตเซียน" หมายความว่า คลื่นวิทยุที่มีความถี่ระหว่าง

๑๐ กิโลไซเคิล ต่อวินาที และ ๓,๐๐๐,๐๐๐ เมกกาไซเคิลต่อวินาที

"วิทยุกระจายเสียง" หมายความว่า การส่งหรือการรับเสียงด้วยคลื่นแอสทูตเซียน

"วิทยุโทรทัศน์" หมายความว่า การส่งหรือการรับภาพนิ่ง หรือภาพเคลื่อนไหว

ในลักษณะไม่ถาวรด้วยคลื่นแอสทูตเซียน

"บริการส่งวิทยุกระจายเสียง" หมายความว่า การส่งวิทยุกระจายเสียงเพื่อ

สาธารณะ

"บริการส่งวิทยุโทรทัศน์" หมายความว่า การส่งวิทยุโทรทัศน์เพื่อสาธารณะ

"เครื่องรับวิทยุกระจายเสียง" หมายความว่า เครื่องสำหรับใช้รับวิทยุกระจาย

เสียง

"เครื่องรับวิทยุโทรทัศน์" หมายความว่า เครื่องสำหรับใช้รับวิทยุโทรทัศน์ไม่ว่า

จะมีเสียงด้วยหรือไม่ก็ตาม

"ท่า" หมายความว่า รวบรวมตลอดถึงการประกอบขึ้น การแปรสภาพ หรือการดัด

สร้างใหม่

"นำเข้า" หมายความว่า นำเข้าในราชอาณาจักร

"นำออก" หมายความว่า นำออกนอกราชอาณาจักร

"ค่า" หมายความว่า เวลาคอดดิงการเก็บไว้ การขอม การแตกเปลี่ยน การใช้ หรือแสดงตัวอย่างและการกระทำอย่างอื่น เพื่อฉีกการค่า

"เจ้าพนักงานออกใบอนุญาต" หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งนายกรัฐมนตรี แต่งตั้งตามพระราชบัญญัตินี้

"นายทะเบียน" หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งนายกรัฐมนตรี แต่งตั้งให้ทำการ แทนเจ้าพนักงานออกใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ พระราชบัญญัตินี้ มี ๕ ขบังคับแก่

(๑) กรรพระราชสัมพันธ์

(๒) กรมไปรษณีย์โทรเลข

(๓) กระทรวงกลาโหม

(๔) กระทรวงทบวงกรมอื่นใด และนิติบุคคลตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕ ห้ามมิให้ผู้ใดทำเป็นบริการส่งวิทยุกระจายเสียงหรือบริการส่งวิทยุ โทรทัศน์ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานออกใบอนุญาต

มาตรา ๖ ห้ามมิให้ผู้ใด ทำ มี นำเข้า นำออก หรือค่า ซึ่งเครื่องรับวิทยุ กระจายเสียง หรือส่วนใด ๆ แห่งเครื่องรับวิทยุกระจายเสียงตามที่กำหนดในกฎกระทรวง เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานออกใบอนุญาต หรือนายทะเบียน แล้วแต่กรณี

มาตรา ๗ ห้ามมิให้ผู้ใด ทำ มี นำเข้า หรือนำออก ซึ่งเครื่องรับวิทยุโทรทัศน์ หรือส่วนใด ๆ แห่งเครื่องรับวิทยุโทรทัศน์ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานออกใบอนุญาตหรือนายทะเบียน แล้วแต่กรณี

มาตรา ๘ ห้ามมิให้ผู้ใดค้าเครื่องรับวิทยุโทรทัศน์หรือส่วนใด ๆ แห่งเครื่องรับ วิทยุโทรทัศน์ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง เว้นแต่กระทรวงทบวงกรมหรือนิติบุคคล ที่กำหนด ในกฎกระทรวง

มาตรา ๙ ใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้ได้ตามระยะเวลาดังต่อไปนี้

(๑) ใบอนุญาตให้ดำเนินการส่งวิทยุกระจายเสียงหรือบริการส่ง

วิทยุโทรทัศน์ ให้ใช้ได้หนึ่งปีนับแต่วันออก

(๒) ใบอนุญาตให้ทำ ให้ใช้ได้เก้าสิบวันนับแต่วันออก

(๓) ใบอนุญาตให้มีให้ใช้โคตตอกระยะ เวตการครอบครองของผู้รับ

ใบอนุญาต

(๔) ใบอนุญาตให้เข้า ให้ใช้โคหนึ่งรอบแปดสิบวันนับแต่วันออก

(๕) ใบอนุญาตให้ส่งออก ให้ใช้โคสามสิบวันนับแต่วันออก

(๖) ใบอนุญาตให้ค้า ให้ใช้โคหนึ่งปีนับแต่วันออก

มาตรา ๑๐ ห้ามมิให้ผู้ใดส่งหรือจกให้ส่งวิทยุกระจายเสียงหรือวิทยุโทรทัศนอัน
คนรู้ว่าเป็นเท็จ หรือที่มีใ้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งอาจก่อให้เกิดความเสียหาย
แก่ประเทศไทยหรือประชาชน

มาตรา ๑๑ เพื่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน หรือเพื่อป้องกันราชอาณาจักร
นายกรัฐมนตรีมีอำนาจออกคำสั่งเฉพาะกาลให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจยึดไว้ เอาไปใช้
ที่ผู้ห้ามการรีไซ หรือห้ามการยกย้ายสิ่งเครื่องรับวิทยุกระจายเสียง หรือเครื่องรับวิทยุ
โทรทัศน หรือส่วนใด ๆ แห่งเครื่องดังกล่าวนี้ของบุคคลใด ๆ ในระหว่างเวลาและภายใน
เงื่อนไขที่กำหนดไว้ในคำสั่งนั้น

มาตรา ๑๒ ผู้ใดกระทำให้เกิดการรบกวนหรือขัดขวางต่อการวิทยุกระจายเสียง
หรือการวิทยุโทรทัศน โดยมิได้เจตนา เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต นายทะเบียน หรือผู้ที่
ได้รับมอบหมายมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นระงับการกระทำนั้น หรือให้แก้ไข เปลี่ยนแปลง คำสั่ง
ที่ใช้ในการกระทำนั้นเสีย หรือให้ย้าย คำสั่ง ดังกล่าวนั้นออกไปให้พ้นเขตรบกวนได้

มาตรา ๑๓ เพื่อตรวจเครื่องรับวิทยุกระจายเสียง เครื่องรับวิทยุโทรทัศน
หรือส่วนใด ๆ แห่งเครื่องดังกล่าวนี้ บริการส่งวิทยุกระจายเสียงหรือบริการส่งวิทยุ
โทรทัศน คำสั่ง ที่ก่อให้เกิดการรบกวน หรือขัดขวางต่อการวิทยุกระจายเสียงหรือการ
วิทยุโทรทัศน หรือใบอนุญาต เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต นายทะเบียน หรือผู้ที่ได้รับ
มอบหมายอาจเข้าไปในอาคาร สถานที่ หรือยานพาหนะของบุคคลใด ๆ ได้ ในเวลาอัน
สมควร

มาตรา ๑๔ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตฝ่าฝืนต่อบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง
ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต เจ้าพนักงาน
ผู้ออกใบอนุญาต มีอำนาจสั่งเพิกถอน หรือพักใช้ใบอนุญาตของผู้นั้นเสียได้

ผู้รับใบอนุญาตอาจอุทธรณ์ไปยังอธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ภายในสามสิบวัน
นับแต่วันถูกเพิกถอนหรือพักใช้ คำสั่ง ขาดของอธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ให้เป็นที่สุด
คำสั่ง ขาดของอธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ให้เป็นที่สุด

มาตรา ๑๕ ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าหน้าที่งานผู้ออกใบอนุญาต หรือนายทะเบียน แล้วแต่กรณี มีอำนาจทำการ เปรียบเทียบได้

มาตรา ๑๖ เมื่อมีคำพิพากษาว่า ผู้ใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ศาลจะสั่งริบสิ่งที่ใช้ในการกระทำความผิดนั้น เพื่อให้ไว้ใช้ในราชการกรมประชาสัมพันธ ์ด้วยก็ได้

มาตรา ๑๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน หนึ่งหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกิน ๕ หนัปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๑๘ ทวิ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖ ในกรณีเพื่อใช้ซึ่งเครื่อง รับวิทยุ กระจายเสียง หรือส่วนใด ๆ แห่งเครื่องรับวิทยุกระจายเสียง ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

มาตรา ๑๘ กายในบังคับมาตรา ๑๘ ทวิ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖ ในกรณีทำ ี นำเข้า หรือส่งออก ซึ่งเครื่องรับวิทยุกระจายเสียง หรือส่วนใด ๆ แห่งเครื่องรับ วิทยุกระจายเสียงตามที่กำหนดในกฎกระทรวง หรือฝ่าฝืนมาตรา ๘ มีความผิดต้องระวาง โทษปรับไม่เกินสองพันบาท หรือจำคุกไม่เกินสองปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๑๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖ ในกรณีทำเครื่องรับวิทยุกระจายเสียง หรือ ส่วนใด ๆ แห่งเครื่องรับวิทยุกระจายเสียง ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง หรือฝ่าฝืน มาตรา ๘ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือจำคุกไม่เกินสามปี หรือ ทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๒๐ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๐ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน สองพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๒๑ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต นายทะเบียน หรือ ผู้ที่ได้รับมอบหมายตามมาตรา ๑๒ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือ จำคุกไม่เกินสามปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๒๒ บรรดาใบอนุญาตที่ได้ออกไว้ตามกฎหมายว่าด้วยวิทยุสื่อสาร ในส่วนที่เกี่ยวกับ เครื่องรับวิทยุกระจายเสียง ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้ได้ จนถึงวันซึ่งกำหนดอายุแห่งใบอนุญาตนั้น ๆ

มาตรา ๒๓ ผู้ใดเครื่องรับวิทยุกระจายเสียง หรือเครื่องรับวิทยุโทรทัศน์ หรือส่วนใด ๆ แห่งเครื่องดังกล่าวนี้ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงซึ่งยังไม่ได้รับใบอนุญาต โดยขอความช่วยเหลือ ถ้าได้ออกใบอนุญาตเพื่อปฏิบัติการให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ต่อ เจ้าพนักงานออกใบอนุญาตหรือนายทะเบียน แล้วแต่กรณี ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๔ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจ แต่งตั้งเจ้าพนักงานออกใบอนุญาตและนายทะเบียนและออกกฎกระทรวง

- (๑) วางระเบียบการขอและการออกใบอนุญาต
  - (๒) กำหนดวิธีการเพิกถอนและพักใช้ใบอนุญาต
  - (๓) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมอย่างสูงไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้
  - (๔) กำหนดกิจการอื่นใด เพื่อปฏิบัติการให้เป็นที่เรียบร้อยตามพระราชบัญญัตินี้
- กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้.

.....
.....

สุรหงส์ พ.
..... พ.

อัตราค่าธรรมเนียม

๗๖๗๗

จำนวนเงิน

บาท

- (๑) โบนัสขาดให้คำเนนบริการส่งวิทยุกระจายเสียงหรือบริการ
ส่งวิทยุโทรทัศน์ ๕,๐๐๐ บาท
- (๒) โบนัสขาดให้ทำ มี นำเข้า หรือนำออก ซึ่งเครื่องรับวิทยุ
กระจายเสียง หรือเครื่องรับวิทยุโทรทัศน์ หรือส่วนใด ๆ
แห่งเครื่องดังกล่าวนี้ ๕๐๐ บาท
- (๓) โบนัสขาดให้คาเครื่องรับวิทยุกระจายเสียงหรือส่วนใดแห่งเครื่อง
รับวิทยุกระจายเสียง ๒,๐๐๐ บาท
- (๔) โบนัสขาด ๒๐ บาท

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่
คณะกรรมการได้เข้าประจำที่

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คณะกรรมการมีอะไรแถลงบ้าง

นายเพทาย อนาคตกุล กรรมการ : คณะกรรมการไม่มีอะไรจะชี้แจง

เพิ่มเติม

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เลขาธิการ ฯ อ่าน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ร่างพระราชบัญญัติวิฤกษ์กระจายเสียงและวิทยุ

โทรทัศน์ พ.ศ. ๒๔...

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ คำปรารภ มาตรา ๑ มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา
๓ มีการแก้ไข มาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไข

นายประสิทธิ์ จุลละเทศ (สงขลา) : สำหรับร่างพระราชบัญญัตินี้ข้าพเจ้า

ได้ขอต่อโอกาสแปรญัตติ คือว่าโดยเฉพาะสำหรับมาตรา ๔ นั้นในมาตรา ๔ อนุมาตรา ๔ นั้น
ข้าพเจ้าขอคัดข้อความที่ว่า และนิติบุคคลตามที่กำหนดในกฎกระทรวง และในขณะเดียวกัน
ก็ขอเพิ่มเติมข้อความดังนี้ ขอเพิ่มเติมเป็นข้อความว่า ตามที่รัฐมนตรีจะได้ประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษา ในการที่ข้าพเจ้าขอคัดเช่นนี้ก่อนอื่นที่เกี่ยวกับใครจะขอทราบเรียนให้
ที่ประชุมทราบว่า พระราชบัญญัติวิฤกษ์สื่อสารนั้นเดิมที่เกี่ยวข้องเราใช้กฎหมายฉบับนี้อยู่ แล้วต่อมา
เราเปลี่ยนแปลงออกเป็นกฎหมาย ๒ ฉบับ คือฉบับแรกก็พระราชบัญญัติวิฤกษ์คมนาคม แล้วอีก
ฉบับหนึ่งก็พระราชบัญญัติวิฤกษ์กระจายเสียงและวิทยุ โทรทัศน์ ก็ตกลงเป็นอันว่าแยกด้วยกัน
เป็น ๒ ฉบับ และสำหรับวิฤกษ์คมนาคมนั้นข้าพเจ้าก็ไม่ตั้งใจที่จะขอคัดข้อความที่ว่าและ
นิติบุคคลตามที่ใดกำหนดไว้ในกฎกระทรวง ที่ไม่คัดในนั้นก็เพราะเหตุว่าพระราชบัญญัติวิฤกษ์
คมนาคมนั้นเป็นกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของส่วนรวมโดยเฉพาะ คือโดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ในกฎหมายฉบับนั้นไม่มีเรื่องการค้า เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงไม่สนใจ คือว่าการที่จะมี

[Handwritten signature]

คำว่า นิติบุคคลที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่า เป็นเรื่องสำคัญมาก เพราะเหตุว่าที่กำหนดไว้อย่างนั้น การกำหนดนั้นทำให้กฎหมายบังคับ คือว่าพระราชบัญญัติวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์นั้นไม่ใช่มบังคับ คือหมายความว่าเมื่อภคสิทธิ์พิเศษที่กฎหมายฉบับนี้ให้บังคับได้ ถ้าหากว่านายกรัฐมนตรีจะได้นำมาแก้ไขในกฎกระทรวงแล้ว เฉพาะพระราชบัญญัติวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ที่นายกรัฐมนตรี เป็น ผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติซึ่งนับว่ามีความสำคัญอยู่ คือทางกรมการศึกษาก็ชี้แจงว่า เพราะเหตุว่ามีกรมประชาสัมพันธ์อยู่ด้วย แต่ว่าในขณะที่เดียวกันนั้นนอกจากกรมประชาสัมพันธ์แล้วก็มีกรมไปรษณีย์ กรมอื่นอีกหลายกรม แต่ว่าเมื่อนายกรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว แล้วข้าพเจ้าเองก็ไม่ได้อ่านพรบ. นี้ไว้ ก็ไม่คิดใจอะไรในเรื่องนี้ แต่ว่าสาเหตุคือ เหตุผลอันสำคัญที่ทำไมข้าพเจ้าจึงคิดว่าว่า นิติบุคคลที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงออกนั้น ข้าพเจ้าจะขอเรียนชี้แจงดังนี้ คือว่ามาตรา ๔ นั้นเขียนข้อความไว้ซึ่งว่า พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช่มบังคับ แก่ ๑. กรมประชาสัมพันธ์ ๒. กรมไปรษณีย์โทรเลข ๓. กระทรวงกลาโหม ๔. กระทรวง ทบวงกรมอื่นใด ถ้าหากว่ามีเพียงแต่ข้อความนี้จะเห็นได้ว่าตั้งแต่ ๑ ถึง ๔ นั้นล้วนแต่เป็นหน่วยราชการทั้งสิ้น แล้วต่อมาเนื่องจากว่าพระราชบัญญัติวิทยุสื่อสารฉบับที่ ๒๕๕๘ นี้เอง ต่อมาได้มีการขอแก้ไขใหม่โดยสภานี้ และขอเพิ่มเติมว่า และนิติบุคคลตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง หลังจากที่ได้ขอเพิ่มเติมข้อความที่ว่านี้ไว้ในพระราชบัญญัติวิทยุสื่อสาร แล้ว ต่อมาไม่กี่วันก็มีประกาศสำนักคณะรัฐมนตรีออก เรื่องแก้ไขให้พระราชบัญญัติวิทยุสื่อสาร พุทธศักราช ๒๕๕๘ ให่มบังคับแก่เครื่องวิทยุกระจายเสียงของบริษัทยุโทรทัศน์จำกัด ก็เป็นอันว่า เนื่องจากกฎหมายเพิ่มเติม พระราชบัญญัติวิทยุสื่อสารนี้เองแหละ นายกรัฐมนตรี โดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีจึงได้ประกาศให้บริษัทยุโทรทัศน์จำกัด ไม่ต้องก้อยกฎหมายบังคับ คือหมายความว่ากฎหมายวิทยุสื่อสารนั้นไม่ใช่มบังคับแก่บริษัทยุโทรทัศน์ ก็จะเห็นได้ว่าบริษัท

๗๖ โยโทรทัศน์ก็เป็นนิติบุคคลตามที่กฎหมายแก้ไขเพิ่มเติมไว้แล้ว ต่อมาก็ได้เลิกพระราชบัญญัติ

วิทยุสื่อสารฉบับนั้น แล้วก็มาแยกเป็นกฎหมาย ๒ ฉบับ ดังที่ข้าพเจ้าได้กราบเรียนมานี้ เรา
จะเห็นได้ว่ากรณีที่เขียนกฎหมายแบบนี้ไม่ใช่แค่เพียงว่าเป็นการให้อภิสิทธิ์แก่นิติบุคคลเท่านั้น
ข้าพเจ้ายังเข้าใจเลยไปถึงว่านอกเหนือและยิ่งกว่า คือว่าสูงไปกว่าอภิสิทธิ์เสียอีก ซึ่งไม่
สามารถจะใช้ทำอะไรได้ ข้าพเจ้าจะได้อธิบายเรียนดังต่อไปนี้ คือว่านิติบุคคลนี้ไม่ใช่อะไร
อื่นเลย บริษัทจำกัดนี้เอง ก็เป็นนิติบุคคล แล้วต้องทราบเสียด้วยว่าบริษัทจำกัดนี้ตามประมวล
แพ่งและพาณิชย์นั้น บริษัทจำกัดมีวัตถุประสงค์เพื่อค้าขายเพื่อหากำไร กฎหมายเขียนว่าอย่างนั้น
ถ้าบริษัทใดไม่หากำไรแล้ว บริษัทนั้นจะตั้งเป็นบริษัทจำกัดไม่ได้ ต้องห้ามตามประมวล
แพ่งและพาณิชย์ เพราะฉะนั้นสาเหตุที่ก่อให้เกิดบริษัทจำกัดขึ้นตามนิติบุคคลที่เวลานั้น ข้าพเจ้า
จึงเห็นว่าวิธีการแบบนี้เป็นวิธีการผูกขาดในการค้า คือว่าเราตั้งบริษัทจำกัดเข้ามานอกจาก
จะผูกขาดในการค้า แล้วกฎหมายฉบับนี้ยังไข่มังคัมด้วยไม่ได้ อย่างนี้สูงไปกว่าอภิสิทธิ์หลาย
เท่า และเราเห็นตัวอย่างไคอย่างนี้ก็เป็นที่น่าใจว่า เมื่อกฎหมายฉบับนี้ได้ประกาศใช้แล้ว
นายกรัฐมนตรีจะต้องประกาศไว้ในกฎกระทรวงว่า บริษัทไทยโทรทัศน์จำกัดอยู่ในบังคับ
ของกฎหมายฉบับนี้ ขอท่านผู้ใดไปรคคิถุเถอะว่า บริษัทจำกัดธรรมดาซึ่งมีสภาพ
เป็นนิติบุคคลจริง แต่ว่าเป็นบริษัทจำกัดธรรมดา แต่ว่ากฎหมายที่เราเขียนมาแทบล้มแทบตาย
นี้ไข่มังคัมไม่ได้ ที่วิธีการแก้ไขในเรื่องนี้ไม่ยาก ที่กระผมขอคัดและเติมเพราะเหตุว่า
อย่างนี้ วิธีการแก้ไขบริษัทอื่นบริษัทใดก็ได้แล้วแต่ก็ชอบที่จะมาอนุญาต ให้ดำเนินการหรือ
บริการส่งวิทยุกระจายเสียงหรือบริการส่งวิทยุโทรทัศน์ได้ตามมาตรา ๕ มาตรา ๖ ๗-๗
- ๘ มีวิธีการขออย่างนี้ให้ขออนุญาตจากนายทะเบียนได้ แล้วโฉนจริงจะไปกำหนดไว้ในกฎพร
กระทรวง ทำไมจึงไปบัญญัติไว้ในมาตรา ๘ ให้ไปเกิดอภิสิทธิ์อันอภิสิทธิ์เข้ามาทั้ง ๒
ประการ แล้วประการที่สำคัญที่สุดท่านใดไปรคคิถุมาตรา ๘ ซึ่งข้าพเจ้าได้ขอแก้บัญญัติ
ไว้เช่นเดียวกัน ก็จะเห็นได้ชัดว่าห้ามมิให้ผู้ใดค้าเครื่องรับวิทยุโทรทัศน์หรือส่วนใด ๆ แห่ง
เครื่องรับวิทยุโทรทัศน์ตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง เว้นแต่กระทรวงทบวงกรมหรือ

สภาผู้แทนราษฎร ๕/๒๕๕๘ (วิสามัญ)

โฉมเฉลา - เดือน ค. ๑๑/๗

นิติบุคคลที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง เท่านั้น นี่เห็นได้ชัดว่าเป็นการผูกขาดค้าเครื่องรับวิทยุโทรทัศน์ แต่บริษัทจำกัดเท่านั้นเอง วิธีการแบบนี้ไม่ชอบ คือว่าทำอะไรเห็นกระจ่างแจ่มนักข้าพเจ้าก็ไม่เห็นด้วย แต่ถ้าหากว่ารัฐบาลนี้มีวิธีการที่จะให้บริษัทจำกัดซึ่งรัฐบาลเองมีส่วนนั้นเข้ามาอยู่ภายใต้กฎหมาย แล้วในขณะเดียวกันก็ทำวิธีขออนุญาตตามระเบียบตามมาตรา ๕ - ๖ - ๗ ก็ย่อมกระทำได้ โฉนจริงใจอภิสิทธิ์ชนอภิสิทธิ์โดยกฎหมายฉบับนี้ใช้อย่างกับบริษัท เช่นว่าไม่ได้ บริษัท เช่นว่าไม่ได้ ~~บริษัท~~ บริษัทค้าขายธรรมดาผู้ที่ถือหุ้นก็ต้องยอมหวังหาผลกำไร กรรมการบริษัทผู้ใดเป็นนักการค้าเช่นเดียวกันตามกฎหมายเป็นอย่างนั้น เพราะฉะนั้นในการที่จะให้บริษัทแบบนี้มาเป็นอภิสิทธิ์ชนอภิสิทธิ์อีก ๒ ชั้นนั้นก็เป็นการเหลือเกินอยู่ มาตรา ๘ เห็นได้ชัดว่าเป็นเรื่องการค้า เอกชนยังค้าไม่ได้เลย เป็นของปลาคือที่สุด กระทรวงทบวงกรมที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงค้าได้นิติบุคคลค้าได้ แล้วมันไม่มีปัญหาอะไรหรอก เพราะเหตุว่าเมื่อกฎหมายฉบับนี้ออกไปแล้วก็จำเป็นที่จะต้องให้บริษัทไทยโทรทัศน์นี้เข้ามาอยู่ในกฎกระทรวงต่อไป เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าฝากข้อสังเกตไว้สำหรับท่านนายกรัฐมนตรีซึ่งเป็นผู้รักษาการตามกฎหมายฉบับนี้ว่าท่านจะรู้สึกอย่างไรบ้างในการที่ท่านเขียนอนุญาตลงไปในการกระทรวงแล้วว่าบริษัทนี้มีอภิสิทธิ์ชนอภิสิทธิ์ ๒ อย่างด้วยกัน เป็นแค่เพียงว่ามาขออนุญาตตามมาตรา ๕ - ๖ - ๗ ได้ และท่านจะให้ใครก็ได้ ไม่ให้ใครก็ได้ ให้บริษัทไทยโทรทัศน์ก็ได้ ไม่เห็นแปลอะไร เพราะตามนโยบายนั้นบริษัทที่จําหน่ายในเรื่องเครื่องโทรทัศน์ก็คือหรือว่าเครื่องส่งกระจายเสียงก็ดี เหล่านี้จำเป็นที่จะต้องเลือกเฟ้นเลือกคุณภาพของบริษัทนั้น ที่นี้เงื่อนไขแบบที่ท่านนายกรัฐมนตรีที่จําหน่ายจะคงไว้ให้นายทะเบียนปฏิบัติการ ถ้าหากว่ามีบริษัทใด-บริษัทหนึ่งขอเข้ามาในรูปแบบนี้แล้ว นายทะเบียนก็นำเสนอท่านนายกรัฐมนตรีก็ได้ เราทำ-แบบนี้ได้ ไม่เป็นการนำเกลียด ถ้าเขียนกฎหมายแบบนี้ ~~ไม่~~ ^{ไม่} ~~จริง~~ ^{จริง} คริมเหลือเกิน คือกฎหมายฉบับเก่ายังไม่ชัด ฉบับใหม่ก็เกิดมีมาตรา ๘ ขึ้นมาว่า เครื่องโทรทัศน์ใครค้าไม่ได้

นอกจากนิติบุคคล - หรือกระทรวงทบวงกรมถ้ากระทรวงทบวงกรมจะไปค้าขายอะไร ผลที่

333 ~~333~~

สุกดิ์ให้ต่ออยู่ปัญหาอันเดียว คือบริษัทค้าขายหรือนัยหนึ่งนิติบุคคลนั่นเอง นิติบุคคลในอันคับแครง
 ก็หนีบริษัทไทย ไทรทัศน์ไม้พัน คือที่ข้าพเจ้าพูดนี้ข้าพเจ้าไม่ได้มีความมุ่งหมายพิพิศุเกี่ยวกับ
 บริษัทไทย ไทรทัศน์ แต่ว่าหลังจากที่พระราชบัญญัติวิหุสือสาธาไค้แก้ไขมาแล้ว แก้ไขมาอย่าง
 มากเพียงไม่เกิน ๒ วัน ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีก็ปรากฏขึ้นว่า ให้บริษัทนี้ไค้ดำเนินการ
 คือว่าไม่อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายนี้ บริษัทจำกัดที่ไหนที่ไม่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายเลย
 เป็นของแปลกที่สุด ข้าพเจ้ามาเห็นกฎหมายที่สภาจะเปิดอยู่วันนี้แหละเป็นอย่างนี้อยู่เรื่อยมา
 ตั้งแต่เมื่อวานนี้แล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าฝากข้อสังเกตุไว้อีกอย่างหนึ่ง แล้วอีกประการหนึ่ง
 ธรรมดาการชี้แจงก็ไม่ได้ชี้แจงให้เกิดความศรัทธาอะไ้เลย แล้วผลที่สุกดิ์สรุปว่าเรากั้ตั้ง
 เขามาแล้ว ก็ตั้งมันต่อไป เอุ่พูดอย่างนั้นข้าพเจ้าว่าไม่ถูก เพราะสิ่งอะไรที่มันไม่ดีแล้ว
 ก็เลิกไปแล้ว แล้วเรากั้มาแก้ไขปรับปรุงไค้ใหม่ก็ยอมกระทำไค้ กระแตมหาทางออกให้แล้ว
 บอกว่าวิธีการที่จะจดทะเบียนบริษัทไทย ไทรทัศน์นี้ที่ขอเขามา มาตรา ๕ - ๖ - ๗ - ๘
 ทำไมจะต้องไปใช้สิทธิโดยกฎหมายฉบับนี้ไ้บังคับไม่ได้

Conm

เราจะเห็นว่าวิธีการของกฎหมายนี้เขียนไว้ตั้งเยอะเยอะ ๕ - ๖ มาตรา เริ่มต้นแต่มาตรา ๑๐, ๑๑, ๑๒, ๑๓ แสดงให้เห็นว่าจะต้องอยู่ในบังคับของกฎหมายทั้งนั้น เฉพาะบริษัทที่ไม่อยู่ในบังคับของกฎหมาย ท่านลองเปิดดูคานหลังซึ่งจะเห็นอัตราของค่าธรรมเนียม ค่าธรรมเนียม บริการส่งวิทยุกระจายเสียง ๕,๐๐๐ บาท มี นำเข้า ๕๐๐ บาท ค่าเครื่องรับวิทยุกระจายเสียง ๒,๐๐๐ บาท ใบแทนใบอนุญาต ๒๐ บาท แต่ถ้าหากว่าเป็นบริษัทที่ว่านี้ไม่ต้องเสียหรือค่าธรรมเนียม ไม่เข้าใจว่าบริษัทอะไรถึงอุกฤษฏ์กันมากมายแบบนี้ ที่ข้าพเจ้าทนไม่ได้ก็เพราะเหตุว่ามันเป็นอย่างนี้ คือถ้าหากว่าเราจะขออนุญาตตามมาตรา ๕, ๖, ๗, ๘ แล้วเราก็ยอมกระทำได้ เราก็เสียค่าธรรมเนียมเขา ขออนุญาตเขาตามระเบียบ ทำไมบริษัทมันก็ต้องเคารพต่อกฎหมายนี้ บริษัทเหนือกฎหมายมีที่ไหน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าก็อยากจะให้กรรมการชี้แจงเสียในชั้นหนึ่งก่อน

นายเพทาย อมาตยกุล กรรมการ : ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ได้แปรญัตติในเรื่องนี้ ความจริงกรรมการนั้นได้ตั้งออกตั้งใจที่จะชี้แจงให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่แปรญัตตินั้น เข้าใจให้แจ่มแจ้งเป็นเวลาที่ยาวตั้งแต่ ๒ ชั่วโมง ได้ตั้งออกตั้งใจอย่างมากแล้ว แต่ท่านก็ไม่พยายามที่จะเข้าใจ แต่ว่าเท่าที่ท่านได้แถลงเมื่อสักครู่นี้ก็รู้สึกว่าคุณพอจะมีความเข้าใจขึ้นโดยบางแล้ว กระผมก็อยากจะขอกราบเรียนให้ทราบว่าตามที่ท่านผู้ที่ได้แปรญัตติได้อ้างตั้งแต่มาตรา ๔ จนกระทั่งไปถึงมาตรา ๘ นั้น ความจริงนั้นก็ไม่ได้เขียนไว้โดยถูกต้องแล้ว และเหตุผลที่กรรมการนี้ยังขอยืนยันก็เนื่องจากการที่ได้เขียนในมาตรา ๔ อนุข้อ ๔ วัั้นนั้นก็เพื่อต้องการที่จะให้เปิดสิทธิได้โดยทั่ว ๆ ไป มิได้เจาะจงว่าจะเป็นบริษัทจำกัดใดแล้วก็จะยกเว้นให้เป็นเฉพาะราย ๆ บริษัทไปนั้น หากได้ ความจริงในมาตรา ๔ และมาตรา ๘ นี้ท่านเข้าใจนั้น ถ้าจะมองให้ลึกซึ้งพิจารณาให้ถ่องแท้แล้วจะเห็นได้ว่ามิได้เป็นการสงวนสิทธิไว้เพื่อบริษัทใดบริษัทหนึ่งเลย คือหมายความว่าเมื่อใดขออนุญาตตั้งเข้ามาแล้วเมื่อเจ้ากระทรวงหรือเมื่อคณะรัฐมนตรีเห็น เป็นการสมควรแล้วก็จะได้ประกาศใช้ในกฎกระทรวงให้ทั่ว หมายความว่าเป็นอย่างนั้น เพราะฉะนั้นตามที่ท่านได้ขออยู่นั้นก็หวังว่าจะได้หาย

ความขงใจ นั้นประการหนึ่ง แลวอีกประการหนึ่งก็คือเกี่ยวกับเรื่องว่พระราชบัญญัติฉบับนี้ที่
ไคยยื่นยันไว้ตามนี้ก็อาศัยตามพระราชบัญญัติวิหุยสื่อสาร ซึ่งสภานี้ก็ไคยอนุมัติไปแลว และมีข้อความ
ในมาตรา ๔ ก็อันเดียวกันและตรงกัน มิไคยมีการผิดแยกแตกต่ากันไปอย่างไคเลย ฉะนั้นคณะ
กรรมกรการนี้ไคยอยากจะขอยื่นยันไว้ตามเดิม และขอเรียบว่าคณะกรรมกรการนี้ไคยคู่พินิจอย่าง
รอบคอบแลว มิไคยตระหนักถึงว่บริษัทนั้นจะเป็น ท.ท.ท.หรือจะเป็นอื่นไค-นั้นหาไคได้ ขอกราบ
เรียนให้ทราบคั้งนี้

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คณะกรรมกรการยื่นยันแลว คุณจะเห็น
ค้วยใหม่ หรือจะให้ไควค

นายประสิทธิ์ จุลละเกศ (สงขลา) : อันที่จริงที่ข้าพเจ้าไคยอภิปรายไว้เมื่อกี้นี้นะ
เป็นการอภิปรายกันไว้สำหรับที่กรรมกรการอภิปรายอยู่แลวละ เป็นต้นว่าตามร่างเดิม คือตาม
ร่างเดิมหมายถึงว่พระราชบัญญัติวิหุยสื่อสาร ข้าพเจ้าก็บอกว่ของเดิมถ้ามันไม่ไคเราก้แก้ไขใหม่
ได้ ไคไม่ถ้อว่ของเดิมมันไคเสมอ ถ้าของเดิมดีแลวทำไมเราจึงจะมาเปลี่ยนแปลงกฎหมายหรือ
มาแก้ไขกฎหมายกันทำไม อายที่ข้าพเจ้าพูดกันไว้หั้นะ แลวอายเปิดสิทธิทั่วไป สงวนสิทธินี้ข้าพ
เจ้าก็ไคพูดไว้ก่อนแลว คือว่เราชักตัวอย่างนี้คือว่ข้าพเจ้าไม่พูดถึงบริษัท ท.ท.ท.อะไรหรอก
เพราะเหตุว่ข้าพเจ้าไม่มีความสัมพันธ์หรือว่มีอะไรไปโกรธเคืองบริษัทนี้ แต่ว่ที่พูดนี้หมายความว่า
ว่านิติบุคคลที่เขียนมาแลวมันเป็นคำคลุม คือว่คล้าย ๆ เป็นคำลวงเราไค คือว่เราผ่านกฎหมาย
เมื่อกี้ไปแลว เราไม่รู้หรอก ผลที่สุดนิติบุคคล อ้อ บริษัทจำกัคนี้เอง บริษัทจำกัคก็บริษัทค้าขายนี้
เอง มันก็มีอยู่เท่านี้ เพราะฉนั้นคำนี้มันคำสวย คำนิติบุคคลมันคำของกฎหมาย คือบุคคลตามกฎ
หมายนั้นเอง แต่ว่มันไม่ใช่ตัวบุคคล มันเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายนั้นเอง เพราะฉนั้นก็เขียนไว้
สวย ๆ แบบนี้ก็เลยผลที่สุดบริษัทไทยโทรศัพทก็ลึกลอดเข้ามาตามทีแก้ไขใหม่ แลวตามทีแก้ไข
ใหม่ข้าพเจ้าก็ว่ามีเจตนา เจตนาของผู้ร่างในขณะนั้นก็คือต้องการจะตั้งบริษัท ท.ท.ท.นี้เอง ถึง
เขียนกฎหมายอันนี้มา จะเห็นไควหลังจากประกาศแลว ๒ วัน ประกาศนายก็ออกมาโครมทีเดียว

บริษัท ท.ท. มคงอยู่ในข่ายบังคับของกฎหมาย คือพระราชบัญญัติซื้อขาย พระราชบัญญัติวิเทศ

สื่อสาร ข้าพเจ้าเข้าใจอย่างนี้แล้วข้าพเจ้าเห็นวิธีการของรัฐบาลแบบนี้แล้วข้าพเจ้าถึงไม่

คอย เพราะเหตุว่าจริงอยู่บริษัทอื่นอาจจะเข้ามาได้ แต่ถ้าหากว่าบริษัทนี้ซึ่งรัฐบาลมีหุ้น

อยู่เยอะแยะแล้วก็มีกรรมการซึ่งเป็นข้าราชการชั้นสูงในกรมอื่นกรมกระทรวงรอยแปดนี้

เพราะฉะนั้นบริษัทไหนจะเข้ามาแทรกได้ มันเป็นไปไม่ได้หรอกครับ แล้วอีกประการหนึ่งถ้าดู

แล้วละก็ผมก็หาทางแก้ไขให้ กรรมการก็ไม่พึงเหตุผล คือตรงข้ามแทนที่ผมไม่พึง คือกรรมการ

ชกการยืนยันไม่พึง ผลที่สุดก็ไมโหมบอกว่าคุณจะเป็นยืนยันไหม อ้าวผมก็ยืนยันตามเคย คือกรรมการ

ว่าอย่างนี้ ผมก็แจ่ว่าอย่างนี้คือเรามีวิธีการแก้ไขได้ คือว่าบริษัทใด ๆ ก็ให้มันมีเป็นบริษัท

เหมือนกันหมดเลย แล้วก็มาขออนุญาตตามมาตรา ๕, ๖, ๗, ๘ อย่างนี้จะทำได้ไหม กรรมการ

ชกการดีไม่คอย แล้วก็ไม่ได้ให้เหตุผลซึ่งมัน เป็นของประหลาดเหลือเกิน เพราะฉะนั้นขอให้โปรดดู

มาตรา ๕, ๖, ๗ นี้ ใคร ๆ ก็ขอเข้ามาได้ อย่างนี้เป็นต้น แล้วอีกประการหนึ่งไม่ได้คำนึงถึง

กฎหมาย ข้าพเจ้าได้คำนึงแล้วข้าพเจ้าถึงให้เหตุผลในเรื่องนี้ได้ ความจริงกฎหมายฉบับนี้มีมัน

เป็นกฎหมายเล่นล้อยู่หน่อยหนึ่ง ถ้าหากความพิพิจพิจารณาโดยเฉพาแล้วจะเห็นได้ว่าทางออก

มันไปอย่างสวยเหลือเกิน สังเกตดูมาตรา ๘ นี้ชัดแจ้งเหลือเกิน การค้ำนี้มันโมโนโปลี่ร้อยเปอร์

-เซ็นต์ แล้วบริษัทอื่นใดจะเข้าไปอยู่ในกฎที่ทานนายกรัฐมนตรี้จะออกได้ ข้าพเจ้าว่าไม่มี นอกจาก

ท.ท.ท. ฟ้าผ่า แล้ว ท.ท.ท. นั้นต้องให้เขา เพราะเหตุว่าเราตั้งมาให้เขาแล้ว คอไปก็คองตั้ง

ให้เขาแบบนี้ นั้น เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าถึงแกกฎหมายเสียใหม่บอกว่าไม่เอาละ อย่าไปตั้งแบบนี้

เลย เรามาขอตามมาตรา ๖ ก็ได้ มาตรา ๕ ก็ได้ มาตรา ๗ ก็ได้ มาตรา ๘ ก็ได้ แล้วดู

มาตรา ๘ บึงเห็นได้ชัดใหญ่ว่ามันเป็นการผูกขาดโดยเด็ดขาดซึ่งคนอื่นจะเข้ามาแต่ต้องหรือเข้า

มาลงเงินไม่ได้เลยเป็นอันขาด ถ้ามาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ บริษัทอื่นอาจจะเข้ามา

ตามมาตรา ๕, ๖, ๗ ได้ แต่มาตรา ๘ นี้ไม่ได้นะ ต้องเป็นนิติบุคคลนะถึงจะค้าเครื่องวิทยุ

โทรทัศน์ได้ นี่มันเรื่องอะไรกัน เอกชนเขามีเงินสัก ๒๐ ล้านบาท แล้วเขาเป็นคนที่มีอะไรก็

ต่าง ๆ สอบสวนแล้วอ้าวทำไมได้เสียแล้วเครื่องโทรทัศน์ จะต้องให้ เขาไปตั้งบริษัทแล้วก็มาขอ

อนุญาตได้ เขามาตรา ๔ ใครจะไปแข่งขันกับบริษัทรัฐบาล มันเป็นไปได้ในเรื่องนั้น เรื่องมันน่าเกลียดอย่างนี้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอแปรญัตติว่าเราควรจะต้องขอลูกความที่ว่านี้ออกเสียแล้วก็เดิมว่า "ตามที่รัฐมนตรีได้ประกาศไว้ในราชกิจจานุเบกษา" เพราะเหตุว่ามาตรา ๔ นั้น

(๑) (๒) (๓) (๔) นั้นจะเป็นเรื่องของกระทรวง-ทบวง-กรม มันเป็นหน่วยราชการ เพราะฉะนั้นเราไม่คิดไปในแง่อกุศล แต่ถ้าหากว่าบริษัทจำกัดบริษัทค้าขายแล้วละก็จะให้ท่านคิดอย่างไร บริษัทไม่ค้าขาย ไม่หากำไรมีที่ไหน แล้วไปตั้งหุ้นส่วนกันทำไม รัฐบาลเองก็เช่นเดียวกัน จริงอยู่เรากำลังถึงคุณภาพของบริษัทที่จะมาดำเนินการได้ เราต้องคำนึงถึงคุณภาพเช่นเดียวกัน แต่ว่าท่านนายกรัฐมนตรีก็อาจจะวางวิธีการและงานเงื่อนไขได้อีกว่านายทะเบียนจะรับจดทะเบียน จะให้ใบอนุญาตสำหรับบริษัทใด ๆ นั้นจะต้องมีวิธีการอย่างนี้ ก็ชอบที่จะทำได้ตามมาตรา ๕, ๖, ๗ แล้วก็ไม่ได้กลับไปใช้อภิสิทธิ์ซ้อนอภิสิทธิ์แล้วใช้มาตรา ๔ เขามาอีกกลับไปห้ามเอกชนเข้าไปเสียอีก กฎหมายมันเขียนกันอย่างนี้ ร่างกันอย่างนี้ กระผมจึงเห็นด้วย ความบริสุทธิ์ใจว่ามันเป็นของน่าเกลียด เพราะฉะนั้นจึงให้ขอส่งเหตุการณ์การไว้แล้ว การที่ขอแปรญัตตินี้ก็แปรญัตติเพื่อให้สถานีได้เห็นว่าเรา เขียนกฎหมายกันเพื่ออะไรแน่ ก็รู้แล้วว่า มันไปไม่รอด แต่ว่าจำเป็นจะต้องให้สมาชิกทั่วทุกท่านได้มีโอกาสพิจารณาเสียอีกครั้งหนึ่งว่าเมื่อกฎหมายฉบับนี้ออกไปแล้วนั้นจะเป็นดังที่ข้าพเจ้าได้กล่าวหรือไม่

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณจะเป็นยันหรือครับ ยืนยันตามที่ขอแก้หรือเปล่า

นายประสิทธิ์ จุลละเทศ (สงขลา) : กระผมขอยืนยันครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควรแก้ตามที่ท่านผู้มีเกียรติเสนอมา โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ เป็นส่วนน้อย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควรเอาตามเดิม โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ส่วนมากเห็นควรเอาตามเดิม

นาย... (ชื่อ) ...

... (เนื้อหาคำพูด) ...

นาย... (ชื่อ) ...

... (เนื้อหาคำพูด) ...

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ...

... (เนื้อหาคำพูด) ...

นาย... (ชื่อ) ...

... (เนื้อหาคำพูด) ...

... (เนื้อหาคำพูด) ...

... (เนื้อหาคำพูด) ...

... (เนื้อหาคำพูด) ...

... (เนื้อหาคำพูด) ...

... (เนื้อหาคำพูด) ...

... (เนื้อหาคำพูด) ...

นาย... (ชื่อ) ...

... (เนื้อหาคำพูด) ...

... (เนื้อหาคำพูด) ...

... (เนื้อหาคำพูด) ...

... (เนื้อหาคำพูด) ...

... (เนื้อหาคำพูด) ...

นายเทิ้ม ไชยนิรันดร์ (ตลก) : มาตราที่ห้าฯ เจ้าก็มีแปดตัวคืออยู่หน่วย ก็ท่านประธาน
ไม่เห็นให้โอกาสข้าพเจ้าเลย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : นิติบุคคลเหมือนกันละ ได้ ๆ พูดเชยพูด
คือว่าคุณจะยืนยันใหม่เล่า เพราะว่าท่านผู้มีเกียรติที่แล้วมานั้นก็พูดเสียยาวแล้ว ถ้าคุณ
จะยืนยันด้วยก็จะได้ไหวคเสียพร้อม ๆ กัน คือของคุณก็คือว่าคัดคำว่า "นิติบุคคล"

นายเทิ้ม ไชยนิรันดร์ (ตลก) : ก็อันเดียวกันนั้น แต่ว่ามันไม่ใคร่มีโอกาสชี้แจง
แต่ก็ลงมติไปแล้ว ท่านประธานก็ลงมติไปแล้ว

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เรายังไม่ได้พูดเลย ไม่เป็นไรคุณจะชี้แจง
เมื่ออนุญาต

นายเทิ้ม ไชยนิรันดร์ (ตลก) : คือข้าพเจ้าสงสัยอยู่หน่วยเดียวว่า ในเรื่องให้
สิทธิพิเศษกับบริษัทไทยโทรทัศนะอะไรนี้ จึงได้มีการประกาศยกเว้นนิติบุคคลไว้ที่จริง
ข้าพเจ้าก็แปดตัวคัดคำว่า "นิติบุคคล" นี้เหมือนกัน ที่นี้ก็มีเสียงพูดกัน สงสัยว่ามีบุคคลบาง
ท่านไปเข้าหุ้นส่วนหรืออย่างไร มีเสียงพูด ๆ กันอยู่ ก็สงสัยว่าจะมีอย่างไร หรือเขาจะ
ให้ประโยชน์เกี่ยวกับส่วนรวมอย่างไร จึงได้ให้สิทธิพิเศษแก่เขาอย่างนี้ ท่านกรรมการได้
รู้ความเป็นไปในเรื่องนี้หรือเปล่า ข้าพเจ้าก็อยากจะถามดู แล้วเมื่อมีความจริงอย่างไร
เราจึงให้สิทธิพิเศษแก่เขาก็ขอให้ท่านคณะกรรมการชี้แจงแถลงลงในข้อนี้ให้ข้าพเจ้าทราบ
สักหน่อย

นายยศ อินทร โทมาดยสุต กรรมการ : ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติขอร้องใจในเรื่อง
นิติบุคคล ๆ อาจจะจำแนกได้ ๒ สถาน นิติบุคคลที่ให้ประโยชน์แก่รัฐ เช่นกระทรวง ทบวง
กรม วิทยาลัย หรือสาธารณชนอย่างนี้เป็นต้น และนิติบุคคลถ้าตามความหมายของ
ท.ท.ท.ที่ท่านผู้มีเกียรติขอร้องใจนี้เป็นนิติบุคคลที่ให้ประโยชน์แก่สาธารณชน ซึ่งถ้าจะพูดกลับกัน
ก็เป็นองค์การของรัฐบาลนั่นเอง แต่ท่านอาจจะขอร้องใจว่าถ้าเป็นองค์การรัฐบาลทำไมไม่เขียน
ให้ชัด สถานนี้คืออนุมัติพระราชบัญญัติการจัดตั้งองค์การไปแล้ว ถ้าท่านขอร้องใจว่าการเป็น

นิติบุคคลนี้จะ ไม่ถูกตามความประสงค์ของท่าน รัฐบาลก็จะเข้ามาเป็นองค์การของรัฐบาลตามพระราชบัญญัติจัดตั้งองค์การรัฐบาลก็ได้ และ ท.ท.ท. นี้มีได้ให้ประโยชน์เป็นผลรายได้แก่เอกชนคนหนึ่งคนใดหรือ-เจ้าหน้าที่คนหนึ่งคนใดของรัฐบาล เพราะส่วนใหญ่โดยพฤตินัยเป็นองค์การรัฐบาล หน่วยงานการต่าง ๆ ที่เป็นองค์การของรัฐบาลอยู่แล้วเป็นผู้ถือหุ้น ไม่มีเอกชนคนใดไปร่วมถือหุ้นรวมอยู่ใน ท.ท.ท. นี้ กระผมขอเรียนชี้แจงต่อท่านผู้ซึ่งเกียรติคุณนี้

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็คุณไม่คิดใจแล้วไม่ใช่หรือ ที่นี้ผิดแก้ไขที่ท่านผู้มีเกียรติคนแรกขอแก้ไขว่า ตามที่รัฐจะได้อธิบายประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อโหวตกันแล้วคงเอาตามผู้แปรญัตติ ๔ คะแนน สงวนตามเดิม ๒๔ คะแนน ผ่านไป

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ ไม่แก้ไข

มาตรา ๘

นายประสิทธิ์ จุลละเกษตร (สงขลา) : สำหรับมาตรานี้ ข้าพเจ้าได้คุยครวญกับมาตรา ๘ อยู่แล้ว แต่ว่าตามที่ท่านกรรมาธิการชี้แจงว่า บริษัท ท.ท.ท. นี้มันได้ปฏิบัติบริวารให้กับส่วนรวมหรืออะไรทำนองนั้น อันที่จริงในเรื่องของบริษัทนั้นเราอย่าพูดถึงกันดีกว่า คือบริษัทจำกัดนั้นมันค่ากำไรเป็นของแน่ คือเราจะพูดเป็นอย่างอื่นมันไม่ได้ ที่นี้ข้าพเจ้าได้เรียนกรรมาธิการแล้วในชั้นชี้แจงในชั้นแปรญัตติที่กรรมาธิการบอกว่า เราก็แก้เป็นองค์การละซิแล้วต่อมา ท.ท.ท. นี้จะเป็นองค์การ ข้าพเจ้าไม่ว่า เพราะเหตุว่าเป็นหน่วยของราชการที่นี้ ข้าพเจ้ายอมให้กฎหมายไม่บังคับมันนั่นแหละก็บอกกันอยู่แล้วว่า ทำไมสิทธิพิเศษอย่างใดถึงว่ากฎหมายฉบับนี้บังคับแก่นิติบุคคลหรือว่าบริษัทจำกัดใด ๆ ไม่ได้ก็อย่างนี้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าต้องการให้บริษัทจำกัดนี้อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายถึงได้ขอแก้บางอย่างที่ว่านี้ ถ้าหากว่า ท.ท.ท. จะกลายเป็นองค์การ ท.ท.ท. อะไรต่าง ๆ นั้นข้าพเจ้ายินดีด้วย เพราะที่ข้าพเจ้าเชื่อว่า นี่เป็นส่วนราชการ โดยเฉพาะ แต่ว่าถ้าหากว่าเป็นบริษัทจำกัดแล้ว จะเรียกเป็นส่วนราชการไม่ได้คงลาช่ายคงหากำไร ถ้าไม่อย่างนั้นบริษัทล้ม บริษัทจะต้องประคอง

กรรมการไม่เห็นด้วยนั้นก็เป็นเรื่องใจอยู่ ก็ฝากข้อสังเกตไว้ต่อที่ประชุมนี้ แล้วต่อไป
 จะเป็นจริงอย่างที่ข้าพเจ้าว่าหรือไม่ ก็คงจะไม่ยากนักหรอก วันสองวันนี้ก็ประกาศแล้วว่า
 บริษัทอะไรบ้างที่อยู่ในกฎกระทรวงที่ว่านี้ ข้าพเจ้าให้ข้อสังเกตไว้แบบนี้แล้ว เป็นเหตุผล
 ที่มันคิดว่าคงเถียงกันไม่ได้ แล้วกรรมการก็ไม่ได้ชี้แจงอะไรมากมาย อัยการผูกขาดแบบ
 นี้เป็นการผูกขาดที่น่าเกลียด ถ้าเป็นวงภายในข้าพเจ้าไม่ว่า คือจะกันบริษัทโน้นกันบริษัทนี้ไม่
 ว่า นี่เขียนกฎหมายเขียนไว้ชัดเหลือเกิน กฎหมายก็ไข้งคับไม่ได้ บริษัทธรรมดาตามกฎหมาย
 ไข้งคับไม่ได้ ข้าพเจ้าเป็นห่วงหลักใหญ่เท่านั้นเอง บริษัทใด อื่นใดไม่สำคัญ ขอให้กรรมการ
 ชี้แจงด้วยสำหรับที่ข้าพเจ้าขอแปรวัตถุประสงค์กันว่า ทำไมเขาทำไม่ได้ เพราะอะไร เอกชนมีเงิน
 ๒๐ ล้าน ทำไมเขาทำไม่ได้ นิติบุคคลอื่น เราผูกกันแบบนี้ ท่านจะรับเหมาผูกขาดใช้ใหม่
 กรรมการเถียงแทนรัฐบาลข้าพเจ้า...

ผู้ทำการแทนประธานสภานิติบัญญัติ : คุณอย่าพูดให้มากมายไปเลย กรรมการ
 เขามีสิทธิที่จะพูดได้

นายแพทย์ อมาตยกุล (กรรมการ) : ความจริงพระราชบัญญัติฉบับนี้มันไม่มี
 อะไรเลย เราได้เปิดอภิสิทธิ์ให้แก่บุคคลทั่ว ๆ ไปแล้วที่ได้ตั้งเป็นบริษัทจำกัดและได้ขออนุญาต
 โดยถูกต้องเรายินยอมเปิดโอกาสให้ทั้งนั้น แต่ว่าเรื่องเล็กมีเท่านี้ท่านผู้แปรวัตถุประสงค์พยายามพูด
 ไปใหม่มันมากขอความเห็นอกเห็นใจกับสถานนี้ ดูเหมือนประหนึ่งว่ารัฐบาลนี้ได้กระทำการอันมี
 เป็นที่บังควรที่จะได้ไว้วางใจ ดูประหนึ่งเช่นนั้น แต่ความจริงมิได้ทำเช่นนั้นเลย คณะกรรมา
 ธิการนี้ไม่พยายามก้าวล่วงเลยไปถึงว่าจะบริษัทใด ๆ แต่ท่านพยายามจะหีบเอา ท.ท.ท.
 ที่ขึ้นมาพูดอยู่ตลอดเวลา คณะกรรมการนี้เปิดโอกาสและเห็นว่าทุกบริษัท ถ้าหากว่าได้
 ตั้งให้ถูกต้องแล้วและขออนุญาตขึ้นมา โดยถูกต้องแล้ว มีสิทธิที่จะขออนุญาตตั้งเป็นสห
 ษานีกระจายเสียงไร้สาย หรือสถานีวิทยุโทรทัศน์ไร้สาย มาตรการตั้งแต่ ๕ - ๖ - ๗ - ๘
 นั้นอนุญาตทั้งนั้น ต้องมีข้อแม้ มีเว้นแต่ แม่แต่กฎกระทรวงก็ได้มีข้อแม้ไว้แล้วว่า เมื่อได้รับ

อนุญาตแล้วก็ทำไต่ทั้งนั้นเป็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้นคณะกรรมการก็ไม่ควรจะขอสืบสาว
ยาวเรื่องไป จะขอยืนยันไว้ตามเดิม

นายประสิทธิ์ จุฬละเกต (สงขลา) : คือว่ากรรมการยังไม่ได้ชี้ในข้อที่กระผม
ถามว่า วิธีการแบบนี้เป็นอันว่านิติบุคคลนั้นไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมใหม่ ไม่ได้ตอบเลย
คือว่าบริษัทจำกัดนี้ไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมก็ให้รู้มา กระผมไม่ว่าแต่ขอให้ตอบให้ชัดเจน
และเอกชนค้าไม่ได้ใช้ใหม่

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านพูดแล้วนี้ กฎหมายนี้เปิดโอกาสให้
บริษัทจำกัดขอเป็นนิติบุคคลอะไรอย่าง ท.ท.ท. ที่คุณชักตัวอย่างมากมายนักหนานั้นก็เห็น
จะพอแล้วกระมัง แล้วกรรมการได้ก็ยืนยันแล้ว

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : ขอบพระคุณมาก เพราะตามหลักสภาพ
เราที่จะออกกฎหมายนี้เราก็ต้องลงคะแนนหรือยกมือให้ความบริสุทธิ์ใจเพื่อประเทศชาติ
ไม่ใช่แค่อุปสรรค เมื่อแปรญัตติแล้วก็เปิดโอกาสให้สมาชิกทั่วไปตามหลักครับ นอกจากกรมา-
ธิการได้แก้ไข พวกเราซึ่งเป็นสมาชิกทั้งประเภท ๑ และประเภท ๒ ก็มีสิทธิที่จะอภิปรายเพื่อ
คุณงามความดี ไม่ใช่เราหลับหูหลับตาหรือว่าปล่อยให้เขาตีจนซ้ำแล้วกรรมการที่ตอบมันก็
เกาไม่ถูกที่คัน ตอบก็ยังไม่ขาวสะอาดแล้วข้าพเจ้าได้ฟังสมาชิกที่อภิปรายดี ๆ ก็พูดแต่ซ้ำ
ซาก ๒ ประเด็นซึ่งข้าพเจ้าจะหยิบยกให้เห็นแต่ก็ไม่แตก เพราะเหตุที่ว่าข้าพเจ้าว่าตีจนซ้ำ
แต่ไม่แตกเพราะอะไร เมื่อท่านฟังคำอภิปรายของข้าพเจ้าแล้วเป็นความสุจริตและเพื่อประเทศ
ประเทศชาติและเพื่อสถาบันและเพื่อรัฐบาลนี้แล้วละก็ท่านคงจะต้อง เอาน้ำมันเชียวมาวนให้
หายซ้ำ ที่ท่านพูดหลักใหญ่มา ๒ อย่างว่า เป็นนิติบุคคลแล้วใครที่เข้ามาสอดคล้องกันได้
เมื่อนิติบุคคลนี้รัฐบาลถือหุ้นตั้งมากมายก่ายกองนั้น ท่านอย่าตีว่า ท.ท.ท. *Television*
โทรทัศน์นั้นเข้ามาก่อนที่จะออกพระราชบัญญัตินี้แล้วในเวลาเดียวกัน *Television* นี้เป็น
สิ่งใหม่ซึ่งอเมริกาเขามีตั้งนานนมแล้ว แล้วเมื่อไทยยังไม่มีหัวเดียวหัวคือ มีพ่อค้าหน้าไหน
บ้างละที่กล้าเข้ามาเสี่ยงภัยที่จะมาเปิดบริษัทจำกัดนี้ขึ้นก่อน นี่เป็นประเด็นแรกที่จะมาถกถว

โอกาสที่จะเอาขุมมือเปล่าเมื่อเห็นมีกำไรดี นี้รัฐบาลก็ยังเป็นการเสี่ยงภัย แต่เห็นว่า
มัน เป็นสาธารณประโยชน์แก่ประเทศชาติที่จะเผยแพร่ไปมันดีกว่าวิหุยอย่างนี้ก็พยายามที่จะถือ
หุยบ้าง แต่ว่าในเวลาเดียวกันก็ไม่อยากที่จะเอาเงินของราษฎรมาให้ขาดทุนอย่างเดียว
ก็จำเป็นจะต้องมีต่างประเทศเขาเข้าหุยบ้าง อย่างที่เราได้อภิปรายกันมาแล้ว ถ้าจะมา
มองแต่แง่ร้ายอย่างเดียวทุกแต่เรื่องอภิสิทธิ์ ๆ อะไร แต่ที่เขียนกฎหมายเปิดช่องไว้แบบนี้
นิติบุคคลอื่นที่เข้ามาได้ในภายหลังเมื่อกิจการไทยโทรทัศนีสักก็สามารถที่จะขายหุยนี้ให้แก่
ประชาชนต่อไปล้มตาอาปากได้ บุคคลนิติบุคคลอื่นก็เข้ามาซื้อหุยได้ แน่ละหัวเลี้ยวหัวต่อ
จำเป็นอะไรที่ทำอะไรเสี่ยงภัยก็จะต้องหาทางที่จะกันความขาดทุนหรือเสียหายแก่ราษฎร
เพราะรัฐขาดทุนราษฎรก็ขาดทุน ศาสนาไม่มีอภิสิทธิ์อะไร ถ้ามองแต่เชิงเดินตอบกันอย่าง
เปิดอกแน่เป็นธรรมดาเราตั้งไข่ทุกก่อนมันเป็นธรรมดา มันก็ต้องมีอะไรกันบ้าง แต่ว่าไม่ใช่
อภิสิทธิ์จนเกินไป

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็เป็นอันยุติเพราะว่ากรรมาธิการได้ยื่น
ยันแล้ว

นายชัชวรินทร์ อินทะพันธ์ (ลำพูน) : ผมยังข้องใจอย่าเพิ่งได้ลงมติ ที่ผมข้องใจ
คือว่ากรรมาธิการตอบคุณประสิทธิ์ไม่ตรงประเด็น คุณประสิทธิ์แปรญัตติมาเพื่อที่จะเปิดโอกาส
ให้นิติบุคคลอื่นหรือเอกชนอื่นทำการค้าเครื่องรับวิทยุโทรทัศน หรือส่วนใด ๆ แห่งเครื่องรับ
วิทยุโทรทัศน ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงได้ คุณประสิทธิ์ ตามกรรมาธิการ ๆ บอกว่าค้าขาย
ได้เปิดเสรี ดูตามกฎหมายมาตรา ๘ ไม่ใช่เปิดเสรี มีมาตรา ๕ - ๖ - ๗ เท่านั้น ใครไป
ขออนุญาตขอได้ แต่ส่วนมาตรา ๘ ห้ามเด็ดขาด จะเป็นนิติบุคคลหรือเอกชนใด ๆ ก็ตาม
ถ้าหากนิติบุคคลนั้นกฎกระทรวงไม่ได้กำหนดไว้จะไปขออนุญาตไม่ได้เลย เคี้ยวนี้คุณประสิทธิ์
แปรญัตติคืออยากจะให้นิติบุคคลอื่น แม้ไม่กำหนดในกฎกระทรวงไปขออนุญาตได้ การจะอนุญาต
ให้ขายหรือไม่ให้ขายนั้นให้เป็นดุลพินิจของนายทะเบียนที่จะอนุญาตหรือไม่ เขาขออนุญาต
กรรมาธิการบอกว่าค้าขายได้โดยเสรี ข้าพเจ้ามองแล้วไม่เห็นจริง ๆ ท่านประธาน มีข้อไหน

เป็นภัยต่อสังคม เป็นภัยต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชนเพียงใดก็กรรมการจัดการ ได้แจ้งให้
 สถานใดทราบ อย่าให้เป็นที่ไปโดยคลุมเครือ ถ้าหากว่ากรรมการได้รับทราบนโยบายของรัฐบาลมา
 จากเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลบอกว่าเครื่องรับวิทยุโทรทัศน์อาจจะ เป็นภัยต่อสังคม อาจจะขัดต่อความ
 สงบเรียบร้อยของประชาชน รัฐบาลไม่เพียงประสงค์จะเปิดโอกาสให้บุคคลอื่นนอกจากนิติบุคคลที่กำหนด
 ในกฎกระทรวงเป็นผู้ขายแล้วก็ตาม สถานใดจะได้อภัยของใจ

นายเพทาย อมาตยกุล กรรมการ : สำหรับในประเด็นข้อคณะกรรมการขอเรียน
 ชี้แจงว่าคณะกรรมการนี้ได้ปฏิบัติให้เป็นไปสอดคล้องตามนโยบายของรัฐบาลที่สถานใดไว้วางใจ
 โดยส่วนใหญ่แล้ว กล่าวคือเรียนให้ตรงกับประเด็นที่สุดก็คือว่าบริษัท ท.ท.ท. นี้เป็นบริษัทที่เริ่มตั้งใน
 ระยะแรกและรัฐได้เข้าหุ้นมีจำนวนเกินกว่าครึ่งอยู่ในบริษัทแล้ว และในการดำเนินการในขั้นต้นนี้
 เกี่ยวด้วยเรื่องความปลอดภัย เกี่ยวกับด้วยเรื่องเสถียรภาพของรัฐบาลเองนั้น รัฐบาลเองจำเป็นต้อง
 จะต้องควบคุมไว้ในระยะแรกและเมื่อใครอยากจะขอตอบในประเด็นที่สองต่อไปตามมาตรา ๕ นั้นแปล
 ว่าถ้าปฏิบัติตามแล้วใคร ผู้หนึ่ง ผู้ใดจะขออนุญาตเปิดตั้งสถานีวิทยุโทรทัศน์ขึ้น ไม่ได้นั้น ไม่เป็นความจริง
 ถ้าผู้ใด ขออนุญาตเข้ามาและได้ประกาศในกฎกระทรวงแล้วก็มีสิทธิที่จะทำการค้าได้ หนึ่งถ้าจะทำ
 การค้าหรือจะทำการส่งนั้นถ้าไม่ขออนุญาต ไม่ได้รับอนุญาตเสียก่อนแล้วก็ยอมทำไม่ได้ เพราะฉะนั้นเมื่อ
 ขอเข้ามาและเมื่อได้ประกาศในกฎกระทรวงนั้นแล้วก็ยอมจะทำได้ คณะกรรมการจึงขอเรียนยืนยัน
 อย่างนี้

นายसानนท์ สายสว่าง (นครปฐม) : ผมเข้าใจเจตนารมณ์แล้ว คือว่ามีวัตถุประสงค์
 ที่จะอนุเคราะห์การนี้เพิ่งเริ่มใหม่ให้เป็นที่เรียบร้อย แต่หากกฎหมายเขียนอย่างนี้ประชาชนเขาจะเข้
 ใจว่าเราไปผูกขาดค่ากับเครื่องรับและทำให้เขาซื้อเครื่องแพงก็อยากจะให้กรรมการตกลงให้
 ประชาชนเข้าใจเสียหน่อยได้ไหมว่าแม้แต่นิติบุคคลหรือบริษัทใดที่ได้ประกาศในกฎกระทรวงแล้วให้
 ขายได้นั้นจะขายในราคาที่เหมาะสมที่ประชาชนอย่างสามัญธรรมดาที่จะเปิดฟัง เปิดดูก็เขาได้บ้าง คือ
 เขาก็กลัวอย่างว่าผูกขาดแล้วมันแพง นี้พูดตรง ๆ มันจะไม่มันมีปัญหาล่วงการที่เราจะสอนคนหรืออบรมคน
 โดยวิทยุนี้มันจะไม่โดยผล ที่ที่เขาปรารถนาไว้ก็คือว่ามันมาก ๆ แล้วของก็ถูก เมื่อถูกแล้วคนจน ๆ ก็

ข้อไปฟัง ได้เพื่อไม่ต้องมาถูกรุให้เสียเวลา มีวิทยุโทรทัศน์อันหนึ่งก็เปิดแล้วถูกเลิกดูกันเต็มบ้าน ลง
 ทุนที่เดียว ไม่ต้องมาถูกหนึ่งอะไร นี่ประโยชน์ เป็นอย่างนั้นแล้วก็กระทรวงศึกษาธิการจะสอนวิธีทำอะไร
 ก็สอนทางวิทยุ เขาประกาศอากาศเป็นอย่างไร ก็เขียนแผนที่ขีดเลยที่นั่นลมหัก ไปอย่างนั้นถูกตรบอก
 เลยมันก็เป็นประโยชน์ในการศึกษา ถ้าเราถูกขาดความมันก็ไม่เคยแพร่ประโยชน์มันก็ไม่ ได้ ขัดต่อเจตนา
 รมณ์ความหวังที่จะให้วิทยุโทรทัศน์ขึ้น เพราะเราต้องการในด้านประหยัด เพราะว่าที่เขาใช้กันมันไม่
 แพง เกือบมันมันกลัวแพง ถ้าเปิดหลาย ๆ บริษัทมันก็ไม่แพง เพราะฉะนั้นเราจะมีช่องทางฝากอันนี้ได้
 ไหมว่าให้ค่ากันโดยมาก ๆ โฆษณาโดยมันจะได้อะไรไม่แพง แต่ถ้านอยเจาขอให้กรกว่าให้มันถูกหน่อยให้
 คนจน ๆ พอมีกับเขาได้

นายแพทย์ อมาตยกุล กรรมการ : เรื่องนี้คณะกรรมการก็ได้วิตกเหมือนอย่างกับ
 สมาชิกผู้เกียรติที่ได้อภิปรายเมื่อสักครู่นี้แล้ว ได้พยายามชักชวนได้เสียงกับเจ้าหน้าที่ของฝ่ายรัฐบาล
 ที่ได้มาชี้แจงก็ได้ให้ค่าที่แจ้งว่าในการที่ระยะเริ่มแรกนี้เพื่อให้งานของวิทยุโทรทัศน์ให้เป็นประโยชน์
 แก่สาธารณชนทั่ว ๆ ไปอย่างแพร่หลายนั้นทางฝ่ายรัฐบาลที่ต่อหน้าอยู่ก็ได้พยายามควบคุมที่จะให้มีราคา
 ได้ถูกที่สุดที่จะให้มีการเผยแพร่ไปอย่างกว้างขวางที่สุด และรับรองยืนยันแน่นอนว่าจะต้องเป็นเช่นนั้น
 นี้แน่นอน แต่ว่าในขั้นต้นถ้าหากว่าจะไปเปิดให้ทั่ว ๆ ไปแล้วก็ย่อมจะต้องมีการแข่งขัน ถูกการแข่งขัน
 นั้นย่อมจะต้องถูกลงยั้งขึ้นนั้นกระผมเห็นด้วย แต่ว่าในระยะเริ่มต้นเมื่อทางฝ่ายเจ้าหน้าที่รัฐบาลได้รับ
 รองแล้วประการหนึ่ง และเพื่อจะให้กิจการโทรทัศน์เป็นประโยชน์อย่างยั่งยืนได้ดำเนินไปได้โดยเรียบ
 ร้อยนั้นคณะกรรมการก็เห็นเป็นการสมควรที่จะขอเรียนให้ทราบถึงนี้และขอยืนยันไว้ เพราะว่าอย่าง
 ไรก็ตามแม้ในเมื่อมาตรา ๘ ๖ สถานที่ไม่คับไปแล้วก็มาตรา ๘ ก็ขอให้สงวนไว้ตามเดิม

นายเทียม ฌสงขลา (ราชบุรี) : กระผมขอเวลานิดเดียวคือว่าในการพิจารณา
 ๘ นี้เท่าที่ท่านกรรมการ ได้อภิปรายก็เข้าใจแล้วว่าจะรักษานโยบายของรัฐบาลไว้และโดยเฉพาะก็
 พูดถึงด้วย ๆ คือว่าจะขอผูกขาดไว้ก่อนในขณะนี้หัวต่อหัวแล้วส่วนที่กระผมของใจอีกแง่หนึ่งคือว่าเมื่อ
 นี้สถานที่ได้มาตรา ๘ ไปซึ่งในมาตรา ๘ นั้นมีอยู่ ๔ คำว่า กระทรวงทบวงกรมอื่นใด และนิติบุคคล
 ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ถ้าหากว่าเพื่อจะให้คงตามเจตนารมณ์เช่นนั้นแล้วผมคิดว่าเว้นแต่กระทรวง
 ทบวงกรมหรือนิติบุคคลที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงนี้ไม่ต้องใช้ เพราะว่ามันอยู่ในเนื้อกฎหมายแล้ว กุญแจ

348

กฎหมายนี้ไม่บังคับแก่กระทรวงทบวงกรมหรือนิติบุคคลที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง แล้วการมาเขียน
นั้นเข้ากัน กระผมเอง ไม่ได้แปรตัตติและก็ไม่ได้อีกไซ้ แต่ขอเรียนเสนอกฎการเพื่อพิจารณาไว้
ว่าจะเป็นอย่างที่เขาวานจริงหรือไม่

นายยศ อินทรโกมาลย์สุต กรรมการ : คือความจริงมันเป็นอย่างนี้ คือท่านผู้เกียรติ
คนแรกท่านเข้าใจเจตนาของกรรมการ โดยเฉพาะของผมก็แล้วคือมาตรา ๔ นั้นพระราชบัญญัตินี้ไม่ใช่
บังคับแก่ ๑, ๒, ๓, ๔, และนิติบุคคลตามที่กำหนดในกฎกระทรวงนี้ ที่ผมได้เรียนชี้แจงในตอนแรกเพราะ
เหตุว่านิติบุคคลนั้นเราจำแนกได้เป็นสองสถาน ๆ หนึ่งนิติบุคคลที่อำนวยความสะดวกให้แก่สาธารณะชน
ที่ไม่มุ่งหวังเกี่ยวแก่การค้ากำไรใด เช่นมูลนิธิอย่างนี้เป็นต้น หรือกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ อันนี้
อยู่ในข่ายแห่งการบังคับตามมาตรา ๔ แต่ที่เมื่อท่านถามตามมาตรา ๔ ๆ นั้นห้ามมิให้เอกชน
ไม่ได้เว้นแต่นิติบุคคลหรือกระทรวงทบวงกรมซึ่งจะได้อำนาจไว้ในกฎกระทรวงว่าจะเป็นนิติบุคคลชนิด
ไหนบริษัทอย่างใดมีทุนเท่าใดอาจจะมีการกำหนดในกฎกระทรวง เช่นอาจจะเป็นบริษัทที่มีรัฐบาลถือหุ้นอยู่
หรือรัฐบาลสามารถจะคอนโทรล ( ) ได้ว่าจะค้าเครื่องแห่งวิทยุโทรทัศน์หรือส่วนประ
กอบนี้ได้ในราคาอันที่จะไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชน เพราะวิทยุโทรทัศน์รัฐบาลมีความ
มุ่งหมายในการที่จะส่งเสริมการศึกษา การสาธารณสุข การแพทย์ การวิทยาศาสตร์ต่าง ๆ ให้ชุมชน
ทั่ว ๆ ไปทุกส่วนภูมิภาคของประเทศไทยนี้โดยทั่วไประจวบโดยเขาใจจึงได้ดำเนินหรือได้จัดตั้งขึ้นเจตนา
รมณ์ก็มีเพียงเท่านั้น กระผมก็เลยขอต่อโอกาสชี้แจงว่าเอกชนไม่ได้เดือดขาด แต่บริษัทหรือนิติบุคคล
ที่จะค้าได้จะได้อำนาจไว้ในกฎกระทรวงอีกต่างหากเช่นเกี่ยวกับเงินทุนหรือเกี่ยวแก่การคอนโทรล
( ) ของรัฐบาลที่จะสามารถให้เขาค้าโดยไม่มีมุ่งหวังในกำไรใดมากจนเกินควรดังนี้ เป็นต้น

นายเทียม ไชยนันท์ (ตลก) : ในเรื่องนี้ก็ได้ฟังกรรมการชี้แจงแล้วก็มีกรรมการ
สองท่าน ท่านหนึ่งผู้แทนนครราชสีมาบอกว่รัฐบาลและองค์การถือหุ้นอยู่ทั้งหมด แต่ว่ามาฟังกรรมาชิ
การอีกคนก็เป็นส่วนใหญ่มีเอกชนถือหุ้นอยู่บ้าง เพราะฉะนั้นก็เป็นที่อยู่ว่าหุ้นของเอกชนอยู่บ้าง เพราะ
ฉะนั้นการดำเนินการผูกขาดก็ย่อมมุ่งหวังในทางกำไร ~~แล้ว~~ กรรมการทำไมจึงไม่แนะนำให้
รัฐบาล ใ้ซื้อกิจการของบริษัทไทยโทรทัศน์มาดำเนินการทำเสียเองเพื่อจะได้มีการขายเครื่องรับ
วิทยุโทรทัศน์ได้ในราคาที่ถูกหน้อย เพราะไม่เป็นการผูกขาดจะได้เป็นผลดีได้ใช้กันทั่วไป ข้าพเจ้า

349 ~~349~~

เชื่อเหลือเกินว่าหากว่าไซ้แบบผูกขาดอย่างนี้แล้วอย่างไรเสียก็ต้องขายแพง เพราะว่าเขาถือว่าลง
ทุนมาหลายล้าน กว่าจะเรียกทุนคืนค่าขายเครื่องจะเพิ่มเอาจากราคาการขายเครื่องรับนี้ไฉนก็
หลายหมื่นเครื่องกว่าจะคุ้มค่าเรียกกำไรคืนเข้ามา เพราะฉะนั้นก็จำเป็นต้องแพงเป็นธรรมดาการที่
จะแพร่หลายไปสู่ประชาชนทั่ว ๆ ไปได้มากนั้นมันเป็นการค้า เพราะฉะนั้นถ้าหากว่ากรมการได้คิด
ที่จะตัดค่าวานิติบุคคลออกแล้วพยายามที่จะแนะนำเสนอให้รัฐบาลได้รับซื้อกิจการของบริษัทนิติบุคคลที่ได้
รับอภิสิทธิ์นี้เข้ามาไว้เสียก็รู้สึกว่าจะเป็นการดีได้มากขึ้น ทำไมกรมการไม่ทำอย่างนั้นแล้วทำไม
ถึงชี้แจงกลับกัน ไปกลับกันมา ผู้แทนราษฎรถามว่าอย่างหนึ่งเขาพาเจ้าก็จับได้เดี๋ยวนี้เอง นี่เป็นอย่างนั้น

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้แปรฤกษ์คดีนี้แล้ว เห็นจะพอแล้วโวหกกัณฑ์

หลวงอรรถพรพิศาล (ตราด) : ขอเสนอโหลงมติเพราะอภิปรายมากแล้ว

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้ใคร่รับรอง

มีสมาชิกรับรอง

นายพันตำรวจเอก พันธุ์ นิลวัชานนท์ (สุราษฎร์ธานี) : กระผมขอเปิด ๗๗๗ และกระผม

ขอชี้ประเด็นอย่างนี้ ในมาตรา ๔ มีบอกว่าพระราชบัญญัตินี้มีให้ใช้บังคับแก่ ๑, ๒, ๓, ๔ มาตราที่ / ๔
นี้ห้าม เว้นแต่กระทรวงทบวงกรม ๆ ไม่บังคับเขาได้อย่างไร เพราะมาตรา ๔ ไม่บังคับอยู่แล้ว การ
เขียนกฎหมายอย่างนี้ผมไม่เข้าใจจริง ๆ มาตรา ๔ มาตรา ๔ ขอทานกรมการโปรดคุณ นี้ผมอยาก
จะขอให้เปิดอภิปรายต่อไป

มีสมาชิกรับรอง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้ใดเห็นว่าควรเปิดอภิปรายต่อไป โปรดยก

มือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าลงมติ คุณเห็นบอกว่า คำว่านิติบุคคล

350 ~~350~~

เมื่อคืนทางสภาได้คัดออกแล้วยังติดใจอยู่ไหม

นายเทียม ไชยนันทน์ (ตราด) : ยังติดใจอยู่

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าอย่างนั้นก็โหวต ๆ ในประเด็นของคุณ
ประสิทธิ์ก่อน ท่านผู้ใดเห็นควรแก้ตามที่คุณประสิทธิ์เสนอ โปรดยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควรคงไว้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือโดยพร้อมเพรียง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าคงไว้ ที่ในส่วนนิติบุคคลคุณเทียม
ยังยืนยันหรือเปล่า ท่านผู้ใดเห็นควรเอาตามที่คุณเทียมเสนอ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควรตามกรมการธิการ โปรดยก
มือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เลขาธิการอ่าน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๕ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา

๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๗ ทวิ

หลวงอรรถพรพิศาล (ตราด) : ในมาตรา ๑๗ ทวินี้ผมเห็นว่ากระผมได้เวียนต่อคณะ
กรมการธิการ เวลาประชุมแล้วว่าควรจะลดหย่อนผ่อนโทษผู้ที่มีเครื่องวิทย์ไว้ใช้หรือรับตามปกติ แต่ที่
ท่านเอาแต่วิทย์กระจายเสียงเท่านั้นท่านไม่เอาถึงวิทย์โทรทัศน์ด้วย เครื่องรับวิทย์โทรทัศน์ท่านก็อภิ
ปรายมาเมื่อคืนเองว่าต้องการเผยแพร่การศึกษาและการอื่น ๆ เพื่อประโยชน์แห่งรัฐหรือประโยชน์
ของประชาชน แต่ที่มีเครื่องรับวิทย์ไว้ใช้โดยไม่ได้จดทะเบียนนั้นคิดตารางจำคุก ๒ ปีปรับไม่เกิน ๒
พันบาท ตามมาตรา ๑๕ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าจะแก้เครื่องรับวิทย์กระจายเสียงแล้วก็ควรขอให้แก้
เป็นมีเครื่องรับวิทย์โทรทัศน์ด้วย ให้ปรับเพียง ๒๐๐ บาท กระผมเห็นว่าอย่างนั้นและขอให้ท่านโปรด

351 ~~351~~

ประกอบด้วยท่านกรรมการว่าขอให้แก้อย่างนี้ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖ หรือมาตรา ๗ ในกรณีเพื่อใช้
ซึ่งเครื่องรับวิทยุกระจายเสียงหรือส่วนใด ๆ แห่งเครื่องรับวิทยุกระจายเสียง

เครื่องรับวิทยุกระจายเสียง หรือส่วนใด ๆ แห่งเครื่องรับวิทยุกระจายเสียง

ในอุตสาหกรรม มีความผิดกระทำความผิดหรือไม่เป็นรองจากบท ประเด็นเป็นว่าเครื่อง

รับวิทยุ ในใบขายของรัฐบาลคงไม่ต้องการที่จะลงโทษกันในชั้นนี้ เพราะว่า

อุตสาหกรรมไม่ต้องการของไหลจากภายนอก เพราะว่าความบกพร่องเกี่ยวกับ

ประชาชน มีแนวโน้มที่จะมีมากขึ้น เพราะว่าความบกพร่องเกี่ยวกับความ

เป็นเชิงเทคนิคอีก โดยรวมแล้วรัฐบาลมีแนวโน้มที่จะไม่ต้องการ

เพราะฉะนั้นเรื่องนี้จะเป็นเรื่องที่จะต้องพิจารณาต่อไป

นายเวทนาม นายชยกุล กรรมการบริหาร : ความที่งานสภาผู้แทนราษฎร

จะออกใบรับวิทยุกระจายเสียงหรือไม่ก็ตาม เพราะว่าใบรับวิทยุกระจายเสียง

นั้นเป็นใบรับวิทยุกระจายเสียง เพราะว่าใบรับวิทยุกระจายเสียงนั้น

จะออกใบรับวิทยุกระจายเสียง เพราะว่าใบรับวิทยุกระจายเสียงนั้น

จะออกใบรับวิทยุกระจายเสียง เพราะว่าใบรับวิทยุกระจายเสียงนั้น

จะออกใบรับวิทยุกระจายเสียง เพราะว่าใบรับวิทยุกระจายเสียงนั้น

จะออกใบรับวิทยุกระจายเสียง เพราะว่าใบรับวิทยุกระจายเสียงนั้น

จะออกใบรับวิทยุกระจายเสียง เพราะว่าใบรับวิทยุกระจายเสียงนั้น

จะออกใบรับวิทยุกระจายเสียง เพราะว่าใบรับวิทยุกระจายเสียงนั้น

จะออกใบรับวิทยุกระจายเสียง เพราะว่าใบรับวิทยุกระจายเสียงนั้น

จะออกใบรับวิทยุกระจายเสียง เพราะว่าใบรับวิทยุกระจายเสียงนั้น

จะออกใบรับวิทยุกระจายเสียง เพราะว่าใบรับวิทยุกระจายเสียงนั้น

จะออกใบรับวิทยุกระจายเสียง เพราะว่าใบรับวิทยุกระจายเสียงนั้น

จะออกใบรับวิทยุกระจายเสียง เพราะว่าใบรับวิทยุกระจายเสียงนั้น

จะออกใบรับวิทยุกระจายเสียง เพราะว่าใบรับวิทยุกระจายเสียงนั้น

จะออกใบรับวิทยุกระจายเสียง เพราะว่าใบรับวิทยุกระจายเสียงนั้น

สภาผู้แทนราษฎร ค.๕/๒๕๕๘ (วิสามัญ) โขก - เล็ก ค.๑๕/๑

ในกรณีนี้เพื่อใช้ซึ่งเครื่องรับวิทยุกระจายเสียงหรือส่วนใด ๆ แห่งเครื่องรับวิทยุกระจายเสียงหรือเครื่องรับวิทยุโทรทัศน์ หรือส่วนใด ๆ แห่งเครื่องรับวิทยุโทรทัศน์ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท กระผมเห็นว่าเครื่องรับวิทยุนี้ นโยบายของรัฐบาลคงไม่ต้องการที่จะลงโทษคนในการที่จะมีไว้ แม้จะไม่รับอนุญาตก็ไม่ต้องการลงโทษมากมายอะไร เพราะท่านบอกว่าเพื่อประโยชน์แห่งรัฐและประชาชน มีแล้วก็ต้องระวัง ที่นี้ถ้าหากว่ามีผิดอะไรนิดหน่อยติดครางแล้ว มันยิ่งกว่าอาวุธปืนเดือนเสียอีก โทษฐานมีอาวุธปืนเดือนยังไม่ถึงเท่านี้ นี่มีวิทยุเดือนเท่านั้นแหละ ติดคราง กระผมรู้สึกปลาด เพราะฉะนั้นขอให้แก้ไขเรื่องนี้ด้วยจะเป็นพระคุณที่สุด

นายเพทาย งามาศยกุล กรรมการ : ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ทักท้วงมาเช่นนั้น คณะกรรมการไม่ขัดข้องตามที่จะเคิม แต่ว่าขอเรียนว่าโดยเฉพาะมาตรา ๗ นั้นเขียนลงไปไม่ได้ เพราะโปรดได้พิจารณาว่ามาตรา ๗ นั้นมีเป็นจำนวนมากเกินกว่าขอบเขตในสามัญชนจะมีได้ หมายความว่าถึงอย่างนั้น เพราะฉะนั้นจึงอยากขอเรียนว่าถ้าหากว่าจะเคิมเฉพาะเครื่องรับวิทยุกระจายเสียงหรือเครื่องรับวิทยุโทรทัศน์เท่านั้นคณะกรรมการไม่ขัดข้อง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าอย่างนั้นกรรมการจะเคิมว่าอย่างไร เสนอมาเสียให้เรียบร้อย

นายเพทาย งามาศยกุล กรรมการ : คณะกรรมการขอเคิมในมาตรา ๑๗ ทวิว่า "ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖ ในกรณีนี้เพื่อใช้ซึ่งเครื่องรับวิทยุกระจายเสียง เครื่องรับวิทยุโทรทัศน์ หรือส่วนใด ๆ แห่งเครื่องรับวิทยุกระจายเสียงหรือวิทยุโทรทัศน์ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท"

หลวงอรุณพรพิศาล (ตราด) : แก้อย่างนั้นไม่ได้ เพราะเหตุว่าวิทยุโทรทัศน์นั้นะไม่อยู่ในมาตรา ๖ มันอยู่ในมาตรา ๗ แล้วมาตรา ๖ กับมาตรา ๗ ก็ใจความอย่างเดียวกัน

กัน คือมาตรา ๒ ห้ามไม่ให้ มี นำ ทำ นำเข้าหรือนำออกซึ่ง เครื่องรับวิทยุกระจายเสียง ส่วนมาตรา ๓ นะ เครื่องรับวิทยุโทรทัศน์ มันก็เหมือนกัน เพราะฉะนั้นเราบัญญัติไว้มาตรา ๓ สำหรับมีเพื่อใช้วิทยุโทรทัศน์ หรือ วิทยุกระจายเสียงมันก็ลงโทษเหมือนกัน ถ้าผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒ หรือมาตรา ๓ ในกรณีมีเพื่อใช้ซึ่ง เครื่องรับวิทยุกระจายเสียง หรือส่วนประกอบเครื่องรับวิทยุโทรทัศน์หรือส่วนประกอบอะไหล่อย่างนี้มันก็ใช้ได้ เพราะมาตรา ๓ เราอ้าง ได้ไม่มีผิดอะไร เพราะฉะนั้นถ้าประนีประนอมก็ขอให้แก้แบบนี้ครับ

นายเพทาย ฆมาศกุล กรรมการ : คณะกรรมการนะเข้าใจผิด คิดว่าท่านจะมีในมาตรา ๓ ทั้งหมดด้วย ถ้าหากว่ามีเฉพาะว่ามีเพื่อใช้เท่านั้น คณะกรรมการก็ไม่ขัดข้อง จึงขอเรียนแก่มาตรา ๑๗ ทวิว่า " ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒ หรือมาตรา ๓ ในกรณีมีเพื่อใช้ซึ่ง เครื่องรับวิทยุกระจายเสียง หรือเครื่องรับวิทยุโทรทัศน์ หรือส่วนใด ๆ แห่ง เครื่องรับวิทยุกระจายเสียง หรือเครื่องรับวิทยุโทรทัศน์ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง มีความผิดต้องระวาง โทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท"

นายसानนท์ สายสว่าง (นครปฐม) : อ่านมาตรา ๓ ให้มันชัดครับ มาตรา ๓ มีระบุที่โทษว่ามีเพื่อใช้ จึง โดโยงมาตามบทโทษกับมาตรา ๑๗ ทวิ มาตรา ๓ ไม่มีกล่าวเลย แล้วท่านจะไปกำหนดโทษว่าผิดตามมาตรา ๒ หรือมาตรา ๓ มันเข้ากันไม่ได้ มาตรา ๓ ว่า "ห้ามมิให้ผู้ใดทำ มี นำ เข้าหรือนำออกซึ่ง เครื่องรับวิทยุโทรทัศน์" มันจะไปโยงเข้าไม่ได้ มี แต่เขาจะไม่ใช้ก็ได้ มันไม่ขัด เขียนกฎหมายต้องพยายามอย่าให้เป็นมหากษัตริย์ กระฉกนะไม่ขัดข้องหรอก เดี่ยวจะเอากันชู้ ๆ ไป

หลวงอรรถพรพิศาล (ตราด) : กระผมได้ทำความตกลง กับกรรมการมาตั้งแต่วันนั้นแล้วว่ามีไว้เฉย ๆ ไม่ใช่มันผิดตามมาตรา ๑๕ แต่ว่าตามธรรมเนียมคฤหัสถ์ที่จะมีไว้เพื่อใช้มันมีความผิดตามมาตรา ๑๗ ทวิ เพราะเหตุว่าเรากำลังการให้ประชาชนมี แต่ว่าเรื่องนำสืบมีไว้เพื่อใช้มันถ้า เขาฟ้องว่าเรามี เราก็นำสืบว่าฉันมีไว้เพื่อใช้ก็ปรับสองร้อย

บาทเท่านั้น เพราะฉะนั้นเราไม่มีปัญหาอะไร เราไว้เพื่อใช้ เพราะฉะนั้นโทษมันเบาขึ้น เรา
ก็สบายอกสบายใจขึ้นว่ามีวิญญูแล้วไม่ต้องถึงกับติดคุกติด~~คุก~~ ๓๖

นายसानนท์ สายสว่าง (นครปฐม) : กระผมไม่คิดใจอะไรหรอก ที่มันโยงมาตรา
๗ ว่า ผิดตามมาตรา ๗ ที่นี้มาตรา ๗ มันไม่ใช่ไว้เพื่อใช้ มีเฉย ๆ แล้วนำเข้าออกอะไร
นี่ มันจะเข้ากันไม่ได้ กระผมหมายความว่าอย่างนั้น ที่นี้สำหรับมาตรา ๗ เขาลงโทษกัน
ตามมาตรา ๑๘ แล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอโทษ คุณसानนท์ ๆ คำว่า"มี"ในมาตรา ๗ เขา
มีเหมือนกันนะ

นายसानนท์ สายสว่าง (นครปฐม) : มีเฉย ๆ แต่เขาอาจจะไว้โดยไม่ได้มี
ไว้เพื่อใช้ ก็ไม่ได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๗ แล้วเราจะไปโยงให้มีโทษตามมาตรา ๑๗ ที่ไม่ได้
มันเป็นอย่างนั้นครับ

หลวง อรรถพรพิศาล (ตราด) : กระผมก็รู้สึกสงสัยอย่างคุณसानนท์ ๆ ว่าเหมือน
กัน เพราะฉะนั้นขอแก้แบบนี้จะได้ใหม่ท่านกรรมาธิการ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖ หรือมาตรา ๗
ถ้ามีเพื่อใช้ หรือในกรณีมีเพื่อใช้มันก็จะชด้อยเหมือนกัน แต่ว่าขอให้พิจารณาดูให้ถี่นะ

นายเทียม ไชยนันท์ (ตาก) : ในมาตรานี้ข้าพเจ้าก็แปรแก้ไว้ แล้วก็
กรรมาธิการ ก็บอกว่าแก้ไขให้แล้ว ก็ว่าข้าพเจ้าก็ไม่อยากให้คนที่มีการรับวิญญูนี้ต้องถึง
กับติดคุกติด~~คุก~~ ๓๖ ทั้งสองมี เพราะว่ามันเป็นการแรงเกินไป กรรมาธิการ ก็บอกว่าแก้ไขให้
แล้วตามนี้ เพราะฉะนั้นที่จริงข้าพเจ้าเห็นว่าที่กรรมาธิการแก้ไขให้ ถ้าพูดตามส่วนก็พออนุโลม
ได้เป็นการผ่อนความผิดลง ไปสำหรับผู้ที่มีเพื่อจะหาความมัน เติ้งบ้าง ก็มีเครื่องรับวิญญูกระ
บายเสียงบ้าง วิญญูโทรทัศน์บ้างอะไรเหล่านี้ บังเอิญไปกระทำผิดกฎหมาย บางทีขาดต่ออายุ
ไปบ้าง หรือบางทีไปบังเอิญมีคนเคนเซอร์ เข้าอันสองอัน คิดบ้านอยู่ มันก็เป็นกรรมาธิการมีส่วนหนึ่ง
ส่วนใดของเครื่องรับวิญญูกระบายเสียงหรือวิทยุโทรทัศน์นี้แล้วจะไป เอาโทษจำคุกเขาถึงสองปี

ข้าพเจ้าว่ามันแรงเกินไป กรรมวิธีการจึงได้แก่อย่างนี้ ก็แก้ไขเบาลงไปก็ว่าจะได้อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นการที่ยังติดไว้นี้ก็มีติดไว้สองมาตรา มาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ ก็แบ่งแยกออกไป มาตรา ๑๓ ทวิก็บอกว่า ถ้าฝ่าฝืนมาตรา ๖ ในกรณีนี้เพื่อใช้ซึ่งพวกเหล่านี้ละก็เอาแค่เพียงปรับไม่เกินสองร้อยบาท ถ้าหากว่ามีกรรมลาตามมาตรา ๗ ละก็ นั่นเป็นการมีทั่ว ๆ ไป ถือว่าเป็นข้อยกเว้นจากการมีเพื่อใช้เสียแล้ว ก็ต้องเข้ามาตรา ๑๔ คือว่า ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖ ในกรณี ทำ มี นำเข้ามา น้อออกซึ่งเครื่องรับวิทยุกระจายเสียงส่วนใดส่วนหนึ่ง นั่นก็เข้าตามนี้ ก็มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี เพราะฉะนั้นเอาตามนี้ข้าพเจ้าก็เห็นว่าพอผ่อนเบาภาระรุนแรงแห่งการลงโทษไปแล้ว

นายชัชวรินทร์ อินทะพันธ์ (ลำพูน) : กระผมว่าเอาอย่างง่าย ๆ อย่างนี้ได้กว่า คัดปัญหาใด ๆ ไปทั้งหมด คือเพียงแต่ขอตัดคำว่า"มี"ในมาตรา ๑๔ ออกเสีย แล้วก็"เพื่อใช้" ในมาตรา ๑๓ ทวิ ออกเสีย ใดก็ตาม คือในกรณีเพียงแต่มีเท่านั้นไม่ควรมีโทษแรงอย่างที่คุณ**เทียนม** ๆ แปรพฤติ กรรมเห็นคล้ายเหมือนกัน ขนาด**คุณ**มีวิทยุ มีไว้เพื่ออะไรก็ตาม มีไว้เพื่อพิฆาต หรือไม่มีไว้เพื่อฟัง นี้จะไปลงโทษเขาถึงสองปี แหม มันแรงเหลือเกิน อยากจะขออรรถหมายอย่างนี้ เอา"มี"ออกเสีย แล้วมาตรา ๖ มาตรา ๗ ไม่ต้องไปแก้ แล้ว"มี"เพื่อใช้"ในมาตรา ๑๓ ทวิ เอาออกเสีย หรือมีจะนั้นอีกทางหนึ่งไป เติม"เพื่อใช้"ในมาตรา ๖ กับมาตรา ๗ จะเอาอย่างไรก็เอา

นายสุเทศเสกต บุญยษิตี กรรมวิธีการ : ตามมาตรา ๑๔ นั้น การมีมีได้หลายอย่าง มีไว้เพื่อครอบครอง และมีไว้เพื่อขาย แต่เราแยกมีไว้เพื่อใช้มันไปไว้ในมาตรา ๑๓ ทวิ ซึ่งเราต้องการโทษแต่เพียงเล็กน้อย คณะกรรมวิธีการจึงขอเขียนตามร่าง

นายทองสืบ สุระมาร์ค (ประจวบคีรีขันธ์) : ข้าพเจ้าเห็นว่ามันควรจะแยกไปอย่างที่ท่านสมาชิกได้เสนอเมื่อกี้ มีเพื่อใช้ไปไว้ในมาตราเก่า ความจริงนั้นมีเฉย ๆ อาจจะถูกลงโทษ เช่นมีคันเคนเข็หรือมีหลอดเก่า ๆ มีเครื่องรับอะไรเล็ก ๆ น้อย ๆ เครื่อง

ประกอบนี้ละลงโทษจำคุกไม่เกินสองปี ปรับไม่เกินสองร้อยบาท ถ้าจับเข้าแล้วมันต้องลงโทษตามนั้นทั้งสิ้น มันก็เป็นภาระหนักอยู่

นายเทียม ไชยรินทร์ (ตลก) : ตามที่กรรมาธิการแก้นั้นเขาสวयแล้ว และดีเหลือเกินในการจะช่วยประชาชน เพราะว่าคำว่า"มี" ในมาตรา ๕ ก็คือ "มี" ในมาตรา ๖ ก็คือนั้น มันมีหลายอย่าง มีไว้เพื่อใช้ มีไว้เพื่อพิทักษ์ มีไว้เพื่อก่อกรรมทำชั่วอะไรอีกทั้งหลายอย่าง เพราะฉะนั้นถ้าหากใครมีไว้ในมาตรา ๖ มาตรา ๗ แล้วละก็ ถ้าหากว่าไม่ใช่เพื่อใช้แล้วละก็ผิดตามมาตรา ๑๘ ทีนี้เพื่อจะช่วย นี้กรรมาธิการจึงใส่มาตรา ๑๗ ทวิไว้ ถ้าหากว่า"มีเพื่อใช้" คำว่า"เพื่อใช้" ประกอบคำว่า"มี" มีเพื่อใช้ละก็มีความผิดเพียงปรับไม่เกินสองร้อยบาท นี่สวयแล้ว กรรมาธิการทำมาดีมากแล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าในมาตรา ๑๗ ทวินี้ คงเติมข้อความตามตั้งที่กรรมาธิการแก้ไขมา ถ้าที่ประชุมไม่ขัดข้องก็เป็นอันว่าให้เติมได้ตามที่กรรมาธิการเสนอต่อไปได้

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ - ๒๐ - ๒๑ ไม่แก้ไข มาตรา ๒๒ - ๒๓

นายพันตำรวจเอกพัฒนา นิลวัชยานนท์ (สุราษฎร์ธานี) : ในมาตรา ๒๓ นี้มีอยู่คำหนึ่งที่เติมไปว่า "ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง" เท่าที่กระผมได้เคยเห็นร่างกฎหมายมานั้น สำหรับกฎที่ออกโดยนายกรัชมมนตรีแล้วเราใช้ว่า กฎสำนักนายกรัชมมนตรี หรือกฎสำนักคณะรัฐมนตรี แต่ว่าอันนี้ใช้ว่า กฎกระทรวง ไม่ทราบว่าแบบจะเปลี่ยนแปลงหรือไม่ แล้วก็เมื่อพูดถึงเรื่องนี้แล้วกระผมอยากจะกราบเรียนว่า การที่จะพิจารณาในเรื่องแบบนี้ กระผมมั่นใจว่าจะถูกต้อง เอาตรงไหนเป็นหลัก ดังจะเห็นได้ในมาตรา ๓ มีคำว่า "๑๐ ⁺ ไม่วินาที" นี่ก็ใช้ตัวเลข ไม่ใช่หนังสือ "๓,๐๐๐,๐๐๐ เมกกะไซเตตวินาที" ก็ใช้ตัวเลขอีก ซึ่งตามธรรมดาเราเคยใช้ตัวเลข หนังสือ อย่างนี้ไม่ทราบว่าประสงค์อะไรที่เปลี่ยนแปลง ก็หมายความว่าเราควรจะมีแบบอะไรให้ตายตัวลงไป เท่าที่มาแล้วเรา

357
[Signature]

พยายามใช้ตัวหนังสือ นั้นประการหนึ่ง เมื่อตะกั้นกระผมได้กราบเรียนแล้วว่าอย่างวิธีร่าง
นั้นสมควร จะมีความคิดที่ว่าอย่าใหญ่ไซ้เป็นปัญหา...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: อะไรที่แล้งมาแล้วก็ขออย่าให้กลับไปอีกให้เป็นปัญหา
เลย เพราะฉะนั้นเอาตรงนี้เถิดคุณ ที่ว่า "ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง"

นายพันตำรวจเอก พัน นิลวัชชานนท์ (สุราษฎร์ธานี): กระผมขอประทานโทษ
ครับ คือนี่เป็นตัวอย่าง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: อย่าใหญ่จนไปเลย เคี้ยวจะกลับไปต้นอีก

นายพันตำรวจเอก พัน นิลวัชชานนท์ (สุราษฎร์ธานี): ไม่กลับหอกครับ
กระผมอ้างมาเพื่อเป็นตัวอย่าง เพื่อสำหรับท่านประธานฯ และเพื่อให้เกิดที่นั่นแหละ เช่น
อย่างมาตรา ๔ กับมาตรา ๘ มันขัดกันเองอย่างนี้ ก็เป็นแบบซึ่ง กระผมขอฝากไว้ให้ที่
ประชุมนี้เท่านั้นหอก ไม่มุ่งหมายจะพูดอะไรมากมาย คือหมายความว่าเฉพาะในมาตรา
๒๓ คำว่า "ในกฎกระทรวง" นั้น สำหรับกฎที่ออกโดยนายกรัฐมนตรีก็ใช้กฎกระทรวง-อย่าง
นั้นหรือ ต่อเราจะได้อีกเป็นแบบฉบับต่อไป เพราะเราได้มอบเรื่องนี้ให้เลขาธิการคณะรัฐ
มนตรีนำไปทำแบบ แต่ฉบับนี้แบบก็ยังไม่มา เราก็เห็นว่าแบบมันเปลี่ยนแปลงบ่อย ๆ จึง
กราบเรียนตามดังนี้

นายเสกถ บุญยัษฐิติ กรรมการธิการ: แต่เดิมมาสำนักคณะรัฐมนตรีออกเราเรียก
ว่า ฎีกา "กฎ" เฉย ๆ ต่อมาเรียกว่า "กฎสำนักคณะรัฐมนตรี" อันนี้เห็นว่ามันเป็นแบบเดียวกับ
กับกฎหมายอื่น ๆ เลยใช้คำว่า กฎกระทรวง เหมือนกันหมด

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: ค่อยไปได้

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร: มาตรา ๒๔ อัตราค่าทำเนียม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: เสร็จการพิจารณาวาระที่ ๒ แล้ว

นายชัชวรินทร์ อินทะพันธ์ (ลำพูน): กระผมสงสัยนิดเดียว คืออัตราค่าทำเนียม
ตามท้ายนี้มีบัญญัติให้ดำเนินการ ให้ทำ ให้มีเครื่องรับวิทยุกระจายเสียง ที่มีวิทยุ

สภามุแทนราษฎร ค.๕/๒๕๕๘ (วิสามัญ) โขก - เล็ก ค.๑๕/๓

โทรทัศน์มีอยู่ที่ไหน ไปขอรับใบอนุญาตซึ่งจะต้องเสียค่าทำเนียมอย่างไร ไม่ปรากฏ

ขอถามท่านกรรมาธิการด้วย

นายเสกสรรค์ ภู่ประดิษฐ์ กรรมาธิการ : ขออนุญาตถามว่า ๒ ปีโดยที่...

นายเสกสรรค์ ภู่ประดิษฐ์ กรรมาธิการ : ขออนุญาตถามว่า...

นายเสกสรรค์ ภู่ประดิษฐ์ (ต่อ) : ขออนุญาตถามว่า... ที่ตั้งของวิทยุกระจายเสียง... เราขอถามว่า...

นายเสกสรรค์ ภู่ประดิษฐ์ กรรมาธิการ : ขออนุญาตถามว่า...

นายเจียม ไซบักซ์ (ต่อ) : ขออนุญาตถามว่า... ขออนุญาตถามว่า... ขออนุญาตถามว่า...

นายทองสุข ชุมภะภักดิ์ (ต่อ) : ขออนุญาตถามว่า...

นายทองสุข ชุมภะภักดิ์ (ต่อ) : ขออนุญาตถามว่า... ขออนุญาตถามว่า...

นายทองสุข ชุมภะภักดิ์ (ต่อ) : ขออนุญาตถามว่า...

นายทองสุข ชุมภะภักดิ์ (ต่อ) : ขออนุญาตถามว่า...

นายทองสุข ชุมภะภักดิ์ (ต่อ) : ขออนุญาตถามว่า...

360

บังคับเป็นกฎหมายได้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือโดยพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้ประกาศร่างพระราชบัญญัติ

ฉบับนี้ให้บังคับเป็นกฎหมายได้ โดยพร้อมเพรียงกัน

ต่อไปพิจารณาในหมายเลข ๑๕ ร่างพระราชบัญญัติบัตรประจำตัวข้าราชการ

พนักงานเทศบาล พนักงานสุขาภิบาลและพนักงานองค์การของรัฐ พ.ศ. ๒๔.. ซึ่ง

คณะกรรมการการปกครองพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการศึกษาวาระที่ ๒

- ๑. นายพลตำรวจเอก เชาว์ ศรีงามแท้
- ๒. นายจวน บุคละวณิช
- ๓. นายจិតตะเวณ ไชยาคี
- ๔. นายเชก จักร ศรีงามแท้
- ๕. นายเทพาย นาคยกุล
- ๖. นายบงยุทธ สิงคท
- ๗. นายปิ่น สิมุกการพิ
- ๘. นายอรุณศรี...
- ๙. นายแก้ว...

เป็นการพิจารณาจัดโอน...

... (ง) ...

(สำเนา)

ที่ ๕๕/๒๕๕๕

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๑๒ มกราคม ๒๕๕๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติบัตรประจำตัวข้าราชการ พนักงานเทศบาล พนักงานสุขาภิบาล และพนักงานองค์การของรัฐ พ.ศ. ๒๕๕๕.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติบัตรประจำตัวข้าราชการ พนักงานเทศบาล พนักงานสุขาภิบาล และพนักงานองค์การของรัฐ พ.ศ. ๒๕๕๕ พร้อมด้วยบันทึกการประชุมของคณะกรรมการ ๑ ชุด

ตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติบัตรประจำตัวข้าราชการ พนักงานเทศบาล พนักงานสุขาภิบาล และพนักงานองค์การของรัฐ พ.ศ. ๒๕๕๕ (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณาและส่งให้คณะกรรมการการปกครองพิจารณา ประกอบด้วย

- ๑. นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ ประธานกรรมการ
- ๒. นายจวน กุดดะวงษ์
- ๓. นายจิตตะเสน ไชยาคำ
- ๔. รอยเอก ฉัตร ศรียานนท์
- ๕. นายแพทย์ ฆมาศกุด
- ๖. นายยงยุทธ พึ่งภพ
- ๗. นายยี่น สีนุกการณ์
- ๘. หลวงอรุณพรพิศาล
- ๙. นายแก้ว สิงหะคเชนทร์ เลขาธิการกรรมการ

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้เสร็จแล้ว จึงเรียนมาเพื่อท่านจักได้นำเสนอที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร เพื่อพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) นายพลตำรวจเอก ผ. ศรียานนท์

(เผ่า ศรียานนท์)

ประธานกรรมการสามัญ

สำเนาอันถูกต้อง

หวล พิมพ์

๒๕/๑๕๖

๕/๑๕๖ ทาน

บันทึกการประชุมกรรมการสามัญคณะกรรมการการปกครอง
พิจารณาพระราชบัญญัติบัตรประจำตัวราชการ พนักงานเทศบาล พนักงานสุขาภิบาล
และพนักงานองค์การของรัฐ พ.ศ. ๒๔๖๖.

ตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
บัตรประจำตัวราชการ พนักงานเทศบาล พนักงานสุขาภิบาล และพนักงานองค์การ
ของรัฐ พ.ศ. ๒๔๖๖ (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และส่งให้คณะกรรมการ
การปกครองพิจารณา นั้น บัดนี้ได้ดำเนินการแล้ว จึงขอเสนอผลของการพิจารณาดังค
ต่อไปนี้

๑. คณะกรรมการได้เลือก นายพลตำรวจเอกเผ่า ศรียานนท์ เป็นประธาน
และนายแก้ว สิงหะคเชนทร์ เป็นเลขาธิการ
๒. ผู้ที่คณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแทน คือ นายหยุด แสงอุทัย
๓. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ผู้แปรญัตติ ๑ คน คือ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์
๔. ปรากฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
คำปฐก	"	"
มาตรา ๑	"	"
มาตรา ๒	"	"
มาตรา ๓	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
มาตรา ๔	ไม่มีผู้แปรญัตติ	"
มาตรา ๕	"	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
มาตรา ๗	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๘	"	"
มาตรา ๙	"	"
มาตรา ๑๐	"	"
มาตรา ๑๑	"	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๒	"	"
มาตรา ๑๓	"	"
มาตรา ๑๔	"	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๕	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข

๕. สรุปผลการพิจารณาจากคำแปรญัตติความสำคัญมาตรา

มาตรา ๓ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติให้เดิม "มี" หน้า "บัญญัติไว้"

กรรมาธิการเห็นด้วยและได้แก้ไขให้แล้ว นอกจากนี้ยังแปรญัตติพอใจ

มาตรา ๖ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้
กรรมาธิการเห็นด้วยและได้แก้ไขให้แล้ว

มาตรา ๑๕ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้
กรรมาธิการเห็นด้วยและได้แก้ไขให้แล้ว

๖. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติความที่โครงการแก้ไขเพิ่มเติมซึ่งมาพร้อมกับบันทึก
นี้ด้วยแล้ว.

(นายแก้ว สิงหะคเชมสร)

เลขาธิการ.

ร่าง

พระราชบัญญัติ

บัตรประจำตัวข้าราชการ พนักงานเทศบาล
พนักงานสุขาภิบาล และพนักงานองค์การของรัฐ

พ.ศ. ๒๔๖๖

.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรให้กำหนดว่าด้วยบัตรประจำตัวข้าราชการ พนักงาน
เทศบาล พนักงานสุขาภิบาล และพนักงานองค์การของรัฐ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติบัตรประจำตัวข้าราชการ
พนักงานเทศบาล พนักงานสุขาภิบาล และพนักงานองค์การของรัฐ พ.ศ. ๒๔๖๖"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราช
กิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในหลักเกณฑ์

(๑) พระราชบัญญัติบัตรประจำตัวเจ้าพนักงาน พุทธศักราช ๒๔๖๕

(๒) พระราชบัญญัติบัตรประจำตัวเจ้าพนักงาน (ฉบับที่ ๒)

พุทธศักราช ๒๔๕๕

(๓) พระราชบัญญัติบัตรประจำตัวเจ้าพนักงาน (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๔๕๖ และ

(๔) บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ๆ ในส่วนที่มี
บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"ข้าราชการ" หมายความว่า

(๑) ข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ

พลเรือน

(๒) ข้าราชการฝ่ายตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบ

ข้าราชการตุลาการ

(๒ ทวิ) ข้าราชการส่วนจังหวัดตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบ

บริหารราชการส่วนจังหวัด

(๓) ทหารกองประจำการ

(๔) ข้าราชการพลเรือนสังกัดกระทรวงกลาโหม

มาตรา ๕ ให้ข้าราชการ พนักงานเทศบาล พนักงานสุขาภิบาล และ พนักงานองค์การของรัฐ มีบัตรประจำตัว

มาตรา ๖ ให้ผู้บังคับบัญชาต่อไปนี้เป็นผู้ออกบัตรประจำตัวข้าราชการ คือ

- (๑) รัฐมนตรีเจ้าสังกัด สำหรับตำแหน่งปลัดกระทรวง ปลัด ทรวง อธิบดี หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า
- (๒) ปลัดกระทรวง ^{หรือ} ปลัดทรวง สำหรับตำแหน่งที่ต่ำกว่าปลัด กระทรวง หรือปลัดทรวง ในสำนักงานปลัดกระทรวงหรือปลัดทรวง แลวแต่กรณี
- (๓) อธิบดีหรือตำแหน่งที่เทียบเท่า สำหรับตำแหน่งที่ต่ำกว่า อธิบดี หรือตำแหน่งที่เทียบเท่าในกรมหรือสำนักงาน แลวแต่กรณี
- (๔) ผู้ว่าราชการภาค สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งต่ำกว่าผู้ว่าราชการ ภาคในสำนักงานภาคนั้น
- (๕) ผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับตำแหน่งที่ต่ำกว่าผู้ว่าราชการ จังหวัดในจังหวัดนั้น
- (๖) ประธานสภาผู้แทนราษฎร สำหรับข้าราชการในสำนักงาน เสนาธิการสภาผู้แทนราษฎร
- (๗) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม หรือผู้ที่รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงกลาโหมมอบหมาย สำหรับทหารกองประจำการ

มาตรา ๗ ให้นายกเทศมนตรีเป็นผู้ออกบัตรประจำตัวพนักงาน เทศบาล สำหรับพนักงานเทศบาลในเทศบาลนั้น

มาตรา ๘ ให้ประธานกรรมการสุขาภิบาล เป็นผู้ออกบัตรประจำตัวสำหรับ พนักงานสุขาภิบาล ในสุขาภิบาล นั้น

มาตรา ๙ ให้ปลัดกระทรวงหรือปลัดทรวง เป็นผู้ออกบัตรประจำตัวสำหรับ พนักงานองค์การของรัฐในองค์การซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงหรือทรวงของตน เป็นผู้ รักษาการตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การนั้น

มาตรา ๑๐ การขอและการออกบัตรประจำตัวข้าราชการ พนักงานเทศบาล พนักงานสุขาภิบาล หรือพนักงานองค์การของรัฐ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๑ บัตรประจำตัวข้าราชการ พนักงานเทศบาล พนักงานสุขาภิบาล และพนักงานองค์การของรัฐ ให้ใช้ใ้โดยนับแต่วันออกบัตร

ในกรณีผู้ถือบัตรประจำตัวข้าราชการ พนักงานเทศบาล พนักงานสุขาภิบาล หรือพนักงานองค์การของรัฐใดเดือนยศ เดือนชั้น หรือย้ายสังกัด ให้ผู้นั้นขอบัตรประจำ

ก้าวใหม่ตามยศ ชั้น หรือสังกัดใหม่ในสามสิบวันนับแต่วันเลื่อนยศ เลื่อนชั้น หรือย้าย
สังกัด

มาตรา ๑๒ ถ้าข้าราชการ พนักงานเทศบาล พนักงานสุขาภิบาล หรือ
พนักงานองค์การของรัฐ ที่ได้รับบัตรประจำตัวตามพระราชบัญญัตินี้ ออกจากราชการ หรือ
ตำแหน่ง ให้เป็นอันหมดสิทธิที่จะใช้บัตรประจำตัวของตนไปและให้ผู้นั้นส่งมอบ
บัตรประจำตัวคืนให้แก่ผู้นอกบัตร โดยยื่นต่อผู้บังคับบัญชา เห็นสมควรขึ้นไปภายในสามสิบวันนับ
จากวันออกจากราชการหรือตำแหน่งนั้น

มาตรา ๑๓ ผู้ใดใช้หรือแสดงบัตรประจำตัวข้าราชการ พนักงานเทศบาล
พนักงานสุขาภิบาล หรือพนักงานองค์การของรัฐ ซึ่งตนไม่มีสิทธิที่จะใช้ตามกฎหมาย นี้
ให้ใช้บัตรประจำตัวซึ่งไม่ใช่ไปตามมาตรา ๑๒ มีความผิดของระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท
หรือจำคุกไม่เกินสามปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๑๔ บรรดาบัตรประจำตัวเจ้าพนักงาน บัตรประจำตัวข้าราชการ
บัตรประจำตัวพนักงานเทศบาล และบัตรประจำตัวพนักงานองค์การของรัฐ ที่ได้ออกก่อน
วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้ต่อไปและให้นำความในมาตรา ๑๑ มาใช้บังคับ
โดยอนุโลม

มาตรา ๑๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระ ราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจ
ออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการในส่วนที่ไม่ใช่ตามพระ ราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้.

.....
.....

ประเสริฐ พิมพ์
บึงอร ทาน

๗ ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่
คณะกรรมการได้เข้าประจำที่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมการมีอะไรชี้แจงเพิ่มเติมนอกจากรายงาน
นี้แล้ว

หลวงอรรถพรพิศาล กรรมการ : กรรมการไม่มีอะไรชี้แจง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เลขาธิการ อ่าน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ร่างพระราชบัญญัติบัตรประจำตัวข้าราชการ

พนักงานเทศบาล พนักงานสุขาภิบาลและพนักงานองค์การของรัฐ พ.ศ. ๒๕..

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ คำปรารภ มาตรา ๑ มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓ มาตรา ๔ มีการแก้ไข

พันตรี หลวงราชเวชพิศาล (นนทบุรี) : ข้าพเจ้าไม่ได้แปรญัตติอะไร
ด้วยหรอก แต่ว่าเมื่อได้อ่านดูในพระราชบัญญัตินี้แล้วรู้สึกเป็นห่วงใยและข้องใจในมาตรา ๔
อนุ ๓ ที่ว่า ทหารกองประจำการนี้คือว่าทหารกองประจำการนั้นในพระราชบัญญัติทหาร
ลักษณะการเกณฑ์ทหาร เพราะฉะนั้นก็...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณหลวงก็ไม่ได้แปรญัตติ กรรมการเขาก็ไม่ได้
แก้ไข เพราะฉะนั้นก็อย่าตามเลย

พันตรี หลวงราชเวชพิศาล (นนทบุรี) : กระผมข้องใจที่ว่า อยากจะทราบเรียน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือข้องใจไปไม่ได้ เพราะเหตุว่าคุณหลวงไม่ได้

- แปรญัตติ แล้วเขาก็ไม่ได้แก้ไขด้วย ขอความกรุณาเถอะไม่ต้อง ถ้าอย่างนั้นคุณหลวงก็ต้อง

แปรญัตติ ไม่ใช่เวลาที่จะมาศึกษา

นายसानนท์ สายสว่าง (นครปฐม) : คือสงสัยอนุมาตรา ๒ ทวิ คือ

อนุ ๑ ก็บอกแล้ว ข้าราชการหมายความว่า... ข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วย

362

ระเบียบข้าราชการพลเรือน ที่นี้ไปเติม ๒ ทวิว่า ข้าราชการส่วนจังหวัดตามกฎหมายว่าด้วย
ระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด อธิบายซีโครบ้าง

หลวงอรอดพรพิศาล กรมมาธิการ : ตามกฎหมายเมื่อกี้เองก็มีข้าราชการส่วน
จังหวัด ไม่ใช่เมื่อบริหารราชการส่วนจังหวัดที่ออกไปเมื่อกี้ ที่นี้ถ้าหากเราไม่ได้ไว้ข้าราชการ
เหล่านั้นก็มีบัตร ไม่ก็ตามนี้

นายसानนท์ สายสว่าง (นครปฐม) : พวกนั้นเป็นข้าราชการพลเรือนตาม
กฎหมายระเบียบข้าราชการพลเรือนหรือเปล่า ๗๗๗๗๗๗

หลวงอรอดพรพิศาล กรมมาธิการ : ถ้าดูตามพระราชบัญญัติบริหารราชการ
ส่วนจังหวัดแล้ว ก็ไม่เป็น แต่ว่าเขาให้ถือว่าเป็นเท่านั้น ความจริงเป็นข้าราชการส่วนจังหวัด
เดี่ยวๆเขาจะอ่านมาตรา ๒๕ ให้จังหวัดมีข้าราชการส่วนจังหวัด
และจัดแบ่งการบริหารออกเป็นส่วนต่าง ๆ ตามปริมาณและคุณภาพของงาน โดยมีผู้ว่าราชการ
จังหวัดเป็นหัวหน้าปกครองบังคับบัญชา ข้าราชการส่วนจังหวัดมีฐานะเป็นข้าราชการพลเรือน
นี้ไม่ใช่เป็นข้าราชการพลเรือนจริง ๆ มีฐานะเท่านั้น

นายसानนท์ สายสว่าง (นครปฐม) : เป็นปัญหาเขียนให้มันมากไป ก็ให้มีเป็น
ข้าราชการพลเรือน แล้วการบรรจุแต่งตั้งก็ตั้งเป็นข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายข้าราชการ
พลเรือนแล้ว ซึ่งมีอนุมาตรา ๑ ซัดอยู่แล้ว เราจะไปเติมซ้อนกันไป ผู้ว่าราชการจังหวัดก็
เป็นข้าราชการพลเรือนตามอนุ ๑ อยู่แล้ว จะมี ๒ บัตรขึ้นนะ ถ้า ๒ ใบจะลำบาก

หลวงอรอดพรพิศาล กรมมาธิการ : กฎหมายออกใหม่นี้ว่าเป็นข้าราชการส่วน
จังหวัดแต่ให้มีฐานะเป็นข้าราชการพลเรือน ไม่ใช่ข้าราชการพลเรือนโดยแท้จริง ในนี้บอก
ข้าราชการพลเรือนและข้าราชการส่วนจังหวัดต้องแยกกันไว้ เพราะฉะนั้นถ้าไม่เขียนไว้
เดี่ยวก็มีบัตรก็ไม่ได้

นายทิม ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : ตามพระราชบัญญัติเป็นข้าราชการส่วน
นั้น

263

จังหวัดไม่ได้อำนาจให้คนอื่นมาเป็นข้าราชการอีก มีแต่ในกฎหมายนั้นเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้น
ท่านจะไปบัญญัติไว้ที่ไหนก็ได้ ให้ข้าราชการส่วนจังหวัดขึ้นมา เพราะฉะนั้นมาเขียนไว้
เท่ากับว่าท่านจะไปตั้งข้าราชการส่วนจังหวัดขึ้นมาอีก นี่ข้าหลวงประจำจังหวัดก็อยู่ใน
เฉพาะพระราชบัญญัติว่าด้วยราชการส่วนจังหวัดเท่านั้นเอง แล้วท่านก็มีบัตรของท่านอยู่แล้ว
แล้วมาเขียนอะไรที่นี้ จะให้มีบัตรอะไรขึ้นมาอีก เพราะฉะนั้นการเขียนกฎหมายที่ไม่มี
ประโยชน์เช่นนี้เขียนให้เป็นปัญหาขึ้นมาด้วย ข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะมีไว้ตามร่างเดิม
ไม่ต้องเพิ่ม

หลวงอรรถพรพิศาล กรมการ : ขอท่านได้โปรดดูมาตรา ๒๕ ของพระราช
บัญญัติซึ่งออกไปเมื่อกี้ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารส่วนจังหวัดเขาออกให้มีข้าราชการ
ส่วนจังหวัด แต่ให้มีฐานะอย่างข้าราชการพลเรือน ไม่ใช่ตัวเป็นข้าราชการพลเรือนจริง ๆ
แต่ให้มีฐานะเท่านั้น

นายทองสืบ สุภมารัก (ประจวบคีรีขันธ์) : ข้าพเจ้าเข้าใจว่าตามที่เขียน
มานั้นหมายความว่าจำแนกข้าราชการออกไป ข้าราชการส่วนกลาง ข้าราชการส่วนภูมิภาค
-ข้าราชการส่วนจังหวัดเท่านั้นแหละ ความจริงก็เป็นข้าราชการพลเรือน ถ้าท่านว่ามี
ข้าราชการพลเรือนพิเศษอะไรขึ้นมา ลองยกตำแหน่งมาสักตำแหน่งหนึ่งที่ไม่ใช่ข้าราชการ
พลเรือนจะมีไหม

หลวงอรรถพรพิศาล กรมการ : เวลาไม่มี พระราชบัญญัติระเบียบ
บริหารส่วนจังหวัด/ออกไปเมื่อไร มีเมื่อนั้น

นายเน็น เกษสุวรรณ (กระบี่) : เมื่อกี้ก็ระดมสงสัยว่าท่านประธานพัก
คุณหลวงราชเวชชพิศไปเสียแล้ว เพราะตามกฎข้อบังคับนั้นในมาตราใด ๆ ก็ตามเพื่อ
มีการแก้ไขเพิ่มเติมของคณะกรรมการได้แล้ว ก็ควรจะพูดได้ ก็นี้กรมการเพิ่มเติม
เข้ามา

264

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี่ ๆ เกี่ยว คุณหลวงราชเวชฯ นั้นตามใน
ข้อที่เขาไม่ได้แก้ไขเลย กรรมการก็ไม่ได้แก้ไข คุณหลวงราชเวชฯ ก็ไม่ได้แปรญัตติ
แม้จึงห้ามไม่ให้ตาม ถ้าสำหรับมาตรา ๒ ทวิ เฉย เพราะกรรมการเดิม

นายเน้น เกษสุวรรณ (กระบี่) : เข้าใจครับในข้อนั้น แต่ว่าผมขอตั้งประเด็น
ในตอนที่ว่า ตามข้อบังคับนั้นตามมาตรา ไม่ได้ถือตามตัวอักษร และไม่ได้ถือตามเลข ๑
เลข ๒ เลข ๓ ใช่ไหมครับท่านประธานฯ เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วในมาตรา ๔ นี้ กรรมการ
เข้ามีการเพิ่มเติมมาตรา ๒ ทวิขึ้นเช่นนี้...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี่ที่นี้ ๆ เกี่ยวคุณ ข้อบังคับผมก็อ่านมากทีเดียว
เอาเถอะผมทำไม่ได้หรอก เพราะเขาบอกว่าเฉพาะที่มีการแก้ไขเท่านั้น มาตราที่มีการ
แก้ไขข้อความที่มีการแก้ไขเท่านั้น เอาละคุณนั่งเถอะ

นายเน้น เกษสุวรรณ (กระบี่) : ไม่ใช่ ความเข้าใจเป็นอย่างนี้ครับ
ท่านประธานฯ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาเถอะ ผมเป็นประธาน ไม่ใช่ฉันนี่ก็ต้องขอ
ที่ประชุมตีความ

นายเน้น เกษสุวรรณ (กระบี่) : ถูกแล้วท่านประธาน ท่านประธานมีสิทธิ
อำนาจและทรงไว้ซึ่งความเด็ดขาดภายใต้ศรัทธาฉันท์ แต่ที่นี้เมื่อกระผมสงสัยอย่างนี้แล้ว
ก็ไม่ชี้แจงให้ผมเข้าใจ แล้วก็กลายเป็นคุณหลวงราชเวชฯ นั่นเป็นไป ความจริงท่านทำ
ถูก ท่านว่าในมาตรา ๔ พุทธกันมาตรา ๔ ไม่ใช่คนละมาตรา นี่กรรมการเข้ามีการ
เพิ่มเติมขึ้นมาถึงเท่ากับแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละท่านนั่งเถอะ ถ้าหากสงสัยก็เสนอขึ้นมา
ได้ว่า ประธานทำผิด

268

นายทิม ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : ตามที่ท่านกรรมาธิการชี้แจงเมื่อตะกี้ก็บอก
 ว่าข้าราชการส่วนจังหวัดนี้ขณะนี้ไม่มีแล้วต่อไปอาจจะมี ท่านว่าเช่นนั้นนะ ถึงแม้ว่าอาจจะ
 มีข้างหน้าก็ตามมันก็ไม่ทำให้เสียความไปถ้าหากว่าไม่เคยมাত্রาพลิกไป เพราะว่าในมาตรา
 ๒๕ ของพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัดนั้น ในวรรค ๒ ก็มีอยู่ว่า ข้าราชการ
 การส่วนจังหวัดมีฐานะเป็นข้าราชการพลเรือน เขาบอกไว้ชัดแจ่มอย่างนั้นว่ามีฐานะเป็นข้าราชการ
 พลเรือนแล้วก็โดยฐานะให้เป็นแล้วมันก็เป็นข้าราชการพลเรือนตามพระราชบัญญัติ
 ระเบียบข้าราชการพลเรือนอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นก็ไม่จำเป็นจะต้องไปเคิมอะไรเข้าไปในนั้น
 ให้มันยุ่งยากเข้าไปอีก เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอยืนยันตามร่างเดิม

นายมานิต อุทธิเสน (ศรีสะเกษ) : กระผมมีความเห็นเช่นเดียวกับคณะกรรมการ
 ธิการที่ได้แก้ไขเพิ่มเติม ทั้งนี้ก็เพราะเหตุว่าตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหาร
 ราชการส่วนจังหวัดดูหากว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจะไดกรุณาอ่านดูตั้งแต่ตอนต้นจนจบแล้วก็จะ
 เห็นสอดคล้องตรงกับคณะกรรมการที่ได้แก้ไข ทั้งนี้ก็เพราะเหตุว่าตามมาตรา ๒๕ ตอนท้ายนั้น
 ว่า ข้าราชการส่วนจังหวัดนั้นมีฐานะเหมือนข้าราชการพลเรือนก็จริง แต่ทั้งนี้ส่วนสิทธิและหน้าที่
 นั้น อำนาจของข้าราชการจังหวัดก็ยังมีหน้าที่ที่เทียบเท่ากับอธิบดี ในการที่จะพิจารณาปรับปรุง
 เปลี่ยนแปลงแก้ไข ก็ดูว่าราชการภาคนี้ก็ยังมีหน้าที่ที่เทียบเท่ากับเจ้ากระทรวงในการที่จะได้พิจารณา
 เปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุงแก้ไขในการเลื่อนหรือพิจารณาโทษตลอดทั้งการบรรจุแต่งตั้ง ขอให้ท่าน
 สมาชิกผู้มีเกียรติได้กรุณาอ่านในมาตรา ๒๕ ให้จบก็จะได้เห็นสอดคล้องตรงกับกรรมาธิการที่ได้
 แก้ไขไว้

นายसानนท์ สายสว่าง (นครปฐม) : คือจะต่อแนะต่อแนบไปจริงจริงมันเป็นเรื่อง
 ไม่สำคัญก็จริงแต่สภานี้ออกไปละก็คนเขาอ่าน ก็กฎหมายที่เราออกไปเมื่อก็มันเป็นกฎหมายว่า
 ด้วยระเบียบบริหาร คือระเบียบบริหารคือแบ่งส่วนของประเทศบริหารว่าเป็นส่วนกลาง ส่วนท้องถิ่น
 ส่วนจังหวัด นั้นมันเรื่องแบ่งระเบียบบริหาร แต่กฎหมายบัตรนี้มีบัญญัติเกี่ยวกับประเภทของ

366

บุคคล มันไม่ใช่ระเบียบบริหารประเภทของข้าราชการ เราก็คว่าข้าราชการในเมืองไทยเรานี้ มีอะไรบ้าง มีประเภทอะไร มันเป็นเรื่องของประเภทของบุคคล แล้วก็ตามมาตรา ๒๕ ทุกอัน ไม่ใช่ทั้งข้าราชการพลเรือนเลยทั้งฐานะก็คือ การบรรจุ การแต่งตั้ง การสอบ อ.ก.พ. ก.พ. ก็โยงไปว่าให้ เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนทั้งหมดนั้น ไม่เคยมีอันอะไรที่มัน จะเปลี่ยนแปลงเป็นข้าราชการอื่นไปได้เลย ฉะนั้นมันเรื่องแบบ ระเบียบข้าราชการบริหารมัน ไม่ใช่เรื่องแบบส่วน ไม่ใช่เรื่องประเภทของข้าราชการ ฉะนั้นมันเราก็ต้องเขียนอย่างนี้ ขีดรับ ฉะนั้นว่าอย่างนั้นต้องเขียนอย่างนี้ เขียนมาตรา ๔ अनु ๑ บอกว่า ข้าราชการพลเรือน ส่วนกลาง แล้วก็ข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยข้าราชการตุลาการ แล้วก็ข้าราชการ พลเรือนส่วนจังหวัดตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบการบริหารจังหวัดแล้ว ไปสอดคล้องกันที่ว่า ข้าราชการพลเรือนสังกัดกลาโหมแห่งหนึ่ง แบ่งประเภทข้าราชการพลเรือนส่วนกลาง ส่วนจังหวัด ส่วนกลาโหม เอาอย่างนั้นนี่ถ้าจะเป็นอย่างนั้น ฉะนั้นมันเขียนว่าข้าราชการพลเรือน แล้ว ฉะนั้นเขาก็เป็นข้าราชการพลเรือน แล้วไปเขียนกฎหมายทัณฑ์กฎหมาย มันไม่ขัดข้องอะไร แต่ ว่าคนอื่น เขาจะเป็นคนอ่าน พี่หลวงก็เป็นนักกฎหมาย จะเขียนขึ้น เขาก็ขอโทษลงมือไว้ โห่ โห่ โห่ โห่ โห่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าอย่างนั้น ข้าพเจ้าจะขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย
 หลวงวิจิตรถนอม (อุตราภ) : ความที่ ข้าราชการส่วนกลาง เห็นว่า ข้าราชการ
 และ ข้าราชการพลเรือน ข้าราชการส่วนจังหวัด ข้าราชการส่วนกลาง ทั้งสาม
 กฎหมายระเบียบข้าราชการพลเรือน ข้าราชการส่วนจังหวัด ข้าราชการส่วนกลาง
 ระเบียบข้าราชการพลเรือน มาตรา ๒๕ และลักษณะการตั้งขึ้นไม่ได้ให้ขงประธานในส่วนกลางที่
 จัดทำเป็นแบบประมวลที่ส่งหลวงจังหวัด ซึ่งเราจะไปส่งขึ้น ขึ้นเป็นดังนี้ เพราะฉะนั้นข้า
 ไปว่าไม่ขัดข้องอะไร กฎหมายที่จะว่า แต่เราจึงไม่พึงไว้ให้ ข้าพเจ้าจึงขอขงใหม่
 เราจะไปขงใหม่ส่งขึ้น เรียกว่าส่งจังหวัดตามกฎหมาย มาตรา ๒๕ เพราะฉะนั้นก็ขอให้
 ขงก็ได้

367

หลวงอรรถพรพิศาล กรรมการ : ท่านเข้าใจผิดเอง ท่านเป็นนักกฎหมาย
 ถ้าหากว่าถือว่าข้าราชการส่วนจังหวัดเป็นข้าราชการพลเรือนแล้ว-เหตุใดในวรรค.๓ วรรค
 ๔ แห่งมาตรา ๒๕ ของพระราชบัญญัติระเบียบราชการบริหารส่วนจังหวัดให้ท่านกฎหมายว่า
 ระเบียบข้าราชการ ~~ที่~~พลเรือน และกฎ ก.พ.มาใช้ ถ้าเป็นข้าราชการพลเรือนแล้ว ทำไม
 จึงให้มาใช้กับข้าราชการส่วนจังหวัด นี่เมื่อกฎหมายนี้ถือว่าข้าราชการส่วนจังหวัดนั้น ไม่
 ถือว่าเป็นข้าราชการพลเรือนโดยแท้จริงแล้ว เราก็ต้องมาบัญญัติไว้ในกฎหมายนี้ ที่มีตร
 ประจักษ์ว่าข้าราชการส่วนจังหวัดและข้าพเจ้าอยากจะทำตามท่านว่าข้าราชการส่วนกลางนั้น
 มีอยู่ในพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือนหรือไม่ ข้าราชการ ~~ที่~~พลเรือนส่วนกลางไม่มี มีแต่
 ข้าราชการพลเรือนเฉย ๆ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณसानนท์ ๆ คิดใจใหม่ ~~ที่~~ถ้าคิดใจจะให้
 ประชุมวินิจฉัย

นายसानนท์ สายสว่าง (นครปฐม) : คือผมยังยืนยันว่ามันไม่จำเป็น แต่ท่าน
 จะยืนยัน ผมก็ขอให้ลงมติไว้ให้เป็นหลักฐาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าอย่างนั้น ข้าพเจ้าจะขอให้ประชุมวินิจฉัย

หลวงวิวิธสุการ (อุตรธานี) : ตามที่เทียบกันนี้ข้าพเจ้าเห็นว่าผู้ของใจ
 และผู้แข็งยังไม่เข้าใจในประเด็นอันนี้ คือข้าราชการพลเรือนนั้น หมายความว่า ตั้งตาม
 กฎหมายระเบียบข้าราชการพลเรือน ข้าราชการส่วนจังหวัด หมายความว่าเราตั้งตามพระ
 ราชบัญญัติที่ออกใหม่ มาตรา ๒๕ และลักษณะการตั้งนี้ก็ได้ใช้งบประมาณในส่วนกลางที่
 จัดทำเป็นงบประมาณที่ตั้งทางจังหวัด ซึ่งเราจะมีสภาขึ้น นี่เป็นดังนี้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้า
 เห็นว่าไม่มีปัญหาอันใด กฎหมายคือแล้ว แต่เรายังไม่ ~~ที่~~เข้าใจวิธีการซึ่งเป็นของใหม่
 เราจะ ~~ที่~~สืบแยกตั้งขึ้น เรียกว่าส่วนจังหวัดตามกฎหมาย มาตรา ๒๕ เพราะฉะนั้นก็ขอให้
 ลงมติได้

368

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตอนนี้ไป ข้าพเจ้าจะให้ที่ประชุมวินิจฉัยว่า สำหรับ
ในมาตรา ๔ ข้อ ๒ ทวิที่คณะกรรมการเดิมมานี้ ผู้ใดเห็นสมควรจะให้เอาออก หรือควรจะ
ให้คงไว้ ท่านผู้ใดเห็นควรว่า สำหรับมาตรา ๔ ข้อ ๒ ทวินี้จะเอาออก โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควรให้คงไว้ ตามที่คณะกรรมการ
เสนอมา โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าให้คงไว้ ต่อไป

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ๗ มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗

มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๑ มีการแก้ไข มาตรา

๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๕ มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นการเสร็จการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้ว
ต่อไปพิจารณาในวาระที่ ๓ ว่าสมควรจะประกาศใช้เป็นกฎหมายได้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็น
สมควรให้ประกาศใช้บังคับเป็นกฎหมายได้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือโดยพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้เห็นสมควรให้ประกาศใช้
บังคับเป็นกฎหมายได้โดยพร้อมเพรียงกัน

ต่อไปนี้ ข้าพเจ้าจะได้อ่านพระราชกฤษฎีกาปิดสมัยประชุมวิสามัญ เพราะฉะนั้น

ก่อนที่จะได้อ่าน ก็มีเรื่องที่จะเสนอต่อที่ประชุมนี้ คือว่าตามข้อบังคับนั้น *ดังที่เห็นสมควร*

369

สำหรับคณะกรรมการต่าง ๆ ที่ทำการนอกสมัยประชุมนั้นต้องรับอนุมัติจากที่ประชุมนี้ เพราะ
ฉะนั้นก็มี ประธานคณะกรรมการ ๒ คณะได้ขออนุมัติทำการนอกสมัยประชุม คือ ๑. คณะ
กรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกาศใช้ประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๔๕๕
และร่างประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๔๕๖ นั้นคณะที่หนึ่ง และอีกคณะหนึ่งคือคณะกรรมการ
การตรวจรายงานการประชุม

นายसानนท์ สายสว่าง (นครปฐม) : ขอประทานโทษ ขอเรียนตามว่า กฎหมาย
อาญาพิจารณาไปถึงมาตราไหน

พระยาดิลกพลีธรรมประคัลภ์ ประธานกรรมการ : กฎเหมือน มาตรา ๑๒๐
มาตรา ๑๑๕ ปีนี้จะพยายามทำให้เสร็จ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร ถ้าหากที่ประชุมนี้ไม่เห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าอนุมัติให้
คณะกรรมการทั้งสองคณะนี้ปฏิบัติการนอกสมัยประชุมได้

(ต่อมาใน ค.๒๖/๑๒/๒๔๕๕ ได้มีมติให้ตั้งคณะที่หนึ่งและคณะที่สอง)

270

จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี :

ท่านผู้เป็นประธานและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย

บัดนี้จะได้เปิดประชุมสมัยวิสามัญ ๒๔๕๘ และในโอกาสนี้ท่านทั้งหลายก็จะได้แยกกันกลับไปยังบ้านเกิดเมืองนอนของท่าน เพื่อไปเยี่ยมเยียนบรรพบุรุษและตรวจภาวะในท้องถิ่นของท่าน แล้วก็จะได้กลับมาเพื่อช่วยกันในการบริหารราชการแผ่นดินต่อไป ในโอกาสที่จะได้มีการปิดสมัยประชุมทุกครั้งมา เราก็มักมีวัฒนธรรมอันดีอันหนึ่ง ซึ่งให้โอกาสแก่รัฐบาลได้กล่าวเสนอความคิดความเห็นบางประการ และกล่าวอำนวยการขอบคุณแก่บรรดาท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายในโอกาสที่จะได้แยกย้ายกันไปดังได้กล่าวมาแล้วนั้น เพราะฉะนั้นในโอกาสที่จะปิดสมัยประชุมวิสามัญสมัยที่ ๑ ของปี ๒๔๕๘ นี้ ข้าพเจ้าในนามของรัฐบาลจึงขอประทานโอกาสต่อท่านผู้เป็นประธานและท่านสมาชิกทั้งหลายได้กล่าวต่อที่ประชุมนี้ตามสมควร

ในประการแรกนั้นก็คือตลอดสมัยประชุมที่แล้วมานี้ ได้มีการพิจารณาร่างกฎหมายที่ได้ผ่านไปแล้วเป็นจำนวน ๑๗ ฉบับด้วยกัน และนอกจากนั้นทางรัฐบาลก็ได้ตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นจำนวนรวมทั้งสิ้น ๓๗ กระทู้ด้วยกัน ในการที่เราจะพิจารณาออกกฎหมายหรือตอบกระทู้ก็ดี ทางท่านผู้เป็นประธาน ท่านสมาชิก และทางฝ่ายรัฐบาลย่อมต้องพิจารณาและต้องใช้ความไตร่ตรองอยู่มาก กิจกรรมงานของสภานั้น ในความรู้สึกของทางฝ่ายรัฐบาลก็คือ การที่เราจะต้องโต้เถียงกันในที่ประชุมนี้ ซึ่งกว่าที่จะได้นำออกมาโต้เถียงพิจารณากันได้นั้น ย่อมต้องมีหลักฐานทั้งในทางคำรทางความชำนาญและอื่น ๆ อีกเป็นอันมาก เพราะฉะนั้นนับว่าท่านทั้งหลายได้ใช้สติปัญญาของท่านเพื่อช่วยบ้านเมืองของท่านมาโดยให้ออกกฎหมายไปในจำนวนดังได้กล่าวมาแล้ว และเราได้ผ่านกระทู้ไปดังได้กล่าวมาแล้วนั้น ข้าพเจ้าคิดว่า เป็นงานที่ใหญ่โตที่ฝ่ายความลำบากยากเหนื่อยไม่ใช่น้อย ฉะนั้นในนามของรัฐบาลของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวจึงขอขอบคุณต่อท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่ได้มีความปรารถนาดีต่อที่ประชุมนี้และโดยเฉพะอย่างยิ่งต่อรัฐบาลของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเป็นอันมาก

SH

และนอกจากนั้นท่านสมาชิกทั้งหลายก็ได้ให้ความอนุเคราะห์ต่อรัฐบาลและทางรัฐบาลเองก็ถือว่าในการที่ได้ปฏิบัติหน้าที่ไปนั้นก็ได้มีโอกาสรับใช้ท่านผู้พิพากษาทั้งหลายซึ่งเป็นผู้แทนราษฎร และท่านทั้งหลายนั้นก็ถือเป็นราษฎรของชาติทั้งสิ้นนั่นเอง เพราะฉะนั้นเมื่อท่านทั้งหลายได้ช่วยให้ทางรัฐบาลได้มีโอกาสอันเหมาะสมรับใช้ต่อประเทศชาติบ้านเมืองและได้ผ่านกฎหมายซึ่งเป็นหลักในการที่จะจรรโลงบ้านเมืองนั้น ข้าพเจ้าในนามของรัฐบาลก็ขอขอบคุณในความไมตรีของท่านทั้งหลายไว้ในโอกาสนี้เช่นเดียวกัน และนอกจากนั้นเป็นที่น่ายินดีว่าในสมัยที่แล้วมาในอายุของรัฐบาลนี้และของสภาผู้แทนราษฎรนี้และรวมทั้งสมัยที่ได้ผ่านมาและจะปิดลงในวันนี้ด้วย ทางรัฐบาลได้เสนอกฎหมายดังกล่าวมาแล้วนั้นก็ผ่านการพิจารณาของท่านไปด้วยดี ถ้ามีสิ่งใดที่เห็นว่าควรแก้ไขตกเติมท่านก็ได้ให้ความอนุเคราะห์แก้ไขตกเติมโดยที่ไม่ได้คิดเป็นอย่างอื่น โดยมีความปรารถนาอย่างเดียวที่จะให้กฎหมายที่ออกไปเพื่อชาติบ้านเมืองของเรา นั้นเป็นไปในรูปกฎหมายที่ดีและให้การปฏิบัติเกิดประโยชน์ต่อประเทศชาติให้ดีที่สุดทั้งนั้น จึงขอขอบคุณไว้ด้วย

อนึ่ง กฎหมายทุกฉบับที่รัฐบาลได้เสนอมานั้นทางสภาผู้แทนราษฎรก็ได้กรุณาให้ผ่านไป ดังนั้นจึงเป็นข้อสังเกตอันหนึ่งว่าความไว้วางใจที่ท่านให้ไว้แก่รัฐบาลนี้ตั้งแต่ต้นนั้นก็ยังมีอยู่เช่นเดิม และสิ่งที่อีกประการหนึ่งเมื่อกล่าวตามรัฐธรรมนูญจะเห็นได้ว่าในการที่ท่านทั้งหลายให้ความเห็นชอบในการออกพระราชบัญญัติแม้จะเป็นที่สำคัญหรือไม่สำคัญก็ตามผ่านพ้นไปนั้นย่อมเป็นการแสดงให้เห็นว่าความขัดกันระหว่างรัฐบาลของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและราษฎรทั้ง ๑๘ ล้านของประเทศไทยนั้นไม่มี เราได้ร่วมกันไปช่วยความราบรื่นและเช่นเดียวกันเมื่อพระราชบัญญัติต่าง ๆ ที่ได้ผ่านจากสภาผู้แทนราษฎรนี้และนายรัฐมนตรีได้นำความกราบบังคมทูล ฯ ตามรัฐธรรมนูญนั้น พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวก็ได้ทรงลงพระปรมาภิไธยให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ ทั้งนี้ นอกจากพระมหากษัตริย์คุณเป็นพิเศษแล้วยังแสดงให้เห็นว่าทางฝ่ายพระมหากษัตริย์นั้นไม่ได้มีความขัดแย้งกับทางฝ่ายรัฐบาลและราษฎร

แต่ประการใด รวมตลอดความว่าอำนาจทั้งหลายในการบริหารจรรโลงบ้านเมืองตามรัฐธรรมนูญ
ทุก ๆ อำนาจนั้นได้ดำเนินไปด้วยดีทุกประการ จึงขอเรียนให้ท่านที่เคารพทั้งหลายทราบไว้
ณ ที่นี้ เพื่อเป็นการแสดงความชื่นชมยินดีในผลงานซึ่งท่านทั้งหลายอันเป็นค้วอำนาจนิติบัญญัติและ
เป็นค้วอำนาจที่สำคัญของชาติบ้านเมืองอยู่ในระบอบการปกครองประชาธิปไตยนี้

นอกจากนั้นในโอกาสที่ท่านจะได้ออกจากไปในคราวนี้ก็รู้สึกว่าเป็นเวลาหลายเดือน
กว่าจะได้ออกมาประชุมในสมัยสามัญอีก อาจที่จะมีเหตุการณ์บางอย่างประการที่จะคลี่คลาย
หรือวิวัฒนาการไปตามเส้นทางรัฐบาลคาดว่าอาจที่จะเป็นและควรที่จะระมัดระวัง จึงใคร่
ที่จะปรับความเข้าใจแก่ท่านทั้งหลายซึ่งข้าพเจ้าขอใช้คำ ณ ที่นี้ว่าคือราษฎรทั้งชาตินั้นด้วย

ในประการแรก ท่านจะเห็นได้ตามพระราชบัญญัติที่ได้เสนอมาในคราวนี้ ๑๓ ฉบับ
เมื่อสรุปแล้วท่านจะเห็นได้ว่ามีข้อสังเกตุอันสำคัญอันหนึ่งซึ่งทางรัฐบาลได้ดำเนินตามนโยบาย
ที่ได้แถลงไว้อย่างใดลงมากยิ่งขึ้น กล่าวคือการที่จะช่วยกันรักษาระบอบประชาธิปไตยและ
รัฐธรรมนูญของเราไว้ให้สถิตสถาพรยั่งยืนต่อไปและให้เกิดประโยชน์แก่ชาติบ้านเมือง ด้วย
เหตุนี้ทางรัฐบาลจึงได้สังเกตเห็นว่าในช่วงระยะที่เราได้ใช้รัฐธรรมนูญหรือได้มีการปกครองตาม
ระบอบประชาธิปไตยมาเป็นเวลา ๒๐ ปีเศษ แต่ทว่าความเข้าใจในเรื่องระบอบประชาธิปไตย
ในประเทศชาติของเรานั้นยังไม่สู้เป็นที่พอใจหรือพอใจมากนัก ทางรัฐบาลจึงได้พยายามที่จะ
ส่งเสริมในเรื่องนี้ และการส่งเสริมที่ดีที่สุดนั้นก็คือ ให้บุคคลทั้งหลายในชาติของเราได้มี
ความเข้าใจโดยตัวของตัวเอง เพราะฉะนั้นการศึกษา ทางรัฐบาลจึงนับว่าเป็นสิ่งสำคัญที่จะ
เป็นสะพานเดินให้ชาติของเราไปสู่ประชาธิปไตยอันสมบูรณ์ นั้น เป็นเรื่องของงานประจำซึ่ง
เรากำลังทำอยู่ แต่มาบัดนี้ก็มีพระราชบัญญัติอีกฉบับหนึ่งคือพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ
ส่วนจังหวัด ซึ่งเป็นเรื่องที่ทางรัฐต้องการที่จะกระจายอำนาจการบริหารลงไปสู่ประชาชน
กล่าวคือให้ประชาชนได้จรรโลงชาติบ้านเมืองของตัวเองให้สร้างความสำเร็จของตัวเองด้วย
น้ำพักน้ำแรงของตัวเองให้มากที่สุดที่จะทำได้ตามกาลสมัยอันพึงควรจะทำ จึงได้ออก

373

กฎหมายฉบับนี้มา ที่นี้เมื่อได้ออกกฎหมายฉบับนี้มาแล้วก็นับว่าเป็นเรื่องที่มีความสำคัญถัดจาก รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยลงมา เพราะฉะนั้นสิ่งทั้งหลายที่จะต้องแก้ไขความพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัดนั้นก็จะมีตามไปควบเช่นเดียวกันกับในขณะที่เราได้ ใช้วิธีการปกครองในส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับความเทศบาลนั้น เพราะฉะนั้นในต่อไปนี้จะเห็นได้ว่า ทางรัฐบาลก็จะมีแนวโน้มเอียงในการที่จะจัดสรรงบประมาณเสียใหม่ นั้นเป็นเรื่องที่สำคัญที่สุด เพราะเหตุว่าเมื่อการกระจายอำนาจลงไปเช่นนั้น อำนาจทั้งหลายที่ได้รับไปคือ ราษฎรก็จะ ต้องมีงบประมาณของตัวเองใช้ และเมื่อมีงบประมาณใช้ก็เป็นเรื่องในการที่จะทำให้เกิดกิจการ บริหารสำเร็จลุล่วงไปได้ตามความประสงค์ของอาณาประชาราษฎรเอง เพราะฉะนั้นในต่อไป เกี่ยวกับงบประมาณนั้นก็จะมี การปรับปรุงกันใหม่ งบประมาณที่ส่งมาเสนอท่านในปีที่แล้วหรือใน ปีนี้เป็นปีก ๆ นั้นนับว่าเป็นงบประมาณที่มีส่วนย่อย เป็นเงินงบประมาณของกรมบริหารไปจาก ส่วนกลางเกือบจะทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นต่อไปเราก็คงได้ตั้งงบประมาณอันนี้ให้ทางจังหวัดได้ ไปจัดหาของตัวเองบ้าง แบ่งเอาไปให้บ้าง ซึ่งก็จะทำให้วิธีการตั้งงบประมาณของเราหรือ วิธีการเก็บภาษีอากรซึ่งจะตามมานั้นจะต้องปรับปรุงกันเป็นการใหญ่ในลำดับต่อไป ซึ่งทาง รัฐบาลก็จะได้ดำเนินในเรื่องนี้ เพราะฉะนั้นจึงขอกราบเรียนต่อที่ประชุมนี้ไว้ว่า ในการทำ งบประมาณต่อไปนั้นอาจที่จะเป็นไปได้ว่างงบประมาณในส่วนกลางที่เราได้ปัจจุบันนี้ประมาณ ๔ พันล้านเศษ ๆ นั้น อาจจะเป็นการเพียงพอสำหรับในการที่เราจะใช้บริหารราชการ แผ่นดินในส่วนกลาง รวมทั้งการป้องกันราชอาณาจักรด้วย เพราะฉะนั้นเราอาจไม่คิดที่จะ เพิ่มภาษีอากรเพื่อเพิ่มรายได้สำหรับใช้ส่วนกลาง แต่ว่าเมื่อใดที่มีส่วนจังหวัดเกิดขึ้น งบประมาณ ในส่วนนั้นก็จะจำเป็นต้องมีการเพิ่มพูนขึ้นตามความต้องการของประชาชนที่จะได้เห็นท้องถิ่น ของตัวมีกิจกรรมเจริญ ด้วยเหตุนี้ เมื่อท่านจะจากไปจึงขอกราบเรียนต่อที่ประชุมนี้ไว้ด้วยความเคารพ ถ้าหากว่ามีโอกาสจะได้ช่วยกันชี้แจงต่อประชาชนให้ทราบในเรื่องเกี่ยวกับ การงบประมาณอันเป็นเรื่องหัวใจ และเป็นเรื่องสำคัญที่สุดของสภาผู้แทนราษฎร และเมื่อมีงบประมาณได้

ตกไปในส่วนจังหวัดก็จะเป็นเรื่องสำคัญและเป็นเรื่องหัวใจของในส่วนจังหวัดและของส่วน
 ราษฎร ถ้าหากท่านจะได้กรุณาชี้แจงให้มีความเข้าใจซาบซึ้ง ในเมื่อรัฐบาลจะได้คิดปรับปรุง
 แก้ไขพระราชบัญญัติงบประมาณต่อไปก็จะเป็นคุณประโยชน์แก่ประเทศชาติ และก็จะได้เป็นคุณ
 ประโยชน์ในการสร้างท้องถนนแต่ละท้องถนนนั้นให้มีความเจริญรวดเร็วยิ่งกว่าที่เราตั้งงบประมาณ
 ไว้แต่เพียงก่อนเดี๋ยวในส่วนกลางคงที่ได้เป็นมาแล้ว ถ้าราษฎรทั้งหลายได้มีความเข้าใจในเรื่อง
 นี้ ทางรัฐบาลและแม่แก่ผู้อื่นซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้อง ในการที่จะหวังเห็นความเจริญของชาติบ้านเมือง
 ก็ขอขอบพระคุณเป็นอันมาก และที่ข้าพเจ้าฝากในที่นี้ก็คือว่าถึงแม้ท่านทั้งหลายจะเป็นผู้แทน
 ราษฎรก็จริง แต่เมื่อเรากล่าวโดยสมมติแล้วที่ประชุมนี้ก็คือคนทั้งชาติ ๑๘ ล้าน มานั่งประชุม
 กันนั้นเอง สิ่งใด ๆ ที่รัฐบาลกระทำไปทางรัฐบาลก็หวังที่จะได้ฟัง—ท่านผู้แทนราษฎรทั้งหลาย
 ซึ่งเท่ากับท่านเป็นคนทั้ง ๑๘ ล้าน ได้โปรดให้ความสนับสนุนในเรื่องเหล่านี้ด้วย

อีกประการหนึ่ง ใครจะกราบเรียนต่อที่ประชุมนี้ว่า ในขณะที่สำหรับประเทศของ
 เรานั้นอันตรายอันเกิดจากคอมมิวนิสต์นั้นรู้สึกว่าเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องพิจารณาและหาทาง
 ป้องกันต่อสู้กันอย่างจริงจัง เพราะสถานการณ์ของโลกได้เข้าไปเช่นนั้น ที่ใครจะกราบเรียน
 ณ ที่นี้ก็ถือว่าทางรัฐบาลมีความรู้สึกอยู่อย่างหนึ่งว่า ในการปกครองบ้านเมืองหรือความเป็น
 อยู่ของประเทศชาติในสมัยปัจจุบันนี้ไม่เหมือนกับในสมัยเมื่อ ๑๐ ปีที่แล้วมาแล้วในสมัยที่แล้วมา
 เรารู้สึกว่า การจรจร โลงบ้านเมืองของเราภายในนั้นหมายความว่าบ้านเราอยู่ของ เรานอนนั้น
 เป็นเรื่องที่เราที่รู้สึกว่ามาข้างหน้าก่อนอื่น ส่วนที่เกี่ยวกับเหตุการณ์ภายนอกประเทศซึ่งจะส่งผล
 มาถึงประเทศของเราโดยตรงในภายในนั้น เราไม่ค่อยที่จะได้รับผลในเรื่องเหล่านี้มากนัก
 แต่มาในสมัยนี้เนื่องจากโลกของเราแคบด้วยการคมนาคม การสื่อสาร การร่วมกันเข้าเป็น
 องค์การสหประชาชาติและอื่น ๆ กิจกรรมและสถานการณ์ภายนอกประเทศนั้นจึงทำให้เราจะต้อง
 พิจารณาเป็นลำดับแรก และเมื่อได้พิจารณาเหตุการณ์ภายนอก และได้แก้ปัญหาภายนอกประเทศ
 ไปประการใดแล้ว สิ่งเหล่านั้นเองก็จะได้อามาปัดเป็นบรรทัดฐานสำหรับที่เราจะได้จัดการ

J.S.

ปกครองบ้านเมืองตลอดจนกระทั่งตั้งงบประมาณภายในประเทศของเราให้เข้ากับสถานการณ์ภายนอกประเทศ นี่เป็นอีกเรื่องหนึ่งซึ่งโลกในเวลานี้ทางรัฐบาลรู้สึกว่าได้เปลี่ยนไปอีกอย่างหนึ่ง

นอกจากนั้นใครที่จะกราบเรียนว่า เมื่อเปรียบถึงสถานการณ์ของโลกขณะนี้ ในภาคเอเชียตะวันออกนี้ จะเห็นได้ว่าประเทศไทยของเรานั้นอาจที่จะตกเป็นเหยื่อจากการรุกรานของคอมมิวนิสต์จากประเทศอินโดจีนมา ท่านที่เคารพทั้งหลายจะสังเกตได้ว่า ได้เคยชี้แจงในที่หลายแห่งกับเพื่อนฝูงว่าการรุกรานของคอมมิวนิสต์นั้น เมื่อก่อนสงครามโลกครั้งที่ ๑ นั้น ดัทธิคอมมิวนิสต์นั้นอยู่ในตำรา เมื่อเสร็จสงครามโลกครั้งที่ ๑ จึงเกิดเป็นสเตท (State) ขึ้นในรัสเซีย และเมื่อเสร็จสงครามโลกครั้งที่ ๒ นี้ ทางฝ่ายคอมมิวนิสต์ก็ได้มาถึงประเทศจีน และในขณะนี้ก็ได้เข้ามาถึงราชอาณาจักรของเราที่แม่น้ำโขง คือฝั่งอินโดจีน และนอกจากนั้นเกี่ยวกับความแทรกซึมต่าง ๆ เหล่านี้ก็มีโดยทั่วไปเกือบจะทุกประเทศแม้ในประเทศของเรา เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่าตามประวัติแห่งการรุกรานของดัทธิคอมมิวนิสต์นั้น ในช่วงระยะเวลาประมาณ ๓๐ - ๔๐ ปีนี้ ก็ได้เดินมาไกลมากจากหนังสือจนกระทั่งมาถึงแม่น้ำโขง และนอกจากนั้นท่านจะได้เห็นว่าทางฝ่ายคอมมิวนิสต์ที่ปักกิ่งเมื่อเวลาที่เราเสร็จการประชุมที่เบริงแล้ว ก็นับว่าหมดหน้าที่ของโฮจิมินห์ซึ่งได้รับหน้าที่ให้กระทำการที่จะเข้าครอบครองอินโดจีน เมื่อเสร็จจากนั้นแล้วทางพวกเราเองซึ่งเป็นคนไทยก็ได้รับทำการกระจายเสียง การพูด ในการที่จะมุ่งตรงมายังประเทศเราโดยเฉพาะ และได้ตั้งประเทศไทยอิสระขึ้นในทิศใต้ของประเทศจีน ประกอบกับในประเทศอินโดจีนนั้นเองก็ได้มีคอมมิวนิสต์เข้ามาตั้งอยู่ครั้งก่อนเข้าไปแล้ว เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่าในประเทศไทยอิสระก็ดี ในญวนเหนือก็ดี และในที่อื่น ๆ ในอินโดจีนก็ดี เหล่านี้ล้วนแต่เป็นฐานทัพของฝ่ายคอมมิวนิสต์ที่จะเข้ามารุกรานประเทศเราในวันข้างหน้า เพราะฉะนั้นทางรัฐบาลจึงได้มีความสนใจและห่วงใยในเรื่องนี้ จึงได้พยายามทุกวิถีทางที่จะจัดกำลังภายใน

ประเทศให้มีความแข็งแรงด้วยกำลังตัวของเราเองและนอกจากนั้นก็ได้พยายามที่จะเข้าร่วมกับผู้ที่มีอุดมคติอย่างเดียวกัน ในการที่จะต่อต้านลัทธิคอมมิวนิสต์นี้ จึงได้ตกลงเข้าร่วมสัญญา ซี.อา.โต. ซึ่งจะได้มาประชุมกันในเดือนกุมภาพันธ์เป็นต้น เพราะฉะนั้นเมื่อหลังจากการประชุม ซี.อา.โต. ในเดือนกุมภาพันธ์แล้ว ความคลี่คลายในเหตุการณ์ทางการเมืองในภาคนี้และภายในประเทศเราก็คงที่จะมีมากขึ้น เพื่อที่เราจะได้ทำการรักษาเอกราชอธิปไตยและรักษาระบบประชาธิปไตยและอื่น ๆ ของเราให้อยู่ดีในสภาพเดิมและมีความก้าวหน้าไปในสภาพเดิมให้มากที่สุดเท่าที่จะสามารถจะกระทำได้ ดังที่ทราบเรียบร้อยแล้ว จึงเห็นได้ว่างานของเราอันสำคัญในขณะนี้อีกอันหนึ่งก็คืองานที่จะต่อสู้กับการรุกรานของทางฝ่ายคอมมิวนิสต์ ซึ่งแต่ก่อนนั้นยังอยู่ห่างไกลประเทศชาติของเรา และก็ยังไม่มีคามหมายอันแน่นอนที่จะรุกรานลงมาทางใต้ บัดนี้ได้เข้ามาอยู่ห่างไกลประเทศเรา และกับทั้งได้มีความหมายอันแน่นอนที่จะรุกรานประเทศเราอยู่ด้วย จึงขอทราบเรียนต่อที่ประชุมนี้ในฐานะที่ท่านทั้งหลายเป็นปวงชนชาวไทยได้โปรดรับทราบ และถ้าท่านทั้งหลายจะได้กรุณาชี้แจงเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ให้บรรดาพี่น้องทั้งหลายได้ทราบ เพื่อช่วยร่วมมือกันรักษาย่านรักษาเมืองของเราไว้ ก็จะเป็นคุณประโยชน์ไม่เฉพาะตัวเราหรือชาติของเราในปัจจุบันนี้ แต่อาจที่จะเป็นประโยชน์สำหรับลูกหลานเราในอนาคตอีกด้วย จึงขอฝากต่อท่านทั้งหลายไว้ด้วยความเคารพ

อย่างไรก็ตามถึงแม้เหตุการณ์ที่ใดก็ตามจะคลี่คลายไปในปัจจุบันนี้มาก และอาจที่จะคลี่คลายไปมากในวันข้างหน้า ดังได้เรียนมาแล้วก็ดี ทางรัฐบาลก็ขอทราบเรียนไว้ ณ ที่นี้ว่า เกี่ยวกับอันตรายซึ่งจะมีต่อประเทศเราถึงกับจะรุนแรงนั้น ทางรัฐบาลเองก็ยังไม่หวังว่าจะเป็นเช่นนั้น แต่ก็หวังว่ากิจการงานเราจะต้องเพิ่มมากขึ้น และนอกจากนั้นความคึกกำลัง และสิ่งทั้งหลายในการที่เราจะใช้ต่อสู้กัน เราก็จะต้องระดมเพิ่มพูนให้มากขึ้นตามลำดับขึ้นไป แต่อย่างไรก็ตามด้วยอาศัยที่ประเทศเราเป็นประเทศที่รักสงบ เป็นประเทศที่ไม่ต้องการที่จะรุกราน และเป็นประเทศที่นับถือพุทธศาสนาเป็นส่วนใหญ่ และแม้แต่ศาสนาอื่นในประเทศของเราก็ล้วนแต่เป็นผู้ที่ตั้งอยู่ในความสงบด้วยกันทั้งนั้น รัฐบาลก็หวังว่าด้วยเรามี

ของสิ่งศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้ อาจที่จะปกป้องดวงภัยทั้งหลายให้พ้นจากประเทศเราไปได้ ให้พวกเรา
ได้อยู่ด้วยกันด้วยความสันติสุขเช่นเคยสืบไปอีกด้วย

ในโอกาสที่ท่านทั้งหลายจะไต่จากไป บัดนี้ขึ้นปี ๒๕๕๘ ที่ได้พบกันเป็นส่วนตัวก็มี
แต่ว่าในความรู้สึกแล้วก็ยังไม่ได้พบกันเป็นส่วนรวม ในโอกาสนี้เมื่อท่านจะจากไป และขึ้นปี
ใหม่ด้วย ถึงแม้จะช้าไปหน่อย ในนามของรัฐบาลก็ขอตั้งสัตย์ฐานอัญเชิญคุณพระศรีรัตนตรัย
ขอได้ปกป้องรักษาท่านประธานสภาฯ ท่านรองประธานฯ ท่านสมาชิกที่เคารพทั้งหลายจงได้ประสบ
แต่ความสุขศิริสวัสดิศอดิปี ๒๕๕๘ และต่อ ๆ ไปอีกด้วย

และในโอกาสนี้ข้าพเจ้าในนามของรัฐบาลก็ขอขอบคุณอีกครั้งหนึ่งต่อท่านประธานสภา
ท่านรองประธานสภาที่ได้มีความปรารถนาดี ให้ความสำเร็จลุล่วงในการประชุมนี้ เกิดประโยชน์
แก่ชาติบ้านเมืองเป็นอันมาก นอกจากนั้นท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหลายทั่วกันทุกคนก็ได้
ปฏิบัติภารกิจของท่านสำเร็จลุล่วงไป ข้าพเจ้าอยากจะทำอุทาหรณ์ว่าในปี ๒๕๕๗ นั้น ถ้าหาก
ที่เราคิดแต่เพียงทาง เราเพิ่มขึ้นอีกประมาณ ๕๐๐ - ๕๐๐ กิโลเมตร ข้าพเจ้าก็คิดว่าบาง
ประมาณที่ท่านให้ไปนั้นก็คงจะเพิ่มมากขึ้นอีก จึงขอขอบคุณไว้ในโอกาสนี้

ในที่สุดนี้ ขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย ขอได้ดลบันดาล
ให้ท่านประธานสภาฯ ท่านรองประธานสภาฯ ท่านกรรมการและท่านเจ้าหน้าที่ในสภานี้ ตลอดจน
กระทั่งท่านสมาชิกทั้งหลายจงได้ประสบแต่ความสุขความเจริญถึงพร้อมด้วยอายุ วรรณะ สุข พล
ยิ่งเป็นนาน แม้มีความปรารถนาสิ่งใดขอให้ได้สมความปรารถนา ขอให้ท่านไปทำชื่อเสียงใน
ท้องถิ่นของท่าน และความปรารถนาที่ข้าพเจ้าทราบก็คือท่านคงอยากจะได้ดิบได้ดี ถือกตั้งอีก
ข้าพเจ้าก็คิดว่าความสำเร็จและบุญกุศลที่เราทั้งหลายได้ร่วมกันทำนี้จะดลบันดาลให้ท่านสำเร็จ
ทุกประการตามความปรารถนาโดยทั่วกัน.

สมาชิกในที่ประชุมปรบมือ

(ต่อด้วย ป.๑๗ ส.ท.๒๕ (เทพบุตร) ได้กล่าวดังต่อไปนี้)

Handwritten signature or initials.

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :

ท.พณ ฯ นายกรัฐมนตรี ท่านรัฐมนตรี และท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้มีเกียรติ

ในนามของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ขอขอบพระคุณท่านนายกรัฐมนตรีที่ได้มีไมตรีจิตกรุณากล่าวแสดงความชื่นชมยินดีในผลงานและความเรียบร้อย ที่สถานีได้ปฏิบัติมาตลอดระยะเวลาประชุมสมัยวิสามัญปลายปี พุทธศักราช ๒๕๕๗ และต้นปี พุทธศักราช ๒๕๕๘ ทั้งยังได้กรุณาอำนวยความสะดวกแก่บรรดาสมาชิกทั้งหลาย ซึ่งที่ประชุมนี้ขอขอบริจาคความช่วยเหลือเป็นอย่างสูง

นอกจากนี้ใคร่ขอขอบพระคุณท่านนายกรัฐมนตรีที่ได้กรุณาชี้แจงผลงานในการต่อเนื่องในระหว่างสภาผู้แทนราษฎร อันเป็นฝ่ายนิติบัญญัติและทางรัฐอันเป็นฝ่ายบริหารและทั้งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ซึ่งปรากฏผลว่าการทำงานได้มีการต่อเนื่องกันเป็นอย่างดี ซึ่งเป็นที่น่าปิติยินดี นอกจากนี้ยังได้กรุณาชี้แจงถึงแนวที่รัฐบาลนี้จะได้บริหารกิจการของประเทศไทยในโอกาสต่อไปภายภาคหน้า และยังกล่าวชี้แจงถึงเหตุการณ์ภายนอกซึ่งอาจจะมาเกี่ยวข้องกับประเทศไทยเราอย่างไร รัฐบาลเรามีความรู้สึกอย่างไร และจะดำเนินการอย่างไรเพื่อให้สมาชิกได้ทราบเป็นแนวทางไว้

โดยประเพณีของการประชุมสมัยวิสามัญในตอนปลายปีในความมุ่งหมายสำคัญก็คือการพิจารณาพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปีของปีต่อไป ซึ่งเป็นที่น่ายินดีว่างบประมาณประจำปี พุทธศักราช ๒๕๕๘ ซึ่งได้ผ่านการพิจารณาของที่ประชุมนี้ไปแล้วนั้น งบประมาณเราทำได้ตั้งไว้เป็นจำนวนไม่ยิ่งหย่อนกว่าในงบประมาณปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ทั้งก็ได้ผ่านการพิจารณาของสถานีไปด้วยความเรียบร้อย ซึ่งรัฐบาลจะได้นำเงินเหล่านี้ไปใช้จ่ายเพื่อการศึกษา การเศรษฐกิจ การสังคม และการป้องกันประเทศชาติให้ดูสว่างก้าวหน้าออกไป ทั้งจะเป็นการก่อให้เกิดความเจริญและความสมบูรณ์พูนสุขแก่ประชาชนและความมั่นคงของประเทศชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถานการณ์ทั่วไปของโลกปัจจุบันที่มีท่าทีที่ไม่ควรจะไว้วางใจจนเกินไป

379

ในระหว่างสมัยประชุมวิสามัญทั้งสองสมัยนี้ สภาได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติต่าง ๆ และอนุมัติให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้มากมายนับ ซึ่งจะได้นำเป็นเครื่องมือให้รัฐบาลบริหารราชการแผ่นดินและทำนุบำรุงประชาชนให้วัฒนาการไปสู่จุดที่มุ่งหมาย นอกจากนี้จะเห็นว่าวันที่จะกล่าวเสียมิได้ว่า ในระหว่างสมัยประชุมวิสามัญครั้งนี้ได้มีร่างพระราชบัญญัติหนึ่งที่ได้ผ่านการพิจารณาของสภาไปแล้ว คือร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔๔๘ ซึ่งท่านนายกรัฐมนตรีได้กรุณาชี้แจงแล้วว่า เพื่อเป็นการกระจายอำนาจปกครองจากส่วนกลางไปยังส่วนท้องถิ่น เป็นทางหนึ่งซึ่งจะทำให้จังหวัดต่าง ๆ มีความเจริญทัดเทียมกันทั้งจะเป็นก้าวหนึ่งซึ่งจะนำไปสู่การปกครองระบอบประชาธิปไตยที่สมบูรณ์ ซึ่งเชื่อว่าจะเป็นที่นิยมยินดีของมวลสมาชิกโดยทั่วกัน และก็หวังว่าคงจะเป็นก้าวหนึ่งซึ่งเป็นก้าวนำเพื่อให้การปกครองของเราดำเนินไปสู่ระบอบประชาธิปไตยที่สมบูรณ์ที่สุดเท่าที่จะทำได้

ส่วนคานสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหลาย ข้าพเจ้าก็ใคร่ขอเรียนในฐานะที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรว่า ท่านได้กระทำหน้าที่ของท่านด้วยความเข้มแข็งในการอภิปรายและได้ซักถามของท่านล้วนแต่ที่เป็นประโยชน์ อย่างน้อยก็ยอมเป็นปัจจัยให้รัฐบาลได้รับไว้พิจารณาเพื่อประโยชน์แก่การบริหารประเทศชาติต่อไป สำหรับตัวประธาน ๆ เองนั้นหากมีการพลังพลาคในหน้าที่บ้าง คือไม่สามารถที่จะอำนวยความสะดวกให้โดยทั่วกัน เพราะว่ามียากท่านและบางครั้งก็มีความประสงค์ตรงกัน เช่นในเรื่องการอภิปรายเป็นต้น ถ้าหากมีเช่นนั้นแล้วก็ขอได้โปรดได้มีการให้อภัยด้วย

นอกจากนี้ก็จะเห็นว่าวันที่จะกล่าวเสียมิได้ ในระหว่างการประชุมทั้งสองสมัยนี้เจ้าหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎร อันมีท่านเลขาธิการ ฯ เป็นประธาน—ซึ่งนับว่าเป็นตัวจักรกลที่สำคัญอย่างยิ่งในการดำเนินงานของสภา ได้ปฏิบัติงานให้คล่องไปด้วยดี และคอนท่ายของเวลาแห่งสมัยประชุมซึ่งต้องทำการอย่างรีบเร่ง แต่ก็ได้ปฏิบัติภารกิจกันด้วยความเรียบร้อย จึงขอได้แสดงความขอบคุณในนามของสภาผู้แทนราษฎรด้วย

Ho

(แจ้ง)

พระราชาคณะ

ในที่สุดนี้ในนามของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ข้าพเจ้าขอตั้งสัตยาธิษฐานโดยขอ
อัญเชิญคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย ขอจงได้โปรดได้ดลบันดาลให้ ฯ พณ ฯ
นายกรัฐมนตรี และท่านรัฐมนตรีทุกท่านจงเจริญด้วยจตุรพิพร สมบูรณ์ด้วยพลานามัยและ
สติปัญญา เพื่อบริหารภารกิจของประเทศชาติเพื่อปวงชน ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี สมดังที่
ท่านได้ตั้งความปรารถนาไว้นั้นจงทุกประการ

สมาชิกในที่ประชุมปรบมือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตอนนี้ไปจะได้อ่านพระบรมราชโองการ พระราช

กฤษฎีกาปิดสมัยประชุม

(สมาชิกในที่ประชุมยืนขึ้นรับฟังกระแสพระบรมราชโองการ)

~~ประธานสภาผู้แทนราษฎร~~

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

พุทธศักราช ๒๔๕๘ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๕๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ

ให้ตราพระราชกฤษฎีกาปิดประชุมวิสามัญแห่งสภาผู้แทนราษฎร ในวันที่ ๓๑ มกราคม

พ.ศ. ๒๔๕๘.

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี.

สำเนาถูกต้อง/

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

เจ้าฟ้าฯ

ทูลกระหม่อม

(สำเนา)
พระราชกฤษฎีกา
ปิดประชุมวิสามัญแห่งสภาผู้แทนราษฎร
พ.ศ. ๒๔๕๘

(พระปรมาภิไธย) ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ มกราคม พ.ศ. ๒๔๕๘
เป็นปีที่ ๑๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ
โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่ทรงพระราชดำริว่า ตามที่ได้ตราพระราชกฤษฎีกาเรียกประชุม
วิสามัญแห่งสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๔๕๘ ในวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๔๕๘ นั้น
บัดนี้ สมควรจะปิดประชุมได้แล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
พุทธศักราช ๒๔๗๕ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๘๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
ให้ตราพระราชกฤษฎีกาปิดประชุมวิสามัญแห่งสภาผู้แทนราษฎร ในวันที่ ๑๓ มกราคม
พ.ศ. ๒๔๕๘.

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
จอมพล ป. พิบูลสงคราม
นายกรัฐมนตรี.

สำเนาถูกต้อง /

ต่วนกระเบียบวาระ

จำรงค์ พิมพ์
ทาน.

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

ปลัดสภา

.....

.....

ผู้ตรวจงาน

.....

..

.....

..

.....

..

.....

..

.....

..

.....

..

.....

..

.....

..

.....

..

.....

..

.....

..

.....

..

.....

..

.....

..

.....

..

.....

..

.....

..

.....

..

.....

..

.....

..

.....

..

.....

..

.....

..

.....

..

.....

..

.....

..

ตรวจแล้ว วันที่ 17/สิงหาคม/98

.....
ทำการแทนหัวหน้าแผนกรายงานการประชุม

.....

หัวหน้ากองการประชุม

.....

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

.....

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร